

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198972

UNIVERSAL
LIBRARY

ಪಾ ಪಿ ಯ ಪಾ ಡು

ವಿಕ್ಷರ್ ಹ್ಯಾಗೊವಿನ

ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್

ಎಂಬ ಕಾವ್ಯದ

ಜೆ. ಲ ಫಾರ್ ರವರ

ಸಂಕ್ಷೇಪ ಪುತಿಯ ಅನುವಾದ

ಅನುವಾದಕ :

ಬೆಳ್ಳಾವೆ ನರಹರಿಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಸತ್ಯಶೋಧನಾ ವಸ್ತುಕ ಭಂಡಾರ,

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

COPYRIGHT

ಪಿ. ಟಿ. ಐ. ಬುಕ್ ಡಿಪೋ

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

೧೯೩೪

ಖೀರಿಕೆ

ಏಕೈಕ ಹೂಗೊ ಕವಿಯು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದ ೧೮೦೨ ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಆ ಶತಮಾನವು ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ ೧೮೮೫ ರಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದನು. ಹೀಗೆ ಆತನ ಜೀವಮಾನವು ಆ ಶತಮಾನದ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವನ್ನಾವರಿಸಿದ್ದಿತು. ಈತನು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಘನತೆಗೇರಿದ ನಾಟಕ ಕರ್ತನೂ, ಕಾದಂಬರಿ ಕಾರನೂ, ನ್ಯಾಸಲೇಖಕನೂ ಆಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಗ್ರಂಥಪುಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖನಾದ ಮುಂದಾಳಾಗಿದ್ದನು.

ಈತನ ತಂದೆಯು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಉದ್ಯೋಗಿ (Officer) ಯಾಗಿದ್ದನು. ಈತನ ತಾಯಿಯು ಒಬ್ಬ ಸಮುದ್ರ ನೌಕಾಧಿಪತಿಯ (Sea Captain) ಮಗಳು. ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಈತನು ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಸ್ಪೆಯಿನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇವರು ವಿವಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಲೇಫಿಯಲೆಂಟೈನ್ ಸ್ ಎಂಬ ಯೋಗಿಸೀ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಮಠವನ್ನೇ ಈ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಮನರಾಜ್ಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಈತನ ಪ್ರತಿಭೆಯು ಬಹು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪಕ್ಕ ವಾಗಿ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ತಾನು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವನ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ಸಹ ಈತನಿಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅಭಿರುಚಿಯುಂಟಾಯಿತು. ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈತನು ಪದ್ಯಗಳ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ತಾನೊಬ್ಬ 'ಚಾಟೊ ಬ್ರಿಯಾಂಡನಾಗಲೇ ಜೀಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅನಾಮಧೇಯನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು,' ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ಚಾಟೊಬ್ರಿಯಾಂಡ ಎಂಬಾತನು ಅತ್ಯುತ್ತಮರಾದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು. ಇದರಿಂದ ಈ ಬಾಲಕನ ಅಭಿರುಚಿಯು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನನು ಸರಿಸಿತೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಇವನ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನೂ ಇವನ ಸೋದರನನ್ನೂ ಒಂದು ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಪಂಚವು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದು ಗೋಚರವಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಹದಿನೈದನೆಯ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವನು, ಫ್ರೆಂಚ್ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ (French Academy) ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಬಹುಮಾನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು (Honourable mention) ಪಡೆದನು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಟೂಲೂಸ್ ನಗರದ ಕವಿತಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಮೂರು ಬಹುಮಾನಗಳು ದೊರೆತವು. ತನ್ನ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಇವನು ಗ್ರಂಥಪ್ರಚಾರಕ ಪಕ್ಷಪತ್ರಿಕೆ (Fortnightly literary journal) ಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಧನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಇವರ ತಂದೆಯೂ ಇವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ವೆಚ್ಚದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇವನಿಗೆ ತುಂಬ ಬಡತನವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಇವನು 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್' ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ

ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ, ತಾನು ಪಟ್ಟ ಬಡತನದ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎವರಿಸಿ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಇವನ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವನ ಅಣ್ಣನಾದ ಏಜಿಲನು ಇವನ ಪದ್ಯಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲು ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಆ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಚಾರಕ ನಿಂದ ಏಳುನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಆದಾಯವಾದುದಲ್ಲದೆ, ಇವನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ೧೮ನೆಯ ಲೂಯಿ ದೊರೆಯಿಂದ (Louis XVIII) ಸನ್ಮಾನವು ದೊರೆತು ವರ್ಷಾಶನವು ಸಹ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಇವನು ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮಗಳಾದ ಅಡೇಲ್ ಫೌಚರ್ ಎಂಬುವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಹು ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷವೇ ಇವನ ಪ್ರಥಮ ಕಾದಂಬರಿಯು ಮುದ್ರಣವಾಗಿ ಮೊರಗೆ ಬಂತು. ಅನಂತರ ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೂ ನಾಟಕಗಳೂ, ಕಾವ್ಯಗಳೂ, ಕಲ್ಪಿತ ಕಥೆಗಳೂ ಸಹ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತ ಬಂದವು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇವನು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಚಾರಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖನಾದನು. ಇವನಿಗೆ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ದ್ದಿತು ಸ್ಪಿನ್‌ಬರ್ನ್ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು, ಇವನ ವಿಚಾರವಾಗಿ, 'ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಕರುಣಗೀತೆ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವನೊಬ್ಬನು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇವನು 'ಹೆರನ್ನಿ' (Hernani) ಎಂಬ ಒಂದು ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ, ಇವನು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ ವಿಷಾದಾಂತ ನಾಟಕ ಕರ್ತನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇವನ ಪದ್ಯ ನಾಟಕಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ

ವಾಗಿರುವುದು. ಗದ್ಯ ನಾಟಕಗಳು ಸಹ ಆ ಪದ್ಯ ನಾಟಕಗಳ ಅಂತಸ್ತಿಗೇ ಬರುವುವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಸ್ಪಿನ್‌ಬರ್ನ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 'ವಿಕ್ಟರ್ ಹ್ಯೂಗೊವಿನ ಗದ್ಯವು, ಇತರ ಕೆಳಗಣ ಅಂತಸ್ತಿನ ನಾಟಕ ಕರ್ತರ ಅಥವಾ ಕವಿಗಳ ಪದ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೇಲಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಣನೆಯಾಗುವುದು,' ಎಂದು ಬರೆದಿರುವನು. ಇಂತಹ ಕವಿತಾ ಸೌಂದರ್ಯವು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಳಿದು ಹೋಗಿರುವುದು.

ಇವನ ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯು ಫ್ರೆಂಚ್ ವಿದ್ಯಾಯುತನದ ಸದಸ್ಯನಾದನು. ಅನಂತರ ನಾಲ್ವತ್ತೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದಿ ಚೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಪಿಯರ್ಸ್ ಎಂಬ ಫ್ರೆಂಚ್ ರಾಜಸಭೆಯ (House of Lords) ಸದಸ್ಯನಾದನು. ಆದರೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಎರಡನೆಯಾವೃತ್ತಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಮೇಲೆ, ಇವನನ್ನು ಮೊದಲು ಬ್ರಸೆಲ್ಸ್, ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಅನಂತರ ಜೆರ್ನಿ ನಗರಕ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ಗರ್ಸ್‌ಸೇ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಗಡೀವಾರು ಮಾಡಿದರು. ಇವನು ಮತ್ತೆ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯ ದೇಶವಾದ ಫ್ರಾನ್‌ಸನ್ನು ನೋಡಲು ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಷಗಳು ಇವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉಕ್ಕಿನಂತೆ ಸ್ಥಿರಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಪಕ್ವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದವು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇವನು ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನೂ ತನ್ನ ಐದು ಅದ್ಭುತ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕಾದ, 'ನೋಟರ್‌ಡೇಂ ಡಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್,' 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್,' 'ದಿ ಟಾಯಿಲರ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಸಿ,' ಮತ್ತು 'ದಿ ಮ್ಯಾನ್ ಹು ಲಾಫ್ಸ್' ಎಂಬುವುಗಳನ್ನೂ ಬರೆದುದು. ಇವನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಫ್ರೆಂಚ್ ರಾಜ್ಯ ವಿಪ್ಲವ (The French Revolution) ವಿಷಯವಾದ

‘ನೈಂಟಿತ್ರಿ’ (೧೭೯೩ನೆಯ ವರ್ಷ) ಎಂಬ ಅದ್ಭುತ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದನು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಅದ್ಭುತ ರಸಭಾವ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಲೇಖಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕೇವಲ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣುವುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಗಳೂ ದೋಷಗಳೂ ಇರುವುವಾದರೂ, ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರಿರುವುವು. ಸ್ಟೀವನ್‌ಸನ್ ಎಂಬಾತನು, ‘ಆತನು ಎಲ್ಲ ಚಾರಿಬೀಳುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ಚ್ಛಾನವು ನಮಗಿದ್ದರೂ, ನ್ಯಾಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಅವನು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಲಾಚತುರನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಲಾ ಕೋವಿದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು,’ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು.

ಏಕೈಕ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯು ೧೮೮೫ನೆಯ ಮೇ ೨೨ನೆಯ ದಿನ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದನು. ಈತನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದ ಅದ್ಭುತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಈತನಿಗಾಗಿ ಪಟ್ಟ ವ್ಯಥೆಯು ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಈತನ ಶವವನ್ನು ಆರ್ಟ್ ಟ್ರಯಂಫ್ ಎಂಬ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜನರು ಗೌರವಿಸಿದರು. ಈತನ ಶವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ರಾಜರೂ ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆಪಡುವಂತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಅರಸರಿಗೂ ಅಲಭ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಸೆಂಟ್ ಜೆನಿವೀರ್ ಎಂಬ ಯೋಗಿಯ ಶವದ ಅವಶಿಷ್ಟ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಹಾತ್ಮರ ಪಬ್ಲಿಕಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಪ್ರಿಯನಾದ ಈ ವೀರನಿಗೆ ಸ್ಥಳವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲದ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಸ್ಸಮಾನನೂ, ಅಗಾಧ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಣ್ಯನೂ ಆದ ಈ ಮಹನೀಯನು ಜೀವಿಸಿದ್ದು ಪರಂಧಾಮವನ್ನೆ ದಿದನು.

ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್:—ಈ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥವು ೧೮೬೨ರಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ದಿನ, ಹನ್ನೆರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ವಿಷಯವು ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಗ್ರಂಥಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಈ ದೊಡ್ಡ ಕಾದಂಬರಿಯು ಆ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮವಾದ ಕಲ್ಪಿತ ಕಥಾಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಗಣ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಥಾಸರಣಿಯು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಗ್ರಂಥವು ಮಿತಿಮೀರಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೆಲವು ನಂಜಿಕೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕಥೆಯು ಬೆಳೆದಿರುವುದೆಂತಲೂ ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳನ್ನಾ ರೋಪಿಸಿದರೂ ಇದು ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯವಾದುದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿರುವರು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅದ್ಭುತ ಪೀಠನಾದ ಕಥಾನಾಯಕನು. ಇವನಿಗೆ ಒದಗಿದ ಭೌತಿಕ, ಸೈತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಶಕ್ತಿಯು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನಾಸುಷವೇ ಸರಿ. ಇವನ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಪಲಾಯನಗಳು, ಆಶಾಪಾಶಗಳು, ಮತ್ತು ಧೀರತನದ ವರ್ತನಗಳು, ಓದುಗರಿಗೆ ಕಡೆಯ ಪುಟದವರೆಗೂ ಉಸಿರಾಡಲವಕಾಶ ಕೊಡದಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹಾತುರಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುವು. ಆದರೆ ಇದು ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಸ ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಕಥೆಯು. ಅಲ್ಲದೆ ಭೂತದಯಾಸುರನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಅನ್ಯಾಯ ವರ್ತನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕೆರಳಿ ಹೊಡೆದಾಡುವನೆಂಬುದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿದರ್ಶನವು.

ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯು ಮಾನವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಹಿಂಸೆ, ನೀಚತನ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ಮತ್ತು ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು. ಈತನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ 'ದಿ ಕಂಡೆಮ್'

ಮ್ಯಾನ್‌ಸ್ ಲಾಸ್ಪಿಡೆ' (ಶಿಕ್ಷಾ ಬದ್ಧ ನಾದವನ ಕಡೆಯ ದಿನ) ಎಂಬುದೊಂದು. ಇದು, ಮರಣದಂಡನೆಯು ಅನ್ಯಾಯವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬರೆದ ಕಥೆಯು. 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್' ಕಥೆಯೂ ಸಹ ಹೀಗೆಯೇ—ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುವಂತೆ ಯೋಗ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಜಿಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಕೇವಲ ಅನ್ಯಾಯವೆಂಬುದನ್ನೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರಕವಾದ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಒರೆಯುವುದೆಂದರೆ ಬಹು ಕಷ್ಟ. ನೀತಿಬೋಧನೆಯನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆದ ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಿತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕಲಾತ್ಮಕವೆಂದು ಸರಿಯಾಗಲಾರವು. ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ತನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳ ಜಾಯಿಂದು ನೀತಿಭಾವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಪಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೇವಲ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ತೋರಿ, ಆ ಗ್ರಂಥವು ಒಂದು ಧರ್ಮ ಪ್ರಸಂಗದಂತೆಯೋ ಅಥವಾ ಉಪನ್ಯಾಸದಂತೆಯೋ ಪರಿಣಮಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು, 'ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡತೆಯೇ ಕಥಾವಸ್ತು' ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿರುವರು. ಕಥಾ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಗುಣಗಳೂ ಅಥವಾ ನಾಯಕನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಘಟನೆಯೂ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕವನನ್ನು ಆ ಸಂದರ್ಭವಶನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನೋರಂಜಕ ವಿಷಯಗಳು. ಜೀವನದ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಕಲಾಕೋವಿದನು, ತಾನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾವಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಥಾ ನಾಯಕನ ಕಷ್ಟಾನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅಂತರ್ಗತಮಾಡಿ ಹೊಂದಿಸಿ, ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವೂ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಉಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮವೂ ಸಹ ಅದರಿ ನಡುಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಘನವಾದ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೂ ಕಲಾಪಾರಂಗತನಾದ ಕವಿಯ ಉತ್ತಮ ಸರಣಿ

ಶಯ್ಯೆಗಳಿಂದಲೂ 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್' ಗ್ರಂಥವು 'ದಿ ಡಿವೈನ್ ಕಾಮೆಡಿ' ಮತ್ತು 'ಪ್ಯಾರಡೈಸ್ ಲಾಸ್ಟ್' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದಾಗಿರುವುದು.

ಸ್ವೀವನ್‌ಸನ್‌ನು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಇದರ ಕರ್ತನನ್ನೂ ಕುರಿತು, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು :— 'ಇದರಲ್ಲಿ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಪಕ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯೂ, ಬಹು ಸುಲಭ ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ಕೌಶಲವೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುಜೋಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಣ್ಣಿರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪರವೋದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಾವು ಸೇರಿ ಆನಂದಿಸಿ ಸುಖಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜವು, ಸೇವಾವೃತ್ತಿಗೆ ನಿಂತು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆವರಿಳಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಆ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕ್ರೂರ ತರಹದ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಈ ಕಥೆಯ ನಿೀತಿಯು. ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿರುವುದೇ ಜನರಿಗೆ ಹಿತ. ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ನಿೀತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿರುವುದೇ ~~ಅಪರಿಗೆ~~ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂತೋಷ. ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರ, ಸಂಸಾರದ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಆನಂದಕರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಇತರ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಮರಣವನ್ನು ಬೆಲೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ. ಎಂತಹ ಮರಣ? ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮರಣ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ದಣಿದು ಬಿದ್ದವರ ಮರಣ, ಹಿಂಸಾಪರರೂ ದ್ರೋಹಿಗಳೂ ಆದ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಮರಣ, ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ರಾಜ್ಯ ಕಂಟಕರ ಮರಣ. ಇಂತಹ ಎಲ್ಲ

ವಿಷಯಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಜನರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ “ಲೆ ಮಿಸರಾಬಾಸ್” ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಏಕೈಕ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯ ಉದ್ದೇಶ. ಇಂತಹ ನೀತಿ ಪಾಠವು ಅದ್ಭುತ ಕಲಾ ನೈಪುಣ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ಮನೋಹರವಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಭಯಂಕರ ಭಾರವು ನಮ್ಮ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಬಡಜನರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ನಮಗೆ ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಮಾಜವು, ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಅಂತಹ ಸಮಾಜವನ್ನು ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿ ನೋಡುವಷ್ಟು ಕೋಪವೇ ಬರುವುದು. ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಹಳೆಯ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಎಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಡುವುದೂ, ಗೆಲಿಲಿಯೋನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವುದೂ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಜವು ಸಹಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ?

ಈ ವುಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ನಂಬಲಾರದಂತಹ ಭಯಂಕರ ವಿಷಯಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಕಾಣುವವು. ಹೀಗೆ ನಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಭಯಾನಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಾನುಷವಾದ ಅಥವಾ ದೈವಿಕವಾದ ಸ್ವತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಲಿ, ತನ್ನ ಭಯಂಕರ ಹಿಂಸಾಚಕ್ರಗಳ ಸಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹರಿಹರಿದು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಲೌಕಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಭೀಕರತೆಯು ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಭೀಕರತೆಯು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಬೀಳುವುದು ; ಕುಕ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷುಕನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಬೀದಿಯ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಪತ್ತೆದಾರನ ಗುರುತು

ಹಿಡಿದುದೂ, ಗಪ್ಪಿಸವನ ಲಾಂದ್ರದ ಬೆಳಕುಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಚರಂಡಿಯ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದು ಬೆಳಕಾದುದೂ, ಅಥವಾ ಸಲಾಯನ ವಾಗ್ದಾ ಅಸರಾಧಿಯು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿದ್ದ ಆ ನದೀ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಯೂ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಾಡಿದ್ದು ಕಡೆಗೆ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ ಗ್ರಾಮ ರಕ್ಷಕ (Police) ನನ್ನು ಕಂಡುದೂ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಭೀಕರತೆಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಪುಸ್ತಕವೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂಸೆ ಪರಪೀಡನೆಗಳ ವಿಷಯಗಳಿಂದಲೂ, ಆ ಹಿಂಸಾ ಪೀಡನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದಲೂ, ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂಡಲದ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ, ಮೇಲಿಯಸ್ಸಿನ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ, ಬ್ಯಾರಿಕೇಡ್ ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ವಶಮಾಡದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಂಟಾದ ದಂಗೆಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಲಗ್ಗೆ ಹತ್ತಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾದವರ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಪೊಲೀಸು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯಾದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ನಡೆಯಿಸುತ್ತ, ಲೋಕವ್ಯವಹಾರ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಸತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತಾನು ಬೇರಿಸಿರಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೀಗಿದ ಜೀವರಕ್ತ ಸ್ತುತೃವಾದ ಮತ್ತು ನೀಚವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಪಾತ್ರವೊಂದು ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬಹಳ ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಓದುಗರು ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಅಲೋಚಿಸಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಲರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಕ್ಲೇಶಮಯ ವಿಷಯಗಳ್ಳಿತವಾದರೂ ಈ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರೇಮ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಜೀವಕಳೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಆ ದಮಾಶಾಲಿಯಾದ ಪಾದ್ರಿಯ ಚಿತ್ರವು ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಹು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಮಾರ್ಟಿನ್ ಫರ್ ಮೆಯಿಲನ ದೃಶ್ಯವೆಲ್ಲವೂ, ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ

ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಆನಂದಪರವಶರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀಗನ್ನು ಸೇದಿ ತರಲು ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ದೀಪಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಜಪ್ಪರವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದುದೂ, ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಪನಾದ ಆ ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿ ಸಬಲ್ಲ ದೇವರೇ ತಾನೆಂಬಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದುದೂ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ವರ್ಣನಾ ಭಾಗವನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ಮನೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ! ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೃದಯದ್ರಾವಕವಾಗಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನೂ ತನ್ನ ಯಾವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಕೋಸೆಟ್ಟರ ವೋಹವು ಕೇವಲ ಸಿಷ್ಕಲ್ಪಷವಾಗಿಯೂ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಾಂತತೆಯೂ ಗಾಂಭೀರ್ಯವೂ ತುಂಬಿರುವುವು. 'ನೋಟರ್‌ಡೇಂ' ಗ್ರಂಥದ ಅಂದವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಬಲ ರಸೋದ್ರೇಕದ ಒರಟಾದ ಭಾವಗಳು ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಂಭವವೆಂದು ಕಂಡು, ಓದುಗರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಇರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೂ ಕಥೆಯು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿದೆ. ಓದುವವರಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರದಂತಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾತ್ರವೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಆರು ಮುಖದ ಘನದಂತೆ (Kaleidoscope) ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಸಂಬಲಾಗದಂತಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಷ್ಟು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಏರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಪವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವುದೂ ಸಹ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕಥಾಸರಣಿಗೆ ಭಂಗ ಬಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವೂ ಕೋಪವೂ ಬರುವುದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮಹಾ ಕವಿಯ ಭಾವಗಳಿಂದ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲಾ ನಿವುಣನ ವರ್ಣನಾಧಿಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಕರುಣ ರಸದಿಂದಲೂ, ಸತ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರೌಢ ವಾಕ್ಸರಣಿಯಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ.'

ಸ್ವಿನಾಬರ್ನ್ ಕವಿಯು ಈ 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್' ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಈ ವರೆಗೆ ಕವಿಗಳು ಆಲೋಚಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ ಕಲ್ಪಿತ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲ ಇದೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಸೋತ್ಪಾದಕ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯವು. ಮತ್ತು, ಇದು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಳಿದು ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ, ಪಾಪ ವಿನೋಚನೆ ಹೊಂದಿ, ಧೀರತನದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಮಹಾ ಕಷ್ಟಾನುಭವದಿಂದ ಕೀರ್ತಿಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ವಿಷಯಕವಾದ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯವು. ಇದು ಜೀವನದ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೊಳಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುಚ್ಚತಮ ಗುಣಶಾಲಿಗಳೂ, ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯಗುಣಗಳುಳ್ಳ ನೀಚರೂ ಈ ಉಭಯರ ರೀತಿಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರಿಸಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ,' ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವನು.

ಪಾಪಿಯ ಪಾಡು

೧

ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕಷ್ಟಜೀವಿಯಾದ ರೈತನು, ಆಹಾರ ಎಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನಿಗೆ ಐದುವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ 'ಗ್ಯಾಲಿ' ಎಂಬ ನಾವೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. 'ಗ್ಯಾಲಿ' ಎಂದರೆ, ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಬಂದಿವಾನರುಗಳಿಂದ ನಡೆಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದುದೊಡ್ಡ ದೋಣಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಖೈದಿಗೂ ಕಾಲಿಗೆ ಭಾರವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೇಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಬಲವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಣಿಯಿಂದ ಅವನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಡ ಖೈದಿಗಳಿಗೆ ಅತಿ ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ ಆಹಾರವನ್ನೂ ಬಲು ಕೀಳುತರದ ಉಡುಪನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ನಿಷ್ಕರುಣದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆದು ಚೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು ನಾಲ್ಕು ಸಲ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಇವನ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ, ಸರಿಯಾದ ಅನ್ನ ಪಾನಗಳ ಅಭಾವವೂ, ಕಷ್ಟಮಯವಾದ ಪ್ರವಾಸವೂ ಸಹ ಇವನನ್ನು ಕೇವಲ ಪಶುವಿನಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದುವು.

ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇವನು ಮನೆಮನೆಗೂ ಅಲೆಯುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು. 'ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದು,' ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಬಂದಿತು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸುಮಾನಿಸಿ ನಿಂತನು. ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಇವನ ಚೀಲವೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಣ್ಣೆಯೂ ಇದ್ದುವು. ದಣಿದಿದ್ದ ಇವನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕ್ರೂರವಾಗಿಯೂ, ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡದಂತೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ಇವನ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಅಪಶಕುನದಂತೆ ಭಯಸೂಚನೆಯಾಯಿತು.

ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಾದ ಮೇಡೆಮ್ ಮೆಗ್ಲೊಯಿರಳು ಮಿತಿಮಾರಿದ ಭಯದಿಂದ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ, ಕಿರಿಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು.

ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದುದನ್ನು ಮೇಡೆಮ್ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟಿನಳು ನೋಡಿ ಬೆದರಿ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಶಾಂತಳಾದಳು.

ಪಾದ್ರಿಯು ಮಾತ್ರ ಈ ಹೊಸಬನನ್ನು ಪರಮ ಶಾಂತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು.

ಈ ಅಪರಿಚಿತನಿಗೆ ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆತನು ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಗಲೇ, ಹೊಸಬನು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ದೊಣ್ಣೆಯಮೇಲೆ ಊರಿನಂತು, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, ಪಾದ್ರಿಯು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಉಚ್ಚಸ್ವರದಿಂದ, 'ಇದೋ ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ ; ನಾನೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷೆಯನುಭವಿಸಿದ ಅಪರಾಧಿಯು. ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಗ್ಯಾಲಿ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ನನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಾದುವು. ಈಗ ಪಾಂಟಾರ್ಲಿಯರ್ ಎಂಬ ನನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ

ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನು. ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೂ ನಡೆದು ಟೂಲಾನ್ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದೆನು. ಈ ದಿನ ಮುವತ್ತಾರು ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ನಡೆದಿರುವೆನು. ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾನು ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಸತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ನಾನು ಸರಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಅಪ್ಪಣೆ ಚೀಟಿಯನ್ನು (passport) ಆ ಸತ್ತದ ಜನರು ನೋಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಸತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಅವರೂ ಸಹ “ನಡೆ, ಆಚೆಗೆ ಹೋಗು,” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಯಾರೂ ನನಗಾಶ್ರಯ ಕೊಡರು. ಬಂದೀಖಾನೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿನ ಕಾವಲುಗಾರನು ನನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬೀದಿಯ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಯಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಳೊಬ್ಬಳು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, “ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟು,” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದೆನು. ಈ ಸ್ಥಳವು ಯಾವುದು? ಇದು ಸತ್ತನೇ? ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ. ನಾನು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೂಡಿಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ನೂರ ಒಂಭತ್ತು ಫ್ರಾಂಕುಗಳು ಹದಿನೈದು ಸೌಗಳು (ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತೊಂದು ರೂಪಾಯಿಗಳು) ಇದೋ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ನನಗಿನ್ನೇನಾಗಬೇಕು! ನಾನು ಬಹಳ ದಣಿದಿದ್ದೇನೆ. ಮುವತ್ತಾರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ನಡೆದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಸಿವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಂಗಬಹುದೇ?’ ಎಂದನು.

ಪಾದ್ರಿಯು, ಯಜಮಾನಿಯಾದ ಮೆಗ್ಲೊಯಿರಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ‘ಇನ್ನೊಂದು ತಟ್ಟಿಗೆ ಊಟವನ್ನು ಅಣಿಮಾಡು,’ ಎಂದನು.

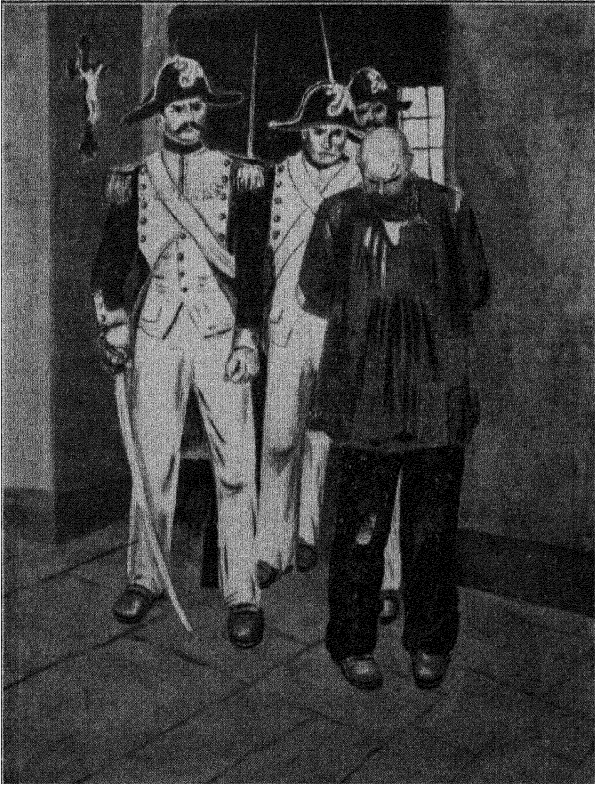
ಊಟಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು :

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ನನ್ನನ್ನು ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗೌರವಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೂ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಇಂತಹ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಚದೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆನು,' ಎಂದನು.

ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, 'ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀನೇನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಭವನವು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವರು ಕೀರ್ತಿವಂತರೋ ಅನಾಮ ಧೇಯರೋ, ಸುಖಿಗಳೋ ದುಃಖಿಗಳೋ, ಎಂಬುದೊಂದನ್ನೂ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನನಗಾಗುವುದೇನು? ಅಲ್ಲದೆ, ನೀನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಿನಗಿರುವ ಹೆಸರೊಂದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು,' ಎಂದನು. ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನರಳಿಸಿ, 'ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತೇ?' ಎಂದನು.

ಪಾದ್ರಿಯು, 'ಅಹುದು, ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಸಹೋದರನೆಂದು ಹೆಸರು,' ಎಂದನು.

ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳು ಮುಗಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿದರು. ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಲೋಚನಾ ತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿ, ಒದ್ದಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ, ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಊಟದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಚಮಚಗಳನ್ನೂ ಫೋರ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಗೆ ವಶನಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಮಾಯವಾದನು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಾದ್ರಿಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪಾದ್ರಿಯು ಅವನನ್ನು ತಿಕ್ಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು
ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಾದ್ರಿಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು

ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನೆಂದು ಆ ರಾಜಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅನಂತರ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಡೆ ನೋಡಿ, 'ಓಹೋ! ಇದೇನು! ನೀನೇ? ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇದೇನು! ನಾನು ನಿನಗೆ ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯಿಡುವ ಕೊಳವೆಯನ್ನೂ ಇವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ! ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾರಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇತಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ?' ಎಂದನು.

ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೆರೆದು, ಮಾನ್ಯನಾದ ಆ ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಯಾವುದೋ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದ ಒಂದು ಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಿದನು.

ರಾಜಾಧಿಕಾರಿ—(ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಸ್ವಾಮಿ! ಹಾಗಾದರೆ ಇವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದೇ ಆಯಿತಲ್ಲವೆ? ಇವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಇವನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿಪೋಗುವಂತೆ ಇವನ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ವಿಷಯವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆವು. ಇವನಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿದ್ದುವು.

ಪಾದ್ರಿ—(ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ) ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನಗೆ ನಿನ್ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದಯಾಶಾಲಿಯಾದ ಮುದಿ ಪಾದ್ರಿಯು ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳಿರಬಹುದು! ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದು ಈಗ ತಿಳಿದಂತಾಯಿತು. ನೀವು ಇವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಿರುವಿರಲ್ಲವೆ? ಇದು ಅನ್ಯಾಯ.

ರಾಜಾಧಿಕಾರಿ—ಹೀಗಿರುವುದಾದರೆ ನಾವು ಇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವೆವು.

ಪಾದ್ರಿ—ಓಹೋ! ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಿಡಬೇಕು.

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—(ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡುವವನಂತೆ ಕುಂಠಿತ ಸ್ವರದಿಂದ) ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಜವೇನು?

ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿ—ಅಹುದು. ನಿನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?

ಪಾದ್ರಿ — (ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೋಡಿ) ಮಿತ್ರಾ ! ಇದೋ, ನಿನ್ನ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯ ಕೊಳವೆಯು. ನೀನು ಹೋಗುವಾಗ ಇದನ್ನು ಮರೆಯದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು.

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಾದ್ರಿಯು ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ತಂದು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅವನ ಮೈಸರಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಡುಗಿಹೋದವು. ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ಅದನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಪಾದ್ರಿಯು ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಮೃದುವಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ತನ್ನಾ, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್, ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಪಾಪವಿಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯಶೀಲನಾದೆ. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ದುರಾಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅಧೋಗತಿಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವೆನು,' ಎಂದನು.

ಆದರೂ ಅವನ ದುಷ್ಟರ್ಮ ಫಲರೂಪವಾದ ದುಃಖಮಯ ಜೀವನದ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಪೆಟಿಟ್ ಜರ್ರೆಲ್ ಎಂಬ ಮಗುವಿನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸೌಗಳ (ಸುಮಾರು ಒಂದೂಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ) ನಾಣ್ಯವೊಂದನ್ನು ಕದ್ದನು. ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟಿ, ಆ ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ

ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿದನು. ಅದು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ತನಗೆ ಸಂಧಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯ ಕೈಗೆ, ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು, ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಮಾದ್ರಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿಂದಿರುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಜನ್ಮಾವಧಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಧೈಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಅಧಿಪತಿಯೂ, ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಆದನು. ಸಹಾಯಪೇಕ್ಷಿಗಳಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಉದಾರಮನಸ್ಸು ಇವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು; ಹೆಸರನ್ನು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನ್ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಊರಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಇವನನ್ನು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಾಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇತ್ತು.

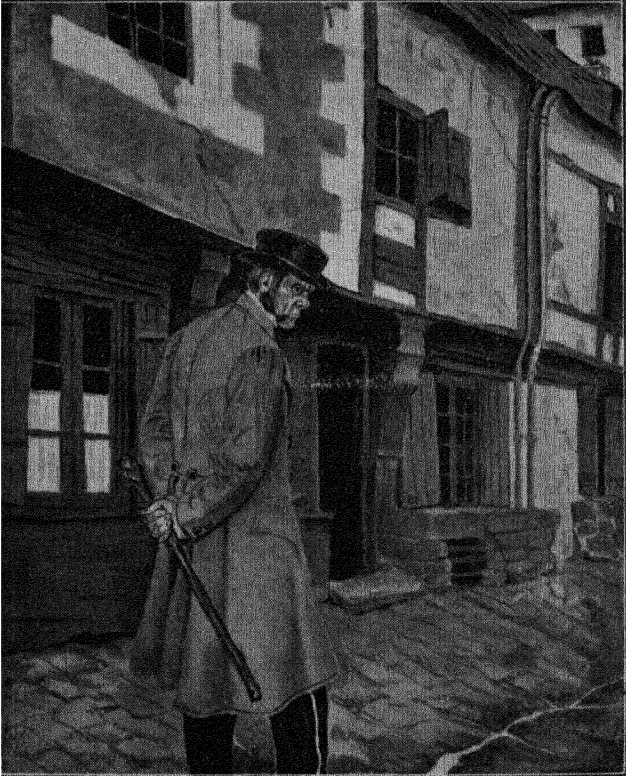
ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದು ಶಾಂತತೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜವೀಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜನರನೇಕರು ಈತನನ್ನು ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಖವಾಗಿಟ್ಟಿರಲೆಂದು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹರಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈತನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ, ಚಪ್ಪಟೆಯ ಟೋಪಿಯನ್ನೂ ಬೂದುಒಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಎತ್ತರವಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಇವನಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಇವನು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಇವನನ್ನೇ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ, ತಲೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಕೆಳ ತುಟಿಯನ್ನು ಮೂಗಿನವರೆಗೂ ಚಾಚಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಅಣಕಿಸುತ್ತ,

ಎನೋ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ಜೇಷ್ಠಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ, 'ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರು? ಇವನನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರಂತೆ ನಾನಿವನಿಗೆ ಮೋಸಹೋಗತಕ್ಕವನಲ್ಲ,' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡನು. ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರು ಜೇವರ್ತ. ಇವನು ಗ್ರಾಮರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು (Police).

ಜೇವರ್ತನು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಶಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಊಹೆ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟೇ ಇದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ಮೇಡಲಿನನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಆದರೂ ಇದರಿಂದ ಏನಾದೀತೆಂದು ಆತನು ಉದಾಸೀನಭಾವದಿಂದಿದ್ದನು. ಜೇವರ್ತನನ್ನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆತನು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಬಂದಾಗ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವಮಾನಕರವಾಗಿಯೂ ತನಗೆ ಕೋಪ ಬರುವಂತೆಯೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ತಾನು ಗಮನಿಸದವನಂತೆಯೇ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇತರರನ್ನು ಕಂಡಂತೆಯೇ ಜೇವರ್ತನನ್ನೂ ಸಹ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ದಯೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಂಡ ಶಾಂತಭಾವ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಜೇವರ್ತನ ಉದ್ದೇಶವು ನಿರರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ ಕಂಡಿತು ಹೀಗಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಜೇವರ್ತನ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನವು ಮೇಡಲಿನನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ತಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭವೇನೆಂದರೆ:

ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಮೇಡಲಿನನು ಆ ಊರನ ಒಂದು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ, ಅವನಿಗೆ ಯಾರೋ ಕೂಗಿಕೊಂಡಂತೆ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ

‘ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರು?’
ಎಂದು ಜೀವರ್ಬಿನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡನು

ದೂರದಲ್ಲಿ ಜನರ ಗುಂಪು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇವನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಕುದುರೆಯು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ತೊಡೆಗಳು ಮುರಿದು ಕುದುರೆಯು ಎಳಲಾರದೆ ಇತ್ತು. ಮುದುಕನು ಚಕ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ದುರ್ದೈವದೇಸೆಯಿಂದ ಭಾರವೆಲ್ಲವೂ ಆ ಮುದುಕನ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಬಂಡಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಆರ್ತ ಸ್ವರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಜನರು ಪ್ರಯತ್ನ ಸಿದ್ಧರು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಎಳೆದೂ ಆ ಮುದುಕನು ಜಜ್ಜಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಟ್ಟು ಗಾಡಿಯನ್ನೇ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಎಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಪಾಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಜೀವರ್ಬೆಸ್ ಭಾರವನ್ನೆತ್ತುವ ಜಾಕ್ (jack) ಯಂತ್ರವನ್ನು ತರಲು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಸೇರಿದ್ದ ಗುಂಪೆಲ್ಲವೂ ಆತನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು.

‘ಸಹಾಯಮಾಡಿರಪ್ಪಾ! ಈ ಮುದುಕನ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸುವ ಪುಣ್ಯವಂತರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇನಪ್ಪಾ!’ ಎಂದು ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಆರ್ತಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿ ‘ಭಾರವನ್ನೆತ್ತುವ ಜಾಕ್ ಯಂತ್ರವು ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಇದೆಯೇ?’ ಎಂದನು.

ಒಬ್ಬ ರೈತ — ಅದನ್ನು ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಅದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರಬಹುದು?

ರೈತ — ಪ್ಲಾಚೆಟ್ ಎಂಬ ಹತ್ತಿರವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ಕಳುಹಿ

ಸಿದ್ಧೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಮ್ಮಾರನಿದ್ದಾನೆ. ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಬೇಕು.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಕಾಲುಗಂಟೆಯೇ ?

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನೆಲವೆಲ್ಲವೂ ನೆನೆದು ಚಕ್ರಗಳು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲದೊಳಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕುಸಿದು ಆ ಗಾಡಿಯು ಮುದುಕನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನು ಐದು ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ಅವನ ಪಕ್ಕೇ ಲುಬುಗಳು ಮುರಿದು ಚೂರಾಗುವುದೇ ನಿಜವೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಕಾಲು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕಾಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ರೈತರು — ಕಾಯಲೇಬೇಕು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಆವರೆಗೆ ಅನರ್ಥವೇ ಆಗುವುದು. ಗಾಡಿಯು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ರೈತರು — ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ !

ಮೇಡಲಿನ್ — ಕೇಳಿ, ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ನುಸಿದು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿದೆ ; ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ಆ ಬಡ ಮುದುಕನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಉಳ್ಳವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇ ? ಇದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಐದು ಲೂಯಿಡೋರ್ (ಸುಮಾರು ಐವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ) ಗಳ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆಯುವುದು.

ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಹತ್ತು ಲೂಯಿಡೋರುಗಳು ಬಹುಮಾನ !

ನಿಂತಿದ್ದವರು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದರು ; ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, 'ಪಿಶಾಚದಂತಹ ಶೋಣೆಯನಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಜಜ್ಜಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಂಥವನು ಹೋಗಬೇಕು,' ಎಂದು ಗೋಣಗುಟ್ಟಿದನು.

ಮೇಡಲಿನ್—ಯಾರಾದರೂ ಬನ್ನಿ, ಇಷ್ಟತ್ತು ಲೂಯಿಗಳು.
ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು.

‘ಯಾರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿಲ್ಲ,’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು
ಕೇಳಿಸಿತು.

ಮೇಡಲಿನನು ತಿರುಗಿಸೋಡಲು ಜೇವರ್ಡನು ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಬಿದ್ದನು. ಈತನು ಬಂದಾಗ ಅವನಿದ್ದುದನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜೇವರ್ಡನು, ‘ಶಕ್ತಿಯೊಂದರಿಂದಲೇ ಆದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಇಂತಹ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಎತ್ತಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಅತಿ
ಭಯಂಕರ ಸಾಹಸಿಯಾಗಿರಬೇಕು,’ ಎಂದನು.

ಅನಂತರ ಮೇಡಲಿನನನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ,
ಪುತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಒತ್ತಿಒತ್ತಿ, ‘ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡ
ಲಿನ್, ನೀವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾದ
ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ನೋಡಿರುವೆನು,’ ಎಂದನು.

ಮೇಡಲಿನನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು.

ಜೇವರ್ಡ್—ಅನನೊಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿಯು.

ಮೇಡಲಿನ್—ಓಹೋ! ಹಾಗೆಯೇ?

ಜೇವರ್ಡ್—ಆಹುದು. ಟೂಲಾನ್ ನಗರದ ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೇಡಲಿನನ ಮುಖವು ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು.
ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಾಡಿಯು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ
ಇದ್ದಿತು. ಫಾದರ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ‘ಅಯ್ಯೋ! ನಾನು ಸತ್ತಿ.
ನನ್ನ ಪಕ್ಕಲುಬುಗಳು ಒಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಚಾಕ್ ಯಂತ್ರ!
ಅಯ್ಯೋ!’ ಎಂದು ಅರಚಿದನು.

ಮೇಡಲಿನನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ, ‘ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ
ಇಷ್ಟತ್ತು ಲೂಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ಬಡ ಮುದು
ಕನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ!’ ಎಂದನು.

ನಿಂತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಅಲುಗಲಿಲ್ಲ. ಜೇವರ್ಡನು ಮಾತ್ರ,
‘ನಾನು ಚಾಕ್ ಯಂತ್ರದಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲ ಒಬ್ಬನನ್ನು

ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲೆನು ; ಅವನು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಪರಾಧಿಯು, 'ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

‘ಅಯ್ಯೋ ! ಜಜ್ಜಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ !’ ಎಂದು ಮುದುಕನು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಮೇಡಲಿನನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ಹದ್ದಿನಂತೆ ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವರ್ತನನ್ನೂ, ಅಲಗದೆ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತಿದ್ದ ರೈತರನ್ನೂ ನೋಡಿ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಕಿರುಸಗೆ ನಕ್ಕು, ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಮೋಣಕಾಲೂರಿ, ಜನರು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತೂರಿಹೋದನು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಭಯ ಸಂದೇಹಗಳಿಂದ ಸ್ತಬ್ಧರಾದರು.

ಮೇಡಲಿನನು ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಭಾರದ ಒಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿ, ಅದನ್ನೆತ್ತಲು ತನ್ನ ಮೋಣಕಾಲನ್ನೂ ಮೋಣಕೈಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜನರು, ‘ತಂದೇ ! ಮೇಡಲಿನ್ ! ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬನ್ನಿ,’ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ಮುದಿ ಫಾಚೆಲ್-ವೆಂಟನು, ‘ಮಾನ್-ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನ್ ! ನೀನು ಹೊರಟುಹೋಗು ; ನಾನು ಸಾಯಲೇಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಹಂಬಲನ್ನು ಬಿಡು ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀನೂ ಜಜ್ಜಿಹೋಗುವೆ,’ ಎಂದನು. ಮೇಡಲಿನನು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದವರು ಉಸಿರಾಡದಷ್ಟು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿದ್ದರು. ಒಡಿಯ ಚಕ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಕುಸಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುವು. ಇದರಿಂದ ಮೇಡಲಿನನೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಆ ಗುಂಪು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿತು. ಒಡಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದಿತು ; ಚಕ್ರಗಳು, ನಿಂತಿದ್ದ ಗುಣಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಧ ಹೊರಗೆ ಒಂದುವು. ‘ಬೇಗನೆ ಬನ್ನಿ ! ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ,’ ಎಂಬ ಉಸುರುಕಟ್ಟಿದ ಉಬ್ಬಸದ ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಈ ಧ್ವನಿಯು ಯಾರದು? ತನ್ನ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಡಲಿನನದು.

ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸುಗ್ಗಿದರು. ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಇಷ್ಟತ್ತು ಕೈಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಬಂಡಿಯು ಎದ್ದಿತು. ಮುದಿ ಫಾಚೆಲೆವೆಂಟನು ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು.

ಮೇಡಲಿನನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದನು. ಮೈಯಿಂದ ಬೆವರು ಧಾರೆಗಳಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮುಖವು ಕಳಾಹೀನವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹರಿದು ಕೆಸರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದುವು. ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ಮುದುಕನು ಮೇಡಲಿನನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, 'ನೀನೇ ದಯಾಮಯ ನಾದ ದೇವರು,' ಎಂದನು. ಮೇಡಲಿನನಿಗೂ ಸಹ ತಾನು ದೈವಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟನೆಂಬ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಭಾವವು ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನು ತನ್ನನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಿರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವರ್ತನ ಮುಖವನ್ನು ಪರಮ ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ನೋಡಿದನು.

ದ್ರಿದಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೂ ಜೀವರ್ತನಿಗೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ಚರ್ಚೆಯು ನಡೆಯಿತು. ಫಾಂಪ್ಲಿನ್ ಎಂಬ ಬಡ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಿದ ಯಾವ ನೋ ಬಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಮೇಲ್ವರಿದು ಜಗಳವಾಡಿದಳೆಂಬ ತಪ್ಪಿತಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವರ್ತನು ಅವಳನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಇವನು ಆ ಊರಿನ ಸೊಗಸುಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ತರುಣನು. ಇವನು ಬಹಳ ಧನಿಕನಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಜೀವರ್ತನು ಇವನಲ್ಲಿ ಬಹು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನಿಗನು ಕೂಲವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಫಾಂಪ್ಲಿನ್‌ನನ್ನು ಬಂದೀಖಾನೆಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯಲು ಅವನು ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಪಾಪ! ಆ ಹೆಂಗಸು ತಾನು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೂ ಅವನು 'ನೀನು ಆರು ತಿಂಗಳು ಸೆರೆಮನೆ ಯಲ್ಲಿರಬೇಕು,' ಎಂದುತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಕೋಸೆಟ್ ಎಂಬ ಮಗುವಿದ್ದಿತು. ಆ ಮಗುವಿನಲ್ಲಾದರೂ ಕನಿಕರವಿಟ್ಟು ತನ್ನಲ್ಲಿ ದಯೆತೋರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಈ ಮಗುವನ್ನು ಬೇರೊಂದೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನೂ ಅವನ ಪತ್ನಿಯೂ ಸಹ, ತಮಗೆ ಇವಳಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ, ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಾಯಿಯು ಸೆರೆಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಆ ಮಗುವಿನ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಸತ್ತದವನು ಮಗುವನ್ನು ದಿಕ್ಕು ಪಾಲು ಮಾಡಿಬಿಡುವನು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಅವಳು ಎಷ್ಟು ಆರ್ತಿಯಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರೂ ಜೀವರ್ತನು, ಅವಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಿಂಚಿಗೊಡದೆ ಹೋದನು.

‘ಹೊರಡು ; ನಾಸಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದುದಾಯಿತು. ನಿನ್ನ

ಗೋಳಿಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯಿತಷ್ಟೆ? ಇನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಹೊರಟುಹೋಗು. ನಿನಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಾರಾಗೃಹ ವಾಸವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದೆ. ದೇವರೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಒಂದರೂ ಈ ವಿಧಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಾರ; ಹೊರಡು,' ಎಂದು ಜೇವರ್ತನು ಗಜರಿದನು.

ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಮೊದಲೇ, ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಇವರಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿ ಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಕದಕ್ಕೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು ನಿಂತು, ಘಾಂಟೈನಳ ಅತ್ಯಂತ ದೈನ್ಯದ ಗೋಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಆತನು ಘಾಂಟೈನಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡುವಂತೆ ಜೇವರ್ತನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಜೇವರ್ತನು ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಎಲಾ, ನೀನು ನನಗೆ ತಕ್ಕ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ? ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಅಥವಾ ನೀನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಈ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಇರು; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಬಂದ ಕಡೆ ಇರು. ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನೂ ನನ್ನ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಬಡಹೆಂಗಸು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೆಮ್ಮಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ದಯಾಳುಗಳಾದ ದಾದಿಯರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಆತುರವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ

ಮಗುವಿಗಾಗಿ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕರೆತರು ವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆ ಸತ್ತಾಧಿಕಾರಿಯೂ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಏನೇನೋ ನೆಪದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಮಗುವನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ತಾನೇ ಹೋಗಿಬರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಜೇವರ್ತನು ಆಕ ಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆತನ ಕಚೇರಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನನ್ನು ಪೋಲೀಸ್‌ಕೆಲಸ ದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ (dismiss) ಮಾಡಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯನ್ನು ಇವನಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಏತಕ್ಕೊಂದು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಜೇವರ್ತನು, ತಾನು ಆ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಪೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ, (Prefecture of Police) ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ಹಿಂದೆ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನು ಭವಿಸಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು,' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಆದರೆ, ಫಾದರ್ ಷ್ಯಾಂಪ್ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಎಂಬ ಬೇರೆೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೆಂದು ದಸ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವನ ವಿಚಾರಣೆಯು ಆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಆರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದು ಜೇವರ್ತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಜೇವರ್ತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನಜಾವದ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕುದುರೆಯ ಬಾಡಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲವೂ ಇವನ ಆತ್ಮವು ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದಿರಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ

ಹೋಯಿತು. ಸ್ವಪ್ನಪ್ರಾಯವಾದ ಅನೇಕ ಆಲೋಚನಾ ತರಂಗಗಳು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು.

ಅವನಿಗೆ ಆಗತಾನೆ ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯ ಮೆಂಪರದಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾದಂತೆ ಆಯಿತು. ತಾನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡಿದಾದ ಬಂಡೆಯಮೇಲಿಂದ ಜಾರುತ್ತ, ಗಡಗಡನೆ ನಡಗುತ್ತ, ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಆಳವಾದ ಕಮರಿಯ ಅಂಚಿನಿಂದ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು. ಈ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ, ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬನು ಇವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿದನು. ದೈವವು ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೆಂಬ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆ ಕಮರಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಈ ಕಮರಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಾಗಲಿ ಜೀಳಬೇಕಾದುದಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಇತ್ತು. ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದುದಾಗಲೆಂದು ತಾನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು.

ಕಳೆದ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ತನ್ನ ದುರಾಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ದುಷ್ಟಲಾನುಭವನನ್ನು ಪಡೆದುದು ಇದೇ ವೇದಲು.

ಅವನು ಬಲು ಬೇಸರದಿಂದ ಆ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಟ್ಟು, ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ, 'ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವು ನೆರವೇರಿತು,' ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಸತ್ಯವಂತವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವು ಯಾವುದು? ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವುದಷ್ಟೆ! ಆದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ! ಅವನು ತನಗೆ ಮಹಾದುಸ್ಪೀತಿಯನ್ನು ತರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದ ಪಾಪಬುದ್ಧಿಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೆರೆದಂತಾಯಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ: ಈಗ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅತಿ ನೀಚ

ನಾದ ತಲೆಯೊಡಕನಂತೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿ ಅವನ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಕಳೆದು, ಅವನಿಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲುವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಕೊಲೆಪಾತಕನೇ ಆಗಿದ್ದನು. ಎಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ (ತನಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಫಾದರ್ ಷ್ಯಾಂಪ್ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಗೆ) ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನುಭವಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸಜೀವನಾಗಿ ಸುಡಿಸುವನೋ ಎಂಬಂತಹ ಭಯಂಕರ ಮರಣರೂಪ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದ್ದನು.

ತನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟು ಅನರ್ಥವುಂಟಾಗಿರುವ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲವೂ ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಹಿಂದೆ ತನಗೆ ಸದುಪದೇಶಮಾಡಿದ ಪಾದ್ರಿಯು ತನ್ನೆದುರಿಸಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ನೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಪರಮ ಗುಣಶಾಲಿಯೆನಿಸಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೋಡಲಿನನು ಆ ಪಾದ್ರಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಹಾ ದ್ರೋಹಿಯಾಗಿಯೂ, ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮನಾಗಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೇ ಶುದ್ಧನಾಗಿಯೂ ಕಂಡಂತೆ ಇವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಜನರು ತನ್ನ ವೇಷದಿಂದ ಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರೆಂತಲೂ ಪಾದ್ರಿಯು ತನ್ನ ನಿಜತ್ವವನ್ನು ಬಲ್ಲನೆಂತಲೂ, ಜನರು ತನ್ನ ಸಜೀವ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದ್ದರೆಂತಲೂ ಪಾದ್ರಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದ್ದನೆಂತಲೂ ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿರ್ಧರವಾಯಿತು.

ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು! ತಾನು ಆರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಪರಾಧಿಯಾದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ದಂಡನೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ನಿರಾಪರಾಧಿಯಾದ ಷ್ಯಾಂಪ್ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಬೇಕು. ಇದಲ್ಲವೇ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದುದು! ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವ ಮಾನದ ವಿಜಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೃದಯ ಭೇದಕವಾದುದು! ಅಹುದು; ಇದೇ ಇವನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಡೆಯ

ಕರ್ತವ್ಯ! ಇವನು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅಯ್ಯೋ! ದುಷ್ಟ ವಿಧಿಯೇ! ಅವನು ಭಗವಂತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧನೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗಿಂತಲೂ ಅಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬೀಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ತಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ತನಗೇ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು,

‘ಆಗಲಿ! ಇದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಸರಿ. ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಳಿಸುವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತ,’ ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದಾಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆಯಿತು. ತಾನು ತನ್ನ ಅಪರಾಧತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ, ತನ್ನ ಧೀರತ್ವವನ್ನೂ, ಕಳೆದ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಾನು ಸತ್ಯಶೀಲನಾಗಿದ್ದುದನ್ನೂ ತಾನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಗೌರವಿಸಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ತನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದೆಂದು ಇವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಆದರೆ ಈ ಭಾವವು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ತಾನು ಪೆಟಿಟ್ ಜರ್ಟ್ ಎಂಬ ಮಗುವಿನಿಂದ ನಲವತ್ತು ಸೌಗಳನ್ನು ಕದ್ದ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತು. ಈಗ ತನಗೆ ಕ್ಷಮೆ ದೊರೆತರೂ ಮುಂದೆ ಈ ಮರೆಮಾಚಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯರೀತಿಯಾಗಿ ತನಗೆ ಮರಣಾಂತವಾಗಿ ಕ್ರೂರದಂಡನೆಯು ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುವುದೇ ನಿಜವೆಂತಲೂ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಇವನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಿರುನಗೆ ನಕ್ಕನು.

ಹಗಲೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಆರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಜನರು ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಸೆರೆದಿದ್ದರು. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವು ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೋ ದೊರಕಿತು.

ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಗಮನಿಸುವರು ಯಾರು ! ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಗೋಡೆಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬಾಗಿಲಿನ ಮುಂದೆ, ಮರದ ಕಾಲುಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಕಾಲುಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ಸಿಪಾಯಿಗಳ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಇವನಿಗೆ ಕಡೆಯಸಕ್ಕ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆದರೂ ಇವನು ಅತ್ಯಂತ ಒರಟನಾಗಿಯೂ, ಶುಂಠ ನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಭಯಂಕರಾಕಾರನಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಇವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ನೋಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ತನಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಂತೆಯೂ, ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತನ್ನನ್ನೇ ಹೋಲದಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಬಿರಿಗೂದಲಿಸಿದಲೂ ಚಪಲವಾದ ಮತ್ತು ಭಯಂಕರವಾದ ಬಿರಿಗೂಡ್ಡೆಗಳಿಂದಲೂ, ಅವನು ಹೊದೆದಿರುವ ಅಂಗವಸ್ತ್ರದಿಂದಲೂ ಅವನು ತನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಂತೆಯೂ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ತಾನು ಗ್ರಾಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತನಗುಂಟಾಗಿದ್ದಂತಹ ಭಯಂಕ ರಾಶೀಚಸೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅವನೂ ಕ್ರೋಧಾವೇಶಭರಿತನಾಗಿ ದ್ದಂತೆಯೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಕಂಡಿತು.

ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು, 'ಅಯ್ಯೋ, ದೇವರೇ ! ನಾನು ಮತ್ತೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕೇ ?' ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಚಿತ್ತ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು. ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಎದೆ ಝಲ್ಲೆಂದಿತು. ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅಂತರಾತ್ಮ ದಿಂದ, 'ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಬ್ರೆನೆಟ್, ಜೆನಿಲ್‌ಡ್ಯೂ, ಕೋಷೆಪೆಯಿಲ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಮಂದಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯಾಯಿತು. ಇವರೂ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದ ವರೇ. ಈ ಮೂವರೂ, 'ಈಗ ಬಂದಿಯಾಗಿರುವವನೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು,' ಎಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳಿದರು. ಇವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳುವಾಗಲೂ, ಸೇರಿದ್ದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಅಪರಾಧಿಯ ಹಣೆಯ ಒರಹವು ಕಂಡಂತೆಯೇ ಆಗುವುದೆಂದು ಗುಜುಗುವುಲು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯು, 'ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ, ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ. ನಾನು ಇನ್ನು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳುವೆನು,' ಎಂದನು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಸರಿದು ಬಂದಂತಾಯಿತು. 'ಬ್ರೆನೆಟ್, ಜೆನಿಲ್‌ಡ್ಯೂ, ಕೋಷೆಪೆಯಿಲ್, ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಬಂತು.

ಈ ಸ್ವರವು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಕರವಾಗಿಯೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾಗಿ ವಿವರ್ಣಮುಖರಾದರು.

ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಗಳೂ ಈ ಸ್ವರವು ಕೇಳಿಬಂದ ಕಡೆಗೇ ತಿರುಗಿದ್ದವು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಹಿಂದೆ ಗೌರವಸ್ಥರಾದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬಾತನು ಎದ್ದು, ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಧರ್ಮಾಸನಕ್ಕೂ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ನಡುವೆಯಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಜಾಗವನ್ನು ನೂಕಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತನು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೂ ಸರಕಾರದ ಪಕ್ಷದ ವಕೀಲನೇ ಮೊದಲಾದ ಇವತ್ತು ಮಂದಿಯು ಇವನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಆ ಕ್ಷಣವೇ, 'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನ್!' ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೂಗಿದರು.

ಓಹೋ! ಅವನೇ ನಿಜ! ಅವನ ಮುಖದಮೇಲೆ ಜೆನ್ನಾಗೆ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವನು ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಅವನ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಲುವಂಗಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಮುಖವು ಕಳಾಹೀನವಾಗಿತ್ತು; ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡುಕವುಂಟಾದಂತೆ ಇತ್ತು. ಆರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗಲೇ ಅರ್ಧ ಸರಕಿದ್ದ ಅವನ ಕೂದಲು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತೀರ ಬೆಳ್ಳಗಾಗುತ್ತಾ. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಇವನ ಮೇಲೆಯೇ ನೆಟ್ಟಿದ್ದವು. ಇವನು, ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾದ ಕೋಣೆಪೆಯಿಲ್, ಬ್ರೆವೆಟ್ ಮತ್ತು ಜೆಸಿಶಾಡ್ನೊ ಇವರಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ಬಂದು, 'ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದನು. ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಯೂ ಬೆರಗಾಗಿ ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ತಮಗೆ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತಲೆಯನ್ನು ಳ್ಳಾಡಿಸಿದರು.

ಸರಕಾರದ ಪಕ್ಷದ ವಕೀಲನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವುದೆಂದನು. ಆದರೆ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೊಡಲಿನನು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರ ಎದೆ ಝಲ್ಲೆನ್ನುವಂತಹ ಧ್ವನಿಯಿಂದ, 'ಸ್ವಾನಿಾ ವಕೀಲರೇ, ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ; ನನಗೇನೂ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ; ನೀವೇ ನೋಡುವಿರಿ; ನೀವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸದೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ನಡೆಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹನಾಗಿರುವ ಅಪರಾಧಿಯು ನಾನು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಚಾಂತವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವವನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ. ಇದು ನಿಜವು. ನಾನು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಭಗವಂತನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ನಾನಿಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೇಗಾದರೂ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ಹೆಸರ

ನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವೇಷಾಂತರದಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಪುನಃ ಸತ್ಯವಂತರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಸೆನಿಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುವುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ನಾನು ಹೇಳಲಾಗದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ನನ್ನ ಜೀವಮಾನಚರಿತ್ರವನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ತಿಳಿಯುವುದು. ನಾನು ಮಾನ್‌ಸೀಸರ್ ಎಂಬ ಪಾಟ್ರಿಯ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕದ್ದೆನು; ಇದು ನಿಜ. ಪೆಟಿಟ್ ಜರೈಲ್ ಎಂಬ ಮಗುವಿನ ಹೂವನ್ನು ಕದ್ದುದೂ ನಿಜ. ಜೇನ್ ವಾಲ್ಚೀಸನು ಬಹಳ ದುರಾತ್ಮನೂ, ನೀಚನೂ ಎಂದು ಅವರು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದುದು ನ್ಯಾಯವು. ಆದರೆ ಅವನೇ ಅಷ್ಟು ದೂಷಣೆಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗಲಾರನು. ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ, ಲಾಲಿಸಬೇಕು; ನನ್ನಂತಹ ಕೀಳಾದ ಮನುಷ್ಯನು ದೈವಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪುತಿಯಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತನಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಯಾವ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರವೊಂದಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆನೋ, ಅಂತಹ ದುರ್ಯಶವು ಜನರಿಗೆ ಒಳ ಹಾನಿಕರವಾದುದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಗ್ಯಾಲೀ ಹಡಗೇ ಗ್ಯಾಲಿಯ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಲೇ ಅವನು ಕಠೋರನೂ, ನೀಚನೂ ಆಗುವನು. ತಮಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದರೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ದುರಾಮಯವಾದ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಗ್ಯಾಲೀ ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾನೊಬ್ಬ ದಡ್ಡನಾದ ರೈತನು, ಮಂಕುಮಂಕಾಗಿದ್ದೆನು. ಗ್ಯಾಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ನಾನು ಮೊದಲು ಶುಂಠನಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಮಹಾ ದುಷ್ಟನಾದೆ; ಮೊದಲು ಮರದ ಕೊರಡಿನಂತಿದ್ದವನು ಅನಂತರ ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳಿಯಾದೆ. ಮಹಾ ಕ್ರೂರತನದಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ

ನಾನು, ಈಚೆಗೆ ಪರೋಪಕಾರ ಗುಣದಿಂದಲೂ ದಯಾಪರತ್ವ ದಿಂದಲೂ ಉದ್ಧಾರವಾದೆ. ಆದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳು ವುದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಾರದು. ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತೆ, 'ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ, ಈ ಸ್ವಾಧೀನವಾದಿಯು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸು ತ್ತಿರುವನಲ್ಲಾ,' ಎಂದು ಸ್ವಾಧೀನವಾದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವುದೆನ್ನುವರಿ, ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲಿ! ಅಂತೂ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡ ಬೇಡಿ. ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಜನರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲವೆ! ಆ ಜೀವರ್ತನು ಇಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸು ತ್ತಿದ್ದನು,' ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಅವನ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದಯಾ ಸುವಾಸನೆಯಾದ ಮತ್ತು ಹೃದಯಭೇದಕವಾದ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ರಿವೆಟ್, ನನಗೇನೋ ನಿನ್ನ ಗುರುತಿದೆ. ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆಯೋ.....'

ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿರಾಸಿಸಿ ಅನಂತರ, 'ಗ್ಯಾಲಿ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ತೂಗಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆಯ ಹಗ್ಗದ ಜ್ಞಾಪಕವು ನಿನಗಿದೆಯೋ?' ಎಂದನು.

ಬ್ರಿವೆಟನು, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿ, ಅವನನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೂ ನೋಡಿದನು.

ತರುವಾಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಜೇನಿಲ್‌ಡ್ಯೂ ಎಂಬ ಗೌರವ ನಾಮವನ್ನು ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ ಯಲ್ಲವೇ! ಜೇನಿಲ್‌ಡ್ಯೂ! ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ಎಡಭುಜದಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಟಿ. ಎಫ್. ಪಿ. ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಒಂದು ದಿನ, ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಾದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನೇಲೆ ಆ ಭುಜವನ್ನು ಇಟ್ಟುದರಿಂದ ಆ ಭುಜವೆಲ್ಲವೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅಕ್ಷರಗಳು ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಅಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದನು.

ಚೆನಿಲ್‌ಡ್ಸ್, 'ಅಹುದು, ನಿಜ,' ಎಂದನು.

ಕೋಷೆಪೆಯಿಲನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಕೋಷೆಪೆಯಿಲ್, ನಿನ್ನ ಎತವೋಳಿನನ್ನೇಲೆ ಗಾಯವಾಡಿ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದ ಪುಡಿಯಿಂದ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ತಾರೀಖನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿರುವರಲ್ಲವೆ? ಅದು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಕಾಸೆಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಳಿದ ೧೮೧೫ ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ ೧ನೇ ತಾರೀಖು. ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಂಗಿಯ ತೋಳನ್ನು ತೆರೆ,' ಎಂದನು.

ಕೋಷೆಪೆಯಿಲನು ಅಂಗಿಯ ತೋಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದನು. ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದವರ ದೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇವನ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುವು. ಒಬ್ಬ ಸಿಸಾಯಿಯು ದೀಪವನ್ನು ತಂದನು. ಅದೇ ತಾರೀಖು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

ಅನಂತರ ದುಃಖಭಾಗಿಯಾದ ಮೇಡಲಿನನು ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಯಿತೆಂಬ ಭಾವದಿಂದಲೂ, ನಿರಾಶನಾದುದರಿಂದಲೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನಜಾಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದನು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದವರು, ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಗಲೂ ಅವರ ಎದೆಯು ಝಲ್ಲೆನ್ನುವುದು. ಅನಂತರ ಆತನು, 'ಈಗಲಾದರೂ ನಾನು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದನು.

ಆಗ ಆ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ವಾದಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ವಕೀಲರೂ ಇಲ್ಲ, ಸಿಸಾಯಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ; ನೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಡವಗುಟ್ಟುವ ಎದೆಗಳೂ ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಿತ್ತೆಂದು

ಗೋಚರವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಪುಕಾಶವೊಂದೂ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪುತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ತೇಜಸ್ಸು ಮೂಡಿದಂತೆ ಆಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ವಿಭ್ರಾಂತ ರಾದರು.

ಯಾರು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿದ್ಯುತ್ಪುಕಾಶದಿಂದ ಪುತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಡಂತೆ, ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಮಹಾ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದುದಲ್ಲದೆ, ಈತನು, ತನಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬಾರದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿರುವನೆಂಬುದು ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತು.

‘ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾನು ವಿಘ್ನಮಾಡಲಾರೇನು, ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವಾದಕಾರಣ ನಾನು ಹೊರಡುವೆನು. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇಕವಿವೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದು ಈ ವಾದಿಯ ಪಕ್ಕದ ವಕೀಲರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಒಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಿಸಿ ತರಿಸಬಹುದು,’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀ ನನು ಹೊರಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಡಿದವರೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆ ಜನರ ಗುಂಪು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಅವನಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ ಬಂದನು. ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರು ತೆರೆದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತನು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಅವನು, ‘ಸ್ವಾಮಿ, ವಕೀಲ ಮಾನ್ಸಿ

ಯುರವರೇ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅನಂತರ, ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ, 'ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕನಿಕರಪಡುವಿರಲ್ಲವೇ? ಪರಮಾತ್ಮಾ! ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲುದ್ದೇಶಿಸಿರುವೆನೆಂಬುದು ನನ್ನ ಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು, ಇಂತಹ ಸು ಸಂಧಿಯು ಇವನಿಗೆ ದೊರೆಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಅಸೂಯೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯೊದಗಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದಾಲೋಚಿಸುವಿರಿ,'

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು. ಬಾಗಿಲು ಹೇಗೆ ತೆರೆಯಿತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಅವೋಘ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಯೇ ಇರುವರಷ್ಟೆ.

ಅನಂತರ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದ ಪಂಚಾಯಿತರ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ, 'ಷ್ಯಾಂಸ್' ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಎಂಬಾತನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು, ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಬಂದ 'ಷ್ಯಾಂಸ್' ಮ್ಯಾಥ್ಯೂನನ್ನು ಮಂಕು ಬಡಿದವನಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಥೆಯು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತನಗರ್ಥವಾಗದ ಕಾರಣ, 'ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವರು ಎಲ್ಲರೂ ಹುಚ್ಚರು! ಹುಚ್ಚರು!' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ನೆಟ್ಟನೆ ಘಾಂಟ್ಸಿನಳು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದನು. ಜೇವರ್ತನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದನು; ಅವನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿದನು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ತಾನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕರೆತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಇತರ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಜೇವರ್ತನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಜೇವರ್ತನು ಮಹಾ ಕಠಿಣನಾಗಿ, ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಎದೆಯೊಡೆದು ಘಾಂಟ್ಸಿನಳು ಇವರೆದುರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು. ಜೇವರ್ತನು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ತಾನು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿದ್ದುವು. ಫೇಗೋ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ, ಅವನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಮುಂದುಕಿಯು, ಅವನು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಳು.

ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಗ ಅವನು, 'ನಾನು ಸೆರೆಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯ ಕಂಬಿಯೊಂದನ್ನು ಮುರಿದು, ಅದರೊಳಗಿಂದ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಬಂದೆನು,' ಎಂದು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ, 'ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗುವೆನು. ಸಿಸ್ಟರ್ ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಹೋಗು,' ಎಂದು ಹೇಳಿಕಳು ಹಿಸಿದನು.

ಮುಂದುಕಿಯು ಅದರಂತೆ ಬೇಗನೆ ಹೋದಳು.

ಅವನು ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಉಡುಪುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಪಾಟದಿಂದ ಒಂದು ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಹರಿದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನಿಡುವ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿಕಟ್ಟಿದನು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಇವನಲ್ಲಿ ಆತುರವಾಗಲಿ ಕಾತರವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡಾವೃತ್ತಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿ ಬಂತು. ಅವನು, 'ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ,' ಎಂದನು.

ಸಿಪ್ಪರ್ ಸಿಂಸ್ಲಿಸಳು ಒಳಗೆ ಬಂದಳು.

ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಒಂದೆರಡು ಅರ್ಧ ವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಕೆ, ತಪ್ಪುಬಾಳಿ, ಆಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, 'ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಮಾನ್ ಸಿಯುರವರು ಇನ್ನೊಂದಾವೃತ್ತಿ ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದಳು.

ಅವಳಿಗೆ ಅವನು, 'ಇಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಿಡುವರು. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು,' ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹತ್ತುವ ಗದ್ದಲವೂ, ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಮುಂದುಕಿಯು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರ್ತ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಕೇಳಿ ಸಿತು.

ಆ ಮುಂದುಕಿಯು, 'ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ, ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೂ ಪುನರಾಣಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿನ ಹಗಲೆಲ್ಲ ನಾ ನಿಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ಷಣ ಕಾಲವೂ ನಾನು ಈ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಒಟ್ಟುಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಈ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಯಾಗಲಿ, ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೂ ಇಲ್ಲ; ಒಳಗೆ ಹೋಗಲೂ ಇಲ್ಲ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನು, 'ಆದರೆ ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪವಿರುವುದಲ್ಲ! ' ಎಂದನು. ಒಳಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಇದು ಜೀವರ್ತನ ಧ್ವನಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಕದವು ಒಳಗಡೆಯ ಬಲ ಭಾಗದ ಗೋಡೆಯ ಮೂಲೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ದೀಪವನ್ನೊದಿ ತಾನು ಈ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದಣ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಿತುಕೊಂಡನು.

ಸಿಸ್ಟರ್ ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತಳು.

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು.

ಜೀವರ್ತನು ಒಳಗೆ ಬಂದನು.

ಅನೇಕ ಜನರು ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದೂ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಮುದುಕಿಯು, ಒಳಗೆ ಬರುವವರನ್ನು ತಡೆದು, ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ, ದ್ವಂದೂ ಸಹ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬಂತು. ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯು ಮಂಕಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಜೀವರ್ತನಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗೋಣವೆಂಬ ಭಾವವು ಹುಟ್ಟಿತು.

ಆದರೆ ಕರ್ತವ್ಯವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡದಂತೆ ಇವನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ ತಡೆಯಿತು. ಇದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಆಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಪುಶ್ಚೆಯನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಡೋಣವೆಂಬ ಎರಡನೆಯ ಆಲೋಚನೆಯು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಸಿಸ್ಟರ್ ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು ತನ್ನ ಜನ್ಮಾವಧಿಯಾಗಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು

ಹೇಳಿದವಳೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವು ಜೇವರ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಇದ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ಅವನು ಈಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

‘ಅಮ್ಮಾ ! ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವಿರಾ?’ ಎಂದನು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಆ ಬಡ ಮುದುಕಿಗೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಅವಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೋದಳು.

ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿ, ‘ಅಹುದು,’ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅನಂತರ ಜೇವರ್ತನು, ‘ತಾಯಿ, ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳುವೆನೆಂದು ಬೇಸರಪಡಕೂಡದು, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.—ಇದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಈ ದಿನ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವನು. ನಾವು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವೆವು. ಅವನ ಹೆಸರು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ ಎಂದು. ಅವನನ್ನು ನೀವು ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದನು.

ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು, ‘ಇಲ್ಲ,’ ಎಂದುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಆಕೆ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಎರಡು ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನುವಾನಿಸದೆ, ಸುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಳಂತೆ ಬೇಗನೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

‘ತಾಯಿ, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು,’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೇವರ್ತನು ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಸತ್ಯವಾದಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳ ಈ ಧೃಢವಾದ ಉತ್ತರವು ಸತ್ಯವೆಂದು ಜೇವರ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಆಗತಾನೇ ಆರಿಸಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೀಪದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಅನುವಾನವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಗಂಟೆಯು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಅದೇ ರಾತ್ರಿ, ಕತ್ತಲೆ
ಯಲ್ಲಿ, ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಮಾ——ಸರ್——
ಮಾ——ಮನೆಯಿಂದ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಬೇಗಬೇಗನೆ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನು ಯಾರು? ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೆ !
ಇವನು ಒಂದು ಗಂಟನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ
ನೆಂತಲೂ, ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊದಿದ್ದನೆಂತಲೂ, ಇವನನ್ನು
ಸಂಧಿಸಿದ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಬಂಡಿಹೊಡೆಯುವವರು ಸಾಕ್ಷ್ಯ
ಹೇಳಿದುದರ ಮೇಲೆ ಇವನ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧವು ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿತು.
ಇವನು ತನ್ನ ಹಣವನ್ನೂ ಮೇಣದ ಒತ್ತಿಯ ಕೊಳವೆಗಳನ್ನೂ
ಹೂತಿಡಲು ಬ್ಲೇರಿ ಸಟ್ಟಣದ ಬಳಿಯ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗು
ತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ಹಡಗು ಟೂಲಾನ್ ಪಟ್ಟಣದ ರೇವಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಹಡಗಿನ ಪಟವನ್ನು ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದು, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಜೋಲಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ತನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೇಡಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು, ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವಾಗ ತಾನೇ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲವೂ ಅವನನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷಿತನಾದ ಅಪರಾಧಿಯು ಟೂಲಾನ್ ಪಟ್ಟಣದ ರೇವಿನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾದನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ನಿಜಾಂಶವೇನೆಂದರೆ: ಅವನು ಹೇಗೋ ನೀರಿನ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಲಂಗರುಹಾಕಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ರಾತ್ರಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಆ ರಾತ್ರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಊರನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಉಡುಪನ್ನು ಕೊಂಡು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಕೆಲವು ವಾರಗಳನಂತರ ಆ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ, ಬಹಳ ಗೋಪ್ಯವಾದ ಯಾವುದೋ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು

ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ವಾಸ ವಾಗಿದ್ದ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟನು.

ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನಾದ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್ ಎಂಬುವನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಗುಲಾಮಳನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಹಳ ಕ್ರೂರತನದಿಂದ ಹಿಂಸೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆ ಯಜಮಾನನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಳೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಅವರು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಚೆಚ್ಚಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಕೂಡಲೆ ಹೋಗಿ ಅಂದವಾದ ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದು ಸುಂದರಳಾದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಥರೈನ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು, ಆ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆ ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಐದು ನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮುಂಜೆಯೇ ತಾನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ 'ಗಾರ್ಬ್ಯೂ ಮಂದಿರ'ವೆಂಬ ಗೋಪ್ಯವಾದ ವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮಲಗಿದ್ದ ಹಾಸುಗೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು, ಅವಳು ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಅಲುಗಾಡದೆ ಇದ್ದನು.

ಅವನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಸ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮೂಡುತ್ತಲಿತ್ತು. ಇವನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೂ, ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಪೋಷಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಾಗಲೂ, ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಷ್ಟ

ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದಾಗಲೂ, ಅವನ ಹೃದಯವು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಮರುಕಗೊಂಡಿತ್ತು. ಕಷ್ಟದೇವಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕನಿಕರವೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೊಕೆತ ವ್ಯಾವೋಹವೂ ಆ ಮಗುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಈಗ ಉಕ್ಕಿ ಪುವಹಿಸಿತು.

ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾದ ಶುದ್ಧಚ್ಛಾಯಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಎರಡನೆಯದು. ಅವನ ಮನಃಪುಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಪಾದ್ರಿಯು ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ಉದ್ಭವಗೊಳಿಸಿದ್ದನು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಪ್ರೇಮಗುಣವನ್ನು ಉದ್ಭವಗೊಳಿಸಿದಳು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ಓದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದೂ, ಅವಳು ಆಡುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದೂ, ಇವೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಜೀವನದ ವ್ಯವಸಾಯವಾದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಅವಳ ಸಂಗಡ ಅವಳ ತಾಯಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೂ ಅವಳಿಗೆ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದನು.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು 'ಅಪ್ಪ! ಅಪ್ಪ!' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳಿಗೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನ ಜೀರೆ ಹೆಸರೇ ತಿಳಿಯದು.

ಅವನ ಮನೆಯ ಬಳಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಿರುಕನು ಕುಳಿತು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಕಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ರೂಢಿಯಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆ ತಿರುಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇವನು ಕಾಸನ್ನು ಇಟ್ಟಾಗ, ತಿರುಕನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಿದನು. ಅದು ತಿರುಕನ ಮುಖವಲ್ಲ—ಜೀವರ್ತನದು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹೊಸಬರು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಡಿಗಳ ಸಪ್ಪುಳವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯಾದ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ, ಜೀವರ್ತನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರು

ವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಜೀವರ್ತನು ಹೊರಗೆ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಬ್ಬಾಗುತ್ತಲೇ, ತನ್ನ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಬೀದಿಯಿಂದ ಬೀದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ನಡೆದುಹೋದರು. ಅನಂತರ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಇವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಇವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನು ಒಬ್ಬ ನಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಬೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಕಂಡು, ದಾರಿಯು ಎರಡಾಗಿ ಕವಲೊಡೆಯುವ ಸ್ಥಳದವರೆಗೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋದನು. ಒಂದು ದಾರಿಯ ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆಯಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದರ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಹರೆಯವನು ಇವನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಂತೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಬೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಧೈರ್ಯವಾಡಿ ಆ ಬೀದಿಯ ಮೂಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಎಳೆಂಟು ಮಂದಿ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಗುಂಪಾಗಿ ಆಗತಾನೆ ರೂ ಮೋಲನ್‌ನೂ ಎಂಬ ಆ ಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ್ದರು. ಇವನಿಗೆ ಅವರ ಸನೀನುಗಳು ಥಳಗುಟ್ಟುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವರು ಇವನ ಕಡೆಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎತ್ತರವಾದ ಆಕಾರದ ಜೀವರ್ತನೇ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದ ಈ ಗುಂಪಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು, ಮೆಲ್ಲಗೂ ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಮುಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೂ ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಇದರಿಂದ, ಅವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಂದುಗಳನ್ನೂ, ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೂ, ಓಣಿಗಳನ್ನೂ, ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಅವರು ಒರುತ್ತಿದ್ದ ವಿಳಂಬದಿಂದಲೂ, ಅವರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಅವರು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನವನ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಒರಲು ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಇದು ಬಹಳ ಭಯಂಕರ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಇದು ಮೂರನೆಯಾವೃತ್ತಿ ಒದಗಿದ ಭಯಂಕರ ವಿಪತ್ತು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇವನಿಗೆ ಈ ವಿಪತ್ತು ಒದಗುವ ಸಂಭವವಿತ್ತು. ಈಗ ಆಗುವ ಗ್ಯಾಲಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತಹ ಗ್ಯಾಲಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲ. ಈಗ ಆಗುವ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವನು ಕೋಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನೇ ತೊರೆದು ಹಾಗೂ ಜೀವಿಸಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರವೇ ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನ ರೀತಿಯು ಈಗ ಬಹಳ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾದ ಮಹಾ ಯೋಗಿಯ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಯ ಅದ್ಭುತ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿ ಹೆಗಲಿಗೆ ತೂಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವನಂತೆ ಇದ್ದನು. ಸಮಯ ಬಂದಂತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇವನಿಗಿದ್ದ ಇತರ ಅನುಕೂಲ ಶಕ್ತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಟೊಲಾನ್ ನಗರದ ಗ್ಯಾಲಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಪಡೆದಿದ್ದ ಅನುಭವದಿಂದ ಇವನು ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೃಣನಾಗಿದ್ದನು. ಸಮಯ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಡಿದಾದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಆರು ಅಂತಸ್ತುಗಳವರೆಗಾದರೂ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಬಲ್ಲ ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಇವನು ಕಲಿತಿದ್ದನೆಂದರೆ ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಎಣಿಯಾಗಲಿ, ಕೂಚಗಳಾಗಲಿ ಯಾವುದೊಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂಭಾಗ, ಭುಜಗಳು, ಮೊಣಕಾಲು

ಗಳು, ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸಹ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಇತ್ತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಗೋಡೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅಳತೆ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಿಂಬೆಯ ಮರವಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಗೋಡೆಯು ಸುಮಾರು ಹದಿನೆಂಟು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿತ್ತು. ಈ ಗೋಡೆಯಿದ್ದ ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲಣ ತುದಿಯ ಮೂಲೆಯ ವರೆಗೆ ಬುಡದಿಂದ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರವಾದ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಡವಿತ್ತು. ಈ ತ್ರಿಕೋಣದ ಭಾಗವು ಸುಮಾರು ಐದು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ, ಗೋಡೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಲು ಸುಮಾರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಡಿಗಳ ದೂರ ಹತ್ತಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಪ್ಪಟೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲನುಕೂಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳದೇ ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತುಲು ಬಾರದು. ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೇ? ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನಿಗೆ ಈ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾರಹೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹತ್ತುವ ಮನುಷ್ಯನು ಪವನ ತಪ್ಪಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವನು.

ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಹಗ್ಗವು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೂ ಮೋಲನ್ ಸೂ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹಗ್ಗವೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬೇಕು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಹಗ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಷ್ಟ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ, ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಕಾಶವು ಹೊಳೆದು ದಿಕ್ಕುತೋರದಂತಾಗುವುದು. ಮಿಂಚಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿಕ್ಕುತೋರಿಸುವುದೂ ಉಂಟು.

ನಿರಾಶನಾಗಿ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಜೆನ್‌ರಾಟ್ ಎಂಬ ಮುಂದಣ ಬೀದಿಯ ದೀಪದ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ದೀಪಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಹಗ್ಗವು ಆ ದೀಪದ ಕೆಳಗಿನ ಚಿಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲರುವದೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು, ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಒಂದು ನೆಗೆತಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಆ ಬೀದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಚಿಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಚಿಲುಕವನ್ನು ತನ್ನ ಚಾಕು ಎಸೆ ಮೊನೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ದೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಹಗ್ಗವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಜೀವದ ಮೇಲಣ ಆಸೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಮೃತ್ಯುವಿನೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಹೋರಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಧೀರರು ಸಮಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಿಂಚಿನಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಅನಂತರ ಜೀವ ಟರ್ನೂ ಸಿಪಾಯಿಗಳೂ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುವರೋ ಎಂಬ ವಿಸ್ಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆತುರಪಡದೆ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ತನ್ನ ಉದ್ದವಾದ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಕಂಕುಳ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನೋವಾಗದಂತೆ ಮೃದುತನದಿಂದ ಬಳಸಿ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವಿಕರು ಕಟ್ಟುವಂತಹ ಬಿಗಿಯಾದ ಮುಡಿಹಾಕಿ ಹಗ್ಗದ ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಹಗ್ಗದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ತಾನು ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜೋಡನ್ನೂ ಕಾಲುಬೇಲಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದು, ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲೆ

ಹತ್ತಿ, ಗೋಡೆಯನ್ನು ಎರಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನು ಹತ್ತುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ರೀತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಕಾಲುಗಳಿಗೂ ಮೊಣಕೈಗಳಿಗೂ ಎಣಿಯ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದುವೆಂಬಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅವನು ಗೋಡೆಯನ್ನೇರಿ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಮುಗ್ಧಳಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಟ್ಟನೆ ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಪಿಸುವಾತಿನಲ್ಲಿ, 'ಗೋಡೆಗೆ ಬೆನ್ನನ್ನು ಬತ್ತಿಕೋ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವಳು ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದಳು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಮಾತನಾಡಬೇಡ, ಭಯಪಡಬೇಡ,' ಎಂಬನು. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ನೆಲದಮೇಲಿನಿಂದ ಎತ್ತಿದುದೇನೋ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಾನು ಎಲ್ಲಿರುವೆಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ಆಲೋಚಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅವಳ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಲೆಯವರೆಗೂ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವನು ಊಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವಿತ್ತು. ಅದರ ಚಾವಣಿಯು ಮೇಲಿನಿಂದ ನೆಲದ ಸಮೀಪದ ವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಳಿಜಾರಾಗಿ ನಿಂಬೆಯ ಮರದ ವರೆಗೂ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಇದು ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಸಂದರ್ಭವೇ ಸರಿ. ಎತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಗೋಡೆಯು, ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಬೀದಿಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ನೆಲವು ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವನು ಆಗತಾನೇ ಚಾವಣಿಯ ಇಳಿಜಾರಿನ ಪ್ರದೇಶದ ವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು ; ಇನ್ನೂ ಗೋಡೆಯ

ಅಂಚನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಗದ್ದಲವು ಕೇಳಿಸಿದುದರಿಂದ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಗುಂಪು ಬಂತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಜೇವರ್ತನ ಸಿಡಿಲಿನಂತಹ ಧ್ವನಿಯೂ ಇವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

‘ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿರಿ ! ರೂ ಡ್ರಾಯಿಟ್ ಮರ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೆಟಿಟ್ ರೂ ಪಿಕ್ವಸ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೊಣೆ. ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿದ್ದಾನೆ,’ ಎಂದು ಜೇವರ್ತನು ಹೇಳಿದನು.

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಜೆನ್‌ರಾಟ್‌ನೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ಚೀಸನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೂಳಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿಬಂದು ನಿಂಬೆಯ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು. ಭಯದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೋ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಒಂದು ಪಿಸುಮಾತನ್ನೂ ಸಹ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಳಿದನು. ಈ ತೋಟವು ಚಳಿಗಾಲದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಂಕುಮಂಕಾಗಿತ್ತು. ಅಕಾಲವಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಸಹ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ನಡುನಡುಗುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಳು. ಗಸ್ತಿನವರು ಆ ಕಲ್ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಬೀದಿಯನ್ನೂ ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಗದ್ದಲವೂ, ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಸ್ನೇಹುಗಳ ಶಬ್ದವೂ, ಜೀವರ್ತನು, ತಾನು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಕೂಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾತುಗಳೂ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ಕೇಳಬಂದುವು.

ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಈ ಪ್ರಬಲವಾದ ಗದ್ದಲವು ದೂರದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿದುದಲ್ಲದೆ ಕಡೆಗೆ ಸದ್ದು ಆಡಗಿ ಶಾಂತಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು.

ಹೀಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿರುವಾಗ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಬಂದಿತು. ಹಿಂದೆ ಕೇಳಿದ ಧ್ವನಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದುವೋ, ಈ ಧ್ವನಿಯು ಅಷ್ಟೂ ಅಷ್ಟೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ದೇವಧ್ವನಿಯಂತೆ ಇತ್ತು. ಇದು, ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊರಟ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಮತ್ತು ಮಧುರವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗೀತವು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಮತ್ತು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೂ ಮೊಣ

ಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತರು. ಈ ಧ್ವನಿಯೇನೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ; ತಾವೆಲ್ಲಿರುವೆನೆಂಬುದೂ ಅವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತನ್ನ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ನಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಮಗುವಿಗೂ ಸಹ ಆ ಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಕ್ತಿಭಾವವುಂಟಾಯಿತು.

ಆ ತೋಟವು ಸಾಧುಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಕೇಳಿದ ಗಾಸವು ಅಲ್ಲಿನ ಯೋಗಿನಿಯರು ಹಾಡಿದ ಗೀತವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಬಂತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಳವು ಬಂದು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಇದರಿಂದ ಇವನು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಯಾರಿಂದ ಅದರೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

ಅವನು ತನ್ನ ಒಳ ಅಂಗಯ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣದ ನೋಟುಗಳ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟನೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಇವನು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆತನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, 'ಒಂದು ನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳು!' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಬೆಚ್ಚಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದನು.

ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಈ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು,' ಎಂದನು.

ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳು ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಆಗ ಆ ಮನುಷ್ಯನು, 'ಎನಿದು? ಘಾದರ್ ಮೇಡಲಿನರೇ?' ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ, ಇಂತಹ ಹೆಸರು, ಇಂತಹ ನಿಯಮ, ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ, ಈ ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಈ ಅಪರಿಚಿತನಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಬೆಚ್ಚಿ ಹಿಂಜಗಿ, 'ಸ್ವಾವಿಾ, ನೀವು ಯಾರು? ಈ ಮನೆ ಯಾವುದು?' ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಆಗ ಆ ಮುದುಕನು, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, 'ಓಹೋ! ಈಗ ಜೆನ್ನಾಯಿತು! ನೀವು ಯಾರಾಗಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಅವನೇ ನಾನು; ಈ ಮನೆಯೂ, ನೀವು ನನಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಳವು. ಇದೇನು? ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಚ್ಚಾಪಕವಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇಲ್ಲ; ನನಗೆ ಚ್ಚಾಪಕವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಾಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ?' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು, 'ನೀವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿದಿರಿ,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಆ ಮುದುಕನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಆಗ ಬೆಳ್ಳಿಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬೀಳಲು, ಆತನು ಹಿಂದೆ ತಾನು ಉಳಿಸಿದ್ದ ಘಾದರ್ ಘಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂಬಾತನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಓಹೋ! ತಾವೇ? ಅಹುದು, ಈಗ ನನಗೆ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತು,' ಎಂದನು.

ಮುದುಕನು, 'ಇದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ!' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ತಾನು ಮೇಡಲಿನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಿದ್ದಾಗಲಾದರೂ ಈತನಿಗೆ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಿತೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾದ ಜಾಗರೂಕತೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ನಡೆದುವು. ಕೂಡಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ಥಿತಿಗಳೂ ಮೊದಲಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ, ಒಬ್ಬರ ಸ್ಥಿತಿಯು

ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೇ ಅನೇಕ ಪುಶ್ಚಿಗಳನ್ನು ಹಾಕತೊಡಗಿದನು.

‘ನಿಮ್ಮ ವೊಣಕಾಲಿಗೆ ಘಂಟೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದು ಏತಕ್ಕೆ?’ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ‘ಅದೋ? ಅದು, ಅವರು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದೆ ದೂರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು,’ ಎಂದನು.

‘ಏನು? ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದೆ ದೂರವಾಗಿರುವುದೇ? ಅದು ಹೇಗೆ?’ ಎಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮುದಿ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸಿ, ‘ಅಯ್ಯೋ! ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ; ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಧಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅಸಾಯ ಕರವಂತೆ! ಈ ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಅವರು ಮರೆಯಾಗುವರು,’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅನಂತರ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, ‘ಈ ಮನೆ ಯಾವುದು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ, ಮುದುಕನು, ‘ಈ ಮನೆಯು ಪೆಟಿಟ್ ಏಕ್ಸ್‌ ಎಂಬವರ ಮಠವು,’ ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುದುಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಗಂಭೀರ ಸ್ವರದಿಂದ, ‘ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟರವರೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಳಿಸಿದೆನು,’ ಎಂದನು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್ - - ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದವನು ನಾನೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್ — ಬಹಳ ಸಂತೋಷ; ಈಗ ನಾನು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್ — ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವವು, ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನ್‌ರವರೇ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ಮೊದಲನೆಯದು, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಹೇಳಲಾಗದೆಂಬುದು; ಎರಡನೆಯದು, ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂಬುದು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ — ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಆಗಲಿ. ನೀವು ಅವನಾನಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಿರೆಂಬುದನ್ನೂ, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ದೈವಪ್ರಿಯರಾದ ಸತ್ಪುಷ್ಕರರಿಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನನ್ನನ್ನು ತೋಟಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿರಿಸಿದವರೇ ನೀವು. ಈ ಸ್ಥಳವೂ ನಿಮ್ಮದು; ನಾನೂ ನಿಮ್ಮವನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ — ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇನ್ನು ನನ್ನೊಡನೆ ಬನ್ನಿ. ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒರೋಣ.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ — ಒಹೋ ! ಮಗುವು ಬೇರೆ ಇದೆಯೇನು?

ಎನ್ನುತ್ತ ಪ್ರತಿನಾತನನ್ನಾಡದೆ, ಪರಮ ಸುಧೇಯನಾಗಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೊರಟನು.

ಆರ್ಥ ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂಗುಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿದ್ದ ಆ ತೋಟಗಾರನ ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋದಳು. ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಮೊಣಕೈಗಳನ್ನೂರಿ ಕುಳಿತು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಲುಗಿಣ್ಣನ್ನೂ, ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಒಂದು ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಧುವನ್ನೂ (wine) ಎರಡು ಗಾಜಿನ ಲೋಟಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಮುದುಕನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್‌ನ ಮೊಣಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ಫಾದರ್ ಮೇಡಲಿನರವರೇ, ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಜನರ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಅವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬಹುದೇ? ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವೇ ಕೃತಜ್ಞರಲ್ಲ,' ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳೊಡನೆ ತಾನು ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ನಿರ್ಧರವಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆ ಮಠವು ಅವರಿಗೆ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಅಪಾಯಕರವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯು ವ್ಯಕ್ತವಡುವುದಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಗ್ರಾಮರಕ್ಷಕರ (Police) ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ; ಇದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳವು ಕೇವಲ ಅಪಾಯಕರವಾಗಿತ್ತು ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆಯುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರಪಾಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಕುರಿತು, ' ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಿಷ್ಕ್ರಾಂತವನನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾರದಂತಹ ಸುಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿರಿ ; ಏತಕ್ಕಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿನಿಯು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಳು ; ಎಲ್ಲರೂ ಆಕೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಲಾರದು ; ಆದುದರಿಂದ ನೀವೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಸಹ ಮತ್ತೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಸರಿಯಾದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಸುಲಭವು. ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಅಂಗಳದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ನಾನು ತಟ್ಟಿದರೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ಕದವನ್ನು ತೆಗೆಯುವನು ; ಆ ಮಗುವನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವೆನು. ಫಾದರ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಮಾತ್ರ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹೋದಂತೆ ಕಾಣುವುದು ; ಇಷ್ಟೇ ! ಉಪಾಯವು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಗು

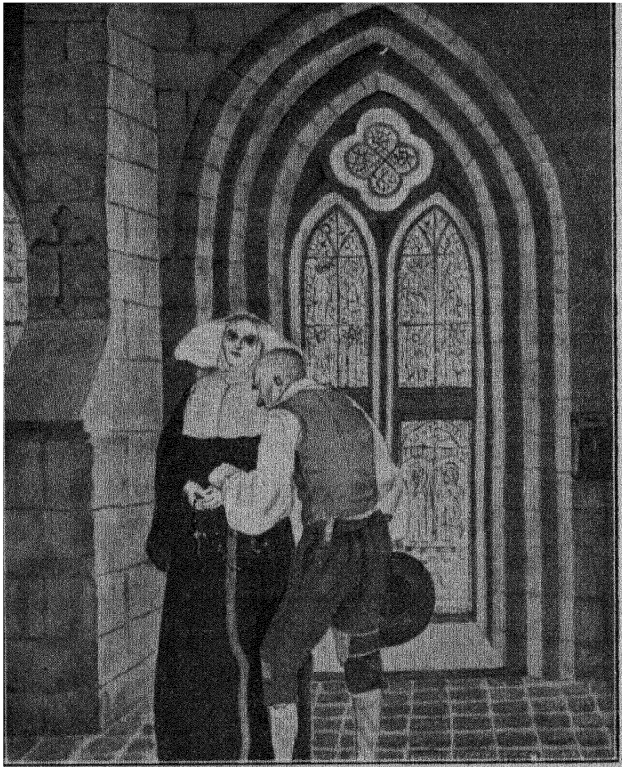
ಎಗೆ ನೀವು ಹೇಳಬೇಕು. ಅವಳನ್ನು ನಾನು ಮುಸುಕಿನೊಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಡುವೆನು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಚಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ರೂ ಡೂ ಚೆಮಿನ್ ವರ್ತ್ ಎಂಬ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತಳಾದ ಹಣ್ಣು ಮಾರುವ ಕಿವುಡು ಹೆಂಗಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಾಸುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸುವೆನು. ಅನಂತರ ಈ ಮಗುವು ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮಗಳಂತಲೂ, ನಾಳೆಯ ವರೆಗೂ ಇವಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚುವೆನು. ನಾನು ನಾಳೆಯ ದಿನ ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರುವಾಗ ಹುಡುಗಿಯೂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರುವಳು. ಇದೇ ಉಪಾಯ. ಆದರೆ ನೀವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಯಾವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ?’ ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು ತಲೆಯನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ‘ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಸರಿ. ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆಯೇ ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀವೇ ಆಲೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿ,’ ಎಂದನು.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನು, ‘ಅದೋ ನನಗಾಗಿಯೇ ಆ ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು. ಮಠದ ಯಜಮಾನಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವಳು,’ ಎಂದು ಅವಸರ ದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನಿಯೊಬ್ಬಳು ಮಾತ್ರವೇ ಕುಳಿತು ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಅವನು ಬಂದೊಡನೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ‘ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ,’ ಎಂದಳು.

ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನಿಗೆ ಬಹಳ ಭಯವಾದರೂ, ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು, ‘ಪೂಜ್ಯರಾದ ತಾಯಿಯವರೇ, ನಾನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವಿರುವುದು,’ ಎಂದನು.

‘ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ,’ ಎಂದಳು

‘ಯಜಮಾನಿಯು ಅಸನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ‘ಎನು? ಏನಾದರೂ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಂದಿರುವೆಯೋ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯುಂಟು.

ಯಜಮಾನಿ—ಒಳ್ಳೆಯದು : ಏನದು ?

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು, ತನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತ ಒಂದುದರಿಂದ ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂತಲೂ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನ ಮಗಳನ್ನು ಮಠದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ ಕೇಳಿದನು.

ಅವನ ಮಾತೆಲ್ಲವೂ ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಯಜಮಾನಿಯು, ‘ಎಲೈ, ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗಡಾರಿಯನ್ನು ತಂದು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲಿಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಏತಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿ ?

ಯಜಮಾನಿ—ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸನ್ನೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ತರುವೆನು, ತಾಯಿ.

ಯಜಮಾನಿಯು ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಎದ್ದು, ಯೋಗಿಸಿ ಯರಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕೆಲಸಗಾರನನ್ನು ಕುರಿತು, ‘ಈಗ ತಾನೇ ಮೃತಳಾದ ಯೋಗಿನಿಯು ತಾನು ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಠದ ತೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನಿಟ್ಟು ಹೂಳಬೇಕೆಂದು, ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವಳು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಹೂಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಿಂದಾಗುವುದೇ? ಇದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ (Police) ಕಾಯಿದೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ

ಬಹಳ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು,' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿ, 'ತಾಯಿಯಾ, ನಾನು ಮಠಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ನೇವಕನು. ತಮ್ಮಪ್ಪಣೆ ಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವೆನು,' ಎಂದನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಶವ ವಾಹಕ ಸಂಘದಿಂದ ಬರುವ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬಿ ಮುಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಸ್ತಶಾನಕ್ಕೆ ಹೂಳಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ಹೊರಡುವಾಗ ಯಜಮಾನಿಯು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು, 'ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಸಂತೋಷಗಳುಂಟಾಗಿವೆ. ನಾಳೆಯ ದಿನ ಶವವನ್ನು ಹೂತು ಬಂದ ಸಂತರ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ. ಹಾಗೆಯೇ ಆತನ ಮಗಳನ್ನೂ ಕರೆತರುವಂತೆ ಹೇಳು,' ಎಂದಳು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಜೀನ್‌ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ, 'ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಕಷ್ಟವಿದೆ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ಶವವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯದಾಗಿರುವುದು!' ಎಂದನು.

ಜೀನ್‌ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗದಿರಲು, ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ—ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿನಿಯು ಮೃತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಪೌರಸಂಘದ ವೈದ್ಯನು, (The Municipality Physician) ಯೋಗಿನಿಯು ಸತ್ತಿರುವಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವರು. ನಾಳೆಯ ದಿನ ಆ ಶವಸಹಿತವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸ್ತಶಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಒಂದು ಬಂಡಿಯನ್ನೂ, ಕೆಲವರು ಶವವಾಹಕರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವರು. ಆ ಶವವಾಹಕರು ಒಂದು

ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಬರಿಯದಾಗಿರುವುದು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮಲಗಿಸಿದರೆ ಆಯಿತು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಶವವನ್ನಿಡಬೇಕಲ್ಲಾ ! ಎಲ್ಲಿದೆ ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ಇಲ್ಲ, ಶವವಿಲ್ಲ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಮತ್ತೆ ಮಾಡುವುದೇನು ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ಬದುಕಿರುವರನ್ನೇ ಶವದಂತೆ ಮಲಗಿಸಿದರಾಯಿತು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಬದುಕಿರುವ ಯಾರನ್ನ ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ನನ್ನನ್ನು.

ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಪಟಾಸಿನ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವಂತೆ ಎದ್ದು, 'ಎನು ? ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ?' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ಏತಕ್ಕಾಗಿಗಾರದು ?

ಎಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್‌ನು ತನಗೆ ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ನಕ್ಕನು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಅಯ್ಯೋ ! ಜೆನ್ನಾಯಿತು ! ನಗುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲಾ ! ನೀವು ಇದನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಪ್ರಬಲ ವಿಷಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಬಲ ವಿಷಯವೆಂದೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ನಾನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು. ನಾಳೆಯ ದಿನ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬಂಡೆಯು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುವುದು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ೩ ಗಂಟೆಗೆ ಬರುವುದು.

ವಾಗಿರಾರ್ಡ್ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಶವಸಂಸ್ಕಾರವು ನಡೆಯುವುದು. ಅದು ಸಮಾಪವಲ್ಲ.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ನಾನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ನಾಳೆ ಹಗಲೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ನೀವು ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯಿರಿ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಗಾಬರಿಸಟ್ಟು ಬೆಚ್ಚಿ, ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುರಿಯುತ್ತ, 'ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ,' ಎಂದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ಛೇ? ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಹಲಗೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ?

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—(ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿ) ಆದರೆ ನೀವು ಉಸಿರಾಡಿಸಲೇನು ಮಾಡುವಿರಿ?

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ಉಸಿರನ್ನಾಡಿಸುವೆನು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಎನು? ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ? ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಉಸಿರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೈರಿಗೆ ಇದೆಯಷ್ಟೆ! ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಮೇಲಣ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿಡದೆ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡೆದರಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವರೆಂಬುದೊಂದೇ ನನಗನುಮಾನ! ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲವೇ ನನಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೇನೂ ಗಾಬರಿಯಿಲ್ಲ. ನೀವು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಬರುವುದು ದೃಢವಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಸಮಾಧಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆಯುವೆನು. ಆ ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿಯನ್ನೆಗೆಯುವ ಆಳು ಕುಡುಕನು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಬೇಕಾದವನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಫಾದರ್ ಮೆಸ್ಸೀನ್ ಎಂದು. ಅವನು ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮನಾದ ಮುದುಕನು. ಅವನನ್ನು ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾರಿಗೆ ತರಬಲ್ಲೆನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಕೈ ಚಾಚಲು, ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ಕೇವಲ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರವಶನಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟರೇ, ಎಲ್ಲವೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲವೂ ಸುಮುಖವಾಗಿ ನೆರವೇರುವುದು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು, 'ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆಪಾಯವೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೇ ನಡೆದರೆ ಸಾಕು. ಇದೆಂತಹ ಭಯಂಕರ ಕಾರ್ಯ!' ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಬೌಲೆ ವಾರ್ಡ್ ಮೆಯಿನ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು, ಹಿಂದಣ ಕಾಲದ ಶವರಥವೊಂದು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ತಮ್ಮ ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಮೌನದಿಂದ ನಿಂತರು. ಆ ಶವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ವಾಗಿರಾರ್ಡ್ ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಆ ರಥವು ನಿಂತಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಚೇತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದಾವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಶವವಾಹಕನು, ಆ ಸ್ಮಶಾನದ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದನು. ಹೀಗೆ ಅವನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂಟೆರಡು ಸಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ರಥದ ಹಿಂದುಗಡೆ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನ ಸಾರ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಅವನೊಬ್ಬ ಕೆಲಸದ ಆಳು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜೇಬುಗಳಿದ್ದ ಒಂದು ಅಂಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಕಂಕುಳಲ್ಲ ಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯಿತ್ತು.

ಈ ಅಪರಿಚಿತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ನೋಡಿ, 'ನೀನು ಯಾರು?' ಎಂದನು.

'ನಾನು ಶವ ಸಮಾಧಿಯನ್ನೇಯುವವನು,' ಎಂದು ಅವನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನಿಗೆ ಎದೆಗೆ ಗುಂಡು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. 'ಆದರೆ ಅದು ಆಗಲಾರದು,' ಎಂದು ತೊದಲು ತೊದಲಾಗಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ರಥವು ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಕಾತರನಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಮೈಯೆಲ್ಲವೂ ಬೆವರಿತು.

ಅವನ ಹಣೆಯಿಂದ ಬೆವರಿನ ಹನಿಗಳು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಆ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಯಾರು? ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು!

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಸಿರಾಡಲವ ಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾನು ಬದುಕಿರಲು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಅವನು, ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಭಯಂಕರ ನಾಟಕದ ಪುತಿಯೊಂದು ಭಾಗವನ್ನೂ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳದ ಹಲಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಫಾಜೆಲಾವೆಂಟನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲಣ ಹಲಗೆಗಳ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಪೂರೆಯಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ರಥದಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ರಥವು ಕುಲುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ತಾನು ಕಲ್ಲು ಹಾಸಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದೆನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಎಂದರೆ, ಬೀದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸಾಲು ಮರಗಳ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಒಂದು ತೆರದ ಮಂದವಾದ ಶಬ್ದದಿಂದ, ಅವನು ಆ ಸ್ವರ್ಲಿಟ್ಸ್ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಊಹಿಸಿದನು. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಅವರು ನಿಂತಾಗ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಎರಡನೆಯ ಸಲ ನಿಂತಾಗ ಇದೇ ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿ ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಯಾರೋ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಆತುರದಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಅದರ ಹಲಗೆಗಳಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಕೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದು, ಅವರು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲೂ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವೆಂದು ಅವನು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದವನೂ ಗುಣಿಯನ್ನು ಆಗಿಯುವವನೂ ಸೇರಿ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಲೆಯ ಕಡೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಕೆಳಗೆಮಾಡಿ ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ತಾನು ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ಚಲನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಗುಣಿಯ ತಳಭಾಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧದ ಕಂಪವುಂಟಾಯಿತು.

ಅವನಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಸೂಚನೆಯ ಕೆಲವು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿಸಿದುವು. ಅವುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು, ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಹಿಂದುಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬಂತು.

ಆಗ ಅವನು, 'ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೇನೆ,' ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ತಟ್ಟನೆ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅದು ಅವನಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದೆತ್ತಿ ಎರಚಿದ ಮಣ್ಣು ಬಿದ್ದ ಶಬ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಗುದ್ದಲಿಯ ತುಂಬ ಮಣ್ಣು ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಉಸಿರಾಡಲನುಕೂಲವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ರಂಧ್ರಗಳು ಇದರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋದ್ದುವು.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯ ಮಣ್ಣು ಬಿತ್ತು.

ಮತ್ತೂ ಒಂದು ಸಲ ಬಿತ್ತು.

ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಬಲವಾದ ವಿಷಯಗಳಿರಲೇ ಇರುವವಷ್ಟೆ! ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮಲಗಿದ್ದ ಗುಣಿಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಎನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಬಂದಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿಯೂ ಗಾಯಕನೂ ಶವರಥದೊಡನೆ

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುವವರೆಗೂ, ಆ ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನನ್ನೇ ರೆಪ್ಪೆ ಹೊಡೆಯದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ಮಣ್ಣಿನ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಅವನು ಮಣ್ಣೆತ್ತಿ, ಆ ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಸೆದುದನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಗುದ್ದಲಿಗೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ಗುಣಿ ತೆಗೆಯುವವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿರಲು, ಅವನ ಅಂಗಿಯ ಜೇಬು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನ ಕಣ್ಣು ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಜೇಬಿನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ತೆರೆದಿದ್ದ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಎಸೋ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಂಡಿತು.

ಗುದ್ದಲಿಗೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಮನದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಹಿಂದಣಿಂದ ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಆ ಆಳು ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಎಸೆದನು. ಐದನೆಯ ಸಲ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ಅವನನ್ನು ಕೇವಲ ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ನೋಡಿ, 'ಓಹೋ! ಅಂದಹಾಗೇ, ಮಿತ್ರಾ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಚೀಟಿಯಿರುವುದೇ?' ಎಂದನು. 'ಓಹೋ! ಅಪ್ಪಣೆಯ ಚೀಟಿಯೇ!' ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲ ತಡಕಿ ನೋಡಿದನು. ಅದು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು—ಇಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಚೀಟಿಯಿಲ್ಲ; ಬಹುಶಃ ಮರೆತುಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ—ಹದಿನೈದು ಘಾಂಕುಗಳದಂಡ ತೆರಬೇಕು.

ಗುಣಿತೆಗೆಯುವವನ ಮುಖವು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿ ಕಳೆಗೊಂಡಿತು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ—ಇನ್ನೂ ವ್ಯವಧಾನವಿದೆ; ನಿನ್ನ ಉಡುಪನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಹೊರಡು.

ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು—ಅದೇ ಸರಿ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್ - - ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಈಗಲೇ ಹೊರಟು ಮನೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡುವನು. ನಿನ್ನ ಚೀಟಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನೀನು ಹಣವೇನನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನೀನು ಆ ಸತ್ತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೂಳಬಹುದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನೀನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವನು ಓಡಿಹೋಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು—ಅಯ್ಯಾ! ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿದೆ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಹಾಗಾದರೆ ಹೊರಡು, ಬೇಗ ಹೋಗು. ಹುಂ.....

ಆ ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು ಮಿತಿವಿಾರಿದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ೞ ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು ಫೊದೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಮರೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸವುಳವು ಕೇಳದಂತಾಗುವ ವರೆಗೂ ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಅನಂತರ, ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿಯ ಮೇಲೆ ಬಗ್ಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಫಾದರ್ ಮೇಡಲಿನ್ !' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಉತ್ತರವು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ತಲ್ಲಣಿಸಿಹೋದನು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿ ಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಲೆಯಕಡೆ ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ, 'ಒಳಗಿರುವಿರಾ?' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಸಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನಿಗೆ ಮೈಸಡುಕ ಹತ್ತಿ ಉಸಿರಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಉಳಿಯನ್ನೂ ಕೊಡತಿ ಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲಣ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದನು. ಆ ಸಂಜೆಯ ಮೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ ಮುಖವು ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ದ್ದುವು. ಮುಖವು ಕಳೆಗೆಟ್ಟಿತ್ತು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಮೈ ರೋಮಾಂಚ ವಾಯಿತು. ಬಗ್ಗಿದ್ದವನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಅದಿರುತ್ತ, ಗುಣಿಯ ಗೋಡೆಗೆ ಬೆನ್ನನ್ನು ಒರಗಿಸಿ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀ ನನ ಕಡೆ ನೋಡಿದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ತೇಜೋಹೀನನಾಗಿ ಚಲಿಸದೆ ಬಿದ್ದಿ ದ್ದನು. ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಸತ್ತು ಹೋಗಿರುವನು,' ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡನು.

ಮತ್ತೆ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ್ನು ಬಗ್ಗಿ

ನೋಡಿ ತಟ್ಟನೆ ಬಲು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹಿಂಜರಿದನು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆದು ಇವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ನನಗೆ ನಿದ್ರೆಬಂದಿತ್ತು' ಎಂದು ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು.

ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನು ಪೊಣಕಾಲೂರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, 'ಆಹಾ! ಪುಣ್ಯಶೀಲೆಯಾದ ಯೋಗಿನೀಮಾತೇ! ನನಗೆಂತಹ ಭೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದೆ!' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು, 'ಫಾದರ್ ಮೇಡಲಿನ್, ನಮಸ್ಕಾರ,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಪುಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಗಾಳಿಯಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ಅವರಬ್ಬರೂ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಆ ಬರಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೂಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಗುಣಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ, ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಬನ್ನಿ, ಹೋಗೋಣ, ನಾನು ಸನಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ,' ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ನಿಶಿಯಲ್ಲಿ, ಇಬ್ಬರು ಗಂಡಸರೂ ಒಂದು ಮಗುವೂ ಪೆಟಿಟ್ ರೂ ಪಿಕ್ಯಸ್ ಬೀದಿಯ ೬೨ನೆಯ ನಂಬರು ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನು ಬಾಗಿಲಿನ ಚಿಲುಕವನ್ನೆಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು.

ಮೊದಲೇ ಆಜ್ಞಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಬಾಗಿಲುಕಾಯುವವನು, ಪಕ್ಕದ ದಡ್ಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದನು. ಇದೇ, ಅಂಗಳಕ್ಕೂ ತೋಟಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಬಾಗಿಲು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನ ಸ್ವಂತ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದರು.

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಫಾಜೆಲಾ ವೆಂಟನು ಯೋಗಿನಿಯಿಂದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು.

ಆ ಮಠದ ಯಜಮಾನಿಯು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಕೆಲವು ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳಾದನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಯೋಗಿನಿಯರೂ ಆ ಸಹಸಾಲೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಯಜಮಾನಿಯು ಹಿಂದಿರುಗಿ 'ಫಾದರ್ ಫಾಜೆಲಾ ವೆಂಟಾ, ನೀನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮಗೆ ಈಗ ಇಬ್ಬರು ಬೇಕು,' ಎಂದಳು.

ಹೀಗೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗವು ದೊರೆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವು ನಿಯಾಮಕವಾಯಿತು. ಅವನ ಹೆಸರು ಅಲ್ವಿಮಸ್ ಫಾಜೆಲಾ ವೆಂಟಾ ಎಂದು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮಠದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾದಳು. ಅದರಿಂದ ಅವಳು ಆ ಮಠದ ಹುಡುಗಿಯರಂತೆ ಉಡಿಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅದು, ಧನಾರ್ಥಿಯರನ ಬಳಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬೆಳಗಿನ ಉಡುಪು. ಅದನ್ನು ಅವಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧರಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು ಈ ಉಡುಪುಗಳನ್ನೂ ಉಣ್ಣೆಯ ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನೂ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಕರ್ಪೂರವೇ ವೊದಲಾದ, ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿರುವ ಸುವಾಸನಾ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸುತ್ತಿ, ಬೀಗವಿದ್ದ ಒಂದು ಕೈಚೀಲವನ್ನು ಹೇಗೋ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟನು. ಅನಂತರ ಈ ಚೀಲವನ್ನು ತನ್ನ ಹಾಸುಗೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಬೀಗವ ಕೈಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಜೀವನಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಮಠವು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀಸನಿಗೆ, ವಿಶಾಲವಾದ ಸೀರಿಸ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ವೀಪದಂತಿತ್ತು. ಈ ಮಠದ ಅವರಣವೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇವನಿಗೆ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಇವನು ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಬಯಲಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು.

ಸಂತೋಷ ಜೀವನವು ಇವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಮುಂದೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಹೆಸರು ಮೇರಿಯಸ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ ಎಂಬುದು. ಇವನು ಎಂ. ಬಿಲ್ಲೆನಾರ್ಮಂಡ್ ಎಂಬ ವೃದ್ಧನ ದಾಹಿತ್ರನು. ಈ ಹುಡುಗನ ತಾಯಿಯು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಳು. ಹುಟ್ಟಿದಾದಿನಿಂದ ತಾದೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಇವನು ಅರಿಯನು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಇವನ ತಂದೆಯಾದ ಎಂ. ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿಯು ಫ್ರೆಂಚ್ ರೆವೊಲ್ಯೂಷನ್ ಎಂಬ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ರಾಜ್ಯವಿಪ್ಲವದಲ್ಲಿ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ಸಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅವನ ತಾತ ನಾದರೋ ರಾಜ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿಯು, ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನೇಕಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧನಾಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಇದರ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಇವನಿಗೆ 'ಬ್ಯಾರನ್' ಎಂಬ ರಾಜಕೀಯ ಪದವಿಯು ದೊರೆತ್ತಿತ್ತು. ವಾರ್ತೂ ಕದನದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಬಹಳ ಗಾಯವಾಗಿ ಹೆಣಗಳ ರಾಶಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೇನೆಯ ಕಳ್ಳನು, ಸಿಕ್ಕಿದುದನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹೆಣಗಳ ಸಡುವೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತ ಭಯಂಕರವಾದ ಹೆಣಗಳ ರಾಶಿಯ ಸಡುವೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತನು.

ಇವನ ಮುಂೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆ ಮನುಷ್ಯರ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳ ರಾಶಿಯ ತಳದಿಂದ, ನೀಡಿದ ತೋಳು ಅಂಗೈ ತೆರೆದಿದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿತು.

ಈ ಕೈಯು ಒಂದು ಬೆರಳಿನಮೇಲೆ, ಏನೋ ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅದು ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರ.

ఆ కళ్ళను కేళక్కి బగ్గి ఒందు క్షణమాత్రు
హాగేయే నింతిద్దను. అవను పునః మేలకృ ఎద్దాగ ఆ
బీరళినిల్లి లుంగురవే ఇరలిల్ల. ఈ సమయకృ తట్టన అవ
సగే ఏనో ధక్కి బడిదంతాయిత. హిందణింద యారో
అవనన్ను హిడిదుకొండంతే తోరితు. హిందకృ తిరుగిదను.
హిందే అవను నోడిద్ద ఆ కృయే అవన నిలువంగియ
ఒందు కడేయ అంజన్న బలవాగి హిడిచిత్తు. సత్సవంత
నాగిద్దరే అవసగే బహళ భయవాగిత్తిత్తు. అవనాదరో
నగువుదక్కారంభిసిదను.

‘ఓహో! సత్తు మనుష్యను తానో! సిహాయి
గింతలూ దేవ్వునను కండరే ననగేష్వో సంతోష!’ ఒందు
కొండను. హేగాదరూ, ఆ కృయు సటలవాగి కళచి
అవనన్ను చిట్టుచిట్టితు. ఆగ సిశాచరను, ‘ఆహా! ఈ
సత్తు మనుష్యను బదుకి బందిరువనో? ఆగలి నోడోణా,’
ఒందు హిందకృ బందను.

అవను మత్తి బగ్గి, హేగాళ రాశీయిల్లి తడకుత్తు, అవన
కృగే అడ్డయగి సిక్కిదుదన్నెల్లవన్నూ ఆడేగే నూకి, ఆ
కృయన్ను హిడిదు తోరికన్నత్తి, ఆ శరీరవన్ను హేరకృ
ఎళిదుకొండను. ఆ శరీరవు బబ్బ మేలు దబ్బయ
అధికారియదాగిద్దితు. భయంకరవాద కత్తియ నట్టిసింద
ఆ ములిద ఆకారవే కేట్టుహోగిత్తు. అదరింద అల్లి
రక్తవల్లదే మత్తీనూ కాణుత్తిరల్లి. హేగాదరూ అవన
యావ అంగవు మురిదిద్దంతే కాణుల్లి. ఏనో అకస్మిక
సంభవదింద, ఇతర హేగాళ శరీరగళు ఇవన మేలే బల్లి
నంతే బాగి బిద్దిద్ద కారణ ఇవన శరీరవు ఒడ్డిహోగదే
సరియగిరలవకాశవాగిత్తు. అవన కణ్ణుగళు ముజ్జి
ద్దువు.

ಆ ಸಂಚಾರಿಯು ಅಧಿಕಾರಿಯ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ತಡಕಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಡಿಯಾರವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಒಳ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಣದ ಚೀಲವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಆಗತಾನೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದು, ಬಲಹೀನ ಸ್ವರದಿಂದ, 'ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ,' ಎಂದನು.

ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಒರಟೊರಟಾಗಿ ಎಳೆದುದರಿದಲೂ ರಾತ್ರಿಯ ತಂಗಾಳಿಯಿಂವಲೂ, ಅವನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲ ವಾಯುವನ್ನು ಉಚ್ಛಾಸಿಸಿ ದುದರಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೇತನವುಂಟಾಯಿತು.

ಆ ಸಂಚಾರಿಯು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದನು. ಜನರ ನಡಿಗೆಯ ಶಬ್ದವು ಮೈದಾನದ ಮೇಲಣಿಂದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಒಹುಶಃ ಅದು ಸನಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವಲು ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದು.

ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನರಳುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ತೋರಿಬಂದುವು. ಅವನು, 'ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗೆದ್ದರು?' ಎಂದು ಗೊಣಗಿದನು.

'ಇಂಗ್ಲಿಷರು,' ಎಂದು ಆ ಕಳ್ಳನು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, 'ನನ್ನ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕು. ಒಂದು ಹಣದ ಚೀಲವೂ ಒಂದು ಗಡಿಯಾರವೂ ಸಿಕ್ಕುವುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ,' ಎಂದನು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವನು ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಸಿ ದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಹುಡುಕಿ, 'ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ,' ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, 'ಅಯ್ಯೋ! ಯಾರೋ ಅವುಗಳನ್ನಪಹರಿಸಿರುವರು. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು,' ಎಂದನು.

ಕಾವಲಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಶಬ್ದವು ಬರಬರುತ್ತ ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಬಂತು.

ಆಗ ಆ ಸಂಚಾರಿಯು, 'ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುವರು, ಎಂದು, ಹೊರಡಲುಧ್ಯುಕ್ತನಾದನು.

ಅಧಿಕಾರಿಯು ಬಹಳ ನೋವಿನಿಂದ ಒಂದು ತೋಳನ್ನೂರಿ ಎದ್ದು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, 'ನೀನು ನನ್ನ ಪಾಣವನ್ನುಳಿ ಸಿರುವೆ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?' ಎಂದನು.

'ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್,' ಎಂದು ಉತ್ತರವು ಬಂತು. ಆಗ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, 'ಆ ಹೆಸರನ್ನು ನಾನೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ; ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಚ್ಚಾಪಕದಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿ,' ಎಂದನು.

ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಬೇವಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಳು. ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಮಾವನು ತನ್ನ ಮಗಳ ಮಗನಾದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ತನ್ನ ಪೋಷಣೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ, ಹಾಗೆ ಕೊಡದಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ದೌಹಿತ್ರನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ತನಗೂ ಅವನಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಹಠ ಹಿಡಿದು, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಮಗುವಿನ ಮುಂದಣ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ, ತಂದೆಯು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಅವನ ತಾತನ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಹುಡುಗನು ತಂದೆಯ ವಿಷಯವೇನನ್ನೂ ಅರಿಯದೆಯೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಿಲ್ಲದೆಯೂ ದೊಡ್ಡವನಾದನು.

ಅವನಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ, ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವನೆಂತಲೂ, ಅವನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂತಲೂ ಬರೆದ ಒಂದು ಪತ್ರವು ಬಂತು. ಆ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಹೊರಟು ತನ್ನ ತಂದೆಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದನು.

ಆದರೆ ಕಾರ್ಯವು ಮಾರಿಹೋಗಿತ್ತು. ವನ ತಂದೆಯು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಮಗನಿಗಾಗಿ ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಒಂದು ಕಾಗದ ಮಾತ್ರವೇ! ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಮೇರೆಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು:

‘ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ — ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ವಾಟಲೂ ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬ್ಯಾರನ್ ಪದವಿಯನ್ನನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ನಾನು ನನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ಬಿಸಿದು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಈ ಬಿರುದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಕ್ಷದವರು ಒಪ್ಪದಿರುವ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಮಗನು ಇದನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅವನು ಆ ಪದವಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ.’ ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ಕಾಗದದ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ, ‘ಇದೇ ವಾಟಲೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಂದನು. ಆತನ ಹೆಸರು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಆತನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಶಾಶ್ವತ ನಗರಗಳಾದ ಜೆಲ್ಲಿಸ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಮಾಂಟಾಫಿಯರ್ ಮೆಯಿಲಾ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸತ್ತವನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ತೋರುವುದು. ನನ್ನ ಮಗನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ ನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ, ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿ,’ ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯೂ ಇತ್ತು.

ತನ್ನ ತಂದೆಗಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ, ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಸಾವಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಗೌರವದಿಂದ ಮೇರಿಯನ್ನನು ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಮೇರಿಯನ್ನನು ಎಳೆಯ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯಕ್ಕೆ (Church) ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು. ಇವನ ತಂದೆಯಾದ ಎಂ. ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ತನ್ನ ಮಗ

ನನ್ನ ನೋಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯದ ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರನು ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿಷಯವೊಂದೂ ಚ್ಛಾಪಕ ವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಎಂದಾದರೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿಯೂ ಸುಖಿಯಾಗಿಯೂ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಅವನ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನೂ ತೊರೆದಿದ್ದನೆಂದು ಆ ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿಯು ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಸೇನಾಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೆಂತಲೂ, ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ದಿನ ವೊದಲಾಗಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿಷಯವಾದ ಲೇಖನಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಧವಿಧ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಆ ಮಹಾ ವೀರನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಪಿತೃಭಕ್ತನಾದುದಲ್ಲದೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದನು. ಇವನ ತಾತನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಇವನಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಸುಖವೈಭವದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಕಾಲವನ್ನಾಡಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಹೇಗೋ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯವಾದಿ (Lawyer) ಯಾಗುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಈ ಕಾಲದ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ, ಇವನು ಲಕ್ಸಂಬರ್ಗ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸಿತ್ಯವೂ ಸಂಚಾರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನೂ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯಾದ ಕನ್ಯೆಯೂ ಕುಳಿತಿದ್ದುದು ಇವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಈ ಮುದುಕನೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು. ಈಗ ಇವನು ಅಲ್ಪಮಸ್ ಫಾಚೆಲಾವೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಕನ್ಯೆಯೇ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಏದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇವನ ಬಿಳಿಯ ಕೂದಲನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನಿಗೆ ಮಾ. ಲೆಬ್ಲಾಂಕ್, ಎಂದರೆ ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಬಿಳಿಯಪ್ಪನವರು, ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಒಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಡದಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವೋಹವು ಮಾತ್ರ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರತಿಸಿಕ್ಕುವೂ ತಪ್ಪದೆ ಆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅವನು, ತಾನು ಮೋಹಿಸಿರುವ ಕನ್ಯೆಯು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಅವರ ಮನೆಗೇ ಹೋದನು. ಇದು ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ನಗರದ ಬೇರೆ ಬೀದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅವನ ವಿಳಾಸವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ನಿರಾಶನಾದನು. ಅನೇಕ ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ಅವನು ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ ಅವರನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯನ್ನೂ ಅಲೆದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೂಚನೆಯು ಒಂದು ಕರ ವಸ್ತ್ರವು ಮಾತ್ರವೇ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಮರೆತು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಯು. ಎಫ್. ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರಗಳ ಗುರುತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವಳ ಹೆಸರು ಅರಸೂಲ ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಬಹುದೆಂದು ಫಕ್ಕನೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬಡವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆಯ (garret) ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಈ ಮನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಾಂಡ್ರೆಟ್ ಎಂಬ ಸಂಸಾರದವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಸಂಸಾರದ ಯಜಮಾನನಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪತ್ರವು ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಆ ಯಜಮಾನನ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ತಂದು ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕೃಶಳಾಗಿ ಹರಕು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಟ್ಟಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಎದೆಯೊಡೆಯು ಮತಾಯಿತು. ಇವನು ಪ್ಯಾಲಿಸ್ ನಗರದ ಓಣಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಡನ್ನು ಸವಿವರವಲ್ಲಿದ್ದು ನೋಡಿದುದು ಇದೇ ಮೊದಲು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಚಾಂಡ್ರೇಟ್ಟನ ಮಗಳು ಬಂದು, ಲೇಖನಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಬರಿಯ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ 'ಪೊಲೀಸಿನವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ,' ಎಂದು ಬರೆದು, ತನಗೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳು. ಆಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಆ ಚಾಂಡ್ರೇಟ್ ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಕನಿಕರದಿಂದ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಡೆಯ ಕಾಸು, ಐದು ಫ್ರಾಂಕುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಒಡ ಕುಟುಂಬದವರಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಕುತೂಹಲವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಕೊಠಡಿಯ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಒಂದು ರಂಧ್ರವಿದ್ದುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಬೀರುವಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಆ ಚಾಂಡ್ರೇಟ್ ಸಂಸಾರದ ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದನು. ಅದು ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಗವಯಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಬಹಳ ಮಂಕಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಒಡೆದ ತಟ್ಟೆಗಳೂ ಮೂರಿದ ಮರದ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಕೊಳೆಯಂತೂ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವಂತಿತ್ತು. ಕೆಡುಕರಂತೆ ಕಂಡ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಸಂಸಾರದ ತಾಯಿತಂದೆಗಳೂ, ನೋಡಲು ಇನ್ನೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ, ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನೂ, ಉದಾರಿಯೂ ಆದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಆಗಮನವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ, ಅವನ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ತೋರಿತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನೂ, ತಾನು 'ಅರಸೂ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪರವಶನಾದನು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯೊಡನೆಯೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆಯೂ ಬಹಳ ದಯೆ

ಯಿಂದಲೂ ಕನಿಕರದಿಂದಲೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾವವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ತನಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ, ಅದರಂತೆ ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೇಳಿದನು.

ಅವರು ಹೊರಟುಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವಳು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು, 'ನೀನು ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಯಾವ ಪುತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು, 'ಈಗ ತಾನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಮತ್ತು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ನಿವಾಸದ ವಿಳಾಸವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಳಬೇಕು,' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗಾಗಿ, ಪಕ್ಕದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಕೂಗಾಟದ ಗದ್ದಲವು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಬಂತು. ಕಂಡಿಗೆ ಕಿವಿಯಿಟ್ಟು ಕೇಳುವಲ್ಲಿ ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟ ಸಂಸಾರದವರು ಆ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಲೆಬ್ಲಾಂಕನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಎನ್ನೋ ಪಿತೂರಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತುಂಟರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕರೆತರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೋದನು. ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು (Inspector) ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಂದ ಜೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ಉಕ್ಕಿನ ಕೈ ತುಪಾಕಿಗಳನ್ನು (pistols) ಕೊಟ್ಟು, 'ಇದೋ, ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀನು

ನಿನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು, ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿರುವೆಯೆಂಬದಾಗಿ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮಾಡು. ಈ ತುಪಾಕಿಗಳಿಗೆ ಮದ್ದು, ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆ; ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ಗುಂಡುಗಳಿವೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರು. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಂಧ್ರವಿರುವುದೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿರುವೆಯಷ್ಟೆ! ಆ ತುಂಬರ ಗುಂಪು ಒಳಗೆ ಒರಲಿ. ಅವರು ಏನೇನು ಮಾಡುವರೋ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡು. ಎಷಯವು ಅಪಾಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತೋರಿ, ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವೆಂದು ನಿನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಾಗ, ಒಂದು ಗುಂಡನ್ನು ಹಾರಿಸು; ಮೊದಲೇ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡಬೇಡ. ಉಳಿದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಆ ಗೋಲಿಯು ಏತು ಆಕಾಶಕ್ಕೋ ಕೊಠಡಿಯ ಮೇಲೆಗೋ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೊಡಿ; ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಮೊದಲೇ ಹೊಡೆದುಬಿಡಬೇಡ,' ಎಂದು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೈ ತುಪಾಕಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಪಕ್ಕದ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಫೈರ್‌ಪಾಸಿರಿ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಕೈಯ್ಯನ್ನು ಚಲಿಸದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ, ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು, 'ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಹಾಜರಿಯೇನಾದರೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದರೆ ನೀನೇ ಹೊರಟು ಬಾ, ಅಥವಾ ಯಾರ ಸಂಗಡಲಾದರೂ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಜೇವರ್‌ಟನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದು, ಆರು ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತುಲನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಂಧ್ರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರಿಯಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಉಳಿಯನ್ನು ಕಾಯಲು ಹಾಕಿರುವುದನ್ನೂ

ಅವನು ನೋಡಿದನು. ಜೀದಿಯ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಚ್ಚರ ದಿಂದ ಕಾದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ಅವನೊಡನೆ ಎಸೋ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹೂಡಿ ಮಾತಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪೌಣ ಭಯವನ್ನು ತೊರೆದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕಟ್ಟಾಳುಗಳು ಆಗ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಅವರು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳುವ ಭಾವದಿಂದ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಲು, ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು, 'ಇವರು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಇದ್ದರಂತೆ, ಅವರಿಂದ ನಿಮಗೇನಾ ದೀತು!' ಎಂದನು. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆ ಯಿತು. ಕಪ್ಪು ನಿಲುವಂಗಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪು ಮುಖ ವಾಡಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೂವರು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ಕಣ್ಣಿಗೆಬಿದ್ದರು.

ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ಮುಖವು ಕಳೆಗಟ್ಟಿತು. ತಾನು ಎಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವನೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ನೋಡಿದುದಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಳಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಕಡೆಗೂ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಅವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ನಿದಾನ ವಾಗಿ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವನ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯವುಂಟಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆಗ ಸ್ಫುರಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ಅವನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಜನ್ನು ತನಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡನು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಹಿಂದೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಲು ಮುದುಕನಂತೆ ಕಂಡ ಇವನು, ಈಗ ತಟ್ಟನೆ ಪ್ರಬಲನಾದ ಮಲ್ಲ ನಾಗಿ, ಅಸಾಧಾರಣವೂ ಭಯಂಕರವೂ ಆದ ಬಹು ಕ್ರೂರ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರ್ಚಿಯ ಬೆನ್ನು ಕಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತನು.

ಇಂತಹ ಪ್ರಬಲ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಷ್ಟು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಯೂ

ಧೀರನಾಗಿಯೂ ನಿಂತಿದ್ದ ಈ ಮುದುಕನು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಧೈರ್ಯಾತಿಶಯ ದಿಂದಲೂ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಶಕ್ತಿಯಂತೆ ಕಂಡನು. ಈ ಹೊಸಬನ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಂತೋಷದ ಹೆಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಯವು ಬರುವದೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಆ ದೊಡ್ಡ ಕೇರಟೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಕಡೆ ಎತ್ತಿ ತುಸಾಕಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಆಗ ಚಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು, ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದನು.

ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, 'ಇಲ್ಲ,' ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಚಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ಮೇಜಿನ ಒಳಗೆ ಒಂದು, 'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಚಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್! ನಿನಗೆ ಈಗ ಶಾದರೂ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತೆ?' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಛಾಯೆಯೇರಿತು. ಆಗ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆದಿರಿ ಬೆದರದೆ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗದೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾದ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ, 'ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಯವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ,' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಈ ಉತ್ತರವು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಬೆದರಿ, ಬಿಚ್ಚಿ, ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ಇದ್ದನೆಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಬೆರಳಿನ ಸರಗಳೇ ಅವನ ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪಿ, ತುಸಾಕಿಯು ಕೈಯಿಂದ ಕಳಚಿ ಬೀಳುವಂತಾಯಿತು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿ ಕಂಡ 'ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯು

ಬರೆದಿದ್ದ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಎಂದರೆ 'ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್' ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಂದನು. ನನ್ನ ಮಗನು ಆತನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅವನ ಕೈಯಿಂದಾದಷ್ಟು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿ,' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ ಆಜ್ಞಾಪತ್ರದ ಮುಖದಿಂದ, ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು, ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನೂ ಕೈಯಿಂದ ಮೇಜನ್ನೂ ನೂಕಿಬಿಟ್ಟು, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹಿಂದಿರುಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ, ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಚಳಕದಿಂದ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ನೆಗೆದನು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದೊಳಗಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಹತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇಳಿದನು. ಅವನು ಅರ್ಧ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮೂವರು ಬಲವಾದ ಆಳುಗಳು ತಮ್ಮ ಆರು ತೋಳುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡರು. ಆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಕರಿಯ ಮುಖವಾಡದ ಆಳುಗಳೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಳು. ಈ ಗದ್ದಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಿಕ್ಕ ದುಷ್ಟರು ಆ ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬಿಗೆ ಎರಡು ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೀಸದ ಗುಂಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಗಡಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಲು ಎತ್ತಿದನು.

ಮೇರಿಯನ್ನು ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾಗದೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು 'ತಂದೇ, ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸು,' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿ

ನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡು, ತುಸಾಕಿಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ವಿಾಟಲು ಬೆರಳನ್ನಿಟ್ಟನು. ಗುಂಡನ್ನು ಹಾರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, 'ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಡಿ,' ಎಂದ ಧನಾರ್ಥಿಯರನ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಬಂದಿತು.

ಈ ಕೂಗು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೋಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಒಂದು ಮಹಾ ರಾಕ್ಷಸ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನ ಎದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಲವಾದ ಏಟಿನಿಂದ ಅವನು ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಮಧ್ಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉರುಳುರುಳಿ ಹೋಗಿ, ಬೋರಲು ಬಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಏಟುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು, ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ತುಂಟರು ಬಿದ್ದರು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಮೋಣಕಾಲಿನ ಸಂದಿಗೆ ಇರುಕಿಸಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಆ ನೀಚ ರಿಬ್ಬರೂ, ಕಲ್ಲನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡುವ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರಂತೆ, ಅವನ ಬಲವಾದ ಹಿಡಿತವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅರಚಿ ಕಿರಚಿ ಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಒಂದು, ಆ ಭಯಂಕರ ನಾದ ಮುದುಕನ ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಬೆನ್ನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಬೋರಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು 'ಕರಿಯ ಭಟರ' ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದಿಮಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ತನ್ನ ಕೆಳಗಿರುವವರನ್ನು ತುಳಿದು ಜಜ್ಜುತ್ತಲೂ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವವರ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಮಳೆಯಂತೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ತುಳಿತವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಕಡೆಗೆ, ಬೊಗಳುವ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಕಾಡು ಕರಡಿಯಂತೆ ಆ ದುಷ್ಟರಾದ ಕಳ್ಳರ ಭಯಂಕರವಾದ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದನು.

ಅವರು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ

ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ಅಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಧನಾರ್ಥಿಯರನು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಗ್ಗದ ಕಟ್ಟೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದು, 'ಆ ಮಂಚದ ಕಾಲಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿರಿ,' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಆ ದುಷ್ಟರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕಿಟಕಿಗೆ ದೂರವಾಗಿಯೂ ಚಿಮನಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಂಚದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಒರಗಿಸಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬಲವಾಗಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದರು.

ಅವರು ಲೆಬ್ಬಾಂಕನನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ ವೂರಯಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನ ಎದುರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, 'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್, ನೀನು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದುದು ತಪ್ಪು. ನಿನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹೋಗಲಿ, ನಿನಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದರೆ ಈಗ ನಾವು ನಿದಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಾನು ಗಮನಿಸಿರುವ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಈಗ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಳು: ನೀನು ಈವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಗಿ ಗದ್ದಲ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ; ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ತೋರುವ ಉಪಯೋಗವೇನು? ಯಾರಾದರೂ ಕೂಗಿಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವರು ಯಾರು? ಪೊಲೀಸಿನವರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ? ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು. ನೀನೇನೋ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೂ ಪೊಲೀಸಿನವರೂ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಆತುರವು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅದರಿಂದ ನಿನಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಯಾವುದೋ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಬಹು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಂದೇಹ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ನಾವಾದರೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವೆವು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಎದ್ದು, ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಗೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಧಗಧಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಡಗಳೂ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಕೆಂಪಗೆ ಕಾದು ಪುಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಕ್ಕಿನ ಉಳಿಯೂ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ, ನಡುವೆಯಿದ್ದ ಫರದೆಯನ್ನು ಎಳೆದು, ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

‘ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿರುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈಗಿನಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಒಂದೇ ಮಾತು; ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಬರೆ,’ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಬಂದಿಯು, ‘ನಾನು ಬರೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ನನ್ನನ್ನು ಜಿಗಿದುಬಿಟ್ಟಿರುವರಲ್ಲಾ,’ ಎಂದನು. ‘ನಿಜ, ಕ್ಷಮಿಸು.’ ಎಂದು, ಥಿನಾರ್ಡಿಯರನು ತನ್ನ ಕಡೆಯವನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿ, ‘ಈ ಮಾನ್‌ಸಿಯರನ ಬಲವೋಳನ್ನು ಬಿಡು,’ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಬಿಡ್ಡುದಾದ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನಿಗೆ ಈ ಮುಂದೆ ಕಾಣುವ ಮೇರೆಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನಿಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿದನು :

‘ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರೀ,

‘ನೀನು ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟು ಬರುವುದು. ನಿನ್ನ ಆಗಮನವು ಈಗ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ತರುವ ಮನುಷ್ಯನು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ನನ್ನಿಂದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ.

ಅರ್‌ಬೆಯಿನ್ ಫೇಬರ್.’

ಅನಂತರ ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ರೂ ಸ್ಟೇಟ್ ಡಾಮಿನಿಕ್ ಡಿ'ಎನ್ ಫರ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ೧೭ನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ, ಮಾನ್‌ಸಿಯರ್ ಅರ್‌ಬೆಯಿನ್ ಫೇಬರ್ ಎಂಬಾತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೇಡೆಮಾಯಿ ಸೆಲ್ ಫೇಬರ್‌ನ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಬರೆದನು.

ಥಿನಾರ್ಡಿಯರನು ಅತ್ಯಂತ ಆತುರದಿಂದ ಕಾಗದವನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ‘ಇದೋ ಕಾಗದ, ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ, ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಷ್ಟೆ! ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ

ಬಂಡಿಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನೆಟ್ಟನೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ, ಹಾಗೆಯೇ ತಟ್ಟನೆ ಹೊರಟು ಬಾ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬಂಡಿಯು ದೂರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಕೋರಡದ ಶಬ್ದವು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಈಗ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮಂಕಾಗಿಯೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಬಂದಿಯಾಗಿದ್ದವನು ಅಲ್ಲಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆಗಾಗ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ, ಈ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದವನ ಕಡೆಯಿಂದ ಏನೋ ಸಣ್ಣ ಶಬ್ದವು ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಹಠಾತ್ತಾಗಿ, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಸಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬೆಂಕಿಬೆಂಕಿಯಾಗಿ, ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು, 'ಇವನು ನಿನಗೆ ಸುಳ್ಳು ವಿಳಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ೧೭ನೆಯ ಸಂಬರಿಸ ಮನೆಯಲ್ಲಿ "ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಫೇಬರ್" ಎಂಬಾತನು ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಗಂಡಾಳನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣಾಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಬಂದೆನು. ಯಾರಿಗೂ ಅವನ ವಿಚಾರವೇಗೊತ್ತಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದಳು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ಕಾಲ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ, ತನ್ನ ಬಲಗಾಲನ್ನು ತೂಗಾಡಿಸುತ್ತ, ಮಹಾ ಕಠೋರವಾದ ಆಲೋಚನೆಯ ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇ ದುರದುರನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಆ ಬಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿರಾಸವಾಗಿ, ವಿಚಿತ್ರ ತರವಾದ ಭಯಂಕರ ಮುಖಭಾವದಿಂದ, 'ಸುಳ್ಳು ವಿಳಾಸ! ಅದರಿಂದ ನಿನಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

'ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವು ತಳ್ಳಲಿ ಎಂಬದಾಗಿ,' ಎಂದು ಆ ಬಂದಿಯು ಘಂಟೆ ಬಡಿದಂತೆ ನುಡಿದು, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು

ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಒದರಲು, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಪಟಪಟನೆ ಹರಿದುಹೋದವು. ಒಂದು ಕಾಲು ಹೊರತು ಅವನ ಶರೀರದ ಯಾವ ಭಾಗವೂ ಮಂಚದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಬಂಧಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಳು ಮಂದಿಯೂ ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಇವನು ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗಿ, ಕೈಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಚಾಚಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದನು. ಈಗ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಆ ಪಟಂಗರೂ ಧಕ್ಕೆಬಡಿದವರಂತೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು; ಅವನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಉಳಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದುದನ್ನೂ, ಅದು ಅವನು ಸೂಚಕವಾಗಿಯೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವರು ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿದವರಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾದರು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ, ಮುಂದೆ ನಡೆದ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೌ ನಾಣ್ಯವು ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುದು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿತ್ತು. ಪೊಲೀಸಿನವರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಅವರು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಈ ದೊಡ್ಡ ನಾಣ್ಯವು ಟೊಳ್ಳಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನೀಲ ಬಣ್ಣದ ಉಕ್ಕಿನ ಸಣ್ಣ ಗರಗಸವಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಲೇ ಲೆಬ್ಬಾಂಕನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದುದು. ಮೇರಿಯನ್ನನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕೇಳಿಸಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಶಬ್ದವೇ ಮೊದಲಾದ ಅಗೋಚರ ವಿಷಯಗಳು ಏತರಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದ್ದುವೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದುವು. ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಲಾರದೆ ಅವನು ಎಡಗಾಲಿನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿದ್ದ ಪಟಂಗರು ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಿ, ಅವನ ಒಂದು ಕಾಲಿನ ಕಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಓಡಿಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಣೆ, ನಾನೇ ಹೀಗೆ ಅವನ ಮೊಣಕಾಲನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದವನು,' ಎಂದನು.

ಬಂಧಿತನು ಈಗ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿ, 'ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುವುದು. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹೋರಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡ ಬಲ್ಲಿರೆಂತಲೂ, ನಾನು ಬರೆಯಲಿಷ್ಟಪಡದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಬರೆಯಿಸಬಲ್ಲಿರೆಂತಲೂ, ನಾನು ಹೇಳಲಿಷ್ಟಪಡದಂತಹ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಹೇಳಿಸಬಲ್ಲಿರೆಂತಲೂ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆ ಯಲ್ಲವೆ?'

ಎನ್ನುತ್ತ, ಅಂಗಿಯ ಎಡಗಡೆಯ ತೋಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದು, 'ಇದೋ! ನೋಡಿ,' ಎಂದು, ತೋಳನ್ನು ಚಾಚಿ, ತಾನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಮರದ ಹಿಡಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದಿದ್ದ, ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಉಳಿಯನ್ನು ಆ ತೋಳಿನ ಮಾಂಸಖಂಡದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು.

ಮಾಂಸವು ಉರಿದು, ಹಿಸ್ಸೆಂದ ಶಬ್ದವು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿ ಬಂತು; ಹಿಂಸಾಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬರುವ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಾಸನೆಯು ಆ ಗವಿಯಂತಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಈ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ತಟ್ಟಾಡಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ತುಂಟರಿಗೂ ಎದೆಯು ನಡುಗಿತು. ಇವ್ವಾ ದರೂ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಪುರುಷನಾದ ವೃದ್ಧನ ಮುಖವು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಂದಿಕುಂದಲಿಲ್ಲ. ಕೆಂಪಗೆ ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣವು, ಪುಬಲವಾದ ಗಾಯ ದೊಳಕ್ಕೆ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತ ಇಳಿಯುತ್ತಿರಲು ಅವನು ತನ್ನ ಉದ್ದ ವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಧೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮೈರಭಾವವಿರಲಿಲ್ಲ. ನೋವೂ ಕಷ್ಟವೂ ಮಾತ್ರ ಅವನ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ದರ್ಪಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ ಗಿದ್ದುವು. ಆಗ ಅವನು, 'ಪರಮ ನೀಚರಿರಾ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆಯೇ ನೀವೂ ನನಗೆ ಹೆದರ

ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಉಳಿಯನ್ನು ಗಾಯದಿಂದ ತೆಗೆದು, ತೆರೆದಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು. ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಪುಜ್ಜಲಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಬ್ಬಿಣವು, ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ, ಬಿರುನೆ ಹೋಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಮಂಜಿನಿಂದ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆ ಬಂದಿಯು ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿ, 'ನೀವು ನನ್ನ ನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಿರೋ ಮಾಡಿ,' ಎಂದನು.

ಈಗ ಅವನು ನಿರಾಯುಧನಾಗಿದ್ದನು.

'ಹಿಡಿಯಿರಿ ಅವನನ್ನು,' ಎಂದು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಕೂಗಿ ದನು. ಇಬ್ಬರು ತುಂಟರು ಅವನ ಭುಜಗಳಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಯೊಂದು ಕೇಳಿಬಂತು. ಅದು ಕೇವಲ ಸಮಾಸದಿಂದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು:

'ಇನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವೊಂದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿ ದಿರುವುದು.'

'ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ತಾನೆ?'

'ಅಹುದು, ಅದೇ.'

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಆ ಗಂಡಹೆಂಡಿರು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, ನಿದಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೇಜಿನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದು ಬಂದು, ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ತುಪಾಕಿಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಮೀಟುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹುಚ್ಚ ನಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಬಿಚ್ಚುಬಿದ್ದನು.

ಅವನ ಪಾದದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಮೇಲೆ, ಶುದ್ಧವಾದ ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಳಕು ಪುಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಒಂದು ಕಾಗದದ ಹಾಳೆಯು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಧನಾರ್ಥಿಯರನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದ ಈ ಪಞ್ಚಿಯು ಕಂಡಿತು :

‘ಮೌಲೀಸಿನವರು ಒಂದಿದ್ದಾರೆ.’

ಆಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಭಯಂಕರ ಸಂಧಿಯ ತೊಡಕನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಇದನ್ನೇ ತಕ್ಕ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ವೇಣಕಾಬೂರಿ ಕುಳಿತು, ಕೈಚಾಚಿ, ಆ ಕಾಗದದ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಎಟಕಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ಗಾರೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಅದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ, ಆ ಸುರಳಿಯನ್ನು ಆ ಗವಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಭಾಗಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು.

ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಭೀತಿ ಸಂದೇಹಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಬಂದಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

‘ಅದೇನೋ ಬಿತ್ತು,’ ಎಂದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಕೂಗಿದಳು.

‘ಎನದು?’ ಎಂದು ಗಂಡನು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಫಕ್ಕನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಗಾರೆಯ ಚೂರನ್ನಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿದ ಕಾಗದದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಗಂಡನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಅತ್ಯಾತುರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ದೀಪದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ಅವಳು ಬೇಗನೆ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಪಙ್ಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆ, ‘ಬೇಗ ಏಣಿಯನ್ನು ತಾ, ಬಲಿಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಬೋನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು!’ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು, ‘ಏನು? ಇವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸದೆಯೇ ಹೋಗುವುದೇ?’ ಎಂದಳು.

‘ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ,’ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಲು, ಅಲ್ಲಿ ದ್ವರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, ‘ಯಾವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು,’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, ‘ಕಿಟಕಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಹುಡುಗಿಯು ಕಿಟಕಿಯಿಂದಲೇ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಸೆದಳು. ಇದರಿಂದ ಆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಈ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾವಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುವುದು,’ ಎಂಬದಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಆ ಬಂದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪಟಂಗರು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೂಲೇಣಿಯನ್ನು ಎರಡು

ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಂಡಿಗಳಿಂದ ಕಂಬಿಗಳಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿಟ್ಟು, ಕಿಟಕಿಯ ಹೊರಭಾಗಕ್ಕೆ ಜಿಜ್ಞಾಸಿಸಿದರು.

ಆ ಬಂದಿಯು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಏನೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೋ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೋ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡನು.

ನೂಲೇಣಿಯು ಸಿದ್ಧವಾದ ಕೂಡಲೇ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, 'ಬಾ ಪ್ರಿಯೇ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದನು.

ಆದರೆ ಅವನು ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡುವಷ್ಟರೊಳಗೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವನ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, 'ಎಲಾ ಕಳ್ಳ ಮುದುಕಾ! ನಿಲ್ಲು ; ನಾವು ಮೊದಲು ಹೋಗುವೆವು, ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನೀನು,' ಎಂದನು.

'ಅಹುದು ! ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನೀನು,' ಎಂದು ಉಳಿದ ತುಂಟರೂ ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, 'ಅಯ್ಯೋ, ನೀವು ಮಕ್ಕಳಾಟವಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ, ನಮಗೆ ಇದರಲ್ಲೇ ಕಾಲಹರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಫೋಲಿಸಿನಸರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ,' ಎಂದನು.

ಆಗ ಆ ತುಂಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, 'ಒಳ್ಳೆಯದು ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೊದಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ, ಚೀಟಿಹಾಕಿ, ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ,' ಎಂದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, 'ಎಲವೋ ! ನೀವೇನು ಹುಚ್ಚರೇ ? ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿದೆಯೇ ? ಇದರಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದು ದಿಡುವುದೇ ಅಲ್ಲವೇ ? ಚೀಟಿಯಂತೆ ! ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ! ಈ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ! ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ! ಟೋಪಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ...'

'ನನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೊಡಲೇ ?' ಎಂದ ಶಬ್ದವು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಬಂತು.

ಎಲ್ಲರೂ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ಅದು ಯಾರು ? ಜೀವರ್ತನು !

ಜೀವರ್ಷಿ ನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಗುಹೆಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದುದು

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ನಗುತ್ತ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದನು.

ಅವನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೇ ಬಂದನು.

ಆ ಗಾಬರಿಬಿದ್ದ ತುಂಟರು ತಾವು ಓಡಿಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೋ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಿಗಾಗಿ ನುಗ್ಗಿ ಓಡಿಯಾಡಿದರು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರ ರಾಗಿದ್ದ ಈ ಎಳು ಮಂದಿಯೂ ಅರ್ಧ ಕ್ಷಣದೊಳಗಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅತ್ಯರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿ ನಿಂತರು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹಾಸುಗಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು.

ಜೇವರ್ಲನು ಮತ್ತೆ ಟೋಪಿಯನ್ನು ತಲೆಗೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತವನ್ನೂ ಬರೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟನು.

ಜೇವರ್ಲನು ಕೂಗಿದೊಡನೆಯೇ ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿ, ಗಂಡು ಗೊಡಲಿ, ದೊಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಒಂದು ಸೈನ್ಯವು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿತು. ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಈ ತುಂಟರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದರು. ಸಣ್ಣ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಮಂಕು ಮಂಕಾಗಿದ್ದ ಆ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ನೆರಳು ತುಂಬಿತ್ತು.

‘ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೈಕೋಳಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ,’ ಎಂದು ಜೇವರ್ಲನು ಕೂಗಿದನು. ‘ಹಾಗಾದರೆ ಬನ್ನಿ,’ ಎಂದು ಒಂದು ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದು ಗಂಡಸಿನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಹೆಂಗಸಿನ ಧ್ವನಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಪತ್ನಿಯು ಕಿಟಕಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳೇ ಆಗತಾನೇ ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಥಹಿಂತ ಕೂಗಿದವಳು.

ಅವಳು ತಾನು ಹೊದೆದಿದ್ದ ಶಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ತಲೆಗೆ

ಹೋಪಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಗಂಡನು ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿ, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಶಾಲಿನೋಳಿಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಹಾಸುಗಲ್ಲನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಬಂಡೆಯನ್ನು ಎಸೆಯುವ ರಾಕ್ಷಸಿಯಂತೆ ಸಿಂತುಕೊಂಡು, 'ಎಚ್ಚರಿಕೆ,' ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು.

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಡೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡರು. ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸ್ಥಳವಿತ್ತು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆ ತುಂಟರ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಲ ನೋಡಿದಳು. ಈ ವೇಳೆಗೆ ಮೊಲಿಸಿನವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿದ್ದರು ಅವಳು ಒಳಗಂಟಲ ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿಯಿಂದ 'ಹೇಡಿಗಳು' ಎಂದು ಗೊಣಗಿದಳು.

ಜೀವರ್ತನು ಸಕ್ಕು, ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಪತ್ನಿಯು ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಗ ಅವಳು, 'ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಡ, ಆಜೆಗೆ ಹೋಗು, ಇಲ್ಲ ವಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ,' ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವರ್ತನು, 'ಆಹಾ! ಇದೆಂತಹ ಫಿರಂಗಿ ಯಂತಹ ಹೆಂಗಸು! ತಾಯಿ, ನಿನಗೆ ಪುರುಷನಂತೆ ಗಡ್ಡವಿದೆ; ಆದರೆ ನನಗೆ ಹೆಂಗಸಿನಂತೆ ಉಗುರುಗಳಿವೆ,' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮುಂದು ಮುಂದು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕೆದರಿಕೊಂಡು, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ, ಆ ಹಾಸುಗಲ್ಲನ್ನು ಜೀವರ್ತನ ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಿರಿಸಿ ಎಸೆದಳು. ಜೀವರ್ತನು ತಟ್ಟನೆ ಬಗ್ಗಿದನು. ಕಲ್ಲು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಡು ಹೋಗಿ ಎದುರು ಗೋಡೆಗೆ ಬಡಿದು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾರೆಯ ಹೆಂಟಿಯನ್ನು ಕಡಹಿ, ಮೂಲೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಿಬ್ಬಿರುಗಿ ಪುಟಹಾರಿ, ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿತು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ

ಏನೂ ಆಪಾಯ ಆಗದೆ ಕಡೆಗೆ ಜೀವರ್ತನ ಹಿಂಗಾಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿತು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜೀವರ್ತನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್ ದಂಪತಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನ ದೊಡ್ಡದಾದ ಒಂದು ಹಸ್ತವು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಭುಜದ ಮೇಲೆಯೂ ಮತ್ತೊಂದು ಅವಳ ಗಂಡನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಬಿದ್ದವು. ಆ ಕೂಡಲೆ ಅವನು, 'ಕೈಕೋಳಿಗಳು!' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದರು.

ಆಗತಾನೆ ಜೀವರ್ತನು ಈ ತುಂಟರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಂದಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಆ ಬಂದಿಯು ಪೊಲೀಸಿನವರು ಬಂದುದು ನೋದಲಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ, ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಜೀವರ್ತನು, 'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರನನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿರಿ; ಯಾರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಡಿ,' ಎಂದನು.

ಹೀಗೆಹೇಳಿ, ಅವನು ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಪದಿಂದ ಮೇಚಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತನು. ಅದರ ಮೇಲೆ ದೀಪವೂ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಇದ್ದವು. ತನ್ನ ಜೀವನಿಂದ ಮುದ್ರೆಹೊಡೆದಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನು ತನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಒಕ್ಕಣೆಗಳ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬರೆದು, ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ, 'ಈ ಸಭ್ಯಜನರು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದ ಆ ಬಂದಿವಾಸನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತನ್ನಿ,' ಎಂದನು.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದರು.

ಜೀವರ್ತನು, 'ಒಳ್ಳೆಯದು! ಈಗ ಅವನೆಲ್ಲಿ?' ಎಂದನು.

ತುಂಟರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಂದಿಯು ಮಾಯವಾಗಿದ್ದನು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಿಟಕಿಯ ಒಳಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಅವರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಆ

ಬಂದಿಯು ಜೀವರ್ತನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ದಾಂದಲೆ ಗದ್ದಲ ಗೊಂದಲಗಳು ತನಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಯಿತೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಅವರ ಗಮನವು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳದೆ ಇದ್ದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ನೆಗೆದುಬಿಟ್ಟನು.

ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನೂಲೇಣಿಯು ಇನ್ನೂ ಅದಿರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಜೀವರ್ತನು ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ, 'ಎಲ ಪಿಶಾಚೀ, ಇವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದವನಿರಬೇಕು!' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ನೋಡಿ, ಆ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಬೇರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಎರಡು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಇವನು ಲಿಬ್ಲಾಂಕನ ಮಗಳು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನರಿಯದೆ ಮೋಹ ತಾಪ ದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಒಂದುದಿನ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ಅವಳ ಗುರುತಿನ ವಿಳಾಸವನ್ನು ತಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದಳು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀಸ ತಾನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಯೂ ಸುಖವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು, ಆ ವಶವನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಬಂದನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಾವು ಕೆಲ : ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೂ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯಕ. ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ಇವನು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದರು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ತಾನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ತನ್ನ ಜೀವನದಾದ್ಯಂತ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವೇದ : ಕ್ರಮವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿರುವುದು ತನಗೂ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವನ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಯೋಗಿನಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹಿಂದನು.

ಮಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ, ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಯಾರವಶಕ್ಕೂ ಕೊಡದೆ ತಾನೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಜೀವ ಕೈಯೂ ಇದು, ಮಾನಾಗಲೂ, ಅವನ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ, ಅವನು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ತನ್ನದೆ ತೆಗದ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ವೊದಲನೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ, ಇದೊಂದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಸಗುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ 'ಅಗಲತಾಗದ ಅತಿವಸ್ತ್ರ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು, 'ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಕಂಡರೆತಗದು,' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೇಗಾದರೂ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀಸನು, ಪ್ರಬಲವಾದ ಭೀತಿ ವ್ಯಸನಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಒಹಿರಾಗವಾಗಿ ಸಗರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ರೂ ಪ್ಲೂಮೆಟಾ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ.

ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಇವನಿಗೆ ಅಲ್ವಿಮಸ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು.

ಆವನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಾನು ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಜನರ ಗಮನವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೀಳಲಾರದೆಂತಲೂ, ತನಗೇನಾದರೂ ಭೇತಿಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿದರೂ ತನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದೆಂತಲೂ, ಕಡೆಗೆ, ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ತಾನು ಜೇವರ್ಡೆನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಪರಮಾತ್ಮರ್ಪಣೆ ರೀತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಬಂದಂತಹ ಕ್ಲಿಷ್ಟಸಂಧಿಗೆ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕದಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಸಹ ಇವನು ಬೇರೆ ಎರಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಈ ಎರಡು ಮನೆಗಳೂ ಬಹಳ ಸಣ್ಣವು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ ಬಡವರ ಮನೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು ; ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ದೂರ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಒಂದು, ರೂ ಡಿ ಎಲ್ ಔವೆಸ್ಪಾ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೊಂದು ರೂ ಡಿ ಎಲ್ ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದುವು.

ಆಗಾಗ, ಒಂದು ಸಲ ರೂ ಡಿ ಎಲ್ ಹೋಂ ಆರಂ ಮನೆಗೂ ಒಂದು ಸಲ ರೂ ಡಿ ಎಲ್ ಔವೆಸ್ಪಾ ಮನೆಗೂ ಅವನು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಆರು ವಾರಗಳನ್ನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳೊಡನೆ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನ್ಮಾನು ಹೊರುವ ಸೇವಕರು ಇವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಇವನು ಆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಯಾವುದೋ ಗ್ರಾಮದ ಧನಿಕನೆಂತಲೂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎನೋ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒರುತ್ತಿರುವನೆಂತಲೂ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಈ ಪುಣ್ಯಶೀಲನಾದ ಪ್ರಾಣಿಯು, ಪೊಲೀಸನವರಿಂದ

ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸ್ಥಿರ ನಿವಾಸಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಯಿತು.

ಈ ರೂ ಪ್ಲೂಮೆಟ್ ಜೀದಿಯಲ್ಲಿಯ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಲೀನನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ, ಲಕ್ಸಂಬರ್ಗನ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿವೂ ಸಂಚಾರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು. ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ತರುಣನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ತನ್ನ ಅನುರಾಗಪೂರ್ವಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಇವನು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅದು ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಆ ತರುಣನು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಒರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ತಾನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಅಗಲಬೇಕಾದೀತೆಂಬ ಭೀತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವನು ರೂ ಪ್ಲೂಮೆಟ್ ಜೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಜೇಡವೆನ್ನಲಿಲ್ಲ ; ಮಾತೇ ಆಡಲಿಲ್ಲ ; ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾದೀತೆಂಬ ಭೀತಿ ತೋರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದಿರಬೇಕೆಂಬ ಎಚ್ಚರಿಯು ಅವಳಿಗಾಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಲೀನನು ಇಂತಹ ಮೋಹ ಚಿಂತೆಯ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಕಂಡವನೇ ಅಲ್ಲ. ಮನೋಹರವಾದ ಚಿಂತೆಯೆಂದರೆ ಇದೊಂದೇ. ಈ ಒಂದು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅವನು ಅರಿಯನು. ಆದಕಾರಣ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲ ಮೌನ ವಹಿಸಿದುದರ ಮುಖ್ಯ ಭಾವವೇನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಮಂಕಾಗಿದ್ದಳೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಗಮನಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತಹ ಅನುಭವವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನಮುಟ್ಟುವ ಪ್ರೀತಿ

ಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇವರು, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಶತ್ರುಗಳಾಗಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೇ ಕಂಡಿತು; ಆದರೂ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ; ಕಠಿಣ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ; ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಇವರ ಜೀವಿತವು ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದುಃಖಮಯವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಚಾಪಲ್ಯವು ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಇದು, ಮೊದಲು ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿನೋದವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಂದರೆ; ಹಸಿದಿದ್ದವರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುವವರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡುವುದು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಒಡವರಿದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವದ ಮನಸ್ಸಂತೋಷವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಮಂದಿಯ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಸಾಯಂಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನ ಗವಿಯಂತಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಹೋದುದು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಎಡದೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾಯವಾಗಿ, ಅದು ಬಹಳ ಉರಿಯುತ್ತಲೂ ನಂಜೇರಿದ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯದಂತೆಯೂ ಇತ್ತು. ಇದರ ಕಾರಣವನ್ನು ಇವನು ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಎವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಗಾಯದ ತಾಪದಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇವನು ಜ್ವರ ಬಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವನು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದಾಗ, 'ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಮಾಡು ವರನ್ನು ಕರೆ,' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.

ದೇವಯೋಗ್ಯವಾದ ದಯೆಯಿಂದಲೂ ಪರಮ ಸಂತೋಷ ದಿಂದಲೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಅವನಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಣಿಯಾಗಿ ನಿಂತು, ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ಅವನ ಗಾಯವನ್ನು ತೊಳೆದು, ಔಷಧ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಸುಖವೇ ಮರಳಿ ಬಂದಂತೆಯೂ, ತನ್ನ ಭೀತಿಯೂ, ಕಾತರ ದುಃಖ ಗಳೂ ನಿವಾರಣೆಯಾದಂತೆಯೂ ತೋರಿತು. ಅವನು ಕೋಸೆಟ್ಟ ಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಆಹಾ! ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಯ! ಎಷ್ಟು ದಯಾಮಯವಾದ ಗಾಯ!' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.

ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕದಾದ ಈ ಮನೆಯೂ ಹಿತ್ತಲೂ ಇವೇ ತನಗೆ ಹಿತವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತ, ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜನ್ಮವೇ ಆದಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವನ ಸಂತೋಷವು ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಕಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಲಕ್ಸಂಬರ್ಗ್ ಕಡೆಯ ವಿಚಾರವೂ, ಆ ಅಪರಿಚಿತನಾದ ತರುಣ ಸಂಚಾರಿಯ ವಿಷಯವೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಗುಡವೂ, ಈ ಮೇಘಾವರಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಆತ್ಮ ಸಂತೋಷದ ಮುಂದೆ ಮಾಯವಾದುವು. ಈಗ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು, 'ನಾನು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ, ನಾನೆಂತಹ ಹುಚ್ಚು ಮುದುಕ!' ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ವಸಂತ ಕಾಲವು ಬಂತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಪವಸವು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜೀನ್

ವಾಲ್ವೀನನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನೀನು ಆ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದರೆ ನನಗೆಷ್ಟೋ ಆನಂದವಾಗುವುದು,' ಎನ್ನಲು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು 'ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಆಗಲಿ, ಅಪ್ಪಾ!' ಎಂದಳು.

ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವಳು ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ಅನೇಕಾ ವೃತ್ತಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಹಿಂದೆಯೇ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲಿನಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದಾರೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೆ ಉಪವನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಗಡಗಡ ಕೊಂಬೆಗಳು ಬಹಳ ತಗ್ಗಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ರಿಂದ ಅವಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಒರೆಯಾಗಿ ನೂಕುತ್ತ ಆ ಕೊಂಬೆಗಳ ಕೆಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅನಂತರ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿರುವ ಪೀಠಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ಪೀಠದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ತಟ್ಟನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅವಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಳು. ಅವನೇ! ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಳಾಹೀನನಾಗಿಯೂ ಕೃಶನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಇನ್ನೇನು ಮೂರ್ಛೆ ಬೀಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅನಂತರ ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅವಳು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲೆಗಳ ಮೊರಮೊರ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ, 'ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು; ನಾನು ಬಂದಿರುವೆನು, ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಸಿಡಿದು ಒಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಜೀವಿಸಿರಲಾರದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ನೀನು ನನ್ನ ಗುರುತನ್ನಾದರೂ ಹಿಡಿಯುವೆಯಾ? ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಬೇಡ. ನೀನಿರುವ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ನೋಡು, ನೀನೇ ನನ್ನ ಭಾಗದ ಆಪ್ತರೋದಮಣಿಯು ; ನಾನು ಆಗಾಗ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೇಮವು ನಿನ್ನ ಮನಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು. ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ; ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದು ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು ; ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕೋಪ ಬರುವುದೋ ಏನೋ ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೋಪ ಒರುವಂತೆ ಮಾಡಿಸುವೆನೇ ?' ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನು ಮಾತನಾಡಿದುದು ಕೇಳಿಸಿತು.

‘ಅಯ್ಯೋ !’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವಳು ತನ್ನ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು, ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಳು.

ಅವನೂ ಆ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ, ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು. ಮುಂದೆ ಮಾತೇ ನಿಂತಿತು. ಗಗನದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಥಳಗುಟ್ಟಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದುವು. ಅವರಿಬ್ಬರ ತುಟಿಗಳೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದುವಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಹಕ್ಕಿಯು ಹಾಡುವುದಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಮಂಜು ಕರಗುವುದಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಗುಲಾಬಿ ಹೂವು ಅರಳುವುದಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಲತೆಗಳು ವೃಷ್ಟಿತವಾಗುವುದಲ್ಲಾ ! ಉಷ್ಣಕಾಲವು, ಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ ಅದಿರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪಸರಿಸುವುದಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಇದೂಹಾಗೆಯೇ ?

ಒಂದೇ ಒಂದು ಮುತ್ತು, ಅಷ್ಟೆ !

ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಡುಕಹತ್ತಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ

ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿದರು.

ಇನ್ನೂ ರಾತ್ರಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಯಾಮವೆಂತಲಾಗಲಿ, ತಣ್ಣಗಿರುವ ಬಂಡೆಯೆಂಬುದಾಗಲಿ, ತೇವವಾದ ನೆಲವೆಂದಾಗಲಿ, ನೆನೆದ ಹುಲ್ಲೆಂದಾಗಲಿ, ಅವರ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಧವಿಧಾಲೋಚನೆಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವರು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿಯದು.

ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಿತಿಮಾರಿದ ಆಸಂದ ಉಕ್ಕಿ, ಮಾತನಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಂತರು. ಇದೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಎರಡು ಹೃದಯಗಳೂ ಕರಗಿದ್ದವವಾಗಿ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಮಿಳಿತವಾದುವು. ಕಡೆಗೆ, ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಆತ್ಮವು ಅವಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅವಳ ಆತ್ಮವು ಅವನಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ, ಆನಂದದಿಂದ ಪರವಶರಾದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮೋಹತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ, ಪ್ರತಿ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯೂ ಕೋನೆಟ್ಟಳು ಉಸವನದ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಒರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿಯೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವರ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೇಸ ವಾಕ್ಯೋಪನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಸೊಂದೂ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ರಿಂಗಿಗೆ ಆರು ವಾರಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಮೇರಿ ಯಸ್ಸನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಈ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, ತನಗೇನೋ ಕೆಲಸವಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕಾದೀತೆಂತಲೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದನು,' ಎಂದಳು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕವೂ ಅದಿರಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಹೋದನು.

ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಸಾಯುವುದೆಂದರೆ ಹೊರಟುಹೋಗುವುದೆಂದರ್ಥ. ಜೀವಿತದ ಆದಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಹೊರಟುಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಸಾಯುವುದೆಂದರ್ಥ.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಎಚ್ಚತ್ತನು. ಈ ಆರು ವಾರಗಳೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ನಾವು ಕಂಡಂತೆ, ಜೀವಿತದ ಹೊರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದನು. ಈ 'ಹೊರಟುಹೋಗುವುದೆಂಬ ಮಾತು ಈಗ ಅವನನ್ನು ಜೀವಿತದ ಬಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿತು.

ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಏನು ಹೇಳಲೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, 'ನಾವೆಂತಹ ಅವಿವೇಕಿಗಳು ! ಮೇರಿಯಸ್, ನನಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆಯುವುದು,' ಎಂದಳು.

'ಏನು ?'

'ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗೋಣ ! ಎಲ್ಲಿಗೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು. ನಾನಿರುವ ಕಡೆಗೆ ನೀನೂ ಬಂದರೆ ಆಯಿತು.'

'ಏನು ? ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಬರುವುದೇ ? ನಿನಗೇನು ಹುಚ್ಚೇ ? ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುವುದು ! ನನ್ನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲ ! ನೀವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗುವರೆಂದೆಯಾ ? ನಾನು

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹತ್ತು ಲೂಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನು ಯಾರೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪೋಹಗೊಂಡಿರುವೆ; ಹಗಲಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ನೋಡಿದುದೇ ಆದರೆ, ನೀನೇ ನನಗೆ ಒಂದು ಸೌವನ್ನು ಭಿಕ್ಷು ವಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ? ಆಹಾ! ಹೋಗಲು ರಹದಾರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಒಗೆ ತಾನೇ ಹೇಗೆ?'

ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ತೊಗಟೆಗೆ ತನ್ನ ಹಣೆಯನ್ನು ಬರಗಿಸಿ, ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಮರಕ್ಕೆ ಬರಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಚರ್ಮವು ಗೋಚುವುದೆಂದಾಗಲಿ, ತನ್ನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿದ್ದ ಚಿಂತೆಯಿಂದಾಂಟಾದ ದೇಹದಾಹವನ್ನಾಗಲಿ ಅವನು ಗಮನಿಸದೆ, ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ, ಸಿರಾಶೆಯ ಪ್ರತಿಮೆಯೆಂಬಂತೆ ಕೆಳಗುರುಳಿ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಇಂತಹ ಮಹಾ ವ್ಯಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಹಿಂದಣಿಂದ, ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದದಂತೆ ಮೃದುವಾದ ಮತ್ತು ವ್ಯಸನಕರವಾದ ಒಂದು ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗ, ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅವಳು ಅಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

ಅವನು ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, 'ಕೋಸೆಟ್, ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲ. ಎತಕ್ಕೊಂದರಿ ಪ್ರಮಾಣವಾಕ್ಯವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ನನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ

ತೋರುವುದು. ಈಗ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ನಿನೊಡನೆ ಹೇಳುವೆನು. ಕೇಳು, ನೀನು ಹೊರಟುಹೋದರೆ ನಾನು ಸಾಯುವುದೇ ನಿಜ. ಆದರೆ ಬೀವಿಸಿರಬೇಕೆಂದೇ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ,' ಎಂದನು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮತ್ತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಮೇರಿಯಸ್, ನಿನ್ನ ಭಾವವೇನು ಹೇಳು, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇರುವುದು, ಅದನ್ನು ಹೇಳು. ನನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳು; ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡುವೆನು,' ಎಂದಳು.

'ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇದು. ದೇವರು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಗಲಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವನೆಂಬುದು ಅಸಂಭವ. ನೀನು ನಾಡಿದ್ದು, ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರು. ನಾನೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು.'

'ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಈಗಿನಿಂದಲೂ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು.'

'ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನು.'

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀದಿಯೆಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆದಿತ್ತು. ಸಾಸ! ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ಅವಿವೇಕವಾದುದೆಂತಲೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂತಲೂ ಅವನಿಗೇ ತೋರಿತು. ಅವನು ಕೇವಲ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಧರಮಾಡಿದುದು.

ಇದೊಂದೆ, ತನ್ನ ತಾತನನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಅದರಂತೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವಿವಾಹದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆತನೊಡನೆ ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.

ಪಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಂಡುದೆಲ್ಲವೂ ವಿಫಲವಾಯಿತು.

ತಾತನೂ, ಮೊಮ್ಮಗನೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಮಂಜಸವಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆತಿಶಯವಾದ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಮಗಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೋರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು, ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪದೆ, ಮುದುಕನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದ ಒಡಸೆಯೇ ಮುದುಕನಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲು ಸೇವಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕಾರ್ಯವು ಏರ್ಪಡಲಾಗಿತ್ತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ವಿಳಾಸದ ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡದೆ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದನು.

ಅವನು ಮೊದಲು ತನ್ನ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದೆ ಜೀವರ್ತನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಎರಡು ಪಿಪ್ಪುಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವುಗಳಿಂದ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಉಪವಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬೀದಿಹಾಕಿತ್ತು. ನಿರಾಶನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾರೋ ಕೂಗಿಕೊಂಡ ಶಬ್ದವು ಇವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಯಾವುದೋ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜಗಳವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವದಂತಲೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವನ ಸಹಾಯವನ್ನೇ ಕ್ಷಿಸಿದರೆಂತಲೂ ಅವರು ಕೂಗಿದರು.

ಆ ದಿನ, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹಳೆಯ ಸೇನಾ ಪತಿಯೊಬ್ಬನು ಮೃತನಾಗಿ ಆತನ ಶವದ ನೆರವಣಿಗೆಯು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶವು ಮತ್ತೆ ರಾಜನಾಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಹು

ಮಂದಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪಕ್ಷವನ್ನೇ ಆಸುಮೋದಿಸು ವವರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಶಿವಮೊರವಣಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಬಹು ಮಂದಿ ಜನರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಸಾಯಕ್ರಿಯೆ ಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರವವರು ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದ್ದರು. ಜಗಳವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ತುಪಾಕಿಯ ಗುಂಡುಗಳು ಹಾರಾಡಿದವು. ಸರ್ಕಾರದ ಸಿಪಾಯಿ ಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪಕ್ಷವವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ಇದು ಎರಡು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ನಡೆದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಯುದ್ಧವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಹೊಳೆಯು ಹರಿಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಘಟನೆಯಗಳು ನಡೆದುವು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಆ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಅತ್ಯಂತ ಜನಸಾಂದ್ರವಾದ ಒಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸನು. ಅವರು, ಎರಡು ಬೀದಿಗಳು ಸಂಧಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಧ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪಗೋಸ್ಕರ ಸಮ ಕೋನವಾಗಿ 'ಬ್ಯಾರಿಕೇಡ್ಸ್' ಎಂಬ ಅಸ್ಥಿಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಿದ್ದಿದರು. ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ೨ನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತುಪಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದುದಾದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೆಲವು ಎಂದೂಕಿನ ತೋಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರವರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಆಗ ಜೀವ ಟರ್ನು ಇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವನೆಂದು ಯಾರೋ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿ, ಇವನು ಗೋಡೆಚಾರನೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಹಿಡಿದರು ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಗಳು ಬಿದ್ದುವು. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗಹಾಕಿ ಆ ಅಂಗಡಿಯ ತಳಗಡೆಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಬಗ್ಗಿದು ಕಟ್ಟಿದರು.

ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಈ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯು ಶತ್ರುಗಳ ವಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನೀನು ಗುಂಡಿನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವೆ,' ಎಂದನು.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸೈನಿಕರು ಈ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ಮೃತರಾಗಿಯೂ ಗಾಯಪಡೆದೂ ಬಿದ್ದರು. ಈ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯು ಶತ್ರುಗಳ ವಶವಾಗುವದೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಕೂಡಲೆ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಅದರಮೇಲೆ ಒಂದು ಕರಿಯ ಮದ್ದಿನ ಪೀಪಾಯಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಅದರಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಂಚನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತ, 'ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಈ ಗೋಡೆಯನ್ನೇ ಹಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಮುತ್ತುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವರು ಸತ್ತವರನ್ನೂ ಗಾಯ ಪಟ್ಟವರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ದಿಕ್ಕು ವಾಲಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋದರು. ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗೋಡೆಯು ಉಳಿಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಂದ ಬಂದ ಒಂದು ಕಾಗದವು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಹಸ್ತಗತವಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು :

'ಪ್ರಿಯಾ ! ಓ ! ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಈಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಿಷ್ಟು ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ರೂ ಡಿ ಎಲಾ'ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯ, ೨ನೆಯ ನಂಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ವಾರದೊಳಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಸೇರುವೆವು. ಕೋಸೆಟ್, ಜೂನ್ ೪ನೆಯ, ತಾರೀಖು.'

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ತನ್ನ ಬೇಬಿನ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಒಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಅದರಲ್ಲಿ,

'ನಮ್ಮ ವಿವಾಹವು ಆಗದು. ನಾನು ನನ್ನ ತಾತನನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು ; ಅವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದೃಷ್ಟಹೀನನು.

ನೀನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆತುರನಾಗಿ ಓಡಿಹೋದೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪಾಂಗ್ಲಾಸವನ್ನು ಒಲೆಯಷ್ಟೆ! ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುವೆನು. ನಾನು ಸಾಯುವೆನು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿರುವೆನು. ನೀನು ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದುವಾಗ ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುವುದು.'

ಎಂದು ಬರೆದು, ಕಾಗದವನ್ನು ಮಡಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷಕಾಲ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದೇ ಸೀಸದ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಬರೆದನು :

'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮೇರಿಯಸ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ. ನನ್ನ ಶವವನ್ನು, ಮರಯಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರೂ ಡೆಸ್ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ಪೇರ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ೬ ನೇ ಸಂಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ತಾತ, ಮಾನ್ ಸಿಯುರ್ ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಮುಂಡ್ ಎಂಬಾತನಿಗೆ ತಲಪಿಸಿ.'

ಹೀಗೆ ಬರೆದು, ಕಾಗದವನ್ನು ಕೋನೆಟ್ಟಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಬಬ್ಬ ಆಳಿನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನಿಗೆ ಯಾರೋ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವನ್ನು ತಂದವರ ಹೆಸರು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡು,' ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಬರೆದಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಆ ಕೂಡಲೇ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನೂ ಮನೆಯ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೂರನೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಓದಿದ ಪತ್ರವನ್ನು ಮೇರಿಯನ್ನಿಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಆಳಿನ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿತು.

ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಅಸಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿ, ತಾವು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗಿ ಅವನು ಆ ರಾತ್ರಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ತನಗೆ ತಲೆ ನೋಯುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು. ಊಟಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯು, 'ಮಾನ್‌ಸಿಯರ್, ಏನೋ ಗದ್ದಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು,' ಎಂದಳು. ಅದೇ ಅವಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಅವನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಪಕ್ಕದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿರುವ ನಿಲುವು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದೆ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದುವು.

'ಪ್ರಿಯಾ! ಓ! ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಈಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವನು. ನಾವು ಈ ರಾತ್ರಿ ರೂ ಡಿ ಎಲ್‌ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯ ೭ನೆ ನಂಬರು ಮನೆಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ

ಹೋಗುವೆವು. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗಾಗಿ ನಾವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಸೇರುವೆವು. ಕೋಸೆಟ್, ಜೂನ್ ೪ನೆಯ ತಾರೀಖು.

ವೊದಲು ಅವನಿಗೆ ಇದರ ಅರ್ಥವೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ, ಕೋಸೆಟ್ನ ಬರೆವಣಿಗೆಯ ಒತ್ತುವ ಕಾಗದವು ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ತೆರೆದು ಬಿದ್ದಿದ್ದುದು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವಳು ತಾನು ಬರೆದ ಕಾಗದವನ್ನು ಅದರಿಂದ ಒತ್ತಿದ್ದುದೂ ಆ ಬರೆವಣಿಗೆಯು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ್ದುದೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಹೆಸರು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ; ಕಳೆದ ಆರು ವಾರಗಳಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೂ ಕೋಸೆಟ್ನಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಅವನು ಅರಿಯನು; ಆದರೆ ಆ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು, 'ಓಹೋ! ಅವನೇ!' ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಆ ಅಪರಿಚಿತನಾದ ಯುವಕನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಮನೋವಿಕಾರವೇ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವೇ ಉದಿಸಿತ್ತು.

ತಾನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದು ತನಗೇ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಬಂದು, ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವನೋ ಪತ್ರವಾಹಕನು ಬಂದು, ಕೋಸೆಟ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಇವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಇದು ತಾನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಓದಿದ್ದ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿರಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿ ಅನಂತರ ಅವನು ವೊದಲನೆಯ ಸಲ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿದಾಗ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಆಗಲೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿರುವನು ಅಥವಾ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವನು, ಎಂಬ ಭಾವವರಿತು ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಆಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಅವನ ಉತ್ತಮ ಗುಣವು ಅವನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಆಗ ಅವನು ಆಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಗುಂಡಗಳು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟನು.

ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಕೇಡ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನು ತಳಪಾಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯ ಕೊಠಡಿ ಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು, ಅಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಒಂದು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದುದು ಇವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಜೀವರ್ತನು ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಸುಮ್ಮನೆ 'ಇದು ಸ್ವಭಾವವೇ !' ಎಂದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಆ ಬ್ಯಾರಿಕೇಡಿನ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಚರ್ಮದ ಮೆತ್ತೆಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಗುಂಡಿನ ಮಳೆಯೇ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೀದಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಹು ಸಾಹಸದಿಂದ ಅದನ್ನು ತಂದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಯು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನನ್ನು ೭ ಹಳವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿದನು ; ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಬಹುಮಾನಾರ್ಹನೆಂದು ತಾವು ಎಣಿಸುವಿರಾ ?' ಎಂದನು.

'ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಣಿಸುವೆನು.'

'ಒಳ್ಳೆಯದು ! ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೊಂದು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.'

'ಏನದು ?'

'ಆ ಜೀವರ್ತನ ತಲೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಹಾರಿಸಿಬಿಡಲು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಬೇಕು.'

ಜೀವರ್ತನು ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲುಗಾಡಿ, 'ಅದೇ ತಕ್ಕುದು,' ಎಂದನು.

ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರೂ, ತನ್ನ ಕೃತುಪಾಕಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮದ್ದು ಗುಂಡನ್ನು ಪಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದನು ; ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಆತನು, 'ಆಗಬಹುದು ; ಅದಕ್ಕೆ ಆತಂಕವೇನೂ ಇಲ್ಲ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಈ ಗೂಢಚಾರ ನನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಮೇಜಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜೀವರ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಕೈತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅವನು ಅದರ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎಂಬಿಡನೆಂಬುದೂ ತೋರಿತು.

ಸುವಾರು ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತುತೂರಿಗಳ ಶಬ್ದವು ಇವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಬ್ಯಾರಿಕೇಡಿನ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ, 'ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ,' ಎಂದು ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜೀವರ್ತನು ನಿಸರ್ಗವಾದ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನಕ್ಕು, ಆ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, 'ನೀವು ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬದುಕಿರಲಾರಿರಿ,' ಎಂದನು.

'ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡಿ' ಎಂದು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಎಸ್ ಜೊಲರಾಸ್ ಎಂಬುವನು ಕೂಗಿದನು.

ಆರಾಜವಿರೋಧಿಗಳು ಗದ್ದಲಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ, ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜೀವರ್ತನು, 'ನಮಸ್ಕಾರ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ, ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ,' ಎಂದ ಮಾತು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಜೀವರ್ತನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೊಬ್ಬನೇ ನಿಂತನು. ಒಂದಿಬ್ಬರ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದು ಮೇಜಿನ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗದ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಅವನು ಅವನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಜೀವರ್ತನು ಎದ್ದು ನಿಂತನು.

ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಆ ಮಧ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಬೇಡಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದ ಜೀವರ್ತನು ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯ

ವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಸಿದಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತುಪಾಕಿಯಿತ್ತು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಒಳಭಾಗವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು.

ರಾಜವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು, ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನೋರಿಯಸ್ಸನು ಮಾತ್ರ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಜೇವರ್ಫನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡದೆ, ಶುನು ಪಟ್ಟು, ಆ ರೂ ಮಾನ್‌ಡಿಟೊರ್ ಬೀದಿಯ ಕಡೆಯ ಕಂದಕದ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಬಂಧಿತನಾದ ಜೇವರ್ಫನನ್ನೂ ಹತ್ತಿಸಿ ತಾನೂ ಹತ್ತಿದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕಂದಕದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಇವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಇವರು ಯಾರ ದೃಷ್ಟಿಗೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯ ಕಡೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ, ಇವರು ಆ ರಾಜವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ, ಬ್ಯಾರಿಕೇಡ್ ಗೋಡೆಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ತಂದು ಹಾಕಿದ್ದ ಹೆಣಗಳು ಭಯಂಕರವಾದ ದೊಡ್ಡ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು.

ಕೈತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಜೇವರ್ಫನನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದುದರಲ್ಲಿ, 'ಅಯ್ಯಾ! ಜೇವರ್ಫ, ಇದೋ ನೋಡು, ನಾನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್,' ಎಂದು ಅವನು ಬಾಯಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇವರ್ಫನು, 'ನಿನ್ನ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೋ,' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ಚೂರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಡಿಸಿದ್ದ ಅಲಗನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

ಜೇವರ್ತನು, 'ಏನು! ಚೂರಿಯೇ! ಸರಿ, ನ್ಯಾಯ, ಅದೇ ಸಿನಗೆ ತಕ್ಕದ್ದು,' ಎಂದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಜೇವರ್ತನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಯ್ದು, ಅನಂತರ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿ, ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನೂ ಕೊಯ್ದು ಹಾಕಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು, 'ಹೋಗು, ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು,' ಎಂದನು. ಜೇವರ್ತನಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಏನೋ ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯವಾದ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, 'ಅಯ್ಯಾ! ನಾನು ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಪ್ರಾಣಸಹಿತನಾಗಿ ಹೋಗುವೆನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ನನಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸಂಭವದಿಂದ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ನಾನು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದರೆ, ಫಾಜೆಲ್ ವೆಂಟ್ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ, ನಂ. ೭ನೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವೆನು,' ಎಂದನು. ಜೇವರ್ತನು, 'ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು,' ಎನ್ನಲು, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇನ್ನು ಹೊರಡು,' ಎಂದನು.

ಮತ್ತೆ ಜೇವರ್ತನು, 'ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ! ಫಾಜೆಲ್ ವೆಂಟ್, ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ, ಅಲ್ಲವೇ?' ಎಂದನು.

'ಅಹುದು, ೭ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಮನೆ.'

ಜೇವರ್ತನು ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ 'ಏಳನೆಯ ನಂಬರು,' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮೊದಲಿನಂತೆ ತನ್ನ ಸೈನಿಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಬಿಗಿಯಿಂದ ಭುಜಗಳನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ ತಿರುಗಿ ತೋಳುಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿ, ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಗಡ್ಡವನ್ನು

ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಯ ಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ಬ್ಯಾರಿಕೇಡಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, 'ಆಯಿತು, ಕೆಲ ಸವು ಪೂರೈಯಿಸಿತು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇಡಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗೆ ತಕ್ಕ ಆಧಾರವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತ, ಗುರಿಯಿಡಲವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊತ್ತುಳಿದ ಮೇಲೆ ತೋರ, ಮರಣಕ್ಕೆ ಹೆದರದೆ ಮೃತ್ಯುವಿಗಾಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ಗಾಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಆಗಿದ್ದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಅವನ ಮುಖವೆಲ್ಲವೂ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿ ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಅನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇಡ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಪಕ್ಷದವರು ಜಯಘೋಷಗಳಿಂದ ಅದರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಹತ್ತಿ ನಿಂತರು. ಸೊಡೆದಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಆ ಮಧ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದುಗಳೆಂದು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಗ್ಗಿದರು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಹೊರಗೇ ನಿಂತನು. ಒಂದು ಗುಂಡಿನ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವನ ಭುಜದ ಎಲುಬು ಮುರಿಯಿತು. ಅವನು ಜ್ವಾಸತಪ್ಪಿ ಬೀಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಯಾವನೋ ತನ್ನನ್ನು ಒಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆಗ 'ಓಹೋ! ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಗುಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ಬಿಡುವರು,' ಎಂದು ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಂದಿಯೇ ಆದನು. ಯಾರ ಬಂದಿ? ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಂದಿಯು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಆ ಬ್ಯಾರಿಕೇಡಿನ ಮೈದಾನ ವನ್ನು ದಾಟಿ, ಆ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಯ ವಾದುದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮೇರಿ ಯಸ್ಸನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಳಿಸಿ ಅವನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿಸಿ ಅವ ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದನು.

ಅನಂತರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಗಲ್ಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕಿಗಳ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟು ನೆಲಸಮವಾಗಿ ಹದ್ದಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಫಕ್ಕನೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು, ಅವನ ಹಿಂದಣ ಸಲಾಯನಶಾಸ್ತ್ರದ ಭಾವಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಿಂಚಿಸಂತೆ ಹೊಳೆದುವು. ಅನಂತರ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆತ್ತಿದುದೂ, ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುದೂ, ಹೆಣದಂತೆ ಭಾರವಾಗಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸ ನನ್ನು ಧುಜದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮೊಣಕ್ಕೆ ಮೊಣ ಕಾಲುಗಳ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಿಲ್ಲದ ಭಾವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿ ದುದೂ, ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಸಲಾಕಿಗಳ ಬಾಗಿಲೂ ಅದರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಎಳೆದುಕೊಂ ಡುದೂ, ಭೂಮಿಯ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಹತ್ತು ಅಡಿಗಳ ಕೆಳಗಡೆಗೆ ಇಳಿ ಜಾರಾಗಿ ಪೋಗಿದ್ದ ನೆಲದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಇಳಿದುದೂ, ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಯಾವುದೋ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ, ರಾಕ್ಷಸ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಹದ್ದಿನಂತಹ ವೇಗದಿಂದಲೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳೊಳಗಾಗಿ ಅವನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಇನ್ನೂ ಪುಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತ, ತಾನು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸುರಂಗಮಾರ್ಗ ದಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಇದು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಗ್ರಾಮಸಾರವು ಹರಿದುಹೋಗುವ ದೊಡ್ಡ

ಸುರಂಗದ ಚರಂಡಿಯು. ಈ ಚರಂಡಿಯೂ ಇತರ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳ ಸುರಂಗದ ಚರಂಡಿಗಳಂತೆ ಅನೇಕ ಸುರಂಗದ ಬೀದಿಗಳಂತಿರುವ ಕಾಲುವೆ (ವೊಹರಿ)ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಈ ಮಾರ್ಗಗಳು ಬಂದ ಕೊಂದು ಸೇರಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ದ್ವಾರಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಈ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಟ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಳೆಯ ನೀರೂ, ಬೀದಿಗಳ ಮಳೆಯ ನೀರೂ, ಕೆಸರಿನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸಲಾಕಿಗಳ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಿದ್ದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ವಾಯುವಂತೂ ಒಹಳ ದುರ್ವಾಸನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದರೆ ಇಲಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣದೆ ಹೋದುವು. ಮತ್ತೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ತನಗೆ ಕಿವುಡು ಹಿಡಿದಂತೆಯೂ ಇವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಇವನ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥವಿರುವುದೆಂದು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮೊದಲು ಒಂದು ಕೈಯನ್ನೂ ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯನ್ನೂ ಚಾಚಿ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಆ ಮಾರ್ಗವು ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಚಾರಿಬಿದ್ದು, ನೆಲವು ತೇವವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ತನ್ನ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲವೋ, ಗುಣಿಯೋ ಅಥವಾ ಕಂದಕವೋ ಎನಿರುವುದೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು, ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೇ ಇಡುತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ನೆಲವು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದೃಢವಾಯಿತು. 'ಪುಪ್' ಎಂದು ಬಂದ ಕೊಳೆಯ ದುರ್ವಾ

ಸನೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಾನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂತು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಣಿ
ವಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಭುಜದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದನು ; ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಏನಿರುವು
ದೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲಾಗದ ಆ ಅಂಧಕಾರಮಯವಾದ ಗವಿಯಲ್ಲಿ
ಮನೋನಿರ್ಧರದಿಂದ ಹೊರಟೇ ಹೊರಟನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಅಡ್ಡ ದಾರಿಯು ಸಂಭಿ
ಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಡಕ್ಕಾಗಲಿ, ಬಲಕ್ಕಾಗಲಿ, ತಿರುಗಬೇಕಾ
ಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ? ಇಳಿ
ಜಾರಾಗಿ ಕೆಳಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ
ಅವನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಅತ್ಯಂತ ಜನಸಾಂದ್ರತೆಯುಳ್ಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುವುದು. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ
ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುಸರಿಸಿ ಹೊರಟರೆ ಮುಂದೆ ಆ ಕೊಳೆಯ ನೀರಿನ
ಚರಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ; ಆದರೆ
ಆ ಮಾರ್ಗವು ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ನದೀತೀರ
ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದುಬಿಡುವುದು.

ಅವನು ಬಲಗಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ವೇಗ
ವಾಗಿಯೇ ಹೋದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತೋಳುಗಳು ಇವನ
ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ, ಕಾಲುಗಳು ಹಿಂದೆ ಜೋಲುಬಿದ್ದಿದ್ದುವು.
ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೇನನು ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ತಡಕುತ್ತ
ಹೋದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕೆನ್ನೆಯು ಇವನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸೋಕಿತ್ತು.
ಅದು ರಕ್ತಮಯವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಎರಡು ಕೆನ್ನೆಗಳೂ ಒಂದ
ಕ್ಕೊಂದು ಅಂಟಿಕೊಂಡವು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು
ಉಷ್ಣವಾದ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವೇ ಇವನ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಇವನ
ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೆನೆಯಿಸಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಇವನ ಕಿವಿಯನ್ನು

ಮುಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಗಾಯಪಟ್ಟವನ ಬಾಯಿಂದ ತೇವದ ಉಷ್ಣತೆಯು ತೋರಿಬಂದ ಕಾರಣ, ಅವನು ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ, ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಜೀವನಿರುವಂತೆಯೂ ತೋರಿಬಂತು ಈಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗವು ಮೊದಲಿನ ಮಾರ್ಗದಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಹೋಗುತ್ತ ಪ್ರಯಾಣವು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಅದರೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕಮಾನುಗಳ ಎತ್ತರವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಎತ್ತರವು ಮನುಷ್ಯನ ಅಳತೆಯಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಂದಾಜಿನಿಂದ ೫ ಅಡಿ ೬ ಅಗುಲದಷ್ಟು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತಲೆಯು ಕಮಾನಿಗೆ ಒಡಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಬಾಗಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಗೋಡೆಯನ್ನು ತಡಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಬಗ್ಗಿ ಎಳುತ್ತಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಒಡೆಗಳು ತೇವವಾಗಿಯೂ ನೆಲವು ಕೆಸರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕೈಗಾಗಲಿ, ಕಾಲಿಗಾಗಲಿ ಅವು ಸರಿಯಾದ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವನು ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಗ್ರಾಮಸಾರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮೇಲ್ಗಡೆಯ ರಂಧ್ರಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿಗೆಂದಾವೃತ್ತಿಯಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದರೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉರಿ ಬಿಸಿಲು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತ ಬಳಗೆ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೆಲ್ಲವೂ, ಮಬ್ಬು, ವಿಷದ ಗಾಳಿ, ಕತ್ತಲೆ, ಕವ್ವು, ತುಂಬಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಹಸಿವೂ ಬಾಯಾರಿಕೆಯೂ ಆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಂತೂ ಒಹಳವಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಹಾಗೆ ನೀರಿದ್ದರೂ ದಾಹಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕುಡಿಯಲು ಮಾತ್ರ ನೀರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶುದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಮಿತವಾದ ಆಹಾರ ವಿಹಾರಗಳಿಂದ ಅದ್ಭುತ

ವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವಯೋಧರ್ಮದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಂದದೆ ಇದ್ದ ಅವನ ಶಕ್ತಿಯು ಕಡೆಗೆ ಈಗ ಸೋಲಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಆಯಾಸವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂತು. ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ, ಅವನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಹೊರೆಯ ಭಾರವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಸತ್ತೀಹೋಗಿದ್ದನೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ಹೆಣದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಒಹಳ ಭಾರವಾಗಿ ತೋರಿದನು. ಅವನ ಎದೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒತ್ತದಂತೆಯೂ, ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಸಿರಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲತೆಯಿರುವಂತೆಯೂ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅವನನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಾಲಿನ ಸಂಹಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳು ನೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಯಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಕಚ್ಚಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಗಾಗ, ಆ ಚರಂಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧ ವಾಯುವು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

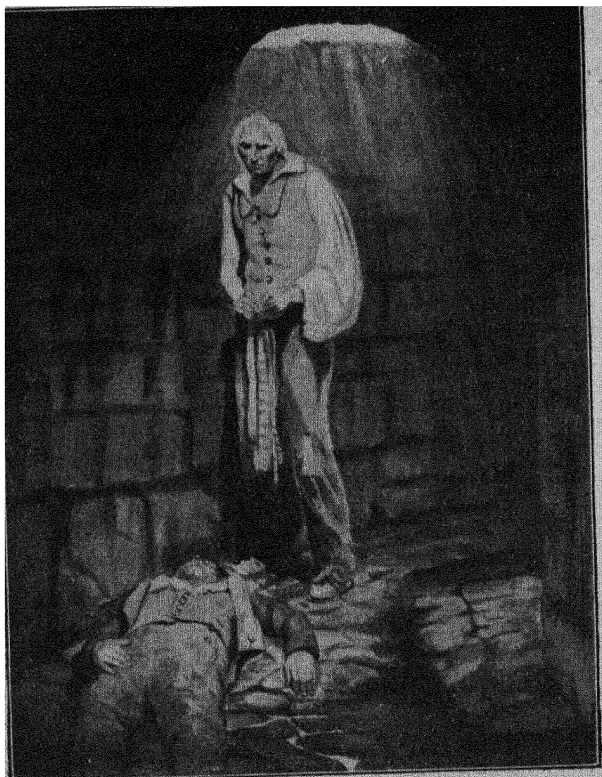
ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ೩ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಚರಂಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಚರಂಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಚಾಚಿದರೂ ಗೋಡೆಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಯೂ, ತಲೆಗೆ ಕಮಾನು ತಗುಲದೆಯೂ ಇರುವಂತಹ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಒಂದುದು, ಇವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಚರಂಡಿಯು ಎಂಟು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಅಗಲವಾಗಿಯೂ, ಏಳು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು.

ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಆಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಗಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಹೋದರ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಲೂ, ಕನಿಕರದಿಂದಲೂ ಆ ಚರಂಡಿಯ ಪಕ್ಕದ ದಡದಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿ

ಸಿದನು. ರಕ್ತಮಯವಾಗಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮುಖವು, ಗಾಳಿಯ
 ಒಂಧ್ರದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ನೋಡಿದರೆ ಹೇಣದ ಮುಖ
 ದಂತೆಯೇ ಕಂಡಿತು ; ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು ; ಕೂದಲು
 ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಬಣಗಿದ್ದ ಕುಂಚೆಗೆಗಳಂತೆ (brushes)
 ಗಂಡಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ; ತೋಳುಗಳು ನಿರ್ಬಲವಾಗಿ
 ಜೋಲು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದವು.
 ಅವನ ಕಟವಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತವು ಸುರಿದು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ್ದಿತು.
 ಅವನ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತವು ಸುರಿ ಸುರಿದು ಹೆಪ್ಪಾ
 ಗಿತ್ತು. ಅವನ ಒಳ ಅಂಗಿಯು ಗಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು ;
 ಮೇಲಂಗಿಯ ಬಟ್ಟೆಯು, ಶರೀರದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು,
 ಮಾಂಸಖಂಡಗಳಿಗೆ ತಗುಲಿ ರಕ್ತ ಒರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.
 ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು, ಬೆರಳುಗಳ ಕೊನೆಯಿಂದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು
 ಓರೆಮಾಡಿ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟನು. ಎದೆಯು
 ಇನ್ನೂ ಮಿಟುುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ತನ್ನ ಒಳ ಅಂಗಿ
 ಯನ್ನು ಹರಿದು ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು
 ಕಟ್ಟಿ, ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಆ
 ಮಂಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಸ್ಮೃತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮೃತನಾದವನಂತೆ
 ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಅವನ ಮೇಲೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಬಾಗಿ, ಯಾವುದೋ
 ಹೇಳಲಾರದಂತಹ ಮೃದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ಅವನ ಬೇಬುಗಳಲ್ಲಿ
 ಎರಡು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಇಟ್ಟು
 ಮರೆತಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಯೂ ಮತ್ತು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಬೇಬು ಪುಸ್ತಕವೂ
 (Pocket Book). ಅವನು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತ ಪುಸ್ತಕ
 ವನ್ನು ತೆರೆದನು. ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು
 ಬರೆದಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಧತಿಗಳು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಅವನ್ನು
 ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

‘ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮೇರಿಯಸ್ ಸಾಂಟಾಮರ್ಸಿ. ನನ್ನ ಶವವನ್ನು

ಗಾಯಕಟ್ಟಿದ್ದವನನ್ನು ಜರಂಡಿಯ ದಡದಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿದುದು

ಮೆರೆಯಿಸ್ ಜೀದಿಯ ರೂ ಡಿ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ವೀರ್‌ನ, ಒನೆಯ ನಂಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ತಾತನಾದ ಎಂ. ಬಿಲ್ಲಿ ನಾರ್ಮಂಡ್ ಎಂಬಾತನ ಬಳಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿತಲಪಿಸಿ.

ಗಾಳಿಯ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀ ನನು ಈ ನಾಲ್ಕು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನಂತೆ ಅದನ್ನೇ 'ರೂ ಡಿ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ವೀರ್, ನಂಬರು ೭, ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಬಿಲ್ಲಿ ನಾರ್ಮಂಡ್,' ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಅನಂತರ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಜೇಬು ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಬಂತು. ಪುನಃ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಒಲಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚರಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಚರಂಡಿಯು ಸುನಾರು ಆರು ಮೈಲಿಗಳ ಉದ್ದವಿತ್ತು.

ತಾನು ಪ್ಲಾಂಪಿಸ್ ನಗರದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಊರು ಹೊರಗಿನ ಸಾಲು ಮರಗಳ ಮಾರ್ಗದ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರುವೆ ಸೆಂತಲೂ ಅವನು ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಬೀದಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುರಂಧ್ರಗಳೂ ಸಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುವು. ಈಗ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಸುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲೆಯು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕವಿಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವನೇನೋ ಆ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ತಡಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಈ ಅಂಧಕಾರವು ಕಡೆಗೆ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಯಿತು. ಅವನು ಒಳಕ್ಕೆ ನೀರು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ, ಎಂದರೆ ಕೆಸರಿನ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ, ಪದೇ ಪದೇ ಮಳೆ ಸುರಿದು ನೆಲವು ಕೊರೆದು ಕೊಚ್ಚೆಯಿಂದ ಉಸುಬುಲಾಗಿದ್ದಿತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನೆಲವು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಚಾರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೋಗ ಹೋಗುತ್ತ ಅವನು ಕೆಸರಿ ನೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀರೂ ತಳದಲ್ಲಿ ಕೆಸರೂ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವನು ಇದನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಸಾಣವು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು ; ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಬಹಳ ದಣಿವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಹೋದಾನು ! ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಕೊಚ್ಚೆಯು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತ ಬಂದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಸರು ಮೊಣಕಾಲಿನ ಅರ್ಧದ ವರೆಗೂ ಬಂತು. ನೀರು ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಎರಡು ತೋಳುಗಳಿಂದಲೂ ನೀರಿನ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಹೋದನು. ಈ ವರೆಗೆ ಕೆಸರು ಮೊಣಕಾಲವರೆಗೂ, ನೀರು ಸೊಂಟದವರೆಗೂ ಬಂದುವು. ಇನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಆಯಿತು. ಹೋಗ ಹೋಗುತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯು ತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾರವನ್ನು ತಡೆಯ ಬಹುದಾದ ಈ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ಭಾರವು ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗಲು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಈ ಸಾಯುವ ಹೆಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ನೀರು ಕಂಕುಳವರೆಗೂ ಬಂತು. ಇನ್ನೇನು ! ತಾನು ಮುಳುಗಿಹೋದೆನೆಂದೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನು

ಆ ಕಸರಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವುದೇ ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ಈಗ ಅವನ ತಲೆಯು ಮಾತ್ರ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ತೋಳುಗಳು ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದುವು.

ಇನ್ನೂ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ನೀರಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಉಸಿರಾಡಲು ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದನು. ಇಂತಹ ಗಹನವಾದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ ಮೊಗವಾಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಕಾಲನ್ನು ನೂಕಿದನು. ಯಾವುದೋ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥವು ಕಾಲಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಆಧಾರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನೆಲದ ಭಾಗವು. ಅವನು ಈ ಆಧಾರದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು, ಮೈನುಲಿದು ನುಗ್ಗಿ, ಆ ಗಟ್ಟಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೇರೂರಿದಂತೆ ನಿಂತನು. ಅದು ಅವನ ಜೀವಿತ ಪ್ರಾಣಾದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹತ್ತುವ ಸೋಪಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲೆಂಬಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು.

ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ, ಕಾಲು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಡಿದು, ಮೊಣಕಾಲು ನೆಲಕ್ಕೂರಿ ಅವನು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಇದು ಉತ್ತಮವೇ ಆಯಿತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಅವನ ಆತ್ಮವು ಭಗವಂತನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಈ ಜಲಾಶಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಗದೆ ಉಳಿದಿದ್ದರೂ,

ಅವನ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾತ್ರ ಕುಂದಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಆಯಾಸವು ಮಿತಿ ಮೀರಿತ್ತು. ಸಲಸಲಕ್ಕೂ, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಅಡಿಗಳಿಗೊಂದಾ ವೃತ್ತಿ, ಅವನು ಉಸಿರನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಗೋಡೆಗೆ ಬರಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ಒಂದು ಸಲ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ಕಾಲುವೆಯ ಅಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಬಿಡೋಣವೆಂದಾಲೋಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದರೂ ಅವನ ಉತ್ಸಾಹವು ಕುಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ಮತ್ತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಆ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಳಕು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಆಯಾಸವು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಭಾರವೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ, ಕಬ್ಬಿಣದಂತಿದ್ದ ಅವನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮೂಡಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಹೋಗದೆ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದನೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಿದ್ದರೂ ಅವನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಆಸ್ಪದವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಯ ಕಮಾನಿಗೆ, ಸಲಾಕಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಾಗಿಲಿದ್ದಿತು. ಆ ಬಾಗಿಲಿಗೂ ಕಲ್ಲಿನ ಕಮಾನಿಗೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಬಲವಾದ ದೊಡ್ಡ ಜೀಗವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈ ಜೀಗವು ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಕೆಂಪಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಇಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಸಾಯಂಕಾಲ ಎಂಟೊವರೆ ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಆ ಒಣಗಿದ್ದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಬರಗಿಸಿ ಕೂರಿಸಿ, ತಾನು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಲಾಕಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಬಗ್ಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಾಗ

ಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲು ಅಲ್ಲಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆ ಸಲಾಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಬಾಗಿಲನ್ನು 'ವಿಾಟೆ' ಎತ್ತುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಬೀಗವನ್ನು ಒಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲಾಕೆಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದನು. ಒಂದಾದರೂ ಅಲುಗಲಿಲ್ಲ. ಹುಲಿಯ ದವಡೆಯಲ್ಲಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅವು ಜಿಗಿಯಾಗಿದ್ದುವು.

ಅನಂತರ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ, ಇನ್ನೂ ಚಲಿಸದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡು, ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೋರಲಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅವನ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ದುಃಖವು. ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿರುವ ಇಂತಹ ದುಃಖದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಯಾರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದುದು? ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಕೋಪಟ್ಟಳ ವಿಷಯವಾಗಿ.

ಈ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು, 'ಅರ್ಧ ಪಾಲನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಡು,' ಎಂದ, ಮೆಲ್ಲನೆಯ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಅವನ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ನಿಂತಿದ್ದನು. ಇವನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅವನು ಶಬ್ದವಾಗದಂತೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಂದಿದ್ದನೆಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು.

ಅವನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು. ತನ್ನ ಗುರುತನ್ನು ಈ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ — ನೀನು ಹೇಳುವುದೇನು ?

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್ — ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಂದಿರುವೆಯಷ್ಟೆ !
ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಇದೋ, ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ, ಈ ಬಾಗಿಲ ಬೀಗದ
ಕೈಯು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ
ಬಂತು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಇವನನ್ನು ಕೊಲೆಗಾರನೆಂದು
ಊಹಿಸಿದ್ದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್ — ಅಯ್ಯೋ ! ಅವನ ಜೀಬುಗಳಲ್ಲಿ ಎಸಿತ್ತೆಂಬ
ದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನೋಡದೆಯೇ ನೀನು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು
ಕೊಂದಿರಲಾರೆ. ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಸನ್ನ ಅರ್ಥ ಭಾಗವನ್ನು ನನಗೆ
ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು, ನಿನಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯುವೆನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಅಂಗಿಯ ಜೀಬುಗಳಲ್ಲಿ
ಹುಡುಕಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನೂ ಎರಡು ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯ
ಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಮೇಲಣ ತುಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ,
' ನೀನು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಯೋಜನವು
ದೊರೆತಂತಾಗಲಿಲ್ಲ,' ಎಂದನು.

ಅನಂತರ ಅವನು ಕೇವಲ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ
ಜೀಬುಗಳನ್ನೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಜೀಬುಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ
ದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕು
ತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಆ ಅಂಗಿಯ
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಳ್ಳಲು
ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ತನ್ನ ಅಂಗಿಯೊಳಗಿಂದ ಬೀಗದ
ಕೈಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ
ಬಿನ್ನಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆ

ಮಾಡುತ್ತ ಬರಿಯ ಕಾಲಿನಿಂದಲೇ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಅನಂತರ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ, ಬಾಯಿಮೇಲೆ ಬೆರಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂದೇಹ ಗ್ರಸ್ತನಾದಂತೆ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ಕಾಲ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತನು. ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಬೀಗದೊಳಗಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿಸಲು, ಅಗುಳಿಯು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಬಾಗಿಲ ಬಡಿತವಾಗಲಿ, ಜರುಗುವ ಶಬ್ದವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಬಾಗಿಲಿನ ಕೀಲುಗಳಿಗೆ, ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ, ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ತೆರೆದು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಶಾಚರರಾದ ಕಳ್ಳರು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಲೂ ತೋಳಗಳಂತೆ ಭಯಂಕರ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಈ ಗ್ರಾಮಸಾರದ ಬಚ್ಚಲು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಗುಪ್ತ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು.

ಅವನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಅರ್ಧಮಟ್ಟಿಗೆ ತೆರೆದು, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಬೀಗದೊಳಗೆ ಎರಡಾವೃತ್ತಿ ತಿರುಗಿಸಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಅಂಧ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದನು. ಅವನ ನಡಿಗೆಯು ಮೃದುವಾದ ಅಂಗಾಲಿನ, ಹುಲಿಯ ನಡಿಗೆಯಂತೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಸಿ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದನು.

ಅವರು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು. ವಿಷದ ಗಾಳಿಯೂ, ಅಂಧಕಾರವೂ ಭಯಂಕರ ಕಷ್ಟವೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದವು. ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಆನಂದಕರವಾಗಿಯೂ, ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಚ್ಛ್ವಾಸಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಸುಗಂಧ

ವಾಯುವು ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸುತ್ತ
ಮುತ್ತ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು. ಶುದ್ಧವಾದ ಆಕಾಶ
ದಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸು
ತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಮಜ್ಜಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಭೀತಿಯಿಂದ ಅವಿತು
ಕೊಳ್ಳಲು ಕತ್ತಲೆಯ ಆಚ್ಛಾದನವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ ಹಿತಕರ
ವಾಗಿರುವ ರಾತ್ರಿಯು ಕವಿಯಿತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿ, ತನ್ನ ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅವನ ಮುಖದಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಚೆಮುಕಿಸಿದನು.

ಮತ್ತೊಂದಾವೃತ್ತಿ ನದಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಇಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎನೋ ಹೇಳಲಾಗದಂತಹ ಕಳವಳವುಂಟಾಯಿತು. ತಿರುಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಲು ಜೀವರ್ತನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದನು.

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ ಮುಖಭಾವವೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ಜೀವರ್ತನಿಗೆ ಇವನ ಗುರುತು ತಟ್ಟನೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅವನು ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ತಟ್ಟನೆ, 'ನೀನು ಯಾರು?' ಎಂದನು.

‘ನಾನೇ?’

‘ಅಹುದು, ನೀನೇ!’

‘ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನ್.’

ಜೀವರ್ತನು ತನ್ನ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಿ, ಮೊಣಕಾಲನ್ನು ಬಾಗಿಸಿ, ಶರೀರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವನ ಗುರುತನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಅವರ ಮುಖಗಳೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಇದ್ದುವು. ಜೀವರ್ತನ ಮುಖಭಾವವು ಬಹಳ ಧಯಂಕರವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಶರಭದ ಉಗುರಿನ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು, ಜೀವರ್ತನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ನಿಂತು,

‘ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಜೀವರ್ತ, ನಾನೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಮೊದಲಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಂದಿಯೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ವಿಳಾಸವನ್ನು

ತಿಳಿಸಿದುದು ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊ. ಆದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಡೆಯಿಸಿ ಕೊಡು. ಈ ಗಾಯ ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡಲು ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡು,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ನೀಸದ ಕಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಪುಟವನ್ನು ತೆರೆದು, ಅದನ್ನು ಜೇವರ್ಫನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬರೆದಿದ್ದ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಜೇವರ್ಫನು ವಿವರವಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡು, 'ಜಿಲ್ಲೆ ನಾರ್ಮಂಡ್, ರೂ ಡೆಸ್ ಫೈಲ್ಸ್, ಡ್ಯೂ ಕಲ್ವೀರ್, ಸಂಬರು ೭,' ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದನು.

ತರುವಾಯ ಬಂಡಿಯವನನ್ನು ಕೂಗಲು, ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ, ನೀರು ತುಂಬುವ ಸ್ಥಳದಿಂದ, ಒಂದು ಒಂಡಿಯು ಇಳಿದು ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಹಿಂದಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಜೇವರ್ಫನು ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಮೇಲೆ ಬಂಡಿಯು ಪಾಸ್ಪಿಟ್ ಬೀದಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಅವರು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತಾತನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಗಂಟೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಅವನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿದರು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಜೇವರ್ಫ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ನಡೆಯಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು,' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇವರ್ಫನು, ಕಠಿಣವಾಗಿ, 'ಎನದು?' ಎಂದನು.

'ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ

ಕೊಡು ; ಅನಂತರ ನೀನು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಮಾಡು.'

ಜೀವರ್ತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಗಡ್ಡವನ್ನು ತನ್ನ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೆರೆದು, ' ಗಾಡಿಯವನೇ, ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ, ನಂಬರು ೭,' ಎಂದನು.

ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾದುದರಿಂದ ಬಂಡಿಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಬಂಡಿಯು ಆ ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿತು. ಜೀವರ್ತನೂ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನೂ ಬಂಡಿಯಿಂದ ಇಳಿದು, ಬೀದಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಎಂದಿನಂತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವರ್ತನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದನು. ಅವರು ೭ನೇ ನಂಬರು ಮನೆಗೆ ತಲಸಿದರು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು.

ಜೀವರ್ತನು, ' ಒಳ್ಳೆಯದು, ಆಗಲಿ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ' ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವೆನು,' ಎಂದು ಹೇಳುವನೋ ಎಂಬಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಮುಖಭಾವದಿಂದ, ' ಹೋಗು,' ಎಂದನು.

ಜೀವರ್ತನ ಸಡೆಪಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ರೀತಿಯು ಹಿಂದೆ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಬೆಕ್ಕು ಇಲಿಗೆ, ತನ್ನ ಕೈ ಎಟಕುವ ವರೆಗೂ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಡುವ ರೀತಿಯಿಂದ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನು, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನಂಬಿಕೆ ತೋರಿಸಿಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನನ್ನು ಕುರಿತು, ' ನಾನು ಬಂದಿರುವೆನು,' ಎಂದು ಕೂಗಿಹೇಳಿ, ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂತನು. ನೆಲದ ವರೆಗೂ ಇದ್ದ ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀ

ನನು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಸಿರಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಅಕಾರಣವಾಗಿಯೋ ನಿಂತು ಈ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವರ್ತನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದನು!

ಜೀವರ್ತನು ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯಿಂದ ಹೊರಟು. ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು, ನದಿಯ ಮೇಲಣ ಒಂದು ಸೇತುವೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಸೇನ್ ನದಿಯ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಾವಿಕರಿಗೇ ಬಹಳ ಹೆದರಿಕೆ. ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಾಯದ ಸ್ಥಳವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಚತುರರಾದ ಈಜುಗಾರರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೀವರ್ತನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಎರಡು ವೇಣಕೈಗಳನ್ನೂ ಸೇತುವೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಉರಿ, ಬೆರಳುಗಳಿಂದ, ದಟ್ಟವಾದ ತನ್ನ ವಿಸೇಯನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಸವರುತ್ತಾ, ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ನಿಂತನು.

ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನವೀನ ವಿಚಾರವು, ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವು, ಅಥವಾ ಒಂದು ಅನರ್ಥವೇ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಜೀವರ್ತನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆದರಿ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲ, ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಅವನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈಗ, ಅವನು ಒಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯು ಅವನನ್ನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದ್ದಿತು.

ಈಗ ಅವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುವದೇ? ಅದು ಮಾನವ ಧರ್ಮದಿಂದ ತಪ್ಪಿತವಾಗುವುದು; ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಅದೇ ದಿನವೇ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದನು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ

ನನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದೇ? ಅದು ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಾಗುವುದು.

ಜೀವರ್ತನು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಆ ಅಂಧಕಾರಮಯ ವಾದ ಕಮರಿಯನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ, ಸಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಈ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವಗಳ ಬಡಿದಾಟವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ತಟ್ಟನೆ ಅವನು ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ಗೋಡೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ತರುವಾಯ ಎತ್ತರವಾದ ಕಪ್ಪನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ಸೇತುವೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸೇನ್ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗಿ ನೆಗೆದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಆ ಅಂಧಕಾರದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ನೀರು ಕಲಕಿ, ಫಳೆ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದ ಆ ಆಕೃತಿಯು ಜಲತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಛಾಯೆ ಮಾತ್ರವೇ ಗೋಚರವಾಯಿತು.

ಅಸೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬದುಕಿದವನೂ ಅಲ್ಲ, ಸತ್ತವನೂ ಅಲ್ಲದೆ ; ಹೀಗೆ ಬೇವಚ್ಚವವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಜ್ವರವು ಬಂದು ಬಹು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸನ್ನಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಳವಳವು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಪಾರಾಯಣವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯವೂ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡಾವೃತ್ತಿಯೂ, ಅಂದವಾಗಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ, ಬಿಳಿಯ ಕೂದಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಇವನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಔಷಧ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹತ್ತಿಯ ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತಾತ, ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಂಡನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ಬಹು ಚಿಂತೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದುದು, ಬರಬರುತ್ತ ಸಂತೋಷವು ದಯಿಸಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಭಯವು ತಪ್ಪಿತೆಂದು ಮೈದ್ಯನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನಿಗೆ ಮೂರು ಲೂಯಿಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅವನು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ, 'ಇನ್ನೇನೂ ಪ್ರಾಣಭಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ' ಇದೆಯೇ? ಎಂದು ಮೈದ್ಯನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಗಿದ್ದಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ. ಊಟಮಾಡುವಾಗಲೂ ಅವನ ಹಂಬಲೇ. ತಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೇ ಮನೆಗೆ ಯಜಮಾನನಾದನು ; ತಾನು ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಗನಾದನು.

ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಅವರು ಔಷಧವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನನ್ನು

ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವನಿಗೆ ಜ್ವರವೂ ಸನ್ನಿಯೂ ನಿಂತಮೇಲೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಚಿಂತೆ ಅಡಗಿತೆಂದು ಅವರು ಊಹಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಾಂತಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದವರು ಯಾರೆಂಬುದಾಗಲಿ, ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಿದರೆಂಬುದಾಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದವರಿಗೂ ಸಹ ಈ ವಿಚಾರವೇ ತಿಳಿಯದು. ಅವನನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರೂ ಡೆಸ್ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ಲೇರ್ ಬೀದಿಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅನಂತರ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗುಣತೋರಿ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡಿದಮೇಲೆ, ಒಂದು ದಿನ, ಅಂದವಾಗಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಜಿಳಿಯ ಕೂದಲಿನ ಆ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯನು ಬಂದನು. ಈ ಸಲಮಾತ್ರ ಅವನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಒಳಗೆ ಬಂದೊಡನೆ, ಬಾಸ್ಕಾ ಮತ್ತು ನಿಕೋಲೆಟ್ ವೊದಲಾಗಿ ಸಂಸಾರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಏನೋ ಮಂಕುಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಇದ್ದಳು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತಾತನು ಆಗ ಸೀಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದನು, ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮೂಗನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತು, ವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಆಹಾ! ಎಂತಹ ದೇವಕನ್ಯೆ!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೂಗನ್ನು ಸೀತನು.

ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿದ್ದ, ಮರ್ಮಭೇದಕವಾದ ಗಂಭೀರದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಹಿಂದೆ ಬಳಹೊಕ್ಕನು.

ಇವನೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು. ಬಾಗಿಲುಕಾಯುವವನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ, ಇವನು ಹೊಸದಾದ ಕವ್ವುಬಣ್ಣದ ಉಡುಪು ಗಳನ್ನೂ ಬಿಳಿಯ ಕೊರಳುಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಅಂದವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನು.

ಜೂನ್ ೨ ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ರಾತ್ರಿ ಹರಕುಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕೊಚ್ಚೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ, ಭಯಂಕರನಾಗಿಯೂ, ಬಡವಾಗಿಯೂ, ಮುಖವೆಲ್ಲವೂ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿಯೂ, ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ ಆ ಭೀಕರಸ್ವರೂಪನಾದ ಹೆಣಹೊರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ ಆ ಬಾಗಿಲುಕಾಯುವವನು, ಈಗ ಬಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನನ್ನು ಅವನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಗುರುತುಹಿಡಿಯುವುದೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ! ಆ ರೂಪಕ್ಕೂ ಈ ರೂಪಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೋ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹವೇ ಹುಟ್ಟಿತು. ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಇವನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳೊಡನೆ ಒಂದಾಗ ಆ ಬಾಗಿಲಿನ ಆಳು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ, 'ನಾನು ಈ ಮುಖವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿರುವಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲ! ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರಾ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ, ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೂರವಾಗಿ ನಿಂತನು. ಅವನ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದಂತೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಇತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲಿನ ಕಾಗದವು ಹಸುರು ಬಣ್ಣವಾಗಿಯೂ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಬೂಜು ಹಿಡಿದಂತೆಯೂ ಇತ್ತು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರಾ ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಮಂಡನು, ಇವನನ್ನು ಕುರಿತು,

‘ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್, ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಬ್ಯಾರನ್ ಮೇರಿಯಸ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿಗೆ ಈ ಕನ್ಯಾಮಣಿಯನ್ನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆನು,’ ಎಂದನು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ತಲೆಬಾಗಿ ನನುಸ್ಮರಿಸಿದನು.

ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಂಡನು, ‘ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತು,’ ಎಂದು, ಮೇರಿಯಸ್‌ನನ್ನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ‘ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ವರಿಸಲು ಅನುಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟೆನು,’ ಎಂದು ಆನಂದಪರವಶನಾಗಿ ಕೂಗಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಹೀಗೆಂದನು :

‘ಈ ಮುದ್ದು ಕನ್ಯಾಮಣಿಯು ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯು. ಈ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, ದೈವ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮಳಾದ ವಧೂಮಣಿಯು. ಚಿಕ್ಕ ಕನ್ಯೆಯಾದರೂ ಮುಂದೆ ಘನತೆಗೇರುವ ಸ್ತ್ರೀಯು. ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂತೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಳಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭುವಿನ ಪತ್ನಿ (a baroness) ಯಾಗಲೊಪ್ಪಿದಳು,’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ‘ಮಕ್ಕಳಿರಾ! ನೀವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ, ಪರಸ್ಪರ ತಕ್ಕವರೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ ವರಿಸಿ, ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮಪರವಶರಾಗಿರಿ. ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಜನರ ಅವಿವೇಕ ಮನೋಭಾವವೇ ಆದರೂ ಅದು ಭಗವಂತನ ಸುವಿವೇಕ ಸೃಷ್ಟಿಯು. ಅದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಸತಿಪತಿಗಳೆನಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ಭೂಷಣಗಳಾಗಿರಿ,’ ಎಂದನು. ಅನಂತರ, ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತಿಸಿ, ‘ಅಯ್ಯೋ! ಎಂತಹ ದುರದೃಷ್ಟ! ನನಗೀಗ ಒಂದು ಅಲೋಚನೆಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ನನಗಿರತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವು ನನಗೆ ವರ್ಷಾಶನವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವು. ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವವರೆಗೂ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದು. ನಾನು ಸತ್ತನಂತರ, ಎಂದರೆ ಇಂದಿನಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು

ನರ್ಷಗಳಮೇಲೆ, ಅಯ್ಯೋ ! ಮಕ್ಕಳಿರಾ, ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಅಸ್ತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ಪ್ರಭುಸತ್ತಿಯಾಗುವ ತಾಯಿ, ಕಷ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನರಿಯದೆ ಸುಖವಿಂದಿದ್ದವಳು ನೀನು ಸಂಸಾರ ಪಿಶಾಚದೊಡನೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಣಗಬೇಕಾಗುವನೋ !'

ಹೀಗೆಂದ ಒಡನೆಯೇ 'ಯುಘ್ರ ಫಾಚೆಲಾವೆಂಟಳಿಗೆ ಆರು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಅಸ್ತಿಯಿರುವು, ' ಎಂದ ಗಂಭೀರವಾದ ಶಾಂತ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಹೀಗೆಂದವನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು. ಈವರೆಗೂ ಅವನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿದ್ದನೆಂಬುದೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಜ್ಞಾಪಕವೇ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆನಂದಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದ ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಿಂದೆ, ಅವನು ಅಲುಗದೆ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ತಾತನು ಬೆಚ್ಚಿ, 'ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಕನ್ಯಾಮಣಿ, ಮೇಡೆಮಾಯಿ ಸೆಲ್ ಯೂಫ್ರೈಸ್ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಂತಹುದು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

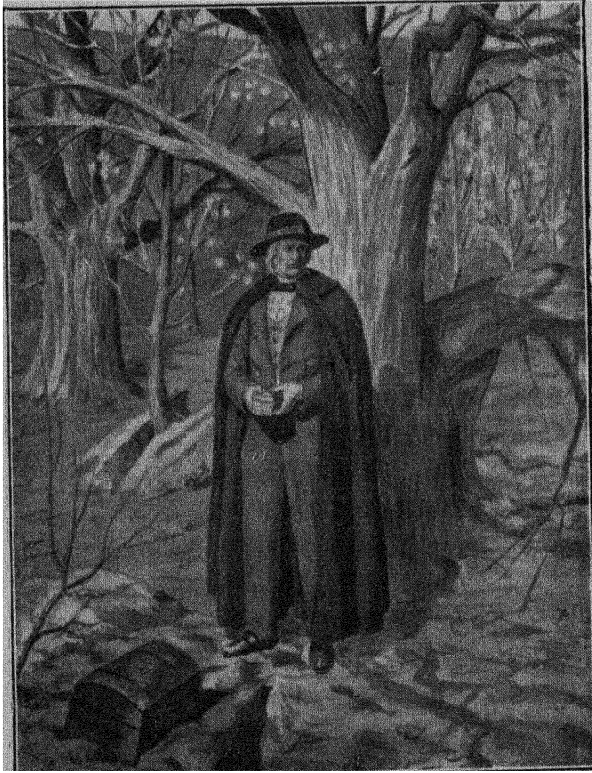
ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, 'ಅವಳಿ ನಾನು,' ಎನ್ನಲು, ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಮಾಂಡನು, 'ಏನು? ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳಿವೆಯೇ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಸುಮಾರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳು ಕಡೆಮೆಮಾಗಿರಬಹುದು,' ಎಂದು ಹೇಳಿ ವುಸ್ತುಕದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಬಿಚ್ಚಿದನು. ಅದು ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕಣದ ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟಿಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ನೋಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಣಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಐದುನೂರು ನೋಟುಗಳೂ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಐದುನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಒಂದುನೂರ ಅರವತ್ತೆಂಟು ನೋಟುಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಲಕ್ಷದ ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳಿದ್ದವು.

ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಾಂಡನು, 'ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೊಗಸಾದ

ವುಸ್ತುಕ,' ಎಂದನು. ಮೇರಿಯುಸ್ಸನೂ ಕೋಪೆಟ್ಟಳೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು, ಈ ಹಣದ ವಿಚಾರವು ಅವರ ಕಿವಿಗೇ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಆರು ಲಕ್ಷದ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬೆಲೆಯ ಬ್ಯಾಂಕು ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟು, ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾದುದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಿತ್ತು. ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ತೇವವು ತಗುಲದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಒಂದು ಓಕ್ ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಸ್‌ನಟ್ ಮರದ ಹೊಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅದರೊಳಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಇದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ನಿಧಿಯೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಸಾದ್ರಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಣದಬತ್ತಿಯ ಕೊಳವೆಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಹಣವು ಬೇಕಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ಲೇರು ಪಟ್ಟಣದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನು ಆಗಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿರದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ. ಇವನು ಒಂದು ಸೆಲವನ್ನೆತ್ತಿರುವ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಪೊದೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈ ಗೋಪ್ಯ ಸ್ಥಳವು ಇವನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯುಸ್ಸನು ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ, ಈ ಹಣವು ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಸಮಯವು ಒದಗಿತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನು ಅದನ್ನು ತರಲುಹೋಗಿದ್ದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಜೀನನು
ಹಣಬೇಕಾದಾಗ ಬ್ಲೇರ್ ಆಡವಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು

ವಿವಾಹದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಡೆದುವು. ವೈದ್ಯರೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿಲು, ಅವರು ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವು ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ನಡೆದುದು ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ವಾರಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಕಳೆದು ಹೋದುವು.

ವಿವಾಹದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತ, ಲಗ್ನದ ಶುಭ ದಿನವನ್ನು ನೀರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನು ಬಹು ಮಂದಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿದ್ದುವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಛೇನಾರ್ಡಿಯರ ನೊಬ್ಬನು, ತನ್ನನ್ನು (ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು) ಜಿಲ್ಲೆನಾರ್ಮಂಡನ ಮನೆಗೆ ತಲಪಿಸಿದ ಅಜ್ಞಾತ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನು—ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಹಠಹಿಡಿದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಂತೆ ಅವರ ಋಣಗಳಿಂದ ತಾನು ಮುಕ್ತನಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿ ಬದುಕುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಕಳಂಕವುಂಟಾದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಅವರು ದೊರೆಯುವವರೆಗೂ ಮದುವೆಯನ್ನು ಒಲ್ಲದೆ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ, ಅವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾದರೂ ಛೇನಾರ್ಡಿಯರನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಬರಲಾರದೆ ಹೋದರು. ಇದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಳಿಸಿದವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೋ,

ಆರಂಭದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಂಡು, ಮುಂದೆ ವಿನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಯಿತು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಹಿಂದೂ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವುವೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆನಷ್ಟೆ. ಅವನು ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಂಡನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಬಂದುದು. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಗೂಢವೃತ್ತಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರ ವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ತಾತನ ಮನೆಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಧರಿಸಿದ್ದ ರಕ್ತಮಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ತಾತನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸದಿಂದ, ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆಗಿನ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದುದರಲ್ಲಿ, ಒಂದರ ಅಂಚನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಹರಿದ ತುಂಡು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮದುವೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಮೊದಲು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಲಗೈಯ ಹೆಬ್ಬರಳಿಗೆ ದೆಬ್ಬಿ ತಗುಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಜ್ಜಿತಂತೆ. ಅದು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾದ ಗಾಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಕಡೆಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅವನು ಯಾರಿಗೂ, ಎಂದರೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೂ ಸಹ, ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತೋಳನ್ನು ತೂಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈಗ ರುಜು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಂಡನೇ ಇವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಮೇಲುವಿಚಾರಣೆಗೆ ನಿಂತನು.

ಮದುವೆಯು 'ನೆರವೇರಿದನಂತರ ರೂ ಡೆಸ್ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ವೇರ್' ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಹಿಂದೆ ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳೊಡಗೂಡಿ

ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿಯೂ, ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿಯೂ, ಹತ್ತಿ ಬಂದನು. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಡಜನರ ಗುಂಪು ಸೇರಿತ್ತು. ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಯಥಾಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬಡಜನರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ದಾನಕೊಟ್ಟರು. ನೆರೆದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಹೂಮಳೆಗರೆದು ಗಂಡಹೆಂಡಿರನ್ನು ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸುಖಿಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಬಾಳರೆಂದು ಹರಸಿದರು. ಪುಷ್ಕರೂಪ ಸಂತೋಷವು ಫಲಿಸಿತು. ದಂಪತಿಗಳು ದೇವಲೋಕ ಗಾಸಲೀನರಾದಂತೆ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿದ್ದರು. ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಇವರ ಆತ್ಮಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ವಿಧಿಯ ಲೀಲೆಯು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ತಮ್ಮ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಸಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲದಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಮಯವು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದಣ ಭಾಗ್ಯ ಪುಕಾಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸೂರೋದಯದಂತೆ ಇತ್ತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನಸು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ತೂಗ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತೋಳಿನ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಎಂದಿನಂತೆ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ಹಾಸುಗೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು 'ಅಗಲಲಾಗದ ಅತಿ ವಸ್ತು' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ, ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹಸಿಬೆಯ ಚೀಲದ ಮೇಲೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಇವನು ಹಿಂದೆ, ಅಗಲಿರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಹಳ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವಿನಿಂದ ಬೀಗದಕೈಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಆ ಹಸಿಬೆಯನ್ನು ತೆರೆದನು.

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮಾಂಟ್ ಫಗ್ ಮೆಯಿಲ್ ಎಂಬ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಧರಿಸಿದ್ದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದನು. ಮೊದಲು ಚಿಕ್ಕ ಉಡುಪನ್ನೂ ಅನಂತರ ಕವು ಕೊರಳಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ತರುವಾಯ, ಭಾರ

ವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಜೋಡುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದನು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಪಾದಗಳು ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವು ಈಗಲೂ ಅವಳು ಧರಿಸಬಹುದೆಂಬಂತೆ ಇದ್ದುವು. ಆಮೇಲೆ ಬಲು ದಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಕುಪ್ಪಸವನ್ನೂ, ಜೇಬುಗಳಿದ್ದ ಅಂಗಿಯನ್ನೂ, ಉಣ್ಣೆಯ ಕಾಲು ಚೀಲಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದನು. ಮುದ್ದಾದ ಪುಟ್ಟಪುಟ್ಟ ಕಾಲುಗಳ ಆಕಾರವು ಇನ್ನೂ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಕಾಲುಚೀಲಗಳು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕೈಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದವುಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಈ ಉಡುಪುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಸಿಬೆಯ ಚೀಲದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತನು.

ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತನ್ನ ಹಿಂದಣ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಹಾಸುಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ಆ ಮಹನೀಯನಾದ ವೃದ್ಧನು ತಟ್ಟನೆ ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏದ್ದುಕೊಂಡನು. ವಯೋಧರ್ಮದಿಂದ ಮೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಎದೆ ಯೊಡೆಯುವಂತಹ ದುಃಖವು ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ಅವನ ಮುಖವು ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಲಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಆಗ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವೇ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, 'ತಂದೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಸನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ! ನೀವು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಬಾರದೆ ಇದ್ದುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ನೋವು ಹೇಗಿದೆ ? ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಏಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಿತನಾದ ಹಳೆಯ ಅಪರಾಧಿಯು,' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏನೋ ಹೇಳಿದನಾದರೂ ಅದರ ಭಾವವೇನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ತನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು ಮಹಾ ಕಠೋರನೂ ಭಯಂಕರನೂ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಮುಖವು ಮಾತ್ರ ಈವರೆಗೂ ಹೀಗೆ ಭಯದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಳೆಗಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತನ್ನ ಬಲದೊಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಕೈಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಬರೆಯ ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

'ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಏನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ನಾನು ಸುಳ್ಳು ರುಜುವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ

ವಿವಾಹದ ಕಾನೂನು ರದ್ದಾಗಲು ಅವಕಾಶಕೊಡದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೂ ಮತ್ತು ನಾನು ರುಚುವಾಡದಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಅಸಮಾಧಾನಪಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ಸಹ ನನ್ನ ಕೈ ಗಾಯವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದನು,' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ, ತೊದಲ್ಪುಡಿಯಿಂದ, 'ಇದರ ಭಾವವೇನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ,' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇದರ ಭಾವವು ನಾನು ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದ ಅಪರಾಧಿಯು, ಎಂದು,' ಎಂದುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯದಿಂದ, 'ಎನದು? ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದ ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲಾ!' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ನಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದೆನು. ಮತ್ತೆ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಕಳ್ಳತನಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಅಮರಣಾಂತ ಶಿಕ್ಷೆಯು ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈಗ ನಾನು ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸುಮ್ಮನೆ ತರ್ಜನಿಯ ಬೆರಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಉಗುರಿನ ಮೇಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತ, ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, 'ಇನ್ನೇನು! ಎಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಗಂಡಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ—' ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, 'ಎನು?' ಅಂದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಬಹಳವಾಗಿ ಅನುಮಾನಿಸಿ, ಮಾತನಾಡಲು ಉಸಿರಿಲ್ಲದವನಾಗಿ, ತೊದಲ್ಪುಡು, 'ಅಯ್ಯಾ! ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾದುವಷ್ಟೆ! ಈಗ ನೀನು ಯಜಮಾನನಾಗಿರುವೆ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಕೂಡದೆಂದು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, 'ಅದೇ ಉತ್ತಮ,' ಎಂದು ನಿದರ್ಶ ಕ್ಷಣ್ಯವಾಗಿ ನುಡಿದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇನ್ನು ನಾನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲೇ ಕೂಡದು!' ಎಂದು ಗೋಣಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಚಿಲುಕವನ್ನೆಳೆದು, ತಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಮಟ್ಟಿಗೆ ಕದವನ್ನು ತೆರೆದು, ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದನು. ಅವನ ಮುಖವು ಕಳೆಗಡದಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಕುಂದಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಾರದಿದ್ದರೂ, ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖಸೂಚಕವಾದ ಉರಿಯು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಧ್ವನಿಯು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಾಂತ ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು.

ಅವನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಆಯ್ಯಾ, ನೀನಿಷ್ಟು ಪಟ್ಟರೆ, ನಾನು ಒಂದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ನನಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಆತುರವು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ, ಕೋನೆಟ್ಟಳು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ಅವಳನ್ನು ಆಗಾಗ ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಒಂತು. ನಾನು ಹೇಳುವ ಭಾವವು ನಿನಗರ್ಥವಾಯಿತೇ? ನೋಡು, ಈಗ ಕಳೆದ ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಗಲಿದುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ತಂದೆಯಂತೆ ಇದ್ದೆನು; ಅವಳು ನನ್ನ ಮಗುವಾಗಿ ದ್ದಳು. ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸೀ, ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕಾಣೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡದೆಯೂ, ಅವಳ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡದೆಯೂ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ನೀನು ಅಸರಾಧವೆಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ,

ನಾನು ಆಗಾಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು. ಆದರೆ, ಪದೇ ಪದೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಇರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಳಗಣ ಅಂತಸ್ತಿನ ತಗ್ಗಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ನೀನು ಏರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಅಯ್ಯಾ! ಇನ್ನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು. ಅದೂ, ನೀನು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಗೊಂದಾ ವೃತ್ತಿ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಅದರಂತೆ ಆಗಲಿ. ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವೆಯೆಂದು ತಿಳಿ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಅಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನು ಬಾರದೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಕೆಡುಕುಂಟು. ಇದೇನೋ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯವೆಂದು ಜನರು ಭಾವಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಕತ್ತಲಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರಬಲ್ಲೆನು,' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, 'ನೀವು ಪುತಿ ನಿತ್ಯವೂ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವಳು,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು, 'ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಬಹು ದಯಾಶಾಲಿಯು,' ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದನು.

ಇಷ್ಟಾದಮೇಲೆ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆ ಸುಖಿಯು ದುಃಖಿಯನ್ನು ಬಾಗಿಲವರೆಗೂ ಕರೆತಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಅಗಲಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದನು. ನೋಡಲುನೋಡಲು ಅವನು ಪರಕೀಯನಂತೆ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ದೂರ ದೂರವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಮೇಡೆಮ್ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವುದಾಗಿಯೂ, ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಜೀನ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂತಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, ತಾನೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಇದ್ದ ಕಡೆಗೇ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡವೇ

ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಏನೂ ತೋರದೆ, ದುಃಖದಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಕುರಿತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, 'ಈ ವಿಚಾರವು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ನಿನ್ನನ್ನು 'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರಾ ಜೀನ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲು ನನ್ನ ಗಂಡನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವೆನು. ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪು ಲಾರನೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆ ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನಗೇನೋ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಂದು ವಿಧ ವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಬಹುದು ; ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗಳಾದ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೀನು ವ್ಯಥೆಪಡಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು. ನೀನು ಹೀಗೆ ಕಾಡಿಸುವುದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ನೀನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವನು,' ಎಂದು ಅತ್ತಳು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆತುರದಿಂದ ಅವನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು, ಬೇಗನೆ ತನ್ನ ಹಣೆಯ ವರೆಗೂ ಎತ್ತಿ, ತನ್ನ ಗಲ್ಲದ ಕೆಳಗೆ ಸಿಂದ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಅವನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ ಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, 'ಅಯ್ಯೋ ! ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರಪ್ಪಾ ! ಒಳ್ಳೆಯವ ನಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ, ನೀನು ನನ್ನ ತಂದೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಇರು ; ನಮ್ಮವನಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಟಮಾಡಬೇಕು. ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು,' ಎಂದಳು.

ಅವನು ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ತಂದೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ; ನಿನಗೆ ಗಂಡನಿರುವ ನಷ್ಟೆ !' ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ದುಃಖವು ಉಕ್ಕಿತು. ಅವಳು, 'ಏನು ? ನನಗೆ ತಂದೆಯು ಆವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೇ ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಲೋಕವ್ಯವ ಹಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನಗೆ

ತೋರದಾಗಿದೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಟ್ಟನೆ ರೇಗಿ, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಡೆಗೆ ದುರದುರನೆ ನೋಡಿ, 'ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?' ಎಂದಳು.

ಅರಸಿಕತನದ ಭಾಷಣವು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆಡಿದವರಿಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಈಟಿಗಳಂತೆ ಇರಿಯುವುದುಂಟು. ಈ ಪುಶ್ಚಿಯು ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಹು ಕಠೋರವಾಗಿತ್ತು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಉಗುರಿನಿಂದ ಕರಪಲಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋಗಿ, ಶಸ್ತ್ರದಿಂದ ನೀಳಿದಳು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮುಖವು ಕಳೆಗೆಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಎಸೊಂದು ಪುತ್ಯುತ್ತರವನ್ನೂ ಹೇಳದೆ, ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿದ್ದು, ಅನಂತರ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ 'ಅವಳ ಸುಖವೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೋಸೆಟ್, ನೀನು ಸುಖವಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ನನಗೆ ಕಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಿತು,' ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು 'ಆಹಾ! ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನನ್ನು 'ಕೋಸೆಟ್' ಎಂದು ಕರೆದೆಯಲ್ಲವೆ!' ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಓಡಿಬಂದು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿದಳು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಬತ್ತಿ ಬಿಗಿದದ್ದನು. ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, 'ಅಪ್ಪಾ, ನನಗೆ ಬಲು ಸಂತೋಷ. ನಿನಗೆ ನನುಸ್ಕಾರವಸ್ವಾ,' ಎಂದಳು. ಈಗ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಅಗಲಿ ಹೋಗುವುದು ಬಹು ದುಃಖಕರವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ತೋಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, 'ಬಳ್ಳಿಯದು ! ಇನ್ನೇನು ?' ಎಂದಳು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು, 'ಮೇಡೆವ್, ನಾನು ಹೊರಡು ತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವರು,' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, 'ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು "ಕೋ ಸೆಟ್"' ಎಂದು ಕರೆದೆನು. ಇನ್ನೊಂದಾವೃತ್ತಿ ಹಾಗೆ ಕರೆಯುವು ದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಹೇಳಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ,' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದುದರ ಭಾಷ ವೇಸಂಬುದನ್ನರಿಯದೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಳಾದಳು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ದೂರಮಾಡುತ್ತ ಬಂದನು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು. ತಾನು ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ತಂದೆಯೆಂದು ಕರೆದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಗಂಡನ ಮೇಲೆಯಾದರೂ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದಿತವಾಗಿದ್ದ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಪರಾಧಿಯೆನಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಮೇಡಲೀನ್ ಎಂಬಾತನ ಹಣವನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದನೆಂಬದಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗುಮಾಸ್ತನೊಬ್ಬನು ತನಗೆ ಹೇಳಿದ ಪರ್ತನಾಸವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ತನಗೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಆರು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಹಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಷ್ಟಪಡದೆ, ಮೇಡಲೀನನು ಸಂಧಿಸಿದರೆ ಅತನಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದಾಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ: ಯುದ್ಧವು ನಡೆದ ದಿನ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತಾನು ಮದ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಗುಂಡು ಹಾರಿದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದನೆಂದು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗುಂಟಾದ ಕಲ್ಪನೆಯು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ

ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸಬನಂತಾದನು. ಅವನು ಬರಬರುತ್ತ ಬಹಳ ನಿರ್ಬಲನಾಗಿ ರೋಗದಿಂದ ಮಲಗಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವನ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯು ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕರೆತಂದಳು. ಆತನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾತನಾಡಿ ಮಹಡಿಯಿಂದಿಳಿದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯು ವೈದ್ಯನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಳು :

‘ಎನು, ವೈದ್ಯರೇ, ವಿಚಾರ ?’

‘ನಿಮ್ಮ ರೋಗಿಯ ರೋಗವು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ.’

‘ಆತನ ರೋಗವಾದರೂ ಏನು ?’

‘ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ! ಎಲ್ಲ ರೋಗವೂ ಇದೆ, ಒಂದು ರೋಗವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿದೆ. ನೋಡಿದರೆ ಆತನು ಯಾರೋ ತನಗೆ ಅತ್ಯಾಪ್ತರಾದ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ಇದರಿಂದ ಜನರು ಸಾಯುವುದೂ ಉಂಟು.’

‘ಆತನು ತನಗೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದನು ?’

‘ತಾನು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.’

‘ತಾವು ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಿರಾ, ಪಂಡಿತರೇ ?’

‘ಬರುವೆನು. ಆದರೆ, ನಾನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಬ್ಬರು ಬರಬೇಕು,’ ಎಂದು ವೈದ್ಯನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಇದಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ದಿನ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ, ತನಗೆ ಅವಸಾನ ಕಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಿತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ತನ್ನ ಹಿಂದಣ ಕೆಲಸಗಾರನ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಹಸಿಬೆಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಕರಿಯ ಉಡುಪನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಸುಗೆಯಮೇಲೆ ಹಾಸಿದನು. ಅನಂತರ, ಆಗ ಹಗಲಾಗಿ ಬೆಳಕಿದ್ದರೂ, ಎರಡು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೇಜಿನಿಂದ ತೆಗೆದು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೊಳವೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೆಕ್ಕಿ ಹಚ್ಚಿದನು. ಅದಾದ

ಮೇಲೆ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕೋಸಿಟ್ಟಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ಹಾಗೆಯೇ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಲೇಖನಿಯು ಬೆರಳಿಂದ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನಿಗೆ ಆಗಾಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೇವಲ ನಿರಾಶೆಯ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವುದಕ್ಕಾರಂಭಿಸಿದನು. ಪಾಪ! ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತು, ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಪಾಪ! ಅವನ ಆಕ್ರಂದನವನ್ನು ದೇವರೊಬ್ಬನೇ ಕೇಳಿದನು.

‘ಮುಗಿಯಿತು, ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನು ಅವಳನ್ನು ನಾನೆಂದೆಂದಿಗೂ ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೀವನಾನುವಲ್ಲಿ ಅವಳು ನನಗೊಂದು ಆನಂದಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಇನ್ನು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡದೆ ನಾನು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವೆನು. ಅಯ್ಯೋ! ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ, ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅವಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವಳ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಆ ದೇವ ಕನ್ಯೆಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಯುಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಸಾಯುವುದೆಂದರೆ ನನ್ನ ಎದೆಯು ಒಡೆಯುವುದು. ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಸಲ ಕಿರುನಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಸಾಕು. ನನ್ನೊಡನೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಡಿದರೂ ಸಾಕು. ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತೊಂದರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಪೂರೆಯಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅಂತ್ಯವಾಯಿತು. ಇದೋ, ನಾನೊಬ್ಬಂಟಿಗನೇ! ದೇವರೇ! ದೇವರೇ! ಅವಳನ್ನು ನಾನು ಇನ್ನೆಂದೆಂದಿಗೂ ನೋಡುವಂತಿಲ್ಲವೇ!’ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾರೋ ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು.

ಅದೇ ದಿನ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ, ಜೇನ್

ವಾಲ್ವೀನನು ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವ ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮೇಡಲಿನನ ಹಣವನ್ನು ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನೆಂದೂ, ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಕೊಂದ ಕೊಲೆಪಾತಕನೆಂದೂ ತನಗೆ ತಿಳಿದ್ತಿತ್ತೆಂದು ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಥೆನಾ ಡಿಯರನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದನು. ಥೆನಾಡಿಯರನು ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಹಳೆಯ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಈ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಯನ್ನು ತಿದ್ದಿದನು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೂ ಮೇಡ ಲಿನನೂ ಒಬ್ಬನೇ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಸ್ಫುಟಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದ ರಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನು ತನ್ನ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಒಂದು ಲೇಖನದಿಂದ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪಿಸ್ತುಲನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದ ವಿಚಾರವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು.

ಇದರಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತಟ್ಟನೆ ಘನತೆಗೇರಿ ಅಪ ವಾದ ವಿಮುಕ್ತನಾದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಆನಂದವು ಉಕ್ಕಿ ಮೇರೆ ಎಾರಿ, 'ಆಹಾ! ಈ ದುಃಖಿಯು ಬಹು ವಿಚಿತ್ರ ಪುರುಷನು! ಆ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಅವನದೇ ನಿಜ. ಅವನೇ ಮೇಡಲಿ ನನು. ಅವನೇ ಬಡವರ ಬಂಧು, ದೇವತಾ ಪುರುಷ, ಅವನೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು—ಜೀವರ್ತನ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದವನು! ಅವನೇ ಧೀರ! ಅವನೇ ಪೂಜ್ಯ!' ಎಂದು ಉದ್ವಿಷ್ಟಾಪಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಥೆನಾಡಿಯರನು, 'ಅವನು ಪೂಜ್ಯನೂ ಅಲ್ಲ, ಧೀರನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬ ಕೊಲೆಪಾತಕ, ಕಳ್ಳ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ, ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದದಿನ, ಒಬ್ಬನು ಈ ನಗರದ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯ ಚರಂಡಿ ಯೊಳಗಿನಿಂದ ತಾನು ಕೊಂದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಣವನ್ನು

ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಹಾಗೆ ಆ ಸತ್ತವನ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡೆನು. ತಿಳಿಯಿತೇ? ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವನೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು. ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದವನೇ ಈಗ ನಿನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾನು. ಇದೋ ಆ ಅಂಗಿಯು ಚೂರು.'

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ, ರಕ್ತದ ಕರೆಗಳಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕವ್ವು ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮುಖವು ಕಳೆಗೆಟ್ಟಿತು. ಉಸಿರಾಡಿಸುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಯೆಲ್ಲವೂ ಆ ಕರಿಯ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ನಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ, ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ, ಹಿಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಗೋಡೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಚಿಮಣಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿರುಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಜೀಗಕ್ಕೆ ತಗುಲಿಸಿದ್ದ ಬೀಗದಕೈಗಾಗಿ ಬಲಗೈಯಿಂದ ತಡಕಿದನು. ಬೀಗದಕೈ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೂರಿಸ ಮೇಲೆ ಬೆರಗಾಗಿ ನಟ್ಟಿದ್ದ ಇವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೇರೆಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು.

'ಆತನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಮನುಷ್ಯನು ನಾನೇ, ಇದೋ ಆ ಅಂಗಿ!' ಎಂದು ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೂಗಿ, ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕರಿಯ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಜಮುಖಾನದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದೆಸೆದನು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಕೈಯಿಂದ ಆ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೂರನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಅಂಗಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ, ಹರಿದಿದ್ದ ಅಂಚಿಗೆ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟು ನೋಡಿದನು. ಅಂಚುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುವು. ಈ

ಚೂರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅಂಗಿಯು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಹರಕು ಮುಚ್ಚಿತು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ನಡುಗುತ್ತ, ನಿರಾಶನಾಗಿ, ತಳಪಳಿಸುತ್ತ ಎದ್ದನು. ಜೀವಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ, ಮಹಾ ರೋಷದಿಂದ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಒಂದು ಸಾವಿರದೈನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬೆಲೆಯ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚುವಂತೆ ಹಿಡಿದು, 'ತೆಗೆದುಕೊ. ನೀನೊಬ್ಬ ನೀಚ, ಸುಳ್ಳು ಗಾರ, ಚಾಡಿಕೋರ, ಪಟಿಂಗ! ಆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದೋಷಾ ರೋಪಣೆ ಮಾಡಲು ಬಂದು, ಆತನು ಸತ್ಯವಂತನೂ ಯೋಗ್ಯನೂ ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆತನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದು, ಆತನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಿದವನಾದೆ. ಹೋಗು, ತೊಲಗು! ವಾಟರ್ಲೂಕದನ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ನೀನು ನನ್ನ ಶೋಷದಿಂದ ಪಾರಾಗಿರುವೆ,' ಎಂದು, ಕೆರಳಿ ನುಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಒಂದು ಸಾವಿರದೈನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದು ಅವನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದಾಚೆಗೆ ತಳ್ಳಿದನು. ಅನಂತರ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕೂಗಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆತುರದಿಂದ ಹೊರಟನು.

ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ತಲೆ ಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ,' ಎಂದನು.

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಓಡಿಬಂದಳು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ಬಾಗಿಲಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಒರಗಿ, ಹೊಸ್ತಿಲಿನ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತನು.

ಕುಗ್ಗಿ, ಕಂಗೆಟ್ಟು, ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯವಾಗುವಂತಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಚಾಚಿ, ನಡುಗುತ್ತ, ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಆಸಂದದಿಂದ ಎದ್ದು, 'ಕೋಸೆಟ್' ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ದುಃಖಾನಂದಗಳೆರಡರಿಂದಲೂ ಉಸಿರಾಡ ದಂತೆ ಆಗಿ, ಅವಳು 'ಅಪ್ಪಾ!' ಎಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಆಲಿಂಗಿಸಿದಳು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವನಂತೆ, 'ಎನು? ಕೋಸೆಟ್ಟೆ? ನೀವೇ? ಆಹಾ! ನನ್ನ ದೈವವೇ! ಕೋಸೆಟ್, ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ನೀನೇ? ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯಾ? ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರುವೆಯಾ?'

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ಕಣ್ಣೀರು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ತನ್ನ ರೆಪ್ಪ ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟು, ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ದುಃಖ ವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಅಪ್ಪಾ, ತಂದೇ!' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, 'ಒಹೋ! ನೀನೂ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದೆಯಾ?' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಲಾರದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, 'ನಿನ್ನಿಗೆ ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲಿ,' ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, ಹೊದ್ದಿದ್ದ ಶಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದು, 'ಇವುಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮುದುಕನ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಅವನ ಬಿಳಿಯ ಕೂದಲನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ನೇವರಿಸಿ ಅವನ ಹಣೆಯನ್ನು ಮುದ್ದಿಟ್ಟಳು.

ಆಗ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು, ತೊದಲು ಮಾತುಗಳಿಂದ, 'ಅಯ್ಯೋ! ನಾವು ಎಷ್ಟು ಅವಿವೇಕಿಗಳು! ನಾನು, ಇನ್ನು ಇವಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು. ಮಾನ್ ಸಿಯುರ್ ಪಾಂಟ್ ಮರ್ಸಿ, ನೀನು ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನು, "ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಅವಳ ಪುಟ್ಟ ಉಡುಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿವೆ. ನಾನು ಮಹಾ ದುಃಖಿಯು, ಮತ್ತೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ನೋಡುವಂತಿಲ್ಲ," ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನೀವು ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಅವಿವೇಕಿಯಲ್ಲವೇ? ಆಲೋಚಿಸು. ನಾವು ದೇವರಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆಯೇ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆವು. ದೇವರು ಮಾತ್ರ, "ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕಾ! ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೈಬಿಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ? ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಲಾರದು. ಎಲೈ ದೈವೀ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಬಾ, ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ದೇವತೆಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಡವನಾದ ಸತ್ಪುರುಷನೆಂಬವನಿರುವನು," ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ದೇವಭಾವಿನಿಯು ಬಂದೇ ಬಂದಳು. ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದೆನು! ಅಯ್ಯೋ! ನಾನು ಎಷ್ಟು ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದೆನು!' ಎಂದನು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, 'ಆಗಾಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗಾದರೂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿತ್ತು.

ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅವಲಂಬನವನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಸ್ವಭಾವ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಪ್ರತಿಬಂಧಕನಾಗಿರುವೆನೆಂಬುದು ನನಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನಾಲೋಚಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಬೇಕಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅವರ ಸಂಗಡಲೇ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡೆನು. ಆಹಾ, ದೇವಾ! ಮತ್ತೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದೆನಲ್ಲವೆ!' ಎಂದನು.

ಅನಂತರ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ನೀನೂ ಸಹ ಬಂದಿರುವೆ! ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಫಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು,' ಎಂದು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದನು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವವು ಉಕ್ಕಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಅವನು, 'ಕೋಸೆಟ್, ಕೇಳಿದೆಯಾ? ಈತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ಈತನು, ತಾನೇ ನನ್ನ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿರುವನು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇರೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಉಳಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನೂ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಯಾವ ಸುಖಪಟ್ಟನು? ತನ್ನ ಸುಖಪರಿತ್ಯಾಗದಿಂದ ಆತ್ಮ ಯಜ್ಞವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವನು. ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ಇವನು. ಕೃತ ಘ್ನನೂ, ಮರವೆಗೆ ವಶನಾದ ನಿಷ್ಕರುಣಿಯೂ, ಅಪರಾಧಿಯೂ ಆಗಿರುವ ನನಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುವನು. ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷನ ಪಾದಸೇವೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದರೂ ಅದು ಅತ್ಯಲ್ಪವೇ ಆಗುವುದು,' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಪಿಸುಮಾತಿನಿಂದ, 'ಹುಶ್! ಹುಶ್! ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುವೆ, ಒಂದನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಡ,' ಎಂದನು.

ಆಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಭಕ್ತಿಗೌರವಭರಿತವಾದ ಕೋಪದಿಂದ,

‘ತಂದೇ, ಅದರ ನೀವು ಆ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸೇಳಲಿಲ್ಲ? ಅದು ನಿಮ್ಮದೂ ತಪ್ಪು. ನೀವು ಜನರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸುವಿರಿ, ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಡುವಿರಿ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ದೂರಿ ದೂಷಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಭಯಂಕರ ವಿಚಾರ,’ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ‘ನಾನು ನಿಜಾಂಶವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆನು,’ ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ‘ಇಲ್ಲ; ನಿಜಾಂಶವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನೀವು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮೂನಾಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನಾಗಿದ್ದಿರಿ; ಆ ವಿಚಾರವನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ನೀವು ಜೀವರ್ಜನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದಿರಿ; ಅದನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವುಳಿದುದೂ ನಿಮ್ಮಿಂದ. ಅದನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

‘ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ, ನಾನು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.’

‘ಏತಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ? ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆ? ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ? ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆವು. ನೀವು ನಮಗೆ ಸೇರಿದವರು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ನೀವು ಅವಳಿಗೂ ತಂದೆ, ನನಗೂ ತಂದೆ; ನೀವು ಈ ಭಯಂಕರವಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಇನ್ನು ಒಂದು ದಿನವೂ ಇರಕೂಡದು. ನಾಳೆಯ ದಿನ, ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ.’

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ‘ನಾಳೆಯ ದಿನ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ,’ ಎಂದನು.

ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಏನೋ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಅದು ಮೈದ್ಯನು

ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಸಮಸ್ಯಾರ ವೈದ್ಯರೇ, ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ ಇದೋ, ಸನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಇವರು,' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ವೈದ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, 'ಮಾನ್‌ಸಿ ಯುರ್ ?' ಎಂದನು. ಅವನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ರೀತಿಯಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಶ್ಚಿಯೇ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿತ್ತು.

ವೈದ್ಯನು ಈ ಪುಶ್ಚಿಗೆ ತನ್ನ ಭಾವಸೂಚಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅನಂತರ ವೈದ್ಯನು, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ನಾಡಿ ಹಿಡಿದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನೂ ನೋಡಿ, 'ಓಹೋ! ಈತನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ!' ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಿವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಾಗಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಕಾಲ ಮಾರಿಕೋಯಿತು,' ಎಂದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಗೂ ವೈದ್ಯನ ಕಡೆಗೂ ತನ್ನ ಗಂಭೀರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊರಟ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದುವು: 'ಸಾಯುವುದು ಸುಲಭ; ಆದರೆ ಈಗ ಜೀವಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು ಬಹು ಭಯಂಕರ.'

ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯು ಬಂದು, ಅರ್ಧ ತೆರೆದಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ವೈದ್ಯನು ಅವಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು; ಆದರೆ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ದಯಾವತಿಯು ಹೋಗುವಾಗ, ಉತ್ಕ್ರಮಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದುಕನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆತರಬೇಕೆ? ಎಂದು ಅಳುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು. ವೈದ್ಯನು ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು, ತನ್ನ

ಕೈದಿರಳಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾರೋ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಇವನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಪಾದ್ರಿಯೇ ಈ ಮಠದ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರ ಒಂದು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮೆಲ್ಲನೆ, ಅವನ ಬೆನ್ನಿನ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿಂಬನ್ನು ಇಟ್ಟಳು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮತ್ತೆ, 'ಮಾನ್‌ಸಿ ಯುರ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ, ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯಪಡಬೇಡ, ಆರುನೂರು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಹಣವು. ನಾನು ಆ ಹಣವನ್ನು ಮಾಂಟ್‌ಫರ್ ಮೆಯಿಲ್ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹತ್ತಿರ ಬೇರು ಪಟ್ಟಣದ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೂತುಟ್ಟಿದ್ದೆನು,' ಎಂದನು.

ನಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ಸಾಯುವ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರೇಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವೆವು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವಂತಿರುವುದು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಕಾತರ ದುಃಖಗಳಿಂದ, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ ಮಠದ ಕ್ಯಾಥಿ ಎನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ತೋರದೆ, ಮಂಕಾಗಿ, ನಿರಾಶರಾಗಿ, ನಡುಗುತ್ತ ಒಬ್ಬರ ಕೈಯನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಡಿದು ಮೂಕರಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮುಖವು ಕಳಾಹಿನವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೇ ಹೇಳ ಬಹುದು. ಶ್ವಾಸವು ನಿಲ್ಲುತ್ತ ಬಂತು. ನೋಟವು ಗಂಭೀರ ವಾಯಿತು. ಅವನ ಶರೀರವು ಮಠದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಶವದಂತೆ ಇತ್ತು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮೊದಲು ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಬಳಿಗೂ ಅನಂತರ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಗೂ ಜರುಗುವಂತೆ ಕಂಡನು.

ಅದೇ ಅವನ ಕಡೆಯ ಘಂಟೆಯ ಕಡೆಯ ನಿಮಿಷ. ಅವನು ಬಹಳ ಮೆಲ್ಲನೆಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಈ ಶಬ್ದವು ಯಾವುದೋ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇತ್ತು. ಆಗಲೇ ಅವನು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

‘ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಪ್ರೀತಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ- ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡುವೆನು. ಈಗಲಾದರೋ, ಅವಳೂ ನೀನೂ ಇಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವಿರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಸುಖ ವಾಗಿ ಕಾಣುವೆಯೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳು, ನನ್ನ ಗತಿಯೇನಾ ಗುವುದೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಳಕು ಕಾಣುವುದು. ಬನ್ನಿ, ಇನ್ನೂ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ನಾನು ಆನಂದದಿಂದ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವೆನು. ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಇಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವೆನು,’ ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಮೇರಿಯುಸ್ಸನೂ, ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ದುಃಖದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರುಗರೆಯುತ್ತ ಗದ್ದನ ಕಂಠವಿಡ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಒಂದೊಂದು ಕೈಯನ್ನೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೊಣ ಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತರು. ಆ ಮಹನೀಯನ ಕೈಗಳು ಇನ್ನು ಜಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳ ಬೆಳಕು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖವು ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ, ಮೇರಿ ಯುಸ್ಸನೂ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರು. ಅವನು ಮೃತನಾದನು.

ಈ ಪಾತ್ರಿಯು ಸಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಕಾಣದಂತಹ ಕತ್ತಲಿಂದ ಕೂಡುತ್ತಾ. ಆ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ತೇಜೋಮಯ ಸಾದ ದೇವರೂತನು, ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡೆಯ್ಯಲು ಕಾಣದ್ದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198972

UNIVERSAL
LIBRARY

ಪಾ ಪಿ ಯ ಪಾ ಡು

ವಿಕ್ಷರ್ ಹ್ಯಾಗೊವಿನ

ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್

ಎಂಬ ಕಾವ್ಯದ

ಜೆ. ಲ ಫಾರ್ ರವರ

ಸಂಕ್ಷೇಪ ಪುತಿಯ ಅನುವಾದ

ಅನುವಾದಕ :

ಬೆಳ್ಳಾವೆ ನರಹರಿಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಸತ್ಯಶೋಧನಾ ವಸ್ತುಕ ಭಂಡಾರ,

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

COPYRIGHT

ಪಿ. ಟಿ. ಐ. ಬುಕ್ ಡಿಪೋ

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

೧೯೩೮

ಖೀರಿಕೆ

ಏಕೈಕ ಹೂಗೊ ಕವಿಯು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದ ೧೮೦೨ ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಆ ಶತಮಾನವು ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ ೧೮೮೫ ರಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದನು. ಹೀಗೆ ಆತನ ಜೀವಮಾನವು ಆ ಶತಮಾನದ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವನ್ನಾವರಿಸಿದ್ದಿತು. ಈತನು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಘನತೆಗೇರಿದ ನಾಟಕ ಕರ್ತನೂ, ಕಾದಂಬರಿ ಕಾರನೂ, ನ್ಯಾಸಲೇಖಕನೂ ಆಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಗ್ರಂಥಪುಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖನಾದ ಮುಂದಾಳಾಗಿದ್ದನು.

ಈತನ ತಂದೆಯು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಉದ್ಯೋಗಿ (Officer) ಯಾಗಿದ್ದನು. ಈತನ ತಾಯಿಯು ಒಬ್ಬ ಸಮುದ್ರ ನೌಕಾಧಿಪತಿಯ (Sea Captain) ಮಗಳು. ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಈತನು ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಸ್ಪೆಯಿನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇವರು ವಿವಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಲೇಫಿಯಲೆಂಟೈನ್ ಸ್ ಎಂಬ ಯೋಗಿಸಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಮಠವನ್ನೇ ಈ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಮನರಾಜ್ಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಈತನ ಪ್ರತಿಭೆಯು ಬಹು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪಕ್ಕ ವಾಗಿ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ತಾನು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವನ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ಸಹ ಈತನಿಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅಭಿರುಚಿಯುಂಟಾಯಿತು. ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈತನು ಪದ್ಯಗಳ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ತಾನೊಬ್ಬ 'ಚಾಟೊ ಬ್ರಿಯಾಂಡನಾಗಲೇ ಜೀಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅನಾಮಧೇಯನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು,' ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ಚಾಟೊಬ್ರಿಯಾಂಡ ಎಂಬಾತನು ಅತ್ಯುತ್ತಮರಾದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು. ಇದರಿಂದ ಈ ಬಾಲಕನ ಅಭಿರುಚಿಯು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನನು ಸರಿಸಿತೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಇವನ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನೂ ಇವನ ಸೋದರನನ್ನೂ ಒಂದು ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಪಂಚವು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದು ಗೋಚರವಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಹದಿನೈದನೆಯ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವನು, ಫ್ರೆಂಚ್ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ (French Academy) ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಬಹುಮಾನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು (Honourable mention) ಪಡೆದನು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಟೂಲೂಸ್ ನಗರದ ಕವಿತಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಮೂರು ಬಹುಮಾನಗಳು ದೊರೆತವು. ತನ್ನ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಇವನು ಗ್ರಂಥಪ್ರಚಾರಕ ಪಕ್ಷಪತ್ರಿಕೆ (Fortnightly literary journal) ಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಧನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಇವರ ತಂದೆಯೂ ಇವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ವೆಚ್ಚದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇವನಿಗೆ ತುಂಬ ಬಡತನವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಇವನು 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್' ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ

ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ, ತಾನು ಪಟ್ಟ ಬಡತನದ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎವರಿಸಿ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಇವನ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವನ ಅಣ್ಣನಾದ ಏಜಿಲನು ಇವನ ಪದ್ಯಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲು ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಆ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಚಾರಕ ನಿಂದ ಏಳುನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಆದಾಯವಾದುದಲ್ಲದೆ, ಇವನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ೧೮ನೆಯ ಲೂಯಿ ದೊರೆಯಿಂದ (Louis XVIII) ಸನ್ಮಾನವು ದೊರೆತು ವರ್ಷಾಶನವು ಸಹ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಇವನು ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮಗಳಾದ ಅಡೇಲ್ ಫೌಚರ್ ಎಂಬುವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಹು ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷವೇ ಇವನ ಪ್ರಥಮ ಕಾದಂಬರಿಯು ಮುದ್ರಣವಾಗಿ ಮೊರಗೆ ಬಂತು. ಅನಂತರ ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೂ ನಾಟಕಗಳೂ, ಕಾವ್ಯಗಳೂ, ಕಲ್ಪಿತ ಕಥೆಗಳೂ ಸಹ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತ ಬಂದವು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇವನು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಚಾರಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖನಾದನು. ಇವನಿಗೆ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ದ್ದಿತು ಸ್ಪಿನ್‌ಬರ್ನ್ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು, ಇವನ ವಿಚಾರವಾಗಿ, 'ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಕರುಣಗೀತೆ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವನೊಬ್ಬನು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇವನು 'ಹೆರನ್ನಿ' (Hernani) ಎಂಬ ಒಂದು ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ, ಇವನು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ ವಿಷಾದಾಂತ ನಾಟಕ ಕರ್ತನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇವನ ಪದ್ಯ ನಾಟಕಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ

ವಾಗಿರುವುದು. ಗದ್ಯ ನಾಟಕಗಳು ಸಹ ಆ ಪದ್ಯ ನಾಟಕಗಳ ಅಂತಸ್ತಿಗೇ ಬರುವುವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಸ್ಪಿನ್‌ಬರ್ನ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 'ವಿಕ್ಟರ್ ಹ್ಯೂಗೊವಿನ ಗದ್ಯವು, ಇತರ ಕೆಳಗಣ ಅಂತಸ್ತಿನ ನಾಟಕ ಕರ್ತರ ಅಥವಾ ಕವಿಗಳ ಪದ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೇಲಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಣನೆಯಾಗುವುದು,' ಎಂದು ಬರೆದಿರುವನು. ಇಂತಹ ಕವಿತಾ ಸೌಂದರ್ಯವು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಳಿದು ಹೋಗಿರುವುದು.

ಇವನ ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯು ಫ್ರೆಂಚ್ ವಿದ್ಯಾಯುತನದ ಸದಸ್ಯನಾದನು. ಅನಂತರ ನಾಲ್ವತ್ತೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದಿ ಚೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಪಿಯರ್ಸ್ ಎಂಬ ಫ್ರೆಂಚ್ ರಾಜಸಭೆಯ (House of Lords) ಸದಸ್ಯನಾದನು. ಆದರೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಎರಡನೆಯಾವೃತ್ತಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಮೇಲೆ, ಇವನನ್ನು ಮೊದಲು ಬ್ರಸೆಲ್ಸ್, ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಅನಂತರ ಜೆರ್ನಿ ನಗರಕ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ಗರ್ನ್‌ಸೇ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಗಡೀವಾರು ಮಾಡಿದರು. ಇವನು ಮತ್ತೆ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯ ದೇಶವಾದ ಫ್ರಾನ್‌ಸನ್ನು ನೋಡಲು ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಷಗಳು ಇವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉಕ್ಕಿನಂತೆ ಸ್ಥಿರಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಪಕ್ವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದವು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇವನು ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನೂ ತನ್ನ ಐದು ಅದ್ಭುತ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕಾದ, 'ನೋಟರ್‌ಡೇಂ ಡಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್,' 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್,' 'ದಿ ಟಾಯಿಲರ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಸಿ,' ಮತ್ತು 'ದಿ ಮ್ಯಾನ್ ಹು ಲಾಫ್ಸ್' ಎಂಬುವುಗಳನ್ನೂ ಬರೆದುದು. ಇವನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಫ್ರೆಂಚ್ ರಾಜ್ಯ ವಿಪ್ಲವ (The French Revolution) ವಿಷಯವಾದ

‘ನೈಂಟಿತ್ರಿ’ (೧೭೯೩ನೆಯ ವರ್ಷ) ಎಂಬ ಅದ್ಭುತ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದನು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಅದ್ಭುತ ರಸಭಾವ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಲೇಖಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕೇವಲ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣುವುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಗಳೂ ದೋಷಗಳೂ ಇರುವುವಾದರೂ, ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರಿರುವುವು. ಸ್ಟೀವನ್‌ಸನ್ ಎಂಬಾತನು, ‘ಆತನು ಎಲ್ಲ ಚಾರಿಬೀಳುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ಚ್ಛಾನವು ನಮಗಿದ್ದರೂ, ನ್ಯಾಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಅವನು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಲಾಚತುರನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಲಾ ಕೋವಿದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು,’ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು.

ಏಕೈಕ ಹೂಗೊ ಕವಿಯು ೧೮೮೫ನೆಯ ಮೇ ೨೨ನೆಯ ದಿನ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದನು. ಈತನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದ ಅದ್ಭುತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಈತನಿಗಾಗಿ ಪಟ್ಟ ವ್ಯಥೆಯು ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಈತನ ಶವವನ್ನು ಆರ್ಟ್ ಟ್ರಯಂಫ್ ಎಂಬ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜನರು ಗೌರವಿಸಿದರು. ಈತನ ಶವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ರಾಜರೂ ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆಪಡುವಂತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಅರಸರಿಗೂ ಅಲಭ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಸೆಂಟ್ ಜೆನಿವೀರ್ ಎಂಬ ಯೋಗಿಯ ಶವದ ಅವಶಿಷ್ಟ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಹಾತ್ಮರ ಪಬ್ಲಿಕಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯನಾದ ಈ ವೀರನಿಗೆ ಸ್ಥಳವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲದ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಸ್ಸಮಾನನೂ, ಅಗಾಧ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಣ್ಯನೂ ಆದ ಈ ಮಹನೀಯನು ಜೀವಿಸಿದ್ದು ಪರಂಧಾಮವನ್ನೆ ದಿದನು.

ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್:—ಈ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥವು ೧೮೬೨ರಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ದಿನ, ಹನ್ನೆರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ವಿಷಯವು ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಗ್ರಂಥಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಈ ದೊಡ್ಡ ಕಾದಂಬರಿಯು ಆ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮವಾದ ಕಲ್ಪಿತ ಕಥಾಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಗಣ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಥಾಸರಣಿಯು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಗ್ರಂಥವು ಮಿತಿಮೀರಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೆಲವು ನಂಜಿಕೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕಥೆಯು ಬೆಳೆದಿರುವುದೆಂತಲೂ ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳನ್ನಾ ರೋಪಿಸಿದರೂ ಇದು ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯವಾದುದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿರುವರು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅದ್ಭುತ ಪೀಠನಾದ ಕಥಾನಾಯಕನು. ಇವನಿಗೆ ಒದಗಿದ ಭೌತಿಕ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಪುತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಶಕ್ತಿಯು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನಾಸುಖವೇ ಸರಿ. ಇವನ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಪಲಾಯನಗಳು, ಆಶಾಪಾಶಗಳು, ಮತ್ತು ಧೀರತನದ ವರ್ತನಗಳು, ಓದುಗರಿಗೆ ಕಡೆಯ ಪುಟದವರೆಗೂ ಉಸಿರಾಡಲವಕಾಶ ಕೊಡದಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹಾತುರಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುವು. ಆದರೆ ಇದು ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಸ ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಕಥೆಯು. ಅಲ್ಲದೆ ಭೂತದಯಾಸುರನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಅನ್ಯಾಯ ವರ್ತನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕೆರಳಿ ಹೊಡೆದಾಡುವನೆಂಬುದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿದರ್ಶನವು.

ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯು ಮಾನವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಹಿಂಸೆ, ನೀಚತನ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ಮತ್ತು ದುರಾಶೆಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು. ಈತನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ 'ದಿ ಕಂಡೆಮ್'

ಮ್ಯಾನ್‌ಸ್ ಲಾಸ್ಪಿಡೆ' (ಶಿಕ್ಷಾ ಬದ್ಧ ನಾದವನ ಕಡೆಯ ದಿನ) ಎಂಬುದೊಂದು. ಇದು, ಮರಣದಂಡನೆಯು ಅನ್ಯಾಯವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬರೆದ ಕಥೆಯು. 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್' ಕಥೆಯೂ ಸಹ ಹೀಗೆಯೇ—ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುವಂತೆ ಯೋಗ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಜಿಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಕೇವಲ ಅನ್ಯಾಯವೆಂಬುದನ್ನೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರಕವಾದ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಒರೆಯುವುದೆಂದರೆ ಬಹು ಕಷ್ಟ. ನೀತಿಬೋಧನೆಯನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆದ ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಿತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕಲಾತ್ಮಕವೆಂದು ಸರಿಯಾಗಲಾರವು. ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ತನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳ ಜಾಯಿಂದು ನೀತಿಭಾವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಪಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೇವಲ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ತೋರಿ, ಆ ಗ್ರಂಥವು ಒಂದು ಧರ್ಮ ಪ್ರಸಂಗದಂತೆಯೋ ಅಥವಾ ಉಪನ್ಯಾಸದಂತೆಯೋ ಪರಿಣಮಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು, 'ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡತೆಯೇ ಕಥಾವಸ್ತು' ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿರುವರು. ಕಥಾ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಗುಣಗಳೂ ಅಥವಾ ನಾಯಕನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಘಟನೆಯೂ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕವನನ್ನು ಆ ಸಂದರ್ಭವಶನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನೋರಂಜಕ ವಿಷಯಗಳು. ಜೀವನದ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಕಲಾಕೋವಿದನು, ತಾನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾವಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಥಾ ನಾಯಕನ ಕಷ್ಟಾನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅಂತರ್ಗತಮಾಡಿ ಹೊಂದಿಸಿ, ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವೂ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಉಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮವೂ ಸಹ ಅದರಿ ನಡುಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಘನವಾದ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೂ ಕಲಾಪಾರಂಗತನಾದ ಕವಿಯ ಉತ್ತಮ ಸರಣಿ

ಶಯ್ಯೆಗಳಿಂದಲೂ 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್' ಗ್ರಂಥವು 'ದಿ ಡಿವೈನ್ ಕಾಮೆಡಿ' ಮತ್ತು 'ಪ್ಯಾರಡೈಸ್ ಲಾಸ್ಟ್' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದಾಗಿರುವುದು.

ಸ್ವೀವನ್‌ಸನ್‌ನು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಇದರ ಕರ್ತನನ್ನೂ ಕುರಿತು, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು :— 'ಇದರಲ್ಲಿ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಪಕ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯೂ, ಬಹು ಸುಲಭ ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ಕೌಶಲವೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುರ್ಬೋಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಣ್ಣಿರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪರವೋದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಾವು ಸೇರಿ ಆನಂದಿಸಿ ಸುಖಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜವು, ಸೇವಾವೃತ್ತಿಗೆ ನಿಂತು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆವರಿಳಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಆ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕ್ರೂರ ತರಹದ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಈ ಕಥೆಯ ನಿೀತಿಯು. ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿರುವುದೇ ಜನರಿಗೆ ಹಿತ. ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ನಿೀತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿರುವುದೇ ~~ಅಪರಿಗೆ~~ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂತೋಷ. ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರ, ಸಂಸಾರದ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಆನಂದಕರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಇತರ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಮರಣವನ್ನು ಬೆಲೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ. ಎಂತಹ ಮರಣ? ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮರಣ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ದಣಿದು ಬಿದ್ದವರ ಮರಣ, ಹಿಂಸಾಪರರೂ ದ್ರೋಹಿಗಳೂ ಆದ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಮರಣ, ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ರಾಜ್ಯ ಕಂಟಕರ ಮರಣ. ಇಂತಹ ಎಲ್ಲ

ವಿಷಯಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಜನರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ “ಲೆ ಮಿಸರಾಬಾಸ್” ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಏಕೈಕ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯ ಉದ್ದೇಶ. ಇಂತಹ ನೀತಿ ಪಾಠವು ಅದ್ಭುತ ಕಲಾ ನೈಪುಣ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ಮನೋಹರವಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಭಯಂಕರ ಭಾರವು ನಮ್ಮ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಬಡಜನರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ನಮಗೆ ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಮಾಜವು, ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಅಂತಹ ಸಮಾಜವನ್ನು ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿ ನೋಡುವಷ್ಟು ಕೋಪವೇ ಬರುವುದು. ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಹಳೆಯ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಎಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಡುವುದೂ, ಗೆಲಿಲಿಯೋನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವುದೂ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಜವು ಸಹಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ?

ಈ ವುಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ನಂಬಲಾರದಂತಹ ಭಯಂಕರ ವಿಷಯಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಕಾಣುವವು. ಹೀಗೆ ನಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಭಯಾನಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಾನುಷವಾದ ಅಥವಾ ದೈವಿಕವಾದ ಸ್ತುತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಲಿ, ತನ್ನ ಭಯಂಕರ ಹಿಂಸಾಚಕ್ರಗಳ ಸಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹರಿಹರಿದು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಲೌಕಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಭೀಕರತೆಯು ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಭೀಕರತೆಯು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಬೀಳುವುದು ; ಕುಕ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷುಕನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಬೀದಿಯ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಪತ್ತೆದಾರನ ಗುರುತು

ಹಿಡಿದುದೂ, ಗಪ್ಪಿಸುವನಲಾಂದ್ರದ ಬೆಳಕುಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಚರಂಡಿಯ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದು ಬೆಳಕಾದುದೂ, ಅಥವಾ ಸಲಾಯನ ವಾದ್ಯ ಅಸರಾಧಿಯು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿದ್ದ ಆ ನದೀ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಯೂ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಾಡಿದ್ದು ಕಡೆಗೆ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ ಗ್ರಾಮ ರಕ್ಷಕ (Police) ನನ್ನು ಕಂಡುದೂ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಭೀಕರತೆಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಪುಸ್ತಕವೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂಸೆ ಪರಪೀಡನೆಗಳ ವಿಷಯಗಳಿಂದಲೂ, ಆ ಹಿಂಸಾ ಪೀಡನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದಲೂ, ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ, ಮೇಲಿಯಸ್ಸಿನ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ, ಬ್ಯಾರಿಕೇಡ್ ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ವಶಮಾಡದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಂಟಾದ ದಂಗೆಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಲಗ್ಗೆ ಹತ್ತಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾದವರ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಪೊಲೀಸು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯಾದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ನಡೆಯಿಸುತ್ತ, ಲೋಕವ್ಯವಹಾರ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಲಾಸದ ಮತ್ತೊಂದು ಸತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತಾನು ಬೇರಿಸಿರಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೀಗಿದ ಜೀವರಕ್ತ ಸ್ತುತೃವಾದ ಮತ್ತು ನೀಚವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಪಾತ್ರವೊಂದು ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬಹಳ ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಓದುಗರು ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಅಲೋಚಿಸಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಲರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಕ್ಲೇಶಮಯ ವಿಷಯಗಳ್ಳಿತವಾದರೂ ಈ ಮಹಾ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರೇಮ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಜೀವಕಳೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಆ ದಮಾಶಾಲಿಯಾದ ಪಾದ್ರಿಯ ಚಿತ್ರವು ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಹು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಮಾರ್ಟಿನ್ ಫರ್ ಮೆಯಿಲನ ದೃಶ್ಯವೆಲ್ಲವೂ, ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ

ಪ್ರಯೋಗವಾಡಿದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಆನಂದಪರವಶರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀಗನ್ನು ಸೇದಿ ತರಲು ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ದೀಪಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಜಪ್ಪರವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದುದೂ, ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಪನಾದ ಆ ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿ ಸಬಲ್ಲ ದೇವರೇ ತಾನೆಂಬಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದುದೂ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ವರ್ಣನಾ ಭಾಗವನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ಮನೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ! ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೃದಯದ್ರಾವಕವಾಗಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನೂ ತನ್ನ ಯಾವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಕೋಸೆಟ್ಟರ ವೋಹವು ಕೇವಲ ಸಿಷ್ಕಲ್ಪಷವಾಗಿಯೂ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹ್ಯೂಗೊ ಕವಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಾಂತತೆಯೂ ಗಾಂಭೀರ್ಯವೂ ತುಂಬಿರುವುವು. 'ನೋಟರ್‌ಡೇಂ' ಗ್ರಂಥದ ಅಂಧವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಬಲ ರಸೋದ್ರೇಕದ ಒರಟಾದ ಭಾವಗಳು ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಂಭವವೆಂದು ಕಂಡು, ಓದುಗರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಇರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೂ ಕಥೆಯು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿದೆ. ಓದುವವರಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರದಂತಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾತ್ರವೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಆರು ಮುಖದ ಘನದಂತೆ (Kaleidoscope) ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಸಂಬಲಾಗದಂತಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಷ್ಟು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಏರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಪವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವುದೂ ಸಹ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕಥಾಸರಣಿಗೆ ಭಂಗ ಬಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವೂ ಕೋಪವೂ ಬರುವುದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮಹಾ ಕವಿಯ ಭಾವಗಳಿಂದ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲಾ ನಿವುಣನ ವರ್ಣನಾಧಿಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಕರುಣ ರಸದಿಂದಲೂ, ಸತ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರೌಢ ವಾಕ್ಸರಣಿಯಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ.'

ಸ್ವಿನಾಬರ್ನ್ ಕವಿಯು ಈ 'ಲೆ ಮಿಸರಾಬಲ್ಸ್' ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಈ ವರೆಗೆ ಕವಿಗಳು ಆಲೋಚಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ ಕಲ್ಪಿತ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲ ಇದೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಸೋತ್ಪಾದಕ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯವು. ಮತ್ತು, ಇದು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಳಿದು ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ, ಪಾಪ ವಿನೋಚನೆ ಹೊಂದಿ, ಧೀರತನದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಮಹಾ ಕಷ್ಟಾನುಭವದಿಂದ ಕೀರ್ತಿಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ವಿಷಯಕವಾದ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯವು. ಇದು ಜೀವನದ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೊಳಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುಚ್ಚತಮ ಗುಣಶಾಲಿಗಳೂ, ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯಗುಣಗಳುಳ್ಳ ನೀಚರೂ ಈ ಉಭಯರ ರೀತಿಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರಿಸಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ,' ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವನು.

ಪಾಪಿಯ ಪಾಡು

೧

ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕಷ್ಟಜೀವಿಯಾದ ರೈತನು, ಆಹಾರ ಎಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನಿಗೆ ಐದುವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ 'ಗ್ಯಾಲಿ' ಎಂಬ ನಾವೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. 'ಗ್ಯಾಲಿ' ಎಂದರೆ, ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಬಂದಿವಾನರುಗಳಿಂದ ನಡೆಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದುದೊಡ್ಡ ದೋಣಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಖೈದಿಗೂ ಕಾಲಿಗೆ ಭಾರವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೇಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಬಲವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಳಿಯಿಂದ ಅವನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಡ ಖೈದಿಗಳಿಗೆ ಅತಿ ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ ಆಹಾರವನ್ನೂ ಬಲು ಕೀಳುತರದ ಉಡುಪನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ನಿಷ್ಕರುಣದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆದು ಚೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು ನಾಲ್ಕು ಸಲ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಇವನ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ, ಸರಿಯಾದ ಅನ್ನ ಪಾನಗಳ ಅಭಾವವೂ, ಕಷ್ಟಮಯವಾದ ಪ್ರವಾಸವೂ ಸಹ ಇವನನ್ನು ಕೇವಲ ಪಶುವಿನಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದುವು.

ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇವನು ಮನೆಮನೆಗೂ ಅಲೆಯುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು. 'ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದು,' ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಬಂದಿತು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸುಮಾನಿಸಿ ನಿಂತನು. ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಇವನ ಚೀಲವೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಣ್ಣೆಯೂ ಇದ್ದುವು. ದಣಿದಿದ್ದ ಇವನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕ್ರೂರವಾಗಿಯೂ, ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡದಂತೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ಇವನ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಅಪಶಕುನದಂತೆ ಭಯಸೂಚನೆಯಾಯಿತು.

ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಾದ ಮೇಡೆಮ್ ಮೆಗ್ಲೊಯಿರಳು ಮಿತಿಮಾರಿದ ಭಯದಿಂದ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ, ಕಿರಿಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು.

ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದುದನ್ನು ಮೇಡೆಮ್ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟಿನಳು ನೋಡಿ ಬೆದರಿ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಶಾಂತಳಾದಳು.

ಪಾದ್ರಿಯು ಮಾತ್ರ ಈ ಹೊಸಬನನ್ನು ಪರಮ ಶಾಂತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು.

ಈ ಅಪರಿಚಿತನಿಗೆ ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆತನು ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಗಲೇ, ಹೊಸಬನು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ದೊಣ್ಣೆಯಮೇಲೆ ಊರಿನಂತು, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, ಪಾದ್ರಿಯು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಉಚ್ಚಸ್ವರದಿಂದ, 'ಇದೋ ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ ; ನಾನೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷೆಯಸುಭವಿಸಿದ ಅಪರಾಧಿಯು. ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಗ್ಯಾಲಿ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ನನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಾದುವು. ಈಗ ಪಾಂಟಾರ್ಲಿಯರ್ ಎಂಬ ನನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ

ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನು. ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೂ ನಡೆದು ಟೂಲಾನ್ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದೆನು. ಈ ದಿನ ಮುನಿಷ್ವರರು ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ನಡೆದಿರುವೆನು. ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾನು ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಸತ್ತ ಕೈ ಹೋದೆನು. ನಾನು ಸರಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಅಪ್ಪಣೆ ಚೀಟಿಯನ್ನು (passport) ಆ ಸತ್ತದ ಜನರು ನೋಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಸತ್ತ ಕೈ ಹೋದೆನು. ಅವರೂ ಸಹ “ನಡೆ, ಆಚೆಗೆ ಹೋಗು,” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಯಾರೂ ನನಗಾಶ್ರಯ ಕೊಡರು. ಬಂದೀಖಾನೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿನ ಕಾವಲುಗಾರನು ನನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬೀದಿಯ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಯಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಿಗಳೊಬ್ಬಳು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, “ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟು,” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದೆನು. ಈ ಸ್ಥಳವು ಯಾವುದು? ಇದು ಸತ್ತದೇ? ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ. ನಾನು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೂಡಿಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ನೂರ ಒಂಭತ್ತು ಫ್ರಾಂಕುಗಳು ಹದಿನೈದು ಸೌಗಳು (ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತೊಂದು ರೂಪಾಯಿಗಳು) ಇದೋ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ನನಗಿನ್ನೇನಾಗಬೇಕು! ನಾನು ಬಹಳ ದಣಿದಿದ್ದೇನೆ. ಮುನಿಷ್ವರರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ನಡೆದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಸಿವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಂಗಬಹುದೇ?’ ಎಂದನು.

ಪಾದ್ರಿಯು, ಯಜಮಾನಿಯಾದ ಮೆಗ್ಲೊಯಿರಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ‘ಇನ್ನೊಂದು ತಟ್ಟಿಗೆ ಊಟವನ್ನು ಅಣಿಮಾಡು,’ ಎಂದನು.

ಊಟಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು :

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ನನ್ನನ್ನು ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗೌರವಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೂ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಇಂತಹ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಚದೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆನು,' ಎಂದನು.

ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, 'ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀನೇನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಭವನವು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವರು ಕೀರ್ತಿವಂತರೋ ಅನಾಮ ಧೇಯರೋ, ಸುಖಿಗಳೋ ದುಃಖಿಗಳೋ, ಎಂಬುದೊಂದನ್ನೂ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನನಗಾಗುವುದೇನು? ಅಲ್ಲದೆ, ನೀನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಿನಗಿರುವ ಹೆಸರೊಂದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು,' ಎಂದನು. ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನರಳಿಸಿ, 'ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತೇ?' ಎಂದನು.

ಪಾದ್ರಿಯು, 'ಅಹುದು, ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಸಹೋದರನೆಂದು ಹೆಸರು,' ಎಂದನು.

ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳು ಮುಗಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿದರು. ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಲೋಚನಾ ತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿ, ಒದ್ದಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ, ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಊಟದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಚಮಚಗಳನ್ನೂ ಫೋರ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಗೆ ವಶನಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಮಾಯವಾದನು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಾದ್ರಿಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪಾದ್ರಿಯು ಅವನನ್ನು ತಿಕ್ಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು
ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಾದ್ರಿಯ ಎದುರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು

ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನೆಂದು ಆ ರಾಜಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅನಂತರ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಡೆ ನೋಡಿ, 'ಓಹೋ! ಇದೇನು! ನೀನೇ? ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇದೇನು! ನಾನು ನಿನಗೆ ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯಿಡುವ ಕೊಳವೆಯನ್ನೂ ಇವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನಲ್ಲ! ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾರಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇತಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ?' ಎಂದನು.

ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೆರೆದು, ಮಾನ್ಯನಾದ ಆ ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಯಾವುದೋ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದ ಒಂದು ಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಿದನು.

ರಾಜಾಧಿಕಾರಿ—(ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಸ್ವಾಮಿ! ಹಾಗಾದರೆ ಇವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದೇ ಆಯಿತಲ್ಲವೆ? ಇವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಇವನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿಪೋಗುವಂತೆ ಇವನ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ವಿಷಯವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆವು. ಇವನಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿದ್ದುವು.

ಪಾದ್ರಿ—(ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ) ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನಗೆ ನಿನ್ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದಯಾಶಾಲಿಯಾದ ಮುದಿ ಪಾದ್ರಿಯು ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳಿರಬಹುದು! ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದು ಈಗ ತಿಳಿದಂತಾಯಿತು. ನೀವು ಇವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಿರುವಿರಲ್ಲವೆ? ಇದು ಅನ್ಯಾಯ.

ರಾಜಾಧಿಕಾರಿ—ಹೀಗಿರುವುದಾದರೆ ನಾವು ಇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವೆವು.

ಪಾದ್ರಿ—ಓಹೋ! ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಿಡಬೇಕು.

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—(ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡುವವನಂತೆ ಕುಂಠಿತ ಸ್ವರದಿಂದ) ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಜವೇನು?

ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿ—ಅಹುದು. ನಿನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?

ಪಾದ್ರಿ — (ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೋಡಿ) ಮಿತ್ರಾ ! ಇದೋ, ನಿನ್ನ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯ ಕೊಳವೆಯು. ನೀನು ಹೋಗುವಾಗ ಇದನ್ನು ಮರೆಯದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು.

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಾದ್ರಿಯು ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ತಂದು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅವನ ಮೈಸರಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಡುಗಿಹೋದವು. ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ಅದನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಪಾದ್ರಿಯು ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಮೃದುವಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ತನ್ನಾ, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್, ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಪಾಪವಿಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯಶೀಲನಾದೆ. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ದುರಾಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅಧೋಗತಿಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವೆನು,' ಎಂದನು.

ಆದರೂ ಅವನ ದುಷ್ಟರ್ಮ ಫಲರೂಪವಾದ ದುಃಖಮಯ ಜೀವನದ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಪೆಟಿಟ್ ಜರ್ರೆಲ್ ಎಂಬ ಮಗುವಿನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸೌಗಳ (ಸುಮಾರು ಒಂದೂಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ) ನಾಣ್ಯವೊಂದನ್ನು ಕದ್ದನು. ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟಿ, ಆ ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ

ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿದನು. ಅದು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ತನಗೆ ಸಂಧಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಯ ಕೈಗೆ, ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು, ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಮಾದ್ರಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿಂದಿರುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಜನ್ಮಾವಧಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಧೈಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಅಧಿಪತಿಯೂ, ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಆದನು. ಸಹಾಯಪೇಕ್ಷಿಗಳಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಉದಾರಮನಸ್ಸು ಇವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು; ಹೆಸರನ್ನು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನ್ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಊರಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಇವನನ್ನು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಾಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇತ್ತು.

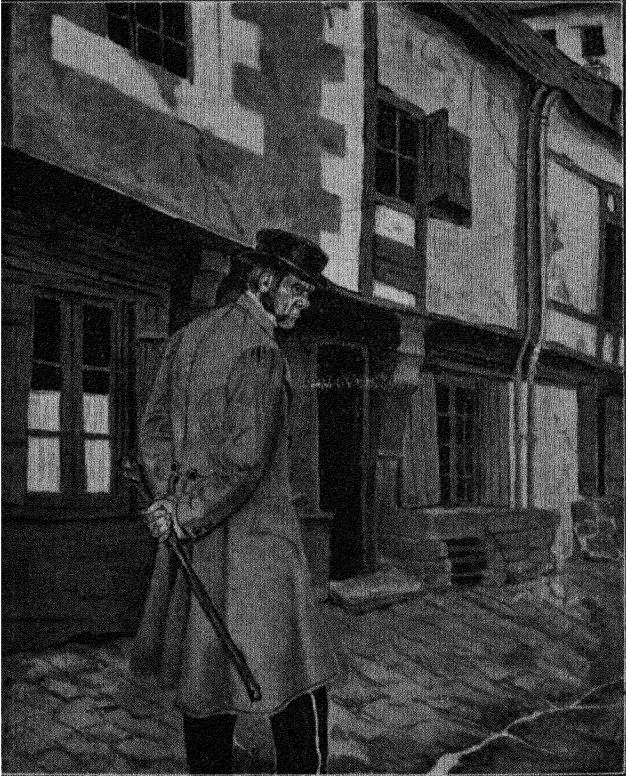
ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದು ಶಾಂತತೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜವೀಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜನರನೇಕರು ಈತನನ್ನು ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಖವಾಗಿಟ್ಟಿರಲೆಂದು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹರಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈತನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ, ಚಪ್ಪಟೆಯ ಟೋಪಿಯನ್ನೂ ಬೂದುಒಣ್ಣದ ಅಂಗಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಎತ್ತರವಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಇವನಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಇವನು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಇವನನ್ನೇ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ, ತಲೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಕೆಳ ತುಟಿಯನ್ನು ಮೂಗಿನವರೆಗೂ ಚಾಚಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಅಣಕಿಸುತ್ತ,

ಎನೋ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ಜೇಷ್ಠಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ, 'ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರು? ಇವನನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರಂತೆ ನಾನಿವನಿಗೆ ಮೋಸಹೋಗತಕ್ಕವನಲ್ಲ,' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡನು. ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರು ಜೇವರ್ತ. ಇವನು ಗ್ರಾಮರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು (Police).

ಜೇವರ್ತನು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಶಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಊಹೆ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟೇ ಇದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ಮೇಡಲಿನನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಆದರೂ ಇದರಿಂದ ಏನಾದೀತೆಂದು ಆತನು ಉದಾಸೀನಭಾವದಿಂದಿದ್ದನು. ಜೇವರ್ತನನ್ನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆತನು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಬಂದಾಗ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವಮಾನಕರವಾಗಿಯೂ ತನಗೆ ಕೋಪ ಬರುವಂತೆಯೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ತಾನು ಗಮನಿಸದವನಂತೆಯೇ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇತರರನ್ನು ಕಂಡಂತೆಯೇ ಜೇವರ್ತನನ್ನೂ ಸಹ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ದಯೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಂಡ ಶಾಂತಭಾವ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಜೇವರ್ತನ ಉದ್ದೇಶವು ನಿರರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ ಕಂಡಿತು ಹೀಗಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಜೇವರ್ತನ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನವು ಮೇಡಲಿನನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ತಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭವೇನೆಂದರೆ:

ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಮೇಡಲಿನನು ಆ ಊರನ ಒಂದು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ, ಅವನಿಗೆ ಯಾರೋ ಕೂಗಿಕೊಂಡಂತೆ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ

‘ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರು?’
ಎಂದು ಜೀವರ್ಬಿಗನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡನು

ದೂರದಲ್ಲಿ ಜನರ ಗುಂಪು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇವನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಕುದುರೆಯು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ತೊಡೆಗಳು ಮುರಿದು ಕುದುರೆಯು ಎಳಲಾರದೆ ಇತ್ತು. ಮುದುಕನು ಚಕ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ದುರ್ದೈವದೇಸೆಯಿಂದ ಭಾರವೆಲ್ಲವೂ ಆ ಮುದುಕನ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಬಂಡಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಆರ್ತ ಸ್ವರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಜನರು ಪ್ರಯತ್ನ ಸಿದ್ಧರು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಎಳೆದೂ ಆ ಮುದುಕನು ಜಜ್ಜಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಟ್ಟು ಗಾಡಿಯನ್ನೇ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಎಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಪಾಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಜೀವರ್ಬಸು ಭಾರವನ್ನೆತ್ತುವ ಜಾಕ್ (jack) ಯಂತ್ರವನ್ನು ತರಲು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಸೇರಿದ್ದ ಗುಂಪೆಲ್ಲವೂ ಆತನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು.

‘ಸಹಾಯಮಾಡಿರಪ್ಪಾ! ಈ ಮುದುಕನ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸುವ ಪುಣ್ಯವಂತರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇನಪ್ಪಾ!’ ಎಂದು ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಆರ್ತಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿ ‘ಭಾರವನ್ನೆತ್ತುವ ಜಾಕ್ ಯಂತ್ರವು ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಇದೆಯೇ?’ ಎಂದನು.

ಒಬ್ಬ ರೈತ — ಅದನ್ನು ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಅದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರಬಹುದು?

ರೈತ — ಪ್ಲಾಚೆಟ್ ಎಂಬ ಹತ್ತಿರವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ಕಳುಹಿ

ಸಿದ್ಧೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಮ್ಮಾರನಿದ್ದಾನೆ. ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಬೇಕು.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಕಾಲುಗಂಟೆಯೇ ?

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನೆಲವೆಲ್ಲವೂ ನೆನೆದು ಚಕ್ರಗಳು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲದೊಳಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕುಸಿದು ಆ ಗಾಡಿಯು ಮುದುಕನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನು ಐದು ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ಅವನ ಪಕ್ಕೇ ಲುಬುಗಳು ಮುರಿದು ಚೂರಾಗುವುದೇ ನಿಜವೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಕಾಲು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಕಾಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ರೈತರು — ಕಾಯಲೇಬೇಕು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಆವರೆಗೆ ಅನರ್ಥವೇ ಆಗುವುದು. ಗಾಡಿಯು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ರೈತರು — ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ !

ಮೇಡಲಿನ್ — ಕೇಳಿ, ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ನುಸಿದು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿದೆ ; ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ಆ ಬಡ ಮುದುಕನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಉಳ್ಳವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆ ? ಇದ್ದರೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಐದು ಲೂಯಿಡೋರ್ (ಸುಮಾರು ಐವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ) ಗಳ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆಯುವುದು.

ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಮೇಡಲಿನ್ — ಹತ್ತು ಲೂಯಿಡೋರುಗಳು ಬಹುಮಾನ !

ನಿಂತಿದ್ದವರು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದರು ; ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, 'ಪಿಶಾಚದಂತಹ ಶೋಣೆಯನಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಜಜ್ಜಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಂಥವನು ಹೋಗಬೇಕು,' ಎಂದು ಗೋಣಗುಟ್ಟಿದನು.

ಮೇಡಲಿನ್—ಯಾರಾದರೂ ಒನ್ನಿ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಲೂಯಿಗಳು.
ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು.

‘ಯಾರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿಲ್ಲ,’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು
ಕೇಳಿಸಿತು.

ಮೇಡಲಿನನು ತಿರುಗಿಸೋಡಲು ಜೇವರ್ಡನು ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಬಿದ್ದನು. ಈತನು ಬಂದಾಗ ಅವನಿದ್ದುದನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜೇವರ್ಡನು, ‘ಶಕ್ತಿಯೊಂದರಿಂದಲೇ ಆದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಇಂತಹ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಎತ್ತಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಅತಿ
ಭಯಂಕರ ಸಾಹಸಿಯಾಗಿರಬೇಕು,’ ಎಂದನು.

ಅನಂತರ ಮೇಡಲಿನನನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ,
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಒತ್ತಿಒತ್ತಿ, ‘ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡ
ಲಿನ್, ನೀವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾದ
ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ನೋಡಿರುವೆನು,’ ಎಂದನು.

ಮೇಡಲಿನನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು.

ಜೇವರ್ಡ್—ಅನನೊಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿಯು.

ಮೇಡಲಿನ್—ಓಹೋ! ಹಾಗೆಯೇ?

ಜೇವರ್ಡ್—ಆಹುದು. ಟೂಲಾನ್ ನಗರದ ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೇಡಲಿನನ ಮುಖವು ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು.
ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಾಡಿಯು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ
ಇದ್ದಿತು. ಫಾದರ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ‘ಅಯ್ಯೋ! ನಾನು ಸತ್ತಿ-
ನನ್ನ ಪಕ್ಕಲುಬುಗಳು ಒಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಚಾಕ್ ಯಂತ್ರ!
ಅಯ್ಯೋ!’ ಎಂದು ಅರಚಿದನು.

ಮೇಡಲಿನನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ, ‘ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ
ಇಪ್ಪತ್ತು ಲೂಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ಬಡ ಮುದು-
ಕನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ!’ ಎಂದನು.

ನಿಂತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಅಲುಗಲಿಲ್ಲ. ಜೇವರ್ಡನು ಮಾತ್ರ,
‘ನಾನು ಚಾಕ್ ಯಂತ್ರದಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲ ಒಬ್ಬನನ್ನು

ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲೆನು ; ಅವನು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಪರಾಧಿಯು, 'ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

‘ಅಯ್ಯೋ ! ಜಜ್ಜಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ !’ ಎಂದು ಮುದುಕನು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಮೇಡಲಿನನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ಹದ್ದಿನಂತೆ ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವರ್ತನನ್ನೂ, ಅಲಗದೆ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತಿದ್ದ ರೈತರನ್ನೂ ನೋಡಿ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಕಿರುಸಗೆ ನಕ್ಕು, ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಮೋಣಕಾಲೂರಿ, ಜನರು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಗಾಡಿಯ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತೂರಿಹೋದನು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಭಯ ಸಂದೇಹಗಳಿಂದ ಸ್ತಬ್ಧರಾದರು.

ಮೇಡಲಿನನು ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಭಾರದ ಒಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿ, ಅದನ್ನೆತ್ತಲು ತನ್ನ ಮೋಣಕಾಲನ್ನೂ ಮೋಣಕೈಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜನರು, ‘ತಂದೇ ! ಮೇಡಲಿನ್ ! ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬನ್ನಿ,’ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ಮುದಿ ಫಾಚೆಲ್-ವೆಂಟನು, ‘ಮಾನ್-ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನ್ ! ನೀನು ಹೊರಟುಹೋಗು ; ನಾನು ಸಾಯಲೇಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಹಂಬಲನ್ನು ಬಿಡು ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀನೂ ಜಜ್ಜಿಹೋಗುವೆ,’ ಎಂದನು. ಮೇಡಲಿನನು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದವರು ಉಸಿರಾಡದಷ್ಟು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿದ್ದರು. ಒಡಿಯ ಚಕ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಕುಸಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುವು. ಇದರಿಂದ ಮೇಡಲಿನನೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಆ ಗುಂಪು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿತು. ಒಡಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದಿತು ; ಚಕ್ರಗಳು, ನಿಂತಿದ್ದ ಗುಣಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಧ ಹೊರಗೆ ಒಂದುವು. ‘ಬೇಗನೆ ಬನ್ನಿ ! ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ,’ ಎಂಬ ಉಸುರುಕಟ್ಟಿದ ಉಬ್ಬಸದ ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಈ ಧ್ವನಿಯು ಯಾರದು? ತನ್ನ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಡಲಿನನದು.

ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸುಗ್ಗಿದರು. ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಇಷ್ಟತ್ತು ಕೈಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಬಂಡಿಯು ಎದ್ದಿತು. ಮುದಿ ಫಾಚೆಲೆವೆಂಟನು ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು.

ಮೇಡಲಿನನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದನು. ಮೈಯಿಂದ ಬೆವರು ಧಾರೆಗಳಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮುಖವು ಕಳಾಹೀನವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹರಿದು ಕೆಸರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದುವು. ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ಮುದುಕನು ಮೇಡಲಿನನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, 'ನೀನೇ ದಯಾಮಯ ನಾದ ದೇವರು,' ಎಂದನು. ಮೇಡಲಿನನಿಗೂ ಸಹ ತಾನು ದೈವಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟನೆಂಬ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಭಾವವು ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನು ತನ್ನನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಿರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವರ್ತನ ಮುಖವನ್ನು ಪರಮ ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ನೋಡಿದನು.

ದ್ರಿದಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೂ ಜೀವರ್ತನಿಗೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ಚರ್ಚೆಯು ನಡೆಯಿತು. ಫಾಂಪ್ಲಿನ್ ಎಂಬ ಬಡ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಿದ ಯಾವ ನೋ ಬಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಮೇಲ್ವರಿದು ಜಗಳವಾಡಿದಳೆಂಬ ತಪ್ಪಿತಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವರ್ತನು ಅವಳನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಇವನು ಆ ಊರಿನ ಸೊಗಸುಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ತರುಣನು. ಇವನು ಬಹಳ ಧನಿಕನಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಜೀವರ್ತನು ಇವನಲ್ಲಿ ಬಹು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನಿಗನು ಕೂಲವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಫಾಂಪ್ಲಿನ್‌ನನ್ನು ಬಂದೀಖಾನೆಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯಲು ಅವನು ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಪಾಪ! ಆ ಹೆಂಗಸು ತಾನು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೂ ಅವನು 'ನೀನು ಆರು ತಿಂಗಳು ಸೆರೆಮನೆ ಯಲ್ಲಿರಬೇಕು,' ಎಂದುತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಕೋಸೆಟ್ ಎಂಬ ಮಗುವಿದ್ದಿತು. ಆ ಮಗುವಿನಲ್ಲಾದರೂ ಕನಿಕರವಿಟ್ಟು ತನ್ನಲ್ಲಿ ದಯೆತೋರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಈ ಮಗುವನ್ನು ಬೇರೊಂದೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನೂ ಅವನ ಪತ್ನಿಯೂ ಸಹ, ತಮಗೆ ಇವಳಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ, ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಾಯಿಯು ಸೆರೆಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಆ ಮಗುವಿನ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಸತ್ತದವನು ಮಗುವನ್ನು ದಿಕ್ಕು ಪಾಲು ಮಾಡಿಬಿಡುವನು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಅವಳು ಎಷ್ಟು ಆರ್ತಿಯಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರೂ ಜೀವರ್ತನು, ಅವಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಿಂಚಿಗೊಡದೆ ಹೋದನು.

‘ಹೊರಡು ; ನಾಸಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದುದಾಯಿತು. ನಿನ್ನ

ಗೋಳಿಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯಿತಷ್ಟೆ? ಇನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಹೊರಟುಹೋಗು. ನಿನಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಾರಾಗೃಹ ವಾಸವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದೆ. ದೇವರೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಒಂದರೂ ಈ ವಿಧಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಾರ; ಹೊರಡು,' ಎಂದು ಜೇವರ್ತನು ಗಜರಿದನು.

ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಮೊದಲೇ, ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಇವರಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿ ಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಕದಕ್ಕೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು ನಿಂತು, ಘಾಂಟೈನಳ ಅತ್ಯಂತ ದೈನ್ಯದ ಗೋಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಆತನು ಘಾಂಟೈನಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡುವಂತೆ ಜೇವರ್ತನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಜೇವರ್ತನು ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಎಲಾ, ನೀನು ನನಗೆ ತಕ್ಕ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ? ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಅಥವಾ ನೀನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಈ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಇರು; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಬಂದ ಕಡೆ ಇರು. ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನೂ ನನ್ನ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಬಡಹೆಂಗಸು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೆಮ್ಮಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ದಯಾಳುಗಳಾದ ದಾದಿಯರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಆತುರವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ

ಮಗುವಿಗಾಗಿ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕರೆತರು ವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆ ಸತ್ತಾಧಿಕಾರಿಯೂ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಏನೇನೋ ನೆಪದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಮಗುವನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ತಾನೇ ಹೋಗಿಬರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಜೇವರ್ತನು ಆಕ ಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆತನ ಕಚೇರಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನನ್ನು ಪೋಲೀಸ್‌ಕೆಲಸ ದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ (dismiss) ಮಾಡಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯನ್ನು ಇವನಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಏತಕ್ಕೊಂದು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಜೇವರ್ತನು, ತಾನು ಆ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಪೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ, (Prefecture of Police) ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ಹಿಂದೆ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನು ಭವಿಸಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು,' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಆದರೆ, ಫಾದರ್ ಷ್ಯಾಂಪ್ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಎಂಬ ಬೇರೆೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೆಂದು ದಸ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವನ ವಿಚಾರಣೆಯು ಆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಆರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದು ಜೇವರ್ತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಜೇವರ್ತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನಜಾವದ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕುದುರೆಯ ಬಾಡಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲವೂ ಇವನ ಆತ್ಮವು ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದಿರಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ

ಹೋಯಿತು. ಸ್ವಪ್ನಪ್ರಾಯವಾದ ಅನೇಕ ಆಲೋಚನಾ ತರಂಗಗಳು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು.

ಅವನಿಗೆ ಆಗತಾನೆ ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯ ಮೆಂಪರದಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾದಂತೆ ಆಯಿತು. ತಾನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡಿದಾದ ಬಂಡೆಯಮೇಲಿಂದ ಜಾರುತ್ತ, ಗಡಗಡನೆ ನಡಗುತ್ತ, ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಆಳವಾದ ಕಮರಿಯ ಅಂಚಿನಿಂದ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು. ಈ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ, ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬನು ಇವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿದನು. ದೈವವು ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೆಂಬ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆ ಕಮರಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಈ ಕಮರಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಾಗಲಿ ಜೀಳಜೀಕಾದುದಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಇತ್ತು. ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದುದಾಗಲೆಂದು ತಾನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು.

ಕಳೆದ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ತನ್ನ ದುರಾಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ದುಷ್ಟಲಾನುಭವನನ್ನು ಪಡೆದುದು ಇದೇ ವೇದಲು.

ಅವನು ಬಲು ಬೇಸರದಿಂದ ಆ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಟ್ಟು, ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ, 'ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವು ನೆರವೇರಿತು,' ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಸತ್ಯವಂತವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವು ಯಾವುದು? ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವುದಷ್ಟೆ! ಆದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ! ಅವನು ತನಗೆ ಮಹಾದುಸ್ತೀರ್ತಿಯನ್ನು ತರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದ ಪಾಪಬುದ್ಧಿಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೆರೆದಂತಾಯಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ: ಈಗ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅತಿ ನೀಚ

ನಾದ ತಲೆಯೊಡಕನಂತೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿ ಅವನ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಕಳೆದು, ಅವನಿಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲುವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಕೊಲೆಪಾತಕನೇ ಆಗಿದ್ದನು. ಎಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ (ತನಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಫಾದರ್ ಷ್ಯಾಂಪ್ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಗೆ) ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನನುಭವಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸಜೀವನಾಗಿ ಸುಡಿಸುವನೋ ಎಂಬಂತಹ ಭಯಂಕರ ಮರಣರೂಪ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದ್ದನು.

ತನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟು ಅನರ್ಥವುಂಟಾಗಿರುವ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲವೂ ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಹಿಂದೆ ತನಗೆ ಸದುಪದೇಶಮಾಡಿದ ಪಾದ್ರಿಯು ತನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ನೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಪರಮ ಗುಣಶಾಲಿಯೆನಿಸಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೋಡಲಿನನು ಆ ಪಾದ್ರಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಹಾ ದ್ರೋಹಿಯಾಗಿಯೂ, ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮನಾಗಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೇ ಶುದ್ಧನಾಗಿಯೂ ಕಂಡಂತೆ ಇವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಜನರು ತನ್ನ ವೇಷದಿಂದ ಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರೆಂತಲೂ ಪಾದ್ರಿಯು ತನ್ನ ನಿಜತ್ವವನ್ನು ಬಲ್ಲನೆಂತಲೂ, ಜನರು ತನ್ನ ಸಜೀವ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದ್ದರೆಂತಲೂ ಪಾದ್ರಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದ್ದನೆಂತಲೂ ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿರ್ಧರವಾಯಿತು.

ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು! ತಾನು ಆರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಪರಾಧಿಯಾದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ದಂಡನೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ನಿರಾಪರಾಧಿಯಾದ ಷ್ಯಾಂಪ್ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಬೇಕು. ಇದಲ್ಲವೇ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದುದು! ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವ ಮಾನದ ವಿಜಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೃದಯ ಭೇದಕವಾದುದು! ಅಹುದು; ಇದೇ ಇವನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಡೆಯ

ಕರ್ತವ್ಯ! ಇವನು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅಯ್ಯೋ! ದುಷ್ಟ ವಿಧಿಯೇ! ಅವನು ಭಗವಂತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧನೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗಿಂತಲೂ ಅಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬೀಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ತಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ತನಗೇ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು,

‘ಆಗಲಿ! ಇದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಸರಿ. ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಳಿಸುವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತ,’ ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದಾಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆಯಿತು. ತಾನು ತನ್ನ ಅಪರಾಧಿತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ, ತನ್ನ ಧೀರತ್ವವನ್ನೂ, ಕಳೆದ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಾನು ಸತ್ಯಶೀಲನಾಗಿದ್ದುದನ್ನೂ ತಾನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಗೌರವಿಸಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ತನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದೆಂದು ಇವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಆದರೆ ಈ ಭಾವವು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ತಾನು ಪೆಟಿಟ್ ಜರೈಲ್ ಎಂಬ ಮಗುವಿನಿಂದ ನಲವತ್ತು ಸೌಗಳನ್ನು ಕದ್ದ ಅಪರಾಧಿ ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತು. ಈಗ ತನಗೆ ಕ್ಷಮೆ ದೊರೆತರೂ ಮುಂದೆ ಈ ಮರೆಮಾಚಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯರೀತಿಯಾಗಿ ತನಗೆ ಮರಣಾಂತವಾಗಿ ಕ್ರೂರದಂಡನೆಯು ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುವುದೇ ನಿಜವೆಂತಲೂ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಇವನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಿರುನಗೆ ನಕ್ಕನು.

ಹಗಲೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಆರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಜನರು ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಸೆರೆದಿದ್ದರು. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವು ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೋ ದೊರಕಿತು.

ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಗಮನಿಸುವರು ಯಾರು ! ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಗೋಡೆಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬಾಗಿಲಿನ ಮುಂದೆ, ಮರದ ಕಾಲುಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಕಾಲುಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ಸಿಪಾಯಿಗಳ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಇವನಿಗೆ ಕಡೆಯಸಕ್ಕ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆದರೂ ಇವನು ಅತ್ಯಂತ ಒರಟನಾಗಿಯೂ, ಶುಂಠ ನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಭಯಂಕರಾಕಾರನಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಇವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ನೋಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ತನಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಂತೆಯೂ, ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತನ್ನನ್ನೇ ಹೋಲದಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಬಿರಿಗೂದಲಿಸಿದಲೂ ಚಪಲವಾದ ಮತ್ತು ಭಯಂಕರವಾದ ಬಿರಿಗೂಡ್ಡೆಗಳಿಂದಲೂ, ಅವನು ಹೊದೆದಿರುವ ಅಂಗವಸ್ತ್ರದಿಂದಲೂ ಅವನು ತನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಂತೆಯೂ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ತಾನು ಗ್ರಾಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತನಗುಂಟಾಗಿದ್ದಂತಹ ಭಯಂಕ ರಾಶೀಚಸೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅವನೂ ಕ್ರೋಧಾವೇಶಭರಿತನಾಗಿ ದ್ದಂತೆಯೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಕಂಡಿತು.

ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು, 'ಅಯ್ಯೋ, ದೇವರೇ ! ನಾನು ಮತ್ತೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕೇ ?' ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಚಿತ್ತ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು. ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಎದೆ ಝಲ್ಲೆಂದಿತು. ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅಂತರಾತ್ಮ ದಿಂದ, 'ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಬ್ರೆನೆಟ್, ಜೆನಿಲ್‌ಡ್ಯೂ, ಕೋಷೆಪೆಯಿಲ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಮಂದಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯಾಯಿತು. ಇವರೂ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದ ವರೇ. ಈ ಮೂವರೂ, 'ಈಗ ಬಂದಿಯಾಗಿರುವವನೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು,' ಎಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳಿದರು. ಇವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳುವಾಗಲೂ, ಸೇರಿದ್ದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಅಪರಾಧಿಯ ಹಣೆಯ ಒರಹವು ಕಂಡಂತೆಯೇ ಆಗುವುದೆಂದು ಗುಜುಗುವುಲು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯು, 'ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ, ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ. ನಾನು ಇನ್ನು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳುವೆನು,' ಎಂದನು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಸರಿದು ಬಂದಂತಾಯಿತು. 'ಬ್ರೆನೆಟ್, ಜೆನಿಲ್‌ಡ್ಯೂ, ಕೋಷೆಪೆಯಿಲ್, ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಬಂತು.

ಈ ಸ್ವರವು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಕರವಾಗಿಯೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾಗಿ ವಿವರ್ಣಮುಖರಾದರು.

ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಗಳೂ ಈ ಸ್ವರವು ಕೇಳಿಬಂದ ಕಡೆಗೇ ತಿರುಗಿದ್ದವು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಹಿಂದೆ ಗೌರವಸ್ಥರಾದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬಾತನು ಎದ್ದು, ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಧರ್ಮಾಸನಕ್ಕೂ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ನಡುವೆಯಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಜಾಗಿನನ್ನು ನೂಕಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತನು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೂ ಸರಕಾರದ ಪಕ್ಷದ ವಕೀಲನೇ ಮೊದಲಾದ ಇವತ್ತು ಮಂದಿಯು ಇವನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಆ ಕ್ಷಣವೇ, 'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನ್!' ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೂಗಿದರು.

ಓಹೋ! ಅವನೇ ನಿಜ! ಅವನ ಮುಖದಮೇಲೆ ಜೆನ್ನಾಗೆ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವನು ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಅವನ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಲುವಂಗಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಮುಖವು ಕಳಾಹೀನವಾಗಿತ್ತು; ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡುಕವುಂಟಾದಂತೆ ಇತ್ತು. ಆರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗಲೇ ಅರ್ಧ ಸರಕಿದ್ದ ಅವನ ಕೂದಲು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತೀರ ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಇವನ ಮೇಲೆಯೇ ನೆಟ್ಟಿದ್ದವು. ಇವನು, ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾದ ಕೋಣೆಪೆಯಿಲ್, ಬ್ರೆವೆಟ್ ಮತ್ತು ಜೆಸಿಶಾಡ್ನೊ ಇವರಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ಬಂದು, 'ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದನು. ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಯೂ ಬೆರಗಾಗಿ ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ತಮಗೆ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತಲೆಯನ್ನು ಳ್ಳಾಡಿಸಿದರು.

ಸರಕಾರದ ಪಕ್ಷದ ವಕೀಲನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವುದೆಂದನು. ಆದರೆ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೊಡಲಿನನು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರ ಎದೆ ಝಲ್ಲೆನ್ನುವಂತಹ ಧ್ವನಿಯಿಂದ, 'ಸ್ವಾನಿಾ ವಕೀಲರೇ, ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ; ನನಗೇನೂ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ; ನೀವೇ ನೋಡುವಿರಿ; ನೀವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸದೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ನಡೆಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಾಹರ್ತನಾಗಿರುವ ಅಪರಾಧಿಯು ನಾನು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಚಾಂತವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವವನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ. ಇದು ನಿಜವು. ನಾನು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಭಗವಂತನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ನಾನಿಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೇಗಾದರೂ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ಹೆಸರ

ನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವೇಷಾಂತರದಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಪುನಃ ಸತ್ಯವಂತರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಸೆನಿಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುವುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ನಾನು ಹೇಳಲಾಗದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ನನ್ನ ಜೀವಮಾನಚರಿತ್ರವನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ತಿಳಿಯುವುದು. ನಾನು ಮಾನ್‌ಸೀಸರ್ ಎಂಬ ಪಾಟ್ರಿಯ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕದ್ದೆನು; ಇದು ನಿಜ. ಪೆಟಿಟ್ ಜರೈಲ್ ಎಂಬ ಮಗುವಿನ ಹೂವನ್ನು ಕದ್ದದೂ ನಿಜ. ಜೇನ್ ವಾಲ್ಚೀಸನು ಬಹಳ ದುರಾತ್ಮನೂ, ನೀಚನೂ ಎಂದು ಅವರು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದುದು ನ್ಯಾಯವು. ಆದರೆ ಅವನೇ ಅಷ್ಟು ದೂಷಣೆಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗಲಾರನು. ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ, ಲಾಲಿಸಬೇಕು; ನನ್ನಂತಹ ಕೀಳಾದ ಮನುಷ್ಯನು ದೈವಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪುತಿಯಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತನಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಯಾವ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರವೊಂದಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆನೋ, ಅಂತಹ ದುರ್ಯಶವು ಜನರಿಗೆ ಒಳ ಹಾನಿಕರವಾದುದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಗ್ಯಾಲೀ ಹಡಗೇ ಗ್ಯಾಲಿಯ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಲೇ ಅವನು ಕಠೋರನೂ, ನೀಚನೂ ಆಗುವನು. ತಮಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದರೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ದುರಾಮಯವಾದ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಗ್ಯಾಲೀ ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾನೊಬ್ಬ ದಡ್ಡನಾದ ರೈತನು, ಮಂಕುಮಂಕಾಗಿದ್ದೆನು. ಗ್ಯಾಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ನಾನು ಮೊದಲು ಶುಂಠನಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಮಹಾ ದುಷ್ಟನಾದೆ; ಮೊದಲು ಮರದ ಕೊರಡಿನಂತಿದ್ದವನು ಅನಂತರ ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳಿಯಾದೆ. ಮಹಾ ಕ್ರೂರತನದಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ

ನಾನು, ಈಚೆಗೆ ಪರೋಪಕಾರ ಗುಣದಿಂದಲೂ ದಯಾಪರತ್ವ ದಿಂದಲೂ ಉದ್ಧಾರವಾದೆ. ಆದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳು ವುದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಾರದು. ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತೆ, 'ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ, ಈ ಸ್ವಾಧೀನವಾದಿಯು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸು ತ್ತಿರುವನಲ್ಲಾ,' ಎಂದು ಸ್ವಾಧೀನವಾದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವುದೆನ್ನುವರಿ, ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲಿ! ಅಂತೂ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡ ಬೇಡಿ. ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಜನರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲವೆ! ಆ ಜೀವರ್ತನು ಇಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸು ತ್ತಿದ್ದನು,' ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಅವನ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದಯಾ ಸುಯವಾದ ಮತ್ತು ಹೃದಯಭೇದಕವಾದ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ರಿವೆಟ್, ನನಗೇನೋ ನಿನ್ನ ಗುರುತಿದೆ. ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆಯೋ.....'

ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿರಾಸಿಸಿ ಅನಂತರ, 'ಗ್ಯಾಲಿ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ತೂಗಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೆಣಿಗೆಯ ಹಗ್ಗದ ಜ್ಞಾಪಕವು ನಿನಗಿದೆಯೋ?' ಎಂದನು.

ಬ್ರಿವೆಟನು, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿ, ಅವನನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೂ ನೋಡಿದನು.

ತರುವಾಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಜೇನಿಲ್‌ಡ್ಯೂ ಎಂಬ ಗೌರವ ನಾಮವನ್ನು ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ ಯಲ್ಲವೇ! ಜೇನಿಲ್‌ಡ್ಯೂ! ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ಎಡಭುಜದಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಟಿ. ಎಫ್. ಪಿ. ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಒಂದು ದಿನ, ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಾದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನೇಲೆ ಆ ಭುಜವನ್ನು ಇಟ್ಟುದಾದರಿಂದ ಆ ಭುಜವೆಲ್ಲವೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅಕ್ಷರಗಳು ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಅಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದನು.

ಚೆನಿಲ್‌ಡ್ಸ್, 'ಅಹುದು, ನಿಜ,' ಎಂದನು.

ಕೋಷೆಪೆಯಿಲನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಕೋಷೆಪೆಯಿಲ್, ನಿನ್ನ ಎತವೋಳಿನನ್ನೇಲೆ ಗಾಯವಾಡಿ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದ ಪುಡಿಯಿಂದ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ತಾರೀಖನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿರುವರಲ್ಲವೆ? ಅದು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಕಾಸೆಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಳಿದ ೧೮೧೫ ನೆಯ ಮಾರ್ಚ್ ೧ನೇ ತಾರೀಖು. ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಂಗಿಯ ತೋಳನ್ನು ತೆರೆ,' ಎಂದನು.

ಕೋಷೆಪೆಯಿಲನು ಅಂಗಿಯ ತೋಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದನು. ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದವರ ದೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇವನ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುವು. ಒಬ್ಬ ಸಿಸಾಯಿಯು ದೀಪವನ್ನು ತಂದನು. ಅದೇ ತಾರೀಖು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

ಅನಂತರ ದುಃಖಭಾಗಿಯಾದ ಮೇಡಲಿನನು ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಯಿತೆಂಬ ಭಾವದಿಂದಲೂ, ನಿರಾಶನಾದುದರಿಂದಲೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನಜಾಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದನು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದವರು, ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಗಲೂ ಅವರ ಎದೆಯು ಝಲ್ಲೆನ್ನುವುದು. ಅನಂತರ ಆತನು, 'ಈಗಲಾದರೂ ನಾನು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದನು.

ಆಗ ಆ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ವಾದಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ವಕೀಲರೂ ಇಲ್ಲ, ಸಿಸಾಯಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ; ನೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಡವಗುಟ್ಟುವ ಎದೆಗಳೂ ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಿತ್ತೆಂದು

ಗೋಚರವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಪುಕಾಶವೊಂದೂ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ತೇಜಸ್ಸು ಮೂಡಿದಂತೆ ಆಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ವಿಭ್ರಾಂತ ರಾದರು.

ಯಾರು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಂತೆ, ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಮಹಾ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದುದಲ್ಲದೆ, ಈತನು, ತನಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬಾರದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿರುವನೆಂಬುದು ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತು.

‘ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾನು ವಿಘ್ನಮಾಡಲಾರೇನು, ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವಾದಕಾರಣ ನಾನು ಹೊರಡುವೆನು. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇಕವಿವೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದು ಈ ವಾದಿಯ ಪಕ್ಷದ ವಕೀಲರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಒಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಿಸಿ ತರಿಸಬಹುದು,’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀ ನನು ಹೊರಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಡಿದವರೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆ ಜನರ ಗುಂಪು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಅವನಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ ಬಂದನು. ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರು ತೆರೆದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತನು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಅವನು, ‘ಸ್ವಾಮಿ, ವಕೀಲ ಮಾನ್ಸಿ

ಯುರವರೇ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅನಂತರ, ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ, 'ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕನಿಕರಪಡುವಿರಲ್ಲವೇ? ಪರಮಾತ್ಮಾ! ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲುದ್ದೇಶಿಸಿರುವೆನೆಂಬುದು ನನ್ನಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು, ಇಂತಹ ಸು ಸಂಧಿಯು ಇವನಿಗೆ ದೊರೆಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಅಸೂಯೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯೊದಗಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದಾಲೋಚಿಸುವಿರಿ,'

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು. ಬಾಗಿಲು ಹೇಗೆ ತೆರೆಯಿತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಅವೋಘ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಯೇ ಇರುವರಷ್ಟೆ.

ಅನಂತರ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದ ಪಂಚಾಯಿತರ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ, 'ಷ್ಯಾಂಸ್' ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಎಂಬಾತನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು, ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಬಂದ 'ಷ್ಯಾಂಸ್' ಮ್ಯಾಥ್ಯೂನನ್ನು ಮಂಕು ಬಡಿದವನಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಥೆಯು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತನಗರ್ಥವಾಗದ ಕಾರಣ, 'ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವರು ಎಲ್ಲರೂ ಹುಚ್ಚರು! ಹುಚ್ಚರು!' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ನೆಟ್ಟನೆ ಘಾಂಟೈನಳು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದನು. ಜೇವರ್ತನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದನು; ಅವನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿದನು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ತಾನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕರೆತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಇತರ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಜೇವರ್ತನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಜೇವರ್ತನು ಮಹಾ ಕಠಿಣನಾಗಿ, ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಎದೆಯೊಡೆದು ಘಾಂಟೈನಳು ಇವರೆದುರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು. ಜೇವರ್ತನು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ತಾನು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿದ್ದುವು. ಫೇಗೋ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ, ಅವನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಮುಂದುಕಿಯು, ಅವನು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಳು.

ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಗ ಅವನು, 'ನಾನು ಸೆರೆಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯ ಕಂಬಿಯೊಂದನ್ನು ಮುರಿದು, ಅದರೊಳಗಿಂದ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಬಂದೆನು,' ಎಂದು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ, 'ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗುವೆನು. ಸಿಸ್ಟರ್ ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಹೋಗು,' ಎಂದು ಹೇಳಿಕಳು ಹಿಸಿದನು.

ಮುಂದುಕಿಯು ಅದರಂತೆ ಬೇಗನೆ ಹೋದಳು.

ಅವನು ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಉಡುಪುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಪಾಟದಿಂದ ಒಂದು ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಹರಿದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನಿಡುವ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿಕಟ್ಟಿದನು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಇವನಲ್ಲಿ ಆತುರವಾಗಲಿ ಕಾತರವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡಾವೃತ್ತಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿ ಬಂತು. ಅವನು, 'ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ,' ಎಂದನು.

ಸಿಪ್ಪರ್ ಸಿಂಸ್ಲಿಸಳು ಒಳಗೆ ಬಂದಳು.

ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಒಂದೆರಡು ಅರ್ಧ ವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಕೆ, ತಪ್ಪುಬಾಳಿ, ಆಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, 'ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಮಾನ್ ಸಿಯುರವರು ಇನ್ನೊಂದಾವೃತ್ತಿ ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದಳು.

ಅವಳು ಅವನು, 'ಇಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಿಡುವರು. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು,' ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ಹತ್ತುವ ಗದ್ದಲವೂ, ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಮುಂದುಕಿಯು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರ್ತ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಕೇಳಿ ಸಿತು.

ಆ ಮುಂದುಕಿಯು, 'ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ, ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೂ ಪುನಾಣಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿನ ಹಗಲೆಲ್ಲ ನಾ ನಿಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ಷಣ ಕಾಲವೂ ನಾನು ಈ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಒಟ್ಟುಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಈ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಯಾಗಲಿ, ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೂ ಇಲ್ಲ; ಒಳಗೆ ಹೋಗಲೂ ಇಲ್ಲ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನು, 'ಆದರೆ ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪವಿರುವುದಲ್ಲ! ' ಎಂದನು. ಒಳಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಇದು ಜೀವರ್ತನ ಧ್ವನಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಕದವು ಒಳಗಡೆಯ ಬಲ ಭಾಗದ ಗೋಡೆಯ ಮೂಲೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ದೀಪವನ್ನೊದಿ ತಾನು ಈ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದಣ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಿತುಕೊಂಡನು.

ಸಿಸ್ಟರ್ ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತಳು.

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು.

ಜೀವರ್ತನು ಒಳಗೆ ಬಂದನು.

ಅನೇಕ ಜನರು ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದೂ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಮುದುಕಿಯು, ಒಳಗೆ ಬರುವವರನ್ನು ತಡೆದು, ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ, ದ್ವಂದೂ ಸಹ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬಂತು. ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯು ಮಂಕಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಜೀವರ್ತನಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗೋಣವೆಂಬ ಭಾವವು ಹುಟ್ಟಿತು.

ಆದರೆ ಕರ್ತವ್ಯವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡದಂತೆ ಇವನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ ತಡೆಯಿತು. ಇದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಆಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಪುಶ್ಚೆಯನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಡೋಣವೆಂಬ ಎರಡನೆಯ ಆಲೋಚನೆಯು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಸಿಸ್ಟರ್ ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು ತನ್ನ ಜನ್ಮಾವಧಿಯಾಗಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು

ಹೇಳಿದವಳೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವು ಜೇವರ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಇದ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ಅವನು ಈಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

‘ಅಮ್ಮಾ ! ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವಿರಾ?’ ಎಂದನು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಆ ಬಡ ಮುದುಕಿಗೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಅವಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೋದಳು.

ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿ, ‘ಅಹುದು,’ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅನಂತರ ಜೇವರ್ತನು, ‘ತಾಯಿ, ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳುವೆನೆಂದು ಬೇಸರಪಡಕೂಡದು, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.—ಇದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಈ ದಿನ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವನು. ನಾವು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವೆವು. ಅವನ ಹೆಸರು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್ ಎಂದು. ಅವನನ್ನು ನೀವು ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದನು.

ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳು, ‘ಇಲ್ಲ,’ ಎಂದುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಆಕೆ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಎರಡು ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನುವಾನಿಸದೆ, ಸುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಳಂತೆ ಬೇಗನೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

‘ತಾಯಿ, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು,’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೇವರ್ತನು ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಸತ್ಯವಾದಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಿಂಪ್ಲಿಸಳ ಈ ಧೃಢವಾದ ಉತ್ತರವು ಸತ್ಯವೆಂದು ಜೇವರ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಆಗತಾನೇ ಆರಿಸಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೀಪದ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಅನುವಾನವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಗಂಟೆಯು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಅದೇ ರಾತ್ರಿ, ಕತ್ತಲೆ
ಯಲ್ಲಿ, ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಮಾ——ಸರ್——
ಮಾ——ಮನೆಯಿಂದ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಬೇಗಬೇಗನೆ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನು ಯಾರು? ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೆ!
ಇವನು ಒಂದು ಗಂಟನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ
ನೆಂತಲೂ, ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊದಿದ್ದನೆಂತಲೂ, ಇವನನ್ನು
ಸಂಧಿಸಿದ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಬಂಡಿಹೊಡೆಯುವವರು ಸಾಕ್ಷ್ಯ
ಹೇಳಿದುದರ ಮೇಲೆ ಇವನ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧವು ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿತು.
ಇವನು ತನ್ನ ಹಣವನ್ನೂ ಮೇಣದ ಒತ್ತಿಯ ಕೊಳವೆಗಳನ್ನೂ
ಹೂತಿಡಲು ಬ್ಲೇರಿ ಸಟ್ಟಣದ ಬಳಿಯ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗು
ತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ಹಡಗು ಟೂಲಾನ್ ಪಟ್ಟಣದ ರೇವಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಹಡಗಿನ ಪಟವನ್ನು ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದು, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಜೋಲಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ತನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೇಡಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು, ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವಾಗ ತಾನೇ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲವೂ ಅವನನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷಿತನಾದ ಅಪರಾಧಿಯು ಟೂಲಾನ್ ಪಟ್ಟಣದ ರೇವಿನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾದನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ನಿಜಾಂಶವೇನೆಂದರೆ: ಅವನು ಹೇಗೋ ನೀರಿನ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಲಂಗರುಹಾಕಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ರಾತ್ರಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಆ ರಾತ್ರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಊರನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಉಡುಪನ್ನು ಕೊಂಡು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಕೆಲವು ವಾರಗಳನಂತರ ಆ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ, ಬಹಳ ಗೋಪ್ಯವಾದ ಯಾವುದೋ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು

ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ವಾಸ ವಾಗಿದ್ದ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟನು.

ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನಾದ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್ ಎಂಬುವನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಗುಲಾಮಳನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಹಳ ಕ್ರೂರತನದಿಂದ ಹಿಂಸೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆ ಯಜಮಾನನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಳೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಅವರು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಚೆಚ್ಚಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಕೂಡಲೆ ಹೋಗಿ ಅಂದವಾದ ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದು ಸುಂದರಳಾದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಥರೈನ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು, ಆ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆ ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಐದು ನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮುಂಜೆಯೇ ತಾನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ 'ಗಾರ್‌ಬ್ಯೂ ಮಂದಿರ'ವೆಂಬ ಗೋಪ್ಯವಾದ ವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮಲಗಿದ್ದ ಹಾಸುಗೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು, ಅವಳು ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಅಲುಗಾಡದೆ ಇದ್ದನು.

ಅವನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಸ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮೂಡುತ್ತಲಿತ್ತು. ಇವನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೂ, ಸತ್ತದ ಯಜಮಾನನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಪೋಷಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಾಗಲೂ, ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಷ್ಟ

ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದಾಗಲೂ, ಅವನ ಹೃದಯವು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಮರುಕಗೊಂಡಿತ್ತು. ಕಷ್ಟದೇವಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕನಿಕರವೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೊಕೆತ ವ್ಯಾವೋಹವೂ ಆ ಮಗುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಈಗ ಉಕ್ಕಿ ಪುವಹಿಸಿತು.

ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾದ ಶುದ್ಧಚ್ಛಾಯಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಎರಡನೆಯದು. ಅವನ ಮನಃಪುಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಪಾದ್ರಿಯು ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ಉದ್ಭವಗೊಳಿಸಿದ್ದನು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಪ್ರೇಮಗುಣವನ್ನು ಉದ್ಭವಗೊಳಿಸಿದಳು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ಓದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದೂ, ಅವಳು ಆಡುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದೂ, ಇವೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಜೀವನದ ವ್ಯವಸಾಯವಾದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಅವಳ ಸಂಗಡ ಅವಳ ತಾಯಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೂ ಅವಳಿಗೆ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದನು.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು 'ಅಪ್ಪ! ಅಪ್ಪ!' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳಿಗೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನ ಜೀರೆ ಹೆಸರೇ ತಿಳಿಯದು.

ಅವನ ಮನೆಯ ಬಳಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಿರುಕನು ಕುಳಿತು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಕಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ರೂಢಿಯಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆ ತಿರುಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇವನು ಕಾಸನ್ನು ಇಟ್ಟಾಗ, ತಿರುಕನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಿದನು. ಅದು ತಿರುಕನ ಮುಖವಲ್ಲ—ಜೀವರ್ತನದು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹೊಸಬರು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಡಿಗಳ ಸವುಳವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯಾದ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ, ಜೀವರ್ತನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರು

ವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಜೀವರ್ತನು ಹೊರಗೆ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಬ್ಬಾಗುತ್ತಲೇ, ತನ್ನ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಬೀದಿಯಿಂದ ಬೀದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ನಡೆದುಹೋದರು. ಅನಂತರ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಇವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಇವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನು ಒಬ್ಬ ನಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಬೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಕಂಡು, ದಾರಿಯು ಎರಡಾಗಿ ಕವಲೊಡೆಯುವ ಸ್ಥಳದವರೆಗೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋದನು. ಒಂದು ದಾರಿಯ ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆಯಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದರ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಹರೆಯವನು ಇವನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಂತೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಬೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಧೈರ್ಯವಾಡಿ ಆ ಬೀದಿಯ ಮೂಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಎಳೆಂಟು ಮಂದಿ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಗುಂಪಾಗಿ ಆಗತಾನೆ ರೂ ಮೋಲನ್‌ನೂ ಎಂಬ ಆ ಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ್ದರು. ಇವನಿಗೆ ಅವರ ಸನೀನುಗಳು ಥಳಗುಟ್ಟುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವರು ಇವನ ಕಡೆಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎತ್ತರವಾದ ಆಕಾರದ ಜೀವರ್ತನೇ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದ ಈ ಗುಂಪಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು, ಮೆಲ್ಲಗೂ ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಮುಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೂ ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಇದರಿಂದ, ಅವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಂದುಗಳನ್ನೂ, ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೂ, ಓಣಿಗಳನ್ನೂ, ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಅವರು ಒರುತ್ತಿದ್ದ ವಿಳಂಬದಿಂದಲೂ, ಅವರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಅವರು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನವನ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಒರಲು ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಇದು ಬಹಳ ಭಯಂಕರ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಇದು ಮೂರನೆಯಾವೃತ್ತಿ ಒದಗಿದ ಭಯಂಕರ ವಿಪತ್ತು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇವನಿಗೆ ಈ ವಿಪತ್ತು ಒದಗುವ ಸಂಭವವಿತ್ತು. ಈಗ ಆಗುವ ಗ್ಯಾಲಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತಹ ಗ್ಯಾಲಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲ. ಈಗ ಆಗುವ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವನು ಕೋಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನೇ ತೊರೆದು ಹಾಗೂ ಜೀವಿಸಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರವೇ ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನ ರೀತಿಯು ಈಗ ಬಹಳ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾದ ಮಹಾ ಯೋಗಿಯ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಯ ಅದ್ಭುತ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿ ಹೆಗಲಿಗೆ ತೂಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವನಂತೆ ಇದ್ದನು. ಸಮಯ ಬಂದಂತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇವನಿಗಿದ್ದ ಇತರ ಅನುಕೂಲ ಶಕ್ತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಟೊಲಾನ್ ನಗರದ ಗ್ಯಾಲಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಪಡೆದಿದ್ದ ಅನುಭವದಿಂದ ಇವನು ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೃಣನಾಗಿದ್ದನು. ಸಮಯ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಡಿದಾದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಆರು ಅಂತಸ್ತುಗಳವರೆಗಾದರೂ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಬಲ್ಲ ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಇವನು ಕಲಿತಿದ್ದನೆಂದರೆ ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಎಣಿಯಾಗಲಿ, ಕೂಚಗಳಾಗಲಿ ಯಾವುದೊಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂಭಾಗ, ಭುಜಗಳು, ಮೊಣಕಾಲು

ಗಳು, ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸಹ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಇತ್ತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಗೋಡೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅಳತೆ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಿಂಬೆಯ ಮರವಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಗೋಡೆಯು ಸುಮಾರು ಹದಿನೆಂಟು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿತ್ತು. ಈ ಗೋಡೆಯಿದ್ದ ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲಣ ತುದಿಯ ಮೂಲೆಯ ವರೆಗೆ ಬುಡದಿಂದ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರವಾದ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಡವಿತ್ತು. ಈ ತ್ರಿಕೋಣದ ಭಾಗವು ಸುಮಾರು ಐದು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ, ಗೋಡೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಲು ಸುಮಾರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಡಿಗಳ ದೂರ ಹತ್ತಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಪ್ಪಟೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲನುಕೂಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳದೇ ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತುಲು ಬಾರದು. ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೇ? ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನಿಗೆ ಈ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾರಹೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹತ್ತುವ ಮನುಷ್ಯನು ಪವನ ತಪ್ಪಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವನು.

ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಹಗ್ಗವು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೂ ಮೋಲನ್ ಸೂ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹಗ್ಗವೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಬೇಕು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಹಗ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಷ್ಟ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ, ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಕಾಶವು ಹೊಳೆದು ದಿಕ್ಕುತೋರದಂತಾಗುವುದು. ಮಿಂಚಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿಕ್ಕುತೋರಿಸುವುದೂ ಉಂಟು.

ನಿರಾಶನಾಗಿ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಜೆನ್‌ರಾಟ್ ಎಂಬ ಮುಂದಣ ಬೀದಿಯ ದೀಪದ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ದೀಪಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಹಗ್ಗವು ಆ ದೀಪದ ಕೆಳಗಿನ ಚಿಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲರುವದೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು, ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಒಂದು ನೆಗೆತಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಆ ಬೀದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಚಿಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಚಿಲುಕವನ್ನು ತನ್ನ ಚಾಕು ಎಸೆ ಮೊನೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ದೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಹಗ್ಗವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಜೀವದ ಮೇಲಣ ಆಸೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಮೃತ್ಯುವಿನೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಹೋರಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಧೀರರು ಸಮಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಿಂಚಿನಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಅನಂತರ ಜೀವ ಟರ್ನೂ ಸಿಪಾಯಿಗಳೂ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡುವರೋ ಎಂಬ ವಿಸ್ಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆತುರಪಡದೆ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ತನ್ನ ಉದ್ದವಾದ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಕಂಕುಳ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನೋವಾಗದಂತೆ ಮೃದುತನದಿಂದ ಬಳಸಿ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವಿಕರು ಕಟ್ಟುವಂತಹ ಬಿಗಿಯಾದ ಮುಡಿಹಾಕಿ ಹಗ್ಗದ ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಹಗ್ಗದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ತಾನು ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜೋಡನ್ನೂ ಕಾಲುಬೇಲಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದು, ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲೆ

ಹತ್ತಿ, ಗೋಡೆಯನ್ನು ಎರಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನು ಹತ್ತುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ರೀತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಕಾಲುಗಳಿಗೂ ಮೊಣಕೈಗಳಿಗೂ ಎಣಿಯ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದುವೆಂಬಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅವನು ಗೋಡೆಯನ್ನೇರಿ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಮುಗ್ಧಳಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಟ್ಟನೆ ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, 'ಗೋಡೆಗೆ ಬೆನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೋ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವಳು ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದಳು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಮಾತನಾಡಬೇಡ, ಭಯಪಡಬೇಡ,' ಎಂಬನು. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ನೆಲದಮೇಲಿನಿಂದ ಎತ್ತಿಡುಬೇಡೆಂಬ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಾನು ಎಲ್ಲಿರುವೆಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ಆಲೋಚಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅವಳ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಲೆಯವರೆಗೂ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವನು ಊಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವಿತ್ತು. ಅದರ ಚಾವಣಿಯು ಮೇಲಿನಿಂದ ನೆಲದ ಸಮೀಪದ ವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಳಿಜಾರಾಗಿ ನಿಂಬೆಯ ಮರದ ವರೆಗೂ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಇದು ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಸಂದರ್ಭವೇ ಸರಿ. ಎತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಗೋಡೆಯು, ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಬೀದಿಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ನೆಲವು ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವನು ಆಗತಾನೇ ಚಾವಣಿಯ ಇಳಿಜಾರಿನ ಪ್ರದೇಶದ ವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು ; ಇನ್ನೂ ಗೋಡೆಯ

ಅಂಚನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಗದ್ದಲವು ಕೇಳಿಸಿದುದರಿಂದ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಗುಂಪು ಬಂತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಜೇವರ್ತನ ಸಿಡಿಲಿನಂತಹ ಧ್ವನಿಯೂ ಇವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

‘ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿರಿ ! ರೂ ಡ್ರಾಯಿಟ್ ಮರ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೆಟಿಟ್ ರೂ ಪಿಕ್ವಸ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೊಣೆ. ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿದ್ದಾನೆ,’ ಎಂದು ಜೇವರ್ತನು ಹೇಳಿದನು.

ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಕಲಾ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಜೆನ್‌ರಾಟ್‌ನೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ಚೀಸನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೂಳಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿಬಂದು ನಿಂಬೆಯ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು. ಭಯದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೋ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಒಂದು ಪಿಸುಮಾತನ್ನೂ ಸಹ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಳಿದನು. ಈ ತೋಟವು ಚಳಿಗಾಲದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಂಕುಮಂಕಾಗಿತ್ತು. ಅಕಾಲವಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಸಹ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ನಡುನಡುಗುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಳು. ಗಸ್ತಿನವರು ಆ ಕಲ್ ಡಿ ಸ್ಯಾಕ್ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಬೀದಿಯನ್ನೂ ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಗದ್ದಲವೂ, ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಸ್ನೇಹುಗಳ ಶಬ್ದವೂ, ಜೀವರ್ತನು, ತಾನು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಕೂಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾತುಗಳೂ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ಕೇಳಬಂದುವು.

ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಈ ಪ್ರಬಲವಾದ ಗದ್ದಲವು ದೂರದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿದುದಲ್ಲದೆ ಕಡೆಗೆ ಸದ್ದು ಆಡಗಿ ಶಾಂತಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು.

ಹೀಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿರುವಾಗ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಬಂದಿತು. ಹಿಂದೆ ಕೇಳಿದ ಧ್ವನಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದುವೋ, ಈ ಧ್ವನಿಯು ಅಷ್ಟೂ ಅಷ್ಟೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ದೇವಧ್ವನಿಯಂತೆ ಇತ್ತು. ಇದು, ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊರಟ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಮತ್ತು ಮಧುರವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗೀತವು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಮತ್ತು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೂ ಮೊಣ

ಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತರು. ಈ ಧ್ವನಿಯೇನೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ; ತಾವೆಲ್ಲಿರುವೆನೆಂಬುದೂ ಅವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತನ್ನ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ನಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಮಗುವಿಗೂ ಸಹ ಆ ಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಕ್ತಿಭಾವವುಂಟಾಯಿತು.

ಆ ತೋಟವು ಸಾಧುಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಕೇಳಿದ ಗಾಸವು ಅಲ್ಲಿನ ಯೋಗಿನಿಯರು ಹಾಡಿದ ಗೀತವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಬಂತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಳವು ಬಂದು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಇದರಿಂದ ಇವನು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಯಾರಿಂದ ಅದರೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

ಅವನು ತನ್ನ ಒಳ ಅಂಗಿಯ ಜೀವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣದ ನೋಟುಗಳ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟನೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಇವನು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆತನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, 'ಒಂದು ನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳು!' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಬೆಚ್ಚಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದನು.

ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಈ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು,' ಎಂದನು.

ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳು ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಆಗ ಆ ಮನುಷ್ಯನು, 'ಎನಿದು? ಘಾದರ್ ಮೇಡಲಿನರೇ?' ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ, ಇಂತಹ ಹೆಸರು, ಇಂತಹ ನಿಯಮ, ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ, ಈ ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಈ ಅಪರಿಚಿತನಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಬೆಚ್ಚಿ ಹಿಂಜಗಿ, 'ಸ್ವಾವಿಾ, ನೀವು ಯಾರು? ಈ ಮನೆ ಯಾವುದು?' ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಆಗ ಆ ಮುದುಕನು, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, 'ಓಹೋ! ಈಗ ಜೆನ್ನಾಯಿತು! ನೀವು ಯಾರಾಗಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಅವನೇ ನಾನು; ಈ ಮನೆಯೂ, ನೀವು ನನಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಳವು. ಇದೇನು? ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಚ್ಚಾಪಕವಿಲ್ಲವೆ?' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇಲ್ಲ; ನನಗೆ ಚ್ಚಾಪಕವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಾಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ?' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು, 'ನೀವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿದಿರಿ,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಆ ಮುದುಕನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಆಗ ಬೆಳ್ಳಿಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬೀಳಲು, ಆತನು ಹಿಂದೆ ತಾನು ಉಳಿಸಿದ್ದ ಘಾದರ್ ಘಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂಬಾತನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಓಹೋ! ತಾವೇ? ಅಹುದು, ಈಗ ನನಗೆ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತು,' ಎಂದನು.

ಮುದುಕನು, 'ಇದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ!' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ತಾನು ಮೇಡಲಿನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಿದ್ದಾಗಲಾದರೂ ಈತನಿಗೆ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಿತೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾದ ಜಾಗರೂಕತೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ನಡೆದುವು. ಕೂಡಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ಥಿತಿಗಳೂ ಮೊದಲಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ, ಒಬ್ಬರ ಸ್ಥಿತಿಯು

ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೇ ಅನೇಕ ಪುಶ್ಚಿಗಳನ್ನು ಹಾಕತೊಡಗಿದನು.

‘ನಿಮ್ಮ ವೊಣಕಾಲಿಗೆ ಘಂಟೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದು ಏತಕ್ಕೆ?’ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ‘ಅದೋ? ಅದು, ಅವರು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದೆ ದೂರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು,’ ಎಂದನು.

‘ಏನು? ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದೆ ದೂರವಾಗಿರುವುದೇ? ಅದು ಹೇಗೆ?’ ಎಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮುದಿ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸಿ, ‘ಅಯ್ಯೋ! ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ; ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಧಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅಸಾಯ ಕರವಂತೆ! ಈ ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಅವರು ಮರೆಯಾಗುವರು,’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅನಂತರ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, ‘ಈ ಮನೆ ಯಾವುದು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ, ಮುದುಕನು, ‘ಈ ಮನೆಯು ಪೆಟಿಟ್ ಏಕ್ಸ್‌ ಎಂಬವರ ಮಠವು,’ ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುದುಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಗಂಭೀರ ಸ್ವರದಿಂದ, ‘ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟರವರೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಳಿಸಿದೆನು,’ ಎಂದನು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್ - - ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದವನು ನಾನೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್ — ಬಹಳ ಸಂತೋಷ; ಈಗ ನಾನು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್ — ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವವು, ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನ್‌ರವರೇ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ಮೊದಲನೆಯದು, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಹೇಳಲಾಗದೆಂಬುದು; ಎರಡನೆಯದು, ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂಬುದು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ — ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಆಗಲಿ. ನೀವು ಅವನಾನಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಿರೆಂಬುದನ್ನೂ, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ದೈವಪ್ರಿಯರಾದ ಸತ್ಪುಷ್ಕರರಿಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನನ್ನನ್ನು ತೋಟಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿರಿಸಿದವರೇ ನೀವು. ಈ ಸ್ಥಳವೂ ನಿಮ್ಮದು; ನಾನೂ ನಿಮ್ಮವನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ — ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇನ್ನು ನನ್ನೊಡನೆ ಬನ್ನಿ. ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒರೋಣ.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ — ಒಹೋ ! ಮಗುವು ಬೇರೆ ಇದೆಯೇನು?

ಎನ್ನುತ್ತ ಪ್ರತಿನಾತನನ್ನಾಡದೆ, ಪರಮ ಸುಧೇಯನಾಗಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೊರಟನು.

ಆರ್ಥ ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂಗುಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿದ್ದ ಆ ತೋಟಗಾರನ ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋದಳು. ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಮೊಣಕೈಗಳನ್ನೂರಿ ಕುಳಿತು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಲುಗಿಣ್ಣನ್ನೂ, ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಒಂದು ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಧುವನ್ನೂ (wine) ಎರಡು ಗಾಜಿನ ಲೋಟಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಮುದುಕನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್‌ನ ಮೊಣಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ಫಾದರ್ ಮೇಡಲಿನರವರೇ, ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಜನರ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಅವರನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬಹುದೇ? ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವೇ ಕೃತಜ್ಞರಲ್ಲ,' ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳೊಡನೆ ತಾನು ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ನಿರ್ಧರವಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆ ಮಠವು ಅವರಿಗೆ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಅಪಾಯಕರವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯು ವ್ಯಕ್ತವಡುವುದಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಗ್ರಾಮರಕ್ಷಕರ (Police) ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ; ಇದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳವು ಕೇವಲ ಅಪಾಯಕರವಾಗಿತ್ತು ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆಯುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರಪಾಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಕುರಿತು, ' ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಿಷ್ಕ್ರಾಂತವನನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾರದಂತಹ ಸುಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿರಿ ; ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿನಿಯು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಳು ; ಎಲ್ಲರೂ ಆಕೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಲಾರದು ; ಆದುದರಿಂದ ನೀವೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಸಹ ಮತ್ತೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಸರಿಯಾದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಸುಲಭವು. ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಅಂಗಳದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ನಾನು ತಟ್ಟಿದರೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ಕದವನ್ನು ತೆಗೆಯುವನು ; ಆ ಮಗುವನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವೆನು. ಫಾದರ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಮಾತ್ರ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹೋದಂತೆ ಕಾಣುವುದು ; ಇಷ್ಟೆ! ಉಪಾಯವು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಗು

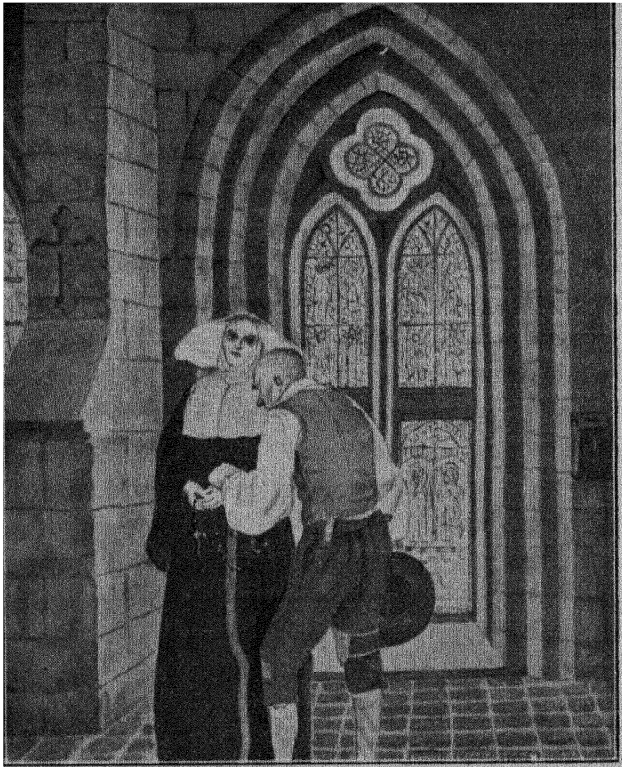
ಎಗೆ ನೀವು ಹೇಳಬೇಕು. ಅವಳನ್ನು ನಾನು ಮುಸುಕಿನೊಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಡುವೆನು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಚಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ರೂ ಡೂ ಚೆಮಿನ್ ವರ್ತ್ ಎಂಬ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತಳಾದ ಹಣ್ಣು ಮಾರುವ ಕಿವುಡು ಹೆಂಗಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಾಸುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸುವೆನು. ಅನಂತರ ಈ ಮಗುವು ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮಗಳಂತಲೂ, ನಾಳೆಯ ವರೆಗೂ ಇವಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚುವೆನು. ನಾನು ನಾಳೆಯ ದಿನ ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರುವಾಗ ಹುಡುಗಿಯೂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರುವಳು. ಇದೇ ಉಪಾಯ. ಆದರೆ ನೀವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಯಾವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ?’ ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು ತಲೆಯನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ‘ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಸರಿ. ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆಯೇ ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀವೇ ಆಲೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿ,’ ಎಂದನು.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನು, ‘ಅದೋ ನನಗಾಗಿಯೇ ಆ ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದವು. ಮಠದ ಯಜಮಾನಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವಳು,’ ಎಂದು ಅವಸರ ದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನಿಯೊಬ್ಬಳು ಮಾತ್ರವೇ ಕುಳಿತು ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಅವನು ಬಂದೊಡನೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ‘ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ,’ ಎಂದಳು.

ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನಿಗೆ ಬಹಳ ಭಯವಾದರೂ, ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು, ‘ಪೂಜ್ಯರಾದ ತಾಯಿಯವರೇ, ನಾನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವಿರುವುದು,’ ಎಂದನು.

‘ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ,’ ಎಂದಳು

‘ಯಜಮಾನಿಯು ಅಸನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ‘ಎನು? ಎನಾದರೂ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಂದಿರುವೆಯೋ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯುಂಟು.

ಯಜಮಾನಿ—ಒಳ್ಳೆಯದು : ಎನದು ?

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು, ತನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತ ಒಂದುದರಿಂದ ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂತಲೂ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನ ಮಗಳನ್ನು ಮಠದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ ಕೇಳಿದನು.

ಅವನ ಮಾತೆಲ್ಲವೂ ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಯಜಮಾನಿಯು, ‘ಎಲೈ, ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗಡಾರಿಯನ್ನು ತಂದು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲಿಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಏತಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿ ?

ಯಜಮಾನಿ—ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸನ್ನೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ತರುವೆನು, ತಾಯಿ.

ಯಜಮಾನಿಯು ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಎದ್ದು, ಯೋಗಿಸಿ ಯರಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕೆಲಸಗಾರನನ್ನು ಕುರಿತು, ‘ಈಗ ತಾನೇ ಮೃತಳಾದ ಯೋಗಿನಿಯು ತಾನು ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಠದ ತೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನಿಟ್ಟು ಹೂಳಬೇಕೆಂದು, ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವಳು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಹೂಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಿಂದಾಗುವುದೇ? ಇದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ (Police) ಕಾಯಿದೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ

ಬಹಳ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು,' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿ, 'ತಾಯಿಯಾ, ನಾನು ಮಠಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ನೇವಕನು. ತಮ್ಮಪ್ಪಣೆ ಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವೆನು,' ಎಂದನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಶವ ವಾಹಕ ಸಂಘದಿಂದ ಬರುವ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬಿ ಮುಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಸ್ತಶಾನಕ್ಕೆ ಹೂಳಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ಹೊರಡುವಾಗ ಯಜಮಾನಿಯು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು, 'ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಸಂತೋಷಗಳುಂಟಾಗಿವೆ. ನಾಳೆಯ ದಿನ ಶವವನ್ನು ಹೂತು ಬಂದ ಸಂತರ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ. ಹಾಗೆಯೇ ಆತನ ಮಗಳನ್ನೂ ಕರೆತರುವಂತೆ ಹೇಳು,' ಎಂದಳು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಜೀನ್‌ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ, 'ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಕಷ್ಟವಿದೆ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ಶವವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯದಾಗಿರುವುದು!' ಎಂದನು.

ಜೀನ್‌ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗದಿರಲು, ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ—ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿನಿಯು ಮೃತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಪೌರಸಂಘದ ವೈದ್ಯನು, (The Municipality Physician) ಯೋಗಿನಿಯು ಸತ್ತಿರುವಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವರು. ನಾಳೆಯ ದಿನ ಆ ಶವಸಹಿತವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸ್ತಶಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಒಂದು ಬಂಡಿಯನ್ನೂ, ಕೆಲವರು ಶವವಾಹಕರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವರು. ಆ ಶವವಾಹಕರು ಒಂದು

ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಬರಿಯದಾಗಿರುವುದು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮಲಗಿಸಿದರೆ ಆಯಿತು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಶವವನ್ನಿಡಬೇಕಲ್ಲಾ ! ಎಲ್ಲಿದೆ ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ಇಲ್ಲ, ಶವವಿಲ್ಲ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಮತ್ತೆ ಮಾಡುವುದೇನು ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ಬದುಕಿರುವರನ್ನೇ ಶವದಂತೆ ಮಲಗಿಸಿದರಾಯಿತು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಬದುಕಿರುವ ಯಾರನ್ನ ?

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ನನ್ನನ್ನು.

ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಪಟಾಸಿನ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವಂತೆ ಎದ್ದು, 'ಎನು ? ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ?' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ಏತಕ್ಕಾಗಿಗಾರದು ?

ಎಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ತನಗೆ ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ನಕ್ಕನು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಅಯ್ಯೋ ! ಜೆನ್ನಾಯಿತು ! ನಗುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲಾ ! ನೀವು ಇದನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಪ್ರಬಲ ವಿಷಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್—ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಬಲ ವಿಷಯವೆಂದೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ನಾನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು. ನಾಳೆಯ ದಿನ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬಂಡೆಯು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುವುದು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ೩ ಗಂಟೆಗೆ ಬರುವುದು.

ವಾಗಿರಾರ್ಡ್ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಶವಸಂಸ್ಕಾರವು ನಡೆಯುವುದು. ಅದು ಸಮಾಪವಲ್ಲ.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ನಾನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ನಾಳೆ ಹಗಲೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ನೀವು ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯಿರಿ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಗಾಬರಿಸಟ್ಟು ಬೆಚ್ಚಿ, ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುರಿಯುತ್ತ, 'ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ,' ಎಂದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ಛೇ ? ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಹಲಗೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—(ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿ) ಆದರೆ ನೀವು ಉಸಿರಾಡಿಸಲೇನು ಮಾಡುವಿರಿ ?

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ಉಸಿರನ್ನಾಡಿಸುವೆನು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಎನು? ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ? ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಉಸಿರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೈರಿಗೆ ಇದೆಯಷ್ಟೆ ! ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಮೇಲಣ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿಡದೆ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡೆದರಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವರೆಂಬುದೊಂದೇ ನನಗನುಮಾನ ! ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲವೇ ನನಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೇನೂ ಗಾಬರಿಯಿಲ್ಲ. ನೀವು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಬರುವುದು ದೃಢವಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಸಮಾಧಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆಯುವೆನು. ಆ ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿಯನ್ನೆಗೆಯುವ ಆಳು ಕುಡುಕನು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಬೇಕಾದವನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಫಾದರ್ ಮೆಸ್ಸೀನ್ ಎಂದು. ಅವನು ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮನಾದ ಮುದುಕನು. ಅವನನ್ನು ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾರಿಗೆ ತರಬಲ್ಲೆನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಕೈ ಚಾಚಲು, ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ಕೇವಲ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರವಶನಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್—ಫಾದರ್ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟರೇ, ಎಲ್ಲವೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲವೂ ಸುಮುಖವಾಗಿ ನೆರವೇರುವುದು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು, 'ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆಪಾಯವೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೇ ನಡೆದರೆ ಸಾಕು. ಇದೆಂತಹ ಭಯಂಕರ ಕಾರ್ಯ!' ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಬೌಲೆ ವಾರ್ಡ್ ಮೆಯಿನ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು, ಹಿಂದಣ ಕಾಲದ ಶವರಥವೊಂದು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ತಮ್ಮ ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಮೌನದಿಂದ ನಿಂತರು. ಆ ಶವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ವಾಗಿರಾರ್ಡ್ ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಆ ರಥವು ನಿಂತಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಚೇತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದಾವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಶವವಾಹಕನು, ಆ ಸ್ಮಶಾನದ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏಸನ್ನೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದನು. ಹೀಗೆ ಅವನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂಟೆರಡು ಸಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ರಥದ ಹಿಂದುಗಡೆ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನ ಸಾರ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಅವನೊಬ್ಬ ಕೆಲಸದ ಆಳು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜೇಬುಗಳಿದ್ದ ಒಂದು ಅಂಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಕಂಕುಳಲ್ಲ ಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯಿತ್ತು.

ಈ ಅಪರಿಚಿತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ನೋಡಿ, 'ನೀನು ಯಾರು?' ಎಂದನು.

'ನಾನು ಶವ ಸಮಾಧಿಯನ್ನೇಯುವವನು,' ಎಂದು ಅವನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನಿಗೆ ಎದೆಗೆ ಗುಂಡು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. 'ಆದರೆ ಅದು ಆಗಲಾರದು,' ಎಂದು ತೊದಲು ತೊದಲಾಗಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ರಥವು ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಕಾತರನಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಮೈಯೆಲ್ಲವೂ ಬೆವರಿತು.

ಅವನ ಹಣೆಯಿಂದ ಬೆವರಿನ ಹನಿಗಳು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಆ ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಯಾರು? ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು!

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಸಿರಾಡಲವ ಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾನು ಬದುಕಿರಲು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಅವನು, ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಭಯಂಕರ ನಾಟಕದ ಪುತಿಯೊಂದು ಭಾಗವನ್ನೂ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳದ ಹಲಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಫಾಜೆಲಾವೆಂಟನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲಣ ಹಲಗೆಗಳ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಪೂರೆಯಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ರಥದಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ರಥವು ಕುಲುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ತಾನು ಕಲ್ಲು ಹಾಸಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಒಂದೆನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಎಂದರೆ, ಬೀದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸಾಲು ಮರಗಳ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಒಂದು ತೆರದ ಮಂದವಾದ ಶಬ್ದದಿಂದ, ಅವನು ಆ ಸ್ವರ್ಲಿಟ್ಸ್ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಊಹಿಸಿದನು. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಅವರು ನಿಂತಾಗ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಎರಡನೆಯ ಸಲ ನಿಂತಾಗ ಇದೇ ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿ ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಯಾರೋ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಆತುರದಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಅದರ ಹಲಗೆಗಳಮೇಲೆ ಒಲವಾಗಿ ಕೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದು, ಅವರು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲೂ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವೆಂದು ಅವನು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದವನೂ ಗುಣಿಯನ್ನು ಆಗಿಯುವವನೂ ಸೇರಿ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಲೆಯ ಕಡೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಕೆಳಗೆಮಾಡಿ ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ತಾನು ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ಚಲನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಗುಣಿಯ ತಳಭಾಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧದ ಕಂಪವುಂಟಾಯಿತು.

ಅವನಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಸೂಚನೆಯ ಕೆಲವು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿಸಿದುವು. ಅವುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು, ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಹಿಂದುಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬಂತು.

ಆಗ ಅವನು, 'ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೇನೆ,' ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ತಟ್ಟನೆ ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅದು ಅವನಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದೆತ್ತಿ ಎರಚಿದ ಮಣ್ಣು ಬಿದ್ದ ಶಬ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಗುದ್ದಲಿಯ ತುಂಬ ಮಣ್ಣು ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಉಸಿರಾಡಲನುಕೂಲವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ರಂಧ್ರಗಳು ಇದರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋದುವು.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯ ಮಣ್ಣು ಬಿತ್ತು.

ಮತ್ತೂ ಒಂದು ಸಲ ಬಿತ್ತು.

ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಬಲವಾದ ವಿಷಯಗಳಿರಲೇ ಇರುವವಷ್ಟೆ! ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮಲಗಿದ್ದ ಗುಣಿಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಎನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಬಂದಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿಯೂ ಗಾಯಕನೂ ಶವರಥದೊಡನೆ

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುವವರೆಗೂ, ಆ ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನನ್ನೇ ರೆಪ್ಪೆ ಹೊಡೆಯದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ಮಣ್ಣಿನ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಅವನು ಮಣ್ಣೆತ್ತಿ, ಆ ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಸೆದುದನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಗುದ್ದಲಿಗೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ಗುಣಿ ತೆಗೆಯುವವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿರಲು, ಅವನ ಅಂಗಿಯ ಜೇಬು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನ ಕಣ್ಣು ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಜೇಬಿನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ತೆರೆದಿದ್ದ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಎಸೋ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಂಡಿತು.

ಗುದ್ದಲಿಗೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಮನದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಹಿಂದಣಿಂದ ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಆ ಆಳು ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಎಸೆದನು. ಐದನೆಯ ಸಲ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟನು, ಅವನನ್ನು ಕೇವಲ ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ನೋಡಿ, 'ಓಹೋ! ಅಂದಹಾಗೇ, ಮಿತ್ರಾ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಚೀಟಿಯಿರುವುದೇ?' ಎಂದನು. 'ಓಹೋ! ಅಪ್ಪಣೆಯ ಚೀಟಿಯೇ!' ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲ ತಡಕಿ ನೋಡಿದನು. ಅದು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು—ಇಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಚೀಟಿಯಿಲ್ಲ; ಬಹುಶಃ ಮರೆತುಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ—ಹದಿನೈದು ಘಾಂಕುಗಳದಂಡ ತೆರಬೇಕು.

ಗುಣಿತೆಗೆಯುವವನ ಮುಖವು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿ ಕಳೆಗುಂಡಿತು.

ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ—ಇನ್ನೂ ವ್ಯವಧಾನವಿದೆ; ನಿನ್ನ ಉಡುಪನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಹೊರಡು.

ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು—ಅದೇ ಸರಿ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್ - - ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಈಗಲೇ ಹೊರಟು ಮನೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡುವನು. ನಿನ್ನ ಚೀಟಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನೀನು ಹಣವೇನನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನೀನು ಆ ಸತ್ತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೂಳಬಹುದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನೀನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅವನು ಓಡಿಹೋಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು—ಅಯ್ಯಾ! ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿದೆ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟ್—ಹಾಗಾದರೆ ಹೊರಡು, ಬೇಗ ಹೋಗು. ಹುಂ.....

ಆ ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು ಮಿತಿವಿಾರಿದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ೞ ಗುಣಿಯಗೆಯುವವನು ಫೋದೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಮರೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸವುಳವು ಕೇಳದಂತಾಗುವ ವರೆಗೂ ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಅನಂತರ, ಸಮಾಧಿಯ ಗುಣಿಯ ಮೇಲೆ ಬಗ್ಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಫಾದರ್ ಮೇಡಲಿನ್ !' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಉತ್ತರವು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ತಲ್ಲಣಿಸಿಹೋದನು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿ ಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಲೆಯಕಡೆ ಗುಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ, 'ಒಳಗಿರುವಿರಾ?' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಸಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನಿಗೆ ಮೈಸಡುಕ ಹತ್ತಿ ಉಸಿರಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಉಳಿಯನ್ನೂ ಕೊಡತಿ ಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲಣ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದನು. ಆ ಸಂಜೆಯ ಮೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ ಮುಖವು ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ದ್ದುವು. ಮುಖವು ಕಳೆಗೆಟ್ಟಿತ್ತು.

ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಮೈ ರೋಮಾಂಚ ವಾಯಿತು. ಬಗ್ಗಿದ್ದವನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಅದಿರುತ್ತ, ಗುಣಿಯ ಗೋಡೆಗೆ ಬೆನ್ನನ್ನು ಒರಗಿಸಿ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀ ನನ ಕಡೆ ನೋಡಿದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ತೇಜೋಹೀನನಾಗಿ ಚಲಿಸದೆ ಬಿದ್ದಿ ದ್ದನು. ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಸತ್ತು ಹೋಗಿರುವನು,' ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡನು.

ಮತ್ತೆ ಫಾಚೆಲ್‌ವೆಂಟನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ್ನು ಬಗ್ಗಿ

ನೋಡಿ ತಟ್ಟನೆ ಬಲು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹಿಂಜರಿದನು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆದು ಇವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ನನಗೆ ನಿದ್ರೆಬಂದಿತ್ತು' ಎಂದು ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು.

ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನು ಪೊಣಕಾಲೂರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, 'ಆಹಾ! ಪುಣ್ಯಶೀಲೆಯಾದ ಯೋಗಿನೀಮಾತೇ! ನನಗೆಂತಹ ಭೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದೆ!' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು, 'ಫಾದರ್ ಮೇಡಲಿನ್, ನಮಸ್ಕಾರ,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಪುಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಗಾಳಿಯಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ಅವರಬ್ಬರೂ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಆ ಬರಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೂಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಗುಣಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ, ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಬನ್ನಿ, ಹೋಗೋಣ, ನಾನು ಸನಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ,' ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ನಿಶಿಯಲ್ಲಿ, ಇಬ್ಬರು ಗಂಡಸರೂ ಒಂದು ಮಗುವೂ ಪೆಟಿಟ್ ರೂ ಪಿಕ್ಯಸ್ ಬೀದಿಯ ೬೨ನೆಯ ನಂಬರು ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನು ಬಾಗಿಲಿನ ಚಿಲುಕವನ್ನೆಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು.

ಮೊದಲೇ ಆಜ್ಞಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಬಾಗಿಲುಕಾಯುವವನು, ಪಕ್ಕದ ದಡ್ಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದನು. ಇದೇ, ಅಂಗಳಕ್ಕೂ ತೋಟಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಬಾಗಿಲು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಫಾಚೆಲ್ ವೆಂಟನ ಸ್ವಂತ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದರು.

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಫಾಜೆಲಾ ವೆಂಟನು ಯೋಗಿನಿಯಿಂದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು.

ಆ ಮಠದ ಯಜಮಾನಿಯು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಕೆಲವು ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳಾದನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಯೋಗಿನಿಯರೂ ಆ ಸಹಸಾಲೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಯಜಮಾನಿಯು ಹಿಂದಿರುಗಿ 'ಫಾದರ್ ಫಾಜೆಲಾ ವೆಂಟಾ, ನೀನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮಗೆ ಈಗ ಇಬ್ಬರು ಬೇಕು,' ಎಂದಳು.

ಹೀಗೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗವು ದೊರೆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವು ನಿಯಾಮಕವಾಯಿತು. ಅವನ ಹೆಸರು ಅಲ್ವಿಮಸ್ ಫಾಜೆಲಾ ವೆಂಟಾ ಎಂದು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮಠದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾದಳು. ಅದರಿಂದ ಅವಳು ಆ ಮಠದ ಹುಡುಗಿಯರಂತೆ ಉಡಿಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅದು, ಧನಾರ್ಥಿಯರನ ಬಳಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬೆಳಗಿನ ಉಡುಪು. ಅದನ್ನು ಅವಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧರಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು ಈ ಉಡುಪುಗಳನ್ನೂ ಉಣ್ಣೆಯ ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನೂ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಕರ್ಪೂರವೇ ವೊದಲಾದ, ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿರುವ ಸುವಾಸನಾ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸುತ್ತಿ, ಬೀಗವಿದ್ದ ಒಂದು ಕೈಚೀಲವನ್ನು ಹೇಗೋ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟನು. ಅನಂತರ ಈ ಚೀಲವನ್ನು ತನ್ನ ಹಾಸುಗೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಬೀಗವ ಕೈಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಜೀವನಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಮಠವು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀಸನಿಗೆ, ವಿಶಾಲವಾದ ಸೀರಿಸ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ವೀಪದಂತಿತ್ತು. ಈ ಮಠದ ಆವರಣವೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇವನಿಗೆ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಇವನು ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಬಯಲಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮನಶ್ಚಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು.

ಸಂತೋಷ ಜೀವನವು ಇವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಮುಂದೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಹೆಸರು ಮೇರಿಯಸ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ ಎಂಬುದು. ಇವನು ಎಂ. ಬಿಲ್ಲೆನಾರ್ಮಂಡ್ ಎಂಬ ವೃದ್ಧನ ದಾಹಿತ್ರನು. ಈ ಹುಡುಗನ ತಾಯಿಯು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಳು. ಹುಟ್ಟಿದಾದಿನಿಂದ ತಾದೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಇವನು ಅರಿಯನು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಇವನ ತಂದೆಯಾದ ಎಂ. ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿಯು ಫ್ರೆಂಚ್ ರೆವೊಲ್ಯೂಷನ್ ಎಂಬ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ರಾಜ್ಯವಿಪ್ಲವದಲ್ಲಿ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ಸಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅವನ ತಾತ ನಾದರೋ ರಾಜ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿಯು, ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನೇಕಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧನಾಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಇದರ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಇವನಿಗೆ 'ಬ್ಯಾರನ್' ಎಂಬ ರಾಜಕೀಯ ಪದವಿಯು ದೊರೆತ್ತಿತ್ತು. ವಾರ್ತೂರ ಕದನದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಬಹಳ ಗಾಯವಾಗಿ ಹೆಣಗಳ ರಾಶಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೇನೆಯ ಕಳ್ಳನು, ಸಿಕ್ಕಿದುದನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹೆಣಗಳ ಸಡುವೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತ ಭಯಂಕರವಾದ ಹೆಣಗಳ ರಾಶಿಯ ಸಡುವೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತನು.

ಇವನ ಮುಂೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆ ಮನುಷ್ಯರ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳ ರಾಶಿಯ ತಳದಿಂದ, ನೀಡಿದ ತೋಳು ಅಂಗೈ ತೆರೆದಿದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿತು.

ಈ ಕೈಯು ಒಂದು ಬೆರಳಿನಮೇಲೆ, ಏನೋ ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅದು ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರ.

ఆ కళ్ళను కేళక్కే బగ్గి ఒందు క్షణమాత్రు
హాగేయే నింతిద్దను. అవను పునః మేలకృ ఎద్దాగ ఆ
బీరళినిల్లి లుంగురవే ఇరలిల్ల. ఈ సమయకృ తట్టన అవ
సగే పనోర ధక్కే బడిదంతాయిత. హిందణింద యారోర
అవనన్ను హిడిదుకొండంతే తోరితు. హిందకృ తిరుగిదను.
హిందే అవను నోడిద్ద ఆ కృయే అవన నిలువంగియ
ఒందు కడేయ అంజన్న బలవాగి హిడిచిత్తు. సత్సవంత
నాగిద్దరే అవసగే బహళ భయవాగిత్తిత్తు. అవనాదరోర
నగువుదక్కారంభిసిదను.

‘ఓహో! సత్తు మనుష్యను తానో! సిహాయి
గింతలూ దేవ్వునను కండరే ననగేష్వోర సంతోష!’ ఒందు
కొండను. హేగదరూ, ఆ కృయూ సహిలవాగి కళజ
అవనన్ను చిట్టుచిట్టితు. ఆగ సిహాచరను, ‘ఆహా! ఈ
సత్తు మనుష్యను బదుకి బందిరువనో? ఆగలి నోడిడోణ,’
ఒందు హిందకృ బందను.

అవను మత్తే బగ్గి, హేణగళ రాశీయిల్లి తడకుత్త, అవన
కృగే అడ్డయగి సిక్కిదుదన్నెల్లవన్నూ ఆజేగే నూకి, ఆ
కృయన్ను హిడిదు తోరికన్నత్తి, ఆ శరీరవన్ను హేరకృ
ఎళిదుకొండను. ఆ శరీరవు బబ్బ మేలు దబ్బయ
అధికారియదాగిద్దితు. భయంకరవాద కత్తియ నట్టిసింద
ఆ ములిద ఆకారవే కేట్టుహోగిత్తు. అదరింద అల్లి
రక్తవల్లదే మత్తేనూ కాణుత్తిరల్లి. హేగదరూ అవన
యావ అంగవుల మురిదిద్దంతే కాణుల్లి. పనోర అకస్మిక
సంభవదింద, ఇతర హేణగళ శరీరగళు ఇవన మేలే బిల్లి
నంతే బాగి బిద్దిద్ద కారణ ఇవన శరీరవు ఒడ్డిహోగదే
సరియగిరలవకాశవాగిత్తు. అవన కణ్ణుగళు ముజ్జి
ద్దువు.

ಆ ಸಂಚಾರಿಯು ಅಧಿಕಾರಿಯ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ತಡಕಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಡಿಯಾರವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಒಳ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಣದ ಚೀಲವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಆಗತಾನೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದು, ಬಲಹೀನ ಸ್ವರದಿಂದ, 'ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ,' ಎಂದನು.

ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಒರಟೊರಟಾಗಿ ಎಳೆದುದರಿದಲೂ ರಾತ್ರಿಯ ತಂಗಾಳಿಯಿಂವಲೂ, ಅವನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲ ವಾಯುವನ್ನು ಉಚ್ಛಾಸಿಸಿ ದುದರಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೇತನವುಂಟಾಯಿತು.

ಆ ಸಂಚಾರಿಯು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದನು. ಜನರ ನಡಿಗೆಯ ಶಬ್ದವು ಮೈದಾನದ ಮೇಲಣಿಂದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಒಹುಶಃ ಅದು ಸನಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವಲು ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದು.

ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನರಳುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ತೋರಿಬಂದುವು. ಅವನು, 'ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗೆದ್ದರು?' ಎಂದು ಗೊಣಗಿದನು.

'ಇಂಗ್ಲಿಷರು,' ಎಂದು ಆ ಕಳ್ಳನು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, 'ನನ್ನ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕು. ಒಂದು ಹಣದ ಚೀಲವೂ ಒಂದು ಗಡಿಯಾರವೂ ಸಿಕ್ಕುವುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ,' ಎಂದನು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವನು ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಸಿ ದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಹುಡುಕಿ, 'ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ,' ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, 'ಅಯ್ಯೋ! ಯಾರೋ ಅವುಗಳನ್ನಪಹರಿಸಿರುವರು. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು,' ಎಂದನು.

ಕಾವಲಿನ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಶಬ್ದವು ಬರಬರುತ್ತ ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಬಂತು.

ಆಗ ಆ ಸಂಚಾರಿಯು, 'ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುವರು, ಎಂದು, ಹೊರಡಲುಧ್ಯುಕ್ತನಾದನು.

ಅಧಿಕಾರಿಯು ಬಹಳ ನೋವಿನಿಂದ ಒಂದು ತೋಳನ್ನೂರಿ ಎದ್ದು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, 'ನೀನು ನನ್ನ ಪಾಣವನ್ನುಳಿ ಸಿರುವೆ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?' ಎಂದನು.

'ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್,' ಎಂದು ಉತ್ತರವು ಬಂತು. ಆಗ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, 'ಆ ಹೆಸರನ್ನು ನಾನೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ; ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಚ್ಚಾಪಕದಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿ,' ಎಂದನು.

ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಬೇವಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಳು. ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಮಾವನು ತನ್ನ ಮಗಳ ಮಗನಾದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ತನ್ನ ಪೋಷಣೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ, ಹಾಗೆ ಕೊಡದಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ದೌಹಿತ್ರನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ತನಗೂ ಅವನಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಹಠ ಹಿಡಿದು, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಮಗುವಿನ ಮುಂದಣ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ, ತಂದೆಯು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಅವನ ತಾತನ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಹುಡುಗನು ತಂದೆಯ ವಿಷಯವೇನನ್ನೂ ಅರಿಯದೆಯೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಿಲ್ಲದೆಯೂ ದೊಡ್ಡವನಾದನು.

ಅವನಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ, ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವನೆಂತಲೂ, ಅವನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂತಲೂ ಬರೆದ ಒಂದು ಪತ್ರವು ಬಂತು. ಆ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಹೊರಟು ತನ್ನ ತಂದೆಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದನು.

ಆದರೆ ಕಾರ್ಯವು ಮಾರಿಹೋಗಿತ್ತು. ವನ ತಂದೆಯು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಮಗನಿಗಾಗಿ ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಇಟ್ಟಿದ್ದುದು ಒಂದು ಕಾಗದ ಮಾತ್ರವೇ! ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಮೇರೆಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು:

‘ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ —ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ವಾಟಲೂ ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬ್ಯಾರನ್ ಪದವಿಯನ್ನನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ನಾನು ನನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ಬಿಸಿದು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಈ ಬಿರುದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಕ್ಷದವರು ಒಪ್ಪದಿರುವ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಮಗನು ಇದನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅವನು ಆ ಪದವಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ.’ ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ಕಾಗದದ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ, ‘ಇದೇ ವಾಟಲೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿದನು. ಆತನ ಹೆಸರು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಆತನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಶಾಶ್ವತ ನಗರಗಳಾದ ಜೆಲ್ಲಿಸ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಮಾಂಟಾಫಿಯರ್ ಮೆಯಿಲಾ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸತ್ತವನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ತೋರುವುದು. ನನ್ನ ಮಗನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ ನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ, ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿ,’ ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯೂ ಇತ್ತು.

ತನ್ನ ತಂದೆಗಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ, ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಸಾವಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಗೌರವದಿಂದ ಮೇರಿಯನ್ನನು ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಮೇರಿಯನ್ನನು ಎಳೆಯ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯಕ್ಕೆ (Church) ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು. ಇವನ ತಂದೆಯಾದ ಎಂ. ಪಾಂಟಾಮರ್ಸಿಯು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ತನ್ನ ಮಗ

ನನ್ನ ನೋಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಲಯದ ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರನು ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿಷಯವೊಂದೂ ಚ್ಚಾಪಕ ವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಎಂದಾದರೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿಯೂ ಸುಖಿಯಾಗಿಯೂ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಅವನ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನೂ ತೊರೆದಿದ್ದನೆಂದು ಆ ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿಯು ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಸೇನಾಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೆಂತಲೂ, ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ದಿನ ವೊದಲಾಗಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿಷಯವಾದ ಲೇಖನಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಧವಿಧ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಆ ಮಹಾ ವೀರನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಪಿತೃಭಕ್ತನಾದುದಲ್ಲದೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದನು. ಇವನ ತಾತನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಇವನಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಸುಖವೈಭವದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಕಾಲವನ್ನಾಡಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಹೇಗೋ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯವಾದಿ (Lawyer) ಯಾಗುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಈ ಕಾಲದ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ, ಇವನು ಲಕ್ಸಂಬರ್ಗ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸಿತ್ಯವೂ ಸಂಚಾರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನೂ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯಾದ ಕನ್ಯೆಯೂ ಕುಳಿತಿದ್ದುದು ಇವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಈ ಮುದುಕನೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು. ಈಗ ಇವನು ಅಲ್ಪಮಸ್ ಫಾಚೆಲಾವೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಕನ್ಯೆಯೇ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇವನ ಬಿಳಿಯ ಕೂದಲನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನಿಗೆ ಮಾ. ಲೆಬ್ಲಾಂಕ್, ಎಂದರೆ ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಬಿಳಿಯಪ್ಪನವರು, ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಒಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಡದಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವೋಹವು ಮಾತ್ರ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರತಿಸಿಕ್ಕುವೂ ತಪ್ಪದೆ ಆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅವನು, ತಾನು ಮೋಹಿಸಿರುವ ಕನ್ಯೆಯು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಅವರ ಮನೆಗೇ ಹೋದನು. ಇದು ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ನಗರದ ಬೇರೆ ಬೀದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅವನ ವಿಳಾಸವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ನಿರಾಶನಾದನು. ಅನೇಕ ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ಅವನು ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ ಅವರನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯನ್ನೂ ಅಲೆದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೂಚನೆಯು ಒಂದು ಕರ ವಸ್ತ್ರವು ಮಾತ್ರವೇ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಮರೆತು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಯು. ಎಫ್. ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರಗಳ ಗುರುತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವಳ ಹೆಸರು ಅರಸಲು ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಬಹುದೆಂದು ಫಕ್ಕನೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬಡವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆಯ (garret) ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಈ ಮನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಾಂಡ್ರೆಟ್ ಎಂಬ ಸಂಸಾರದವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಸಂಸಾರದ ಯಜಮಾನನಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪತ್ರವು ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಆ ಯಜಮಾನನ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ತಂದು ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕೃಶಳಾಗಿ ಹರಕು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಟ್ಟಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಎದೆಯೊಡೆಯು ಮತಾಯಿತು. ಇವನು ಪ್ಯಾಲಿಸ್ ನಗರದ ಓಣಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಡನ್ನು ಸವಿವರವಲ್ಲಿದ್ದು ನೋಡಿದುದು ಇದೇ ಮೊದಲು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಚಾಂಡ್ರೇಟ್ಟನ ಮಗಳು ಬಂದು, ಲೇಖನಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಬರಿಯ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ 'ಪೊಲೀಸಿನವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ,' ಎಂದು ಬರೆದು, ತನಗೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳು. ಆಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಆ ಚಾಂಡ್ರೇಟ್ ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಕನಿಕರದಿಂದ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಡೆಯ ಕಾಸು, ಐದು ಫ್ರಾಂಕುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಒಡ ಕುಟುಂಬದವರಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಕುತೂಹಲವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಕೊಠಡಿಯ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಒಂದು ರಂಧ್ರವಿದ್ದುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಬೀರುವಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಆ ಚಾಂಡ್ರೇಟ್ ಸಂಸಾರದ ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದನು. ಅದು ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಗವಯಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಬಹಳ ಮಂಕಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಒಡೆದ ತಟ್ಟೆಗಳೂ ಮೂರಿದ ಮರದ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಕೊಳೆಯಂತೂ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವಂತಿತ್ತು. ಕೆಡುಕರಂತೆ ಕಂಡ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಸಂಸಾರದ ತಾಯಿತಂದೆಗಳೂ, ನೋಡಲು ಇನ್ನೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ, ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನೂ, ಉದಾರಿಯೂ ಆದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಆಗಮನವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ, ಅವನ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ತೋರಿತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನೂ, ತಾನು 'ಅರಸೂ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪರವಶನಾದನು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯೊಡನೆಯೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆಯೂ ಬಹಳ ದಯೆ

ಯಿಂದಲೂ ಕನಿಕರದಿಂದಲೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾವವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದನು. ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ತನಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ, ಅದರಂತೆ ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಬೇನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೇಳಿದನು.

ಅವರು ಹೊರಟುಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವಳು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು, 'ನೀನು ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಯಾವ ಪುತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು, 'ಈಗ ತಾನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಮತ್ತು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ನಿವಾಸದ ವಿಳಾಸವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಳಬೇಕು,' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗಾಗಿ, ಪಕ್ಕದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಕೂಗಾಟದ ಗದ್ದಲವು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಬಂತು. ಕಂಡಿಗೆ ಕಿವಿಯಿಟ್ಟು ಕೇಳುವಲ್ಲಿ ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟ ಸಂಸಾರದವರು ಆ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಲೆಬ್ಲಾಂಕನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಎನ್ನೋ ಪಿತೂರಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ತನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತುಂಟರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕರೆತರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೋದನು. ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು (Inspector) ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಂದ ಜೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ಉಕ್ಕಿನ ಕೈ ತುಪಾಕಿಗಳನ್ನು (pistols) ಕೊಟ್ಟು, 'ಇದೊ, ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀನು

ನಿನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು, ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿರುವೆಯೆಂಬದಾಗಿ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮಾಡು. ಈ ತುಪಾಕಿಗಳಿಗೆ ಮದ್ದು, ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆ; ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ಗುಂಡುಗಳಿವೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರು. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಂಧ್ರವಿರುವುದೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿರುವೆಯಷ್ಟೆ! ಆ ತುಂಬರ ಗುಂಪು ಒಳಗೆ ಒರಲಿ. ಅವರು ಏನೇನು ಮಾಡುವರೋ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡು. ಎಷಯವು ಅಪಾಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತೋರಿ, ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವೆಂದು ನಿನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಾಗ, ಒಂದು ಗುಂಡನ್ನು ಹಾರಿಸು; ಮೊದಲೇ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡಬೇಡ. ಉಳಿದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಆ ಗೋಲಿಯು ಏತು ಆಕಾಶಕ್ಕೋ ಕೊಠಡಿಯ ಮೇಲೆಗೋ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೊಡಿ; ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಮೊದಲೇ ಹೊಡೆದುಬಿಡಬೇಡ,' ಎಂದು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೈ ತುಪಾಕಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಪಕ್ಕದ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಫೈರ್‌ಪಾಸಿರಿ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಕೈಯ್ಯನ್ನು ಚಲಿಸದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ, ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು, 'ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಹಾಜರಿಯೇನಾದರೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದರೆ ನೀನೇ ಹೊರಟು ಬಾ, ಅಥವಾ ಯಾರ ಸಂಗಡಲಾದರೂ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಜೇವರ್‌ಟನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದು, ಆರು ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತುಲನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಂಧ್ರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಯಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಉಳಿಯನ್ನು ಕಾಯಲು ಹಾಕಿರುವುದನ್ನೂ

ಅವನು ನೋಡಿದನು. ಜೀದಿಯ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಚ್ಚರ ದಿಂದ ಕಾದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ಅವನೊಡನೆ ಎಸೋ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹೂಡಿ ಮಾತಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪೌಣ ಭಯವನ್ನು ತೊರೆದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕಟ್ಟಾಳುಗಳು ಆಗ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಅವರು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳುವ ಭಾವದಿಂದ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಲು, ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು, 'ಇವರು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಇದ್ದರಂತೆ, ಅವರಿಂದ ನಿಮಗೇನಾ ದೀತು!' ಎಂದನು. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆ ಯಿತು. ಕಪ್ಪು ನಿಲುವಂಗಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪು ಮುಖ ವಾಡಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೂವರು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ಕಣ್ಣಿಗೆಬಿದ್ದರು.

ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ಮುಖವು ಕಳೆಗಟ್ಟಿತು. ತಾನು ಎಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವನೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ನೋಡಿದುದಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಳಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಕಡೆಗೂ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಅವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ನಿದಾನ ವಾಗಿ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವನ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯವುಂಟಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆಗ ಸ್ಫುರಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ಅವನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಜನ್ನು ತನಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡನು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಹಿಂದೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಲು ಮುದುಕನಂತೆ ಕಂಡ ಇವನು, ಈಗ ತಟ್ಟನೆ ಪ್ರಬಲನಾದ ಮಲ್ಲ ನಾಗಿ, ಅಸಾಧಾರಣವೂ ಭಯಂಕರವೂ ಆದ ಬಹು ಕ್ರೂರ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರ್ಚಿಯ ಬೆನ್ನು ಕಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತನು.

ಇಂತಹ ಪ್ರಬಲ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಷ್ಟು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಯೂ

ಧೀರನಾಗಿಯೂ ನಿಂತಿದ್ದ ಈ ಮುದುಕನು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಧೈರ್ಯಾತಿಶಯ ದಿಂದಲೂ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಶಕ್ತಿಯಂತೆ ಕಂಡನು. ಈ ಹೊಸಬನ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಂತೋಷದ ಹೆಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಯವು ಬರುವದೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಆ ದೊಡ್ಡ ಕೇರಟೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಕಡೆ ಎತ್ತಿ ತುಸಾಕಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಆಗ ಚಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು, ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದನು.

ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, 'ಇಲ್ಲ,' ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಚಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನು ಮೇಜಿನ ಒಳಗೆ ಒಂದು, 'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಚಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್! ನಿನಗೆ ಈಗ ಶಾದರೂ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತೆ?' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಛಾಯೆಯೇರಿತು. ಆಗ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆದಿರಿ ಬೆದರದೆ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗದೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾದ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ, 'ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಯವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ,' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಈ ಉತ್ತರವು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಬೆದರಿ, ಬಿಚ್ಚಿ, ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ಇದ್ದನೆಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಬೆರಳಿನ ಸರಗಳೇ ಅವನ ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪಿ, ತುಸಾಕಿಯು ಕೈಯಿಂದ ಕಳಚಿ ಬೀಳುವಂತಾಯಿತು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿ ಕಂಡ 'ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯು

ಬರೆದಿದ್ದ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಎಂದರೆ 'ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್' ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಂದನು. ನನ್ನ ಮಗನು ಆತನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅವನ ಕೈಯಿಂದಾದಷ್ಟು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿ,' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ ಆಜ್ಞಾಪತ್ರದ ಮುಖದಿಂದ, ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು, ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನೂ ಕೈಯಿಂದ ಮೇಜನ್ನೂ ನೂಕಿಬಿಟ್ಟು, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹಿಂದಿರುಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ, ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಚಳಕದಿಂದ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ನೆಗೆದನು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದೊಳಗಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಹತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇಳಿದನು. ಅವನು ಅರ್ಧ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮೂವರು ಬಲವಾದ ಆಳುಗಳು ತಮ್ಮ ಆರು ತೋಳುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡರು. ಆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಕರಿಯ ಮುಖವಾಡದ ಆಳುಗಳೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಳು. ಈ ಗದ್ದಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಿಕ್ಕ ದುಷ್ಟರು ಆ ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬಿಗೆ ಎರಡು ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೀಸದ ಗುಂಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಗಡಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಲೆಬ್ಲಾಂಕನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಲು ಎತ್ತಿದನು.

ಮೇರಿಯನ್ನು ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾಗದೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು 'ತಂದೇ, ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸು,' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿ

ನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡು, ತುಸಾಕಿಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ವಿಾಟಲು ಬೆರಳನ್ನಿಟ್ಟನು. ಗುಂಡನ್ನು ಹಾರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, 'ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಡಿ,' ಎಂದ ಧನಾರ್ಥಿಯರನ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಬಂದಿತು.

ಈ ಕೂಗು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೋಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಒಂದು ಮಹಾ ರಾಕ್ಷಸ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನ ಎದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಲವಾದ ಏಟಿನಿಂದ ಅವನು ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಮಧ್ಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉರುಳುರುಳಿ ಹೋಗಿ, ಬೋರಲು ಬಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಏಟುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು, ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ತುಂಟರು ಬಿದ್ದರು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಮೋಣಕಾಲಿನ ಸಂದಿಗೆ ಇರುಕಿಸಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಆ ನೀಚ ರಿಬ್ಬರೂ, ಕಲ್ಲನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡುವ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರಂತೆ, ಅವನ ಬಲವಾದ ಹಿಡಿತವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅರಚಿ ಕಿರಚಿ ಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಒಂದು, ಆ ಭಯಂಕರ ನಾದ ಮುದುಕನ ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಬೆನ್ನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಬೋರಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು 'ಕರಿಯ ಭಟರ' ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದಿಮಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ತನ್ನ ಕೆಳಗಿರುವವರನ್ನು ತುಳಿದು ಜಜ್ಜುತ್ತಲೂ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವವರ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಮಳೆಯಂತೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ತುಳಿತವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಕಡೆಗೆ, ಬೊಗಳುವ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಕಾಡು ಕರಡಿಯಂತೆ ಆ ದುಷ್ಟರಾದ ಕಳ್ಳರ ಭಯಂಕರವಾದ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದನು.

ಅವರು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ

ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ಅಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಧನಾರ್ಥಿಯರನು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಗ್ಗದ ಕಟ್ಟೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದು, 'ಆ ಮಂಚದ ಕಾಲಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿರಿ,' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಆ ದುಷ್ಟರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕಿಟಕಿಗೆ ದೂರವಾಗಿಯೂ ಚಿಮನಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಂಚದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಒರಗಿಸಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬಲವಾಗಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದರು.

ಅವರು ಲೆಬ್ಬಾಂಕನನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ ವೂರಯಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನ ಎದುರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, 'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್, ನೀನು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದುದು ತಪ್ಪು. ನಿನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹೋಗಲಿ, ನಿನಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದರೆ ಈಗ ನಾವು ನಿದಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಾನು ಗಮನಿಸಿರುವ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಈಗ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಳು: ನೀನು ಈವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಗಿ ಗದ್ದಲ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ; ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ತೋರುವ ಉಪಯೋಗವೇನು? ಯಾರಾದರೂ ಕೂಗಿಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವರು ಯಾರು? ಪೊಲೀಸಿನವರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ? ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು. ನೀನೇನೋ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೂ ಪೊಲೀಸಿನವರೂ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಆತುರವು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅದರಿಂದ ನಿನಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಯಾವುದೋ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಬಹು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಂದೇಹ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ನಾವಾದರೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವೆವು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಎದ್ದು, ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಗೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಧಗಧಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಡಗಳೂ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಕೆಂಪಗೆ ಕಾದು ಪುಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಕ್ಕಿನ ಉಳಿಯೂ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ, ನಡುವೆಯಿದ್ದ ಫರದೆಯನ್ನು ಎಳೆದು, ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

‘ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಮಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈಗಿನಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಒಂದೇ ಮಾತು; ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಬರೆ,’ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಬಂದಿಯು, ‘ನಾನು ಬರೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ನನ್ನನ್ನು ಜಿಗಿದುಬಿಟ್ಟಿರುವರಲ್ಲಾ,’ ಎಂದನು. ‘ನಿಜ, ಕ್ಷಮಿಸು.’ ಎಂದು, ಥಿನಾರ್ಡಿಯರನು ತನ್ನ ಕಡೆಯವನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿ, ‘ಈ ಮಾನ್‌ಸಿಯರನ ಬಲವೋಳನ್ನು ಬಿಡು,’ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಬಿಡ್ಡುದಾದ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಲೆಬ್ಲಾಂಕನಿಗೆ ಈ ಮುಂದೆ ಕಾಣುವ ಮೇರೆಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನಿಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿದನು :

‘ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರೀ,

‘ನೀನು ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟು ಬರುವುದು. ನಿನ್ನ ಆಗಮನವು ಈಗ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ತರುವ ಮನುಷ್ಯನು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ನನ್ನಿಂದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ.

ಅರ್‌ಬೆಯಿನ್ ಫೇಬರ್.’

ಅನಂತರ ಲೆಬ್ಲಾಂಕನು ರೂ ಸ್ಟೇಟ್ ಡಾಮಿನಿಕ್ ಡಿ'ಎನ್ ಫರ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ೧೭ನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ, ಮಾನ್‌ಸಿಯರ್ ಅರ್‌ಬೆಯಿನ್ ಫೇಬರ್ ಎಂಬಾತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೇಡೆಮಾಯಿ ಸೆಲ್ ಫೇಬರ್‌ನ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಬರೆದನು.

ಥಿನಾರ್ಡಿಯರನು ಅತ್ಯಂತ ಆತುರದಿಂದ ಕಾಗದವನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ‘ಇದೋ ಕಾಗದ, ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ, ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಷ್ಟೆ! ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ

ಬಂಡಿಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನೆಟ್ಟನೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ, ಹಾಗೆಯೇ ತಟ್ಟನೆ ಹೊರಟು ಬಾ,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬಂಡಿಯು ದೂರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಕೋರಡದ ಶಬ್ದವು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಈಗ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮಂಕಾಗಿಯೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಬಂದಿಯಾಗಿದ್ದವನು ಅಲ್ಲಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆಗಾಗ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ, ಈ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದವನ ಕಡೆಯಿಂದ ಏನೋ ಸಣ್ಣ ಶಬ್ದವು ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಹಠಾತ್ತಾಗಿ, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಸಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬೆಂಕಿಬೆಂಕಿಯಾಗಿ, ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು, 'ಇವನು ನಿನಗೆ ಸುಳ್ಳು ವಿಳಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ೧೭ನೆಯ ಸಂಬರಿಸ ಮನೆಯಲ್ಲಿ "ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಫೇಬರ್" ಎಂಬಾತನು ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಗಂಡಾಳನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣಾಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಬಂದೆನು. ಯಾರಿಗೂ ಅವನ ವಿಚಾರವೇಗೊತ್ತಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದಳು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ಕಾಲ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ, ತನ್ನ ಬಲಗಾಲನ್ನು ತೂಗಾಡಿಸುತ್ತ, ಮಹಾ ಕಠೋರವಾದ ಆಲೋಚನೆಯ ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇ ದುರದುರನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಆ ಬಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿರಾಸವಾಗಿ, ವಿಚಿತ್ರ ತರವಾದ ಭಯಂಕರ ಮುಖಭಾವದಿಂದ, 'ಸುಳ್ಳು ವಿಳಾಸ! ಅದರಿಂದ ನಿನಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

'ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವು ತಳ್ಳಲಿ ಎಂಬದಾಗಿ,' ಎಂದು ಆ ಬಂದಿಯು ಘಂಟೆ ಬಡಿದಂತೆ ನುಡಿದು, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು

ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಒದರಲು, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಪಟಪಟನೆ ಹರಿದುಹೋದವು. ಒಂದು ಕಾಲು ಹೊರತು ಅವನ ಶರೀರದ ಯಾವ ಭಾಗವೂ ಮಂಚದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಬಂಧಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಳು ಮಂದಿಯೂ ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಇವನು ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗಿ, ಕೈಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಚಾಚಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದನು. ಈಗ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಆ ಪಟಂಗರೂ ಧಕ್ಕೆಬಡಿದವರಂತೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು; ಅವನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಉಳಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದುದನ್ನೂ, ಅದು ಅವನು ಸೂಚಕವಾಗಿಯೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವರು ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿದವರಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾದರು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ, ಮುಂದೆ ನಡೆದ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೌ ನಾಣ್ಯವು ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುದು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿತ್ತು. ಪೊಲೀಸಿನವರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಅವರು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಈ ದೊಡ್ಡ ನಾಣ್ಯವು ಟೊಳ್ಳಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನೀಲ ಬಣ್ಣದ ಉಕ್ಕಿನ ಸಣ್ಣ ಗರಗಸವಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಲೇ ಲೆಬ್ಬಾಂಕನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದುದು. ಮೇರಿಯನ್ನನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕೇಳಿಸಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಶಬ್ದವೇ ಮೊದಲಾದ ಅಗೋಚರ ವಿಷಯಗಳು ಏತರಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದ್ದುವೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದುವು. ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಲಾರದೆ ಅವನು ಎಡಗಾಲಿನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿದ್ದ ಪಟಂಗರು ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಿ, ಅವನ ಒಂದು ಕಾಲಿನ ಕಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಓಡಿಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಣೆ, ನಾನೇ ಹೀಗೆ ಅವನ ಮೊಣಕಾಲನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದವನು,' ಎಂದನು.

ಬಂಧಿತನು ಈಗ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿ, 'ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುವುದು. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹೋರಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡ ಬಲ್ಲಿರೆಂತಲೂ, ನಾನು ಬರೆಯಲಿಷ್ಟಪಡದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಬರೆಯಿಸಬಲ್ಲಿರೆಂತಲೂ, ನಾನು ಹೇಳಲಿಷ್ಟಪಡದಂತಹ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಹೇಳಿಸಬಲ್ಲಿರೆಂತಲೂ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆ ಯಲ್ಲವೇ?'

ಎನ್ನುತ್ತ, ಅಂಗಿಯ ಎಡಗಡೆಯ ತೋಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದು, 'ಇದೋ! ನೋಡಿ,' ಎಂದು, ತೋಳನ್ನು ಚಾಚಿ, ತಾನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಮರದ ಹಿಡಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದಿದ್ದ, ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಉಳಿಯನ್ನು ಆ ತೋಳಿನ ಮಾಂಸಖಂಡದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು.

ಮಾಂಸವು ಉರಿದು, ಹಿಸ್ಸೆಂದ ಶಬ್ದವು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿ ಬಂತು; ಹಿಂಸಾಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬರುವ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಾಸನೆಯು ಆ ಗವಿಯಂತಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಈ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ತಟ್ಟಾಡಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ತುಂಟರಿಗೂ ಎದೆಯು ನಡುಗಿತು. ಇವ್ವಾ ದರೂ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಪುರುಷನಾದ ವೃದ್ಧನ ಮುಖವು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಂದಿಕುಂದಲಿಲ್ಲ. ಕೆಂಪಗೆ ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣವು, ಪುಬಲವಾದ ಗಾಯ ದೊಳಕ್ಕೆ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತ ಇಳಿಯುತ್ತಿರಲು ಅವನು ತನ್ನ ಉದ್ದ ವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಧನಾರ್ಡಿಯರನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮೈರಭಾವವಿರಲಿಲ್ಲ. ನೋವೂ ಕಷ್ಟವೂ ಮಾತ್ರ ಅವನ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ದರ್ಪಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ ಗಿದ್ದುವು. ಆಗ ಅವನು, 'ಪರಮ ನೀಚರಿರಾ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆಯೇ ನೀವೂ ನನಗೆ ಹೆದರ

ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ,' ಎಂದು ಉಳಿಯನ್ನು ಗಾಯದಿಂದ ತೆಗೆದು, ತೆರೆದಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು. ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಪುಜ್ಜಲಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಬ್ಬಿಣವು, ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ, ಬಿರುನೆ ಹೋಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಮಂಜಿನಿಂದ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆ ಬಂದಿಯು ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿ, 'ನೀವು ನನ್ನ ನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಿರೋ ಮಾಡಿ,' ಎಂದನು.

ಈಗ ಅವನು ನಿರಾಯುಧನಾಗಿದ್ದನು.

'ಹಿಡಿಯಿರಿ ಅವನನ್ನು,' ಎಂದು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಕೂಗಿ ದನು. ಇಬ್ಬರು ತುಂಟರು ಅವನ ಭುಜಗಳಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಯೊಂದು ಕೇಳಿಬಂತು. ಅದು ಕೇವಲ ಸಮಾಸದಿಂದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು:

'ಇನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವೊಂದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿ ದಿರುವುದು.'

'ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ತಾನೆ?'

'ಅಹುದು, ಅದೇ.'

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಆ ಗಂಡಹೆಂಡಿರು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, ನಿರ್ದಾಸನಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೇಜಿನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದು ಬಂದು, ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ತುಪಾಕಿಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಮೀಟುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹುಚ್ಚ ನಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಬಿಚ್ಚುಬಿದ್ದನು.

ಅವನ ಪಾಡದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಮೇಲೆ, ಶುದ್ಧವಾದ ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಬೆಳಕು ಪುಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಒಂದು ಕಾಗದದ ಹಾಳೆಯು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಧನಾರ್ಥಿಯರನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದ ಈ ಪಞ್ಚಿಯು ಕಂಡಿತು :

‘ಮೌಲೀಸಿನವರು ಒಂದಿದ್ದಾರೆ.’

ಆಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಭಯಂಕರ ಸಂಧಿಯ ತೊಡಕನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಇದನ್ನೇ ತಕ್ಕ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ತನ್ನ ಜೀರುವಿನ ಮೇಲೆ ವೇಣಕಾಬೂರಿ ಕುಳಿತು, ಕೈಚಾಚಿ, ಆ ಕಾಗದದ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಎಟಕಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ಗಾರೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಅದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ, ಆ ಸುರಳೆಯನ್ನು ಆ ಗವಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಭಾಗಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು.

ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಭೀತಿ ಸಂದೇಹಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಬಂದಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

‘ಅದೇನೋ ಬಿತ್ತು,’ ಎಂದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಕೂಗಿದಳು.

‘ಎನದು?’ ಎಂದು ಗಂಡನು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಫಕ್ಕನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಗಾರೆಯ ಚೂರನ್ನಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿದ ಕಾಗದದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಗಂಡನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಅತ್ಯಾತುರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ದೀಪದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ಅವಳು ಬೇಗನೆ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಪಙ್ಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆ, ‘ಬೇಗ ಏಣಿಯನ್ನು ತಾ, ಬಲಿಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಬೋನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು!’ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು, ‘ಏನು? ಇವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸದೆಯೇ ಹೋಗುವುದೇ?’ ಎಂದಳು.

‘ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ,’ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಲು, ಅಲ್ಲಿ ದ್ವರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, ‘ಯಾವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು,’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, ‘ಕಿಟಕಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಹುಡುಗಿಯು ಕಿಟಕಿಯಿಂದಲೇ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಸೆದಳು. ಇದರಿಂದ ಆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಈ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾವಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುವುದು,’ ಎಂಬದಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಆ ಬಂದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪಟಂಗರು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೂಲೇಣಿಯನ್ನು ಎರಡು

ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಂಡಿಗಳಿಂದ ಕಂಬಿಗಳಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿಟ್ಟು, ಕಿಟಕಿಯ ಹೊರಭಾಗಕ್ಕೆ ಜಿಜ್ಞಾಸಿಸಿದರು.

ಆ ಬಂದಿಯು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಏನೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೋ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೋ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡನು.

ನೂಲೇಣಿಯು ಸಿದ್ಧವಾದ ಕೂಡಲೇ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, 'ಬಾ ಪ್ರಿಯೇ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದನು.

ಆದರೆ ಅವನು ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡುವಷ್ಟರೊಳಗೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವನ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, 'ಎಲಾ ಕಳ್ಳ ಮುದುಕಾ! ನಿಲ್ಲು ; ನಾವು ಮೊದಲು ಹೋಗುವೆವು, ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನೀನು,' ಎಂದನು.

'ಅಹುದು ! ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನೀನು,' ಎಂದು ಉಳಿದ ತುಂಟರೂ ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, 'ಅಯ್ಯೋ, ನೀವು ಮಕ್ಕಳಾಟವಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ, ನಮಗೆ ಇದರಲ್ಲೇ ಕಾಲಹರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಫೋಲಿಸಿನಸರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ,' ಎಂದನು.

ಆಗ ಆ ತುಂಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, 'ಒಳ್ಳೆಯದು ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೊದಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ, ಚೀಟಿಹಾಕಿ, ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ,' ಎಂದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, 'ಎಲವೋ ! ನೀವೇನು ಹುಚ್ಚರೇ ? ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿದೆಯೇ ? ಇದರಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದು ದಿಡುವುದೇ ಅಲ್ಲವೇ ? ಚೀಟಿಯಂತೆ ! ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ! ಈ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ! ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ! ಟೋಪಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ...'

'ನನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೊಡಲೇ ?' ಎಂದ ಶಬ್ದವು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಬಂತು.

ಎಲ್ಲರೂ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ಅದು ಯಾರು ? ಜೀವರ್ತನು !

ಜೀವರ್ಷಿ ನು ಭೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಗುಹೆಯೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದುದು

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ನಗುತ್ತ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದನು.

ಅವನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೇ ಬಂದನು.

ಆ ಗಾಬರಿಬಿದ್ದ ತುಂಟರು ತಾವು ಓಡಿಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೆಯೋ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಿಗಾಗಿ ನುಗ್ಗಿ ಓಡಿಯಾಡಿದರು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರ ರಾಗಿದ್ದ ಈ ಎಳು ಮಂದಿಯೂ ಅರ್ಧ ಕ್ಷಣದೊಳಗಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅತ್ಯರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿ ನಿಂತರು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹಾಸುಗಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು.

ಜೇವರ್ಲನು ಮತ್ತೆ ಟೋಪಿಯನ್ನು ತಲೆಗೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತವನ್ನೂ ಬರೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟನು.

ಜೇವರ್ಲನು ಕೂಗಿದೊಡನೆಯೇ ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿ, ಗಂಡು ಗೊಡಲಿ, ದೊಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಒಂದು ಸೈನ್ಯವು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿತು. ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಈ ತುಂಟರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದರು. ಸಣ್ಣ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಮಂಕು ಮಂಕಾಗಿದ್ದ ಆ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ನೆರಳು ತುಂಬಿತ್ತು.

‘ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೈಕೋಳಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ,’ ಎಂದು ಜೇವರ್ಲನು ಕೂಗಿದನು. ‘ಹಾಗಾದರೆ ಬನ್ನಿ,’ ಎಂದು ಒಂದು ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದು ಗಂಡಸಿನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಹೆಂಗಸಿನ ಧ್ವನಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಪತ್ನಿಯು ಕಿಟಕಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳೇ ಆಗತಾನೇ ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಥಹೀನ ಕೂಗಿದವಳು.

ಅವಳು ತಾನು ಹೊದೆದಿದ್ದ ಶಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ತಲೆಗೆ

ಹೋಪಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಗಂಡನು ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿ, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಶಾಲಿನೋಳಿಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಹಾಸುಗಲ್ಲನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಬಂಡೆಯನ್ನು ಎಸೆಯುವ ರಾಕ್ಷಸಿಯಂತೆ ಸಿಂತುಕೊಂಡು, 'ಎಚ್ಚರಿಕೆ,' ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು.

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಡೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡರು. ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸ್ಥಳವಿತ್ತು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆ ತುಂಟರ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಲ ನೋಡಿದಳು. ಈ ವೇಳೆಗೆ ಮೊಲಿಸಿನವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿದ್ದರು ಅವಳು ಒಳಗಂಟಲ ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿಯಿಂದ 'ಹೇಡಿಗಳು' ಎಂದು ಗೊಣಗಿದಳು.

ಜೀವರ್ತನು ಸಕ್ಕು, ಆ ಕೊಠಡಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಪತ್ನಿಯು ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಗ ಅವಳು, 'ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಡ, ಆಜೆಗೆ ಹೋಗು, ಇಲ್ಲ ವಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ,' ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವರ್ತನು, 'ಆಹಾ! ಇದೆಂತಹ ಫಿರಂಗಿ ಯಂತಹ ಹೆಂಗಸು! ತಾಯಿ, ನಿನಗೆ ಪುರುಷನಂತೆ ಗಡ್ಡವಿದೆ; ಆದರೆ ನನಗೆ ಹೆಂಗಸಿನಂತೆ ಉಗುರುಗಳಿವೆ,' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮುಂದು ಮುಂದು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕೆದರಿಕೊಂಡು, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ, ಆ ಹಾಸುಗಲ್ಲನ್ನು ಜೀವರ್ತನ ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಿರಿಸಿ ಎಸೆದಳು. ಜೀವರ್ತನು ತಟ್ಟನೆ ಬಗ್ಗಿದನು. ಕಲ್ಲು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಡು ಹೋಗಿ ಎದುರು ಗೋಡೆಗೆ ಬಡಿದು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾರೆಯ ಹೆಂಟಿಯನ್ನು ಕಡಹಿ, ಮೂಲೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಿಬ್ಬಿರುಗಿ ಪುಟಹಾರಿ, ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿತು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ

ಏನೂ ಅಪಾಯ ಆಗದೆ ಕಡೆಗೆ ಜೀವರ್ತನ ಹಿಂಗಾಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿತು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜೀವರ್ತನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್ ದಂಪತಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನ ದೊಡ್ಡದಾದ ಒಂದು ಹಸ್ತವು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಭುಜದ ಮೇಲೆಯೂ ಮತ್ತೊಂದು ಅವಳ ಗಂಡನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಬಿದ್ದವು. ಆ ಕೂಡಲೆ ಅವನು, 'ಕೈಕೋಳಿಗಳು!' ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದರು.

ಆಗತಾನೆ ಜೀವರ್ತನು ಈ ತುಂಟರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಂದಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಆ ಬಂದಿಯು ಪೊಲೀಸಿನವರು ಬಂದುದು ಮೊದಲಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ, ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಜೀವರ್ತನು, 'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರನನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿರಿ; ಯಾರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಡಿ,' ಎಂದನು.

ಹೀಗೆಹೇಳಿ, ಅವನು ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಪದಿಂದ ಮೇಚಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತನು. ಅದರ ಮೇಲೆ ದೀಪವೂ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಇದ್ದವು. ತನ್ನ ಜೀವನಿಂದ ಮುದ್ರೆಹೊಡೆದಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನು ತನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಒಕ್ಕಣೆಗಳ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬರೆದು, ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ, 'ಈ ಸಭ್ಯಜನರು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದ ಆ ಬಂದಿವಾಸನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತನ್ನಿ,' ಎಂದನು.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದರು.

ಜೀವರ್ತನು, 'ಒಳ್ಳೆಯದು! ಈಗ ಅವನೆಲ್ಲಿ?' ಎಂದನು.

ತುಂಟರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಂದಿಯು ಮಾಯವಾಗಿದ್ದನು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಿಟಕಿಯ ಒಳಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಅವರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಆ

ಬಂದಿಯು ಜೀವರ್ತನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ದಾಂದಲೆ ಗದ್ದಲ ಗೊಂದಲಗಳು ತನಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಯಿತೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಅವರ ಗಮನವು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳದೆ ಇದ್ದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ನೆಗೆದುಬಿಟ್ಟನು.

ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನೂಲೇಣಿಯು ಇನ್ನೂ ಅದಿರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಜೀವರ್ತನು ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ, 'ಎಲ ಪಿಶಾಚೀ, ಇವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದವನಿರಬೇಕು!' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ನೋಡಿ, ಆ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಬೇರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಎರಡು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಇವನು ಲಿಬ್ಲಾಂಕನ ಮಗಳು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನರಿಯದೆ ಮೋಹ ತಾಪ ದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಒಂದುದಿನ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ಅವಳ ಗುರುತಿನ ವಿಳಾಸವನ್ನು ತಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದಳು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸ ತಾನು ಸುರಕ್ಷಿತನಾಗಿಯೂ ಸುಖ
ವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು, ಆ ವಶವನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಬಂದನೆಂಬುದನ್ನು
ತಿಳಿಯಲು ನಾವು ಕೆಲ : ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೂ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯು
ವುದ ಅಗತ್ಯಕ. ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ಇವನು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆ ಮಠ
ದಲ್ಲಿಯೇ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದರು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ತಾನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ
ಇದ್ದು ತನ್ನ ಜೀವನದಾದ್ಯಂತ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಿದ್ದನು.
ಆದರೆ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿ ತನಗೆ
ಇಷ್ಟವಾದ ವೇನು : ಕ್ರಮವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ
ಕೊಡದಿರುವುದು ತನಗೂ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವನ ಗೋಚ
ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಯೋಗಿನಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ
ಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೊರಟು ಹಿಂದನು.

ಮಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ, ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಯಾರ
ವಶಕ್ಕೂ ಕೊಡದೆ ತಾನೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.
ಆದರೆ ಜೀವ ಕೈಯೂ ಇದು, ಮಾನಾಗಲೂ, ಅವನ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ
ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ, ಅವನು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ
ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ತನ್ನದೆ ತೆಗದ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಸ್ತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ವೊದಲನೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ, ಇದೊಂ
ದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು
ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಸಗುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ 'ಅಗಲತಾಗದ
ಅತಿವಸ್ತು' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು, 'ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗದು,'
ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೇಗಾದರೂ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು, ಪ್ರಬಲವಾದ ಭೀತಿ
ವ್ಯಸನಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಒಹಿರಾಗವಾಗಿ ಸಗರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ರೂ ಪೂಮೆಟಾ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ.

ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಇವನಿಗೆ ಅಲ್ವಿಮಸ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು.

ಆವನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಾನು ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಜನರ ಗಮನವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೀಳಲಾರದೆಂತಲೂ, ತನಗೇನಾದರೂ ಭೇತಿಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿದರೂ ತನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದೆಂತಲೂ, ಕಡೆಗೆ, ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ತಾನು ಜೇವರ್ಡೆನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಪರಮಾತ್ಮರ್ಪಣೆ ರೀತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಬಂದಂತಹ ಕ್ಲಿಷ್ಟಸಂಧಿಗೆ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕದಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಸಹ ಇವನು ಬೇರೆ ಎರಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಈ ಎರಡು ಮನೆಗಳೂ ಬಹಳ ಸಣ್ಣವು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ ಬಡವರ ಮನೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು ; ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ದೂರ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಒಂದು, ರೂ ಡಿ ಎಲ್ ಔವೆಸ್ಪಾ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೊಂದು ರೂ ಡಿ ಎಲ್ ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದುವು.

ಆಗಾಗ, ಒಂದು ಸಲ ರೂ ಡಿ ಎಲ್ ಹೋಂ ಆರಂ ಮನೆಗೂ ಒಂದು ಸಲ ರೂ ಡಿ ಎಲ್ ಔವೆಸ್ಪಾ ಮನೆಗೂ ಅವನು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಆರು ವಾರಗಳನ್ನು ಕೋಸಿಟ್ಟು ಕೊಡನೆ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೊರನ ಸೇವಕರು ಇವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಇವನು ಆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಯಾವುದೋ ಗ್ರಾಮದ ಧನಿಕನೆಂತಲೂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎನೋ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒರುತ್ತಿರುವನೆಂತಲೂ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಈ ಪುಣ್ಯಶೀಲನಾದ ಪ್ರಾಣಿಯು, ಪೊಲೀಸನವರಿಂದ

ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸ್ಥಿರ ನಿವಾಸಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಯಿತು.

ಈ ರೂ ಪ್ಲೂಮೆಟ್ ಜೀದಿಯಲ್ಲಿಯ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ, ಲಕ್ಸಂಬರ್ಗನ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿವೂ ಸಂಚಾರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು. ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ತರುಣನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ತನ್ನ ಅನುರಾಗಪೂರ್ವಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಇವನು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅದು ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಆ ತರುಣನು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಒರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ತಾನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಅಗಲಬೇಕಾದೀತೆಂಬ ಭೀತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವನು ರೂ ಪ್ಲೂಮೆಟ್ ಜೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಜೇಡವೆನ್ನಲಿಲ್ಲ ; ಮಾತೇ ಆಡಲಿಲ್ಲ ; ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾದೀತೆಂಬ ಭೀತಿ ತೋರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದಿರಬೇಕೆಂಬ ಎಚ್ಚರಿಯು ಅವಳಿಗಾಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಇಂತಹ ಮೋಹ ಚಿಂತೆಯ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಕಂಡವನೇ ಅಲ್ಲ. ಮನೋಹರವಾದ ಚಿಂತೆಯೆಂದರೆ ಇದೊಂದೇ. ಈ ಒಂದು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅವನು ಅರಿಯನು. ಆದಕಾರಣ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲ ಮೌನ ವಹಿಸಿದುದರ ಮುಖ್ಯ ಭಾವವೇನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಮಂಕಾಗಿದ್ದಳೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಗಮನಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತಹ ಅನುಭವವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನಮುಟ್ಟುವ ಪ್ರೀತಿ

ಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇವರು, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಶತ್ರುಗಳಾಗಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೇ ಕಂಡಿತು; ಆದರೂ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ; ಕಠಿಣ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ; ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಇವರ ಜೀವಿತವು ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದುಃಖಮಯವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಚಾಪಲ್ಯವು ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಇದು, ಮೊದಲು ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿನೋದವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಂದರೆ; ಹಸಿದಿದ್ದವರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುವವರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡುವುದು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಒಡವರಿದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವದ ಮನಸ್ಸಂತೋಷವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಮಂದಿಯ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಸಾಯಂಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಜಾಂಡ್ರೆಟ್ಟನ ಗವಿಯಂತಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಹೋದುದು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಎಡದೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾಯವಾಗಿ, ಅದು ಬಹಳ ಉರಿಯುತ್ತಲೂ ನಂಜೇರಿದ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯದಂತೆಯೂ ಇತ್ತು. ಇದರ ಕಾರಣವನ್ನು ಇವನು ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಎವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಗಾಯದ ತಾಪದಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇವನು ಜ್ವರ ಬಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವನು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದಾಗ, 'ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಮಾಡು ವರನ್ನು ಕರೆ,' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.

ದೇವಯೋಗ್ಯವಾದ ದಯೆಯಿಂದಲೂ ಪರಮ ಸಂತೋಷ ದಿಂದಲೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಅವನಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಣಿಯಾಗಿ ನಿಂತು, ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ಅವನ ಗಾಯವನ್ನು ತೊಳೆದು, ಔಷಧ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಸುಖವೇ ಮರಳಿ ಬಂದಂತೆಯೂ, ತನ್ನ ಭೀತಿಯೂ, ಕಾತರ ದುಃಖ ಗಳೂ ನಿವಾರಣೆಯಾದಂತೆಯೂ ತೋರಿತು. ಅವನು ಕೋಸೆಟ್ಟ ಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಆಹಾ! ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಯ! ಎಷ್ಟು ದಯಾಮಯವಾದ ಗಾಯ!' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.

ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕದಾದ ಈ ಮನೆಯೂ ಹಿತ್ತಲೂ ಇವೇ ತನಗೆ ಹಿತವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತ, ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜನ್ಮವೇ ಆದಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವನ ಸಂತೋಷವು ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಕಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಲಕ್ಸಂಬರ್ಗ್ ಕಡೆಯ ವಿಚಾರವೂ, ಆ ಅಪರಿಚಿತನಾದ ತರುಣ ಸಂಚಾರಿಯ ವಿಷಯವೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಗುಡವೂ, ಈ ಮೇಘಾವರಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಆತ್ಮ ಸಂತೋಷದ ಮುಂದೆ ಮಾಯವಾದುವು. ಈಗ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು, 'ನಾನು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ, ನಾನೆಂತಹ ಹುಚ್ಚು ಮುದುಕ!' ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ವಸಂತ ಕಾಲವು ಬಂತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಪವಸವು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜೀನ್

ವಾಲ್ವೀನನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನೀನು ಆ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದರೆ ನನಗೆಷ್ಟೋ ಆನಂದವಾಗುವುದು,' ಎನ್ನಲು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು 'ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಆಗಲಿ, ಅಪ್ಪಾ!' ಎಂದಳು.

ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವಳು ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ಅನೇಕಾ ವೃತ್ತಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಹಿಂದೆಯೇ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲಿನಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದಾರೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೆ ಉಪವನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಗಡಗಡ ಕೊಂಬೆಗಳು ಬಹಳ ತಗ್ಗಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ರಿಂದ ಅವಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಒರೆಯಾಗಿ ನೂಕುತ್ತ ಆ ಕೊಂಬೆಗಳ ಕೆಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅನಂತರ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿರುವ ಪೀಠಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ಪೀಠದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ತಟ್ಟನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅವಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಳು. ಅವನೇ! ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಳಾಹೀನನಾಗಿಯೂ ಕೃಶನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಇನ್ನೇನು ಮೂರ್ಛೆ ಬೀಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅನಂತರ ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅವಳು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲೆಗಳ ಮೊರವೊರ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ, 'ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು; ನಾನು ಬಂದಿರುವೆನು, ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಸಿಡಿದು ಒಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಜೀವಿಸಿರಲಾರದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ನೀನು ನನ್ನ ಗುರುತನ್ನಾದರೂ ಹಿಡಿಯುವೆಯಾ? ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಬೇಡ. ನೀನಿರುವ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ನೋಡು, ನೀನೇ ನನ್ನ ಭಾಗದ ಆಪ್ತರೋದಮಣಿಯು ; ನಾನು ಆಗಾಗ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಜೀವಿಸಿರಲಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೇಮವು ನಿನ್ನ ಮನಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು. ನಾನು ನಿನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ; ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದು ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು ; ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕೋಪ ಬರುವುದೋ ಏನೋ ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೋಪ ಒರುವಂತೆ ಮಾಡಿಸುವೆನೇ ?' ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನು ಮಾತನಾಡಿದುದು ಕೇಳಿಸಿತು.

‘ಅಯ್ಯೋ !’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವಳು ತನ್ನ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು, ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಳು.

ಅವನೂ ಆ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ, ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು. ಮುಂದೆ ಮಾತೇ ನಿಂತಿತು. ಗಗನದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಥಳಗುಟ್ಟಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದುವು. ಅವರಿಬ್ಬರ ತುಟಿಗಳೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದುವಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಹಕ್ಕಿಯು ಹಾಡುವುದಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಮಂಜು ಕರಗುವುದಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಗುಲಾಬಿ ಹೂವು ಅರಳುವುದಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಲತೆಗಳು ವುಷ್ಟಿತವಾಗುವುದಲ್ಲಾ ! ಉಷ್ಣಕಾಲವು, ಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ ಅದಿರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪಸರಿಸುವುದಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ಇದೊಹಾಗೆಯೇ ?

ಒಂದೇ ಒಂದು ಮುತ್ತು, ಅಷ್ಟೆ !

ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಡುಕಹತ್ತಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ

ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿದರು.

ಇನ್ನೂ ರಾತ್ರಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಯಾಮವೆಂತಲಾಗಲಿ, ತಣ್ಣಗಿರುವ ಬಂಡೆಯೆಂಬುದಾಗಲಿ, ತೇವವಾದ ನೆಲವೆಂದಾಗಲಿ, ನೆನೆದ ಹುಲ್ಲೆಂದಾಗಲಿ, ಅವರ ಗೋಚರಕ್ಕೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಧವಿಧಾಲೋಚನೆಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವರು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿಯದು.

ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಆಸಂದ ಉಕ್ಕಿ, ಮಾತನಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಂತರು. ಇದೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಎರಡು ಹೃದಯಗಳೂ ಕರಗಿದ್ದವವಾಗಿ ಒಂದರೊಳಗೆೊಂದು ಮಿಳಿತವಾದುವು. ಕಡೆಗೆ, ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಆತ್ಮವು ಅವಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅವಳ ಆತ್ಮವು ಅವನಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ, ಆನಂದದಿಂದ ಪರವಶರಾದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮೋಹತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ, ಪ್ರತಿ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯೂ ಕೋನೆಟ್ಟಳು ಉಸವನದ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಒರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿಯೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವರ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೇಸ ವಾಕ್ಯೋಪಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಸೊಂದೂ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ.

ರಿಂಗಿಗೆ ಆರು ವಾರಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಮೇರಿ ಯಸ್ಸನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಈ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, ತನಗೇನೋ ಕೆಲಸವಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕಾದೀತೆಂತಲೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದನು,' ಎಂದಳು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕವೂ ಅದಿರಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಹೋದನು.

ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಸಾಯುವುದೆಂದರೆ ಹೊರಟುಹೋಗುವುದೆಂದರ್ಥ. ಜೀವಿತದ ಆದಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಹೊರಟುಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಸಾಯುವುದೆಂದರ್ಥ.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಎಚ್ಚತ್ತನು. ಈ ಆರು ವಾರಗಳೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ನಾವು ಕಂಡಂತೆ, ಜೀವಿತದ ಹೊರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದನು. ಈ 'ಹೊರಟುಹೋಗುವುದೆಂಬ ಮಾತು ಈಗ ಅವನನ್ನು ಜೀವಿತದ ಬಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿತು.

ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಏನು ಹೇಳಲೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, 'ನಾವೆಂತಹ ಅವಿವೇಕಿಗಳು ! ಮೇರಿಯಸ್, ನನಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆಯುವುದು,' ಎಂದಳು.

'ಏನು ?'

'ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗೋಣ ! ಎಲ್ಲಿಗೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು. ನಾನಿರುವ ಕಡೆಗೆ ನೀನೂ ಬಂದರೆ ಆಯಿತು.'

'ಏನು ? ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಬರುವುದೇ ? ನಿನಗೇನು ಹುಚ್ಚೇ ? ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುವುದು ! ನನ್ನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲ ! ನೀವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗುವರೆಂದೆಯಾ ? ನಾನು

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹತ್ತು ಲೂಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪೋಹಗೊಂಡಿರುವೆ; ಹಗಲಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ನೋಡಿದುದೇ ಆದರೆ, ನೀನೇ ನನಗೆ ಒಂದು ಸೌವನ್ನು ಭಿಕ್ಷು ವಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ? ಆಹಾ! ಹೋಗಲು ರಹದಾರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಒಗೆ ತಾನೇ ಹೇಗೆ?'

ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ತೊಗಟೆಗೆ ತನ್ನ ಹಣೆಯನ್ನು ಬರಗಿಸಿ, ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಮರಕ್ಕೆ ಬರಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಚರ್ಮವು ಗೋಚುವುದೆಂದಾಗಲಿ, ತನ್ನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿದ್ದ ಚಿಂತೆಯಿಂದಾಂಟಾದ ದೇಹದಾಹವನ್ನಾಗಲಿ ಅವನು ಗಮನಿಸದೆ, ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ, ಸಿರಾಶೆಯ ಪ್ರತಿಮೆಯೆಂಬಂತೆ ಕೆಳಗುರುಳಿ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಇಂತಹ ಮಹಾ ವ್ಯಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಹಿಂದಣಿಂದ, ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದದಂತೆ ಮೃದುವಾದ ಮತ್ತು ವ್ಯಸನಕರವಾದ ಒಂದು ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗ, ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅವಳು ಅಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

ಅವನು ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, 'ಕೋಸೆಟ್, ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲ. ಎತಕ್ಕೊಂದರಿ ಪ್ರಮಾಣವಾಕ್ಯವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ನನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ

ತೋರುವುದು. ಈಗ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ನಿನೊಡನೆ ಹೇಳುವೆನು. ಕೇಳು, ನೀನು ಹೊರಟುಹೋದರೆ ನಾನು ಸಾಯುವುದೇ ನಿಜ. ಆದರೆ ಬೀವಿಸಿರಬೇಕೆಂದೇ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ,' ಎಂದನು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮತ್ತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಮೇರಿಯಸ್, ನಿನ್ನ ಭಾವವೇನು ಹೇಳು, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇರುವುದು, ಅದನ್ನು ಹೇಳು. ನನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳು; ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡುವೆನು,' ಎಂದಳು.

'ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇದು. ದೇವರು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಗಲಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವನೆಂಬುದು ಅಸಂಭವ. ನೀನು ನಾಡಿದ್ದು, ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರು. ನಾನೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು.'

'ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಈಗಿನಿಂದಲೂ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು.'

'ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನು.'

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀದಿಯೆಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಒರಗಿಸಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆದಿತ್ತು. ಸಾಸ! ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ಅವಿವೇಕವಾದುದೆಂತಲೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂತಲೂ ಅವನಿಗೇ ತೋರಿತು. ಅವನು ಕೇವಲ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಧರಮಾಡಿದುದು.

ಇದೊಂದೆ, ತನ್ನ ತಾತನನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಅದರಂತೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವಿವಾಹದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆತನೊಡನೆ ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.

ಪಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಂಡುದೆಲ್ಲವೂ ವಿಫಲವಾಯಿತು.

ತಾತನೂ, ಮೊಮ್ಮಗನೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಮಂಜಸವಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆತಿಶಯವಾದ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಮಗಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೋರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು, ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪದೆ, ಮುದುಕನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದ ಒಡಸೆಯೇ ಮುದುಕನಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲು ಸೇವಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕಾರ್ಯವು ಏರ್ಪಡಲಾಗಿತ್ತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ವಿಳಾಸದ ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡದೆ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದನು.

ಅವನು ಮೊದಲು ತನ್ನ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದೆ ಜೀವರ್ತನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಎರಡು ಪಿಪ್ಪುಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವುಗಳಿಂದ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಉಪವಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬೀದಿಹಾಕಿತ್ತು. ನಿರಾಶನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾರೋ ಕೂಗಿಕೊಂಡ ಶಬ್ದವು ಇವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಯಾವುದೋ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜಗಳವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವದಂತಲೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವನ ಸಹಾಯವನ್ನೇ ಕ್ಷಿಸಿದರೆಂತಲೂ ಅವರು ಕೂಗಿದರು.

ಆ ದಿನ, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹಳೆಯ ಸೇನಾ ಪತಿಯೊಬ್ಬನು ಮೃತನಾಗಿ ಆತನ ಶವದ ನೆರವಣಿಗೆಯು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶವು ಮತ್ತೆ ರಾಜನಾಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಹು

ಮಂದಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪಕ್ಷವನ್ನೇ ಆಸುಮೋದಿಸು ವವರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಶಿವಮೊರವಣಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಬಹು ಮಂದಿ ಜನರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಸಾಯಕ್ರಿಯೆ ಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರವನು ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದ್ದರು. ಜಗಳವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ತುಪಾಕಿಯ ಗುಂಡುಗಳು ಹಾರಾಡಿದವು. ಸರ್ಕಾರದ ಸಿಪಾಯಿ ಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪಕ್ಷವನರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ಇದು ಎರಡು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ನಡೆದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಯುದ್ಧವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಹೊಳೆಯು ಹರಿಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುವ.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಆ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಅತ್ಯಂತ ಜನಸಾಂದ್ರವಾದ ಒಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸನು. ಅವರು, ಎರಡು ಬೀದಿಗಳು ಸಂಧಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಧ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪಗೋಸ್ಕರ ಸಮ ಕೋನವಾಗಿ 'ಬ್ಯಾರಿಕೇಡ್ಸ್' ಎಂಬ ಅಸ್ತ್ರಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಿದ್ದಿದರು. ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ೨ನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತುಪಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದುದಾದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೆಲವು ಎಂದೂಕಿನ ತೋಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರವರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಆಗ ಜೀವ ಟರ್ನು ಇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವನೆಂದು ಯಾರೋ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿ, ಇವನು ಗೋಡೆಚಾರನೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಹಿಡಿದರು ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಗಳು ಬಿದ್ದುವು. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗಹಾಕಿ ಆ ಅಂಗಡಿಯ ತಳಗಡೆಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಬಗ್ಗಿದು ಕಟ್ಟಿದರು.

ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಈ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯು ಶತ್ರುಗಳ ವಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನೀನು ಗುಂಡಿನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವೆ,' ಎಂದನು.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸೈನಿಕರು ಈ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ಮೃತರಾಗಿಯೂ ಗಾಯಪಡೆದೂ ಬಿದ್ದರು. ಈ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯು ಶತ್ರುಗಳ ವಶವಾಗುವದೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಕೂಡಲೆ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಅದರಮೇಲೆ ಒಂದು ಕರಿಯ ಮದ್ದಿನ ಪೀಪಾಯಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಅದರಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಂಚನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತ, 'ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಈ ಗೋಡೆಯನ್ನೇ ಹಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ,' ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಮುತ್ತುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವರು ಸತ್ತವರನ್ನೂ ಗಾಯ ಪಟ್ಟವರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ದಿಕ್ಕು ವಾಲಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋದರು. ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗೋಡೆಯು ಉಳಿಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಂದ ಬಂದ ಒಂದು ಕಾಗದವು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಹಸ್ತಗತವಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು :

'ಪ್ರಿಯಾ ! ಓ ! ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಈಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಿಷ್ಟು ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ರೂ ಡಿ ಎಲಾ'ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯ, ೨ನೆಯ ನಂಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ವಾರದೊಳಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಸೇರುವೆವು. ಕೋಸೆಟ್, ಜೂನ್ ೪ನೆಯ, ತಾರೀಖು.'

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ತನ್ನ ಬೇಬಿನ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಒಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಅದರಲ್ಲಿ,

'ನಮ್ಮ ವಿವಾಹವು ಆಗದು. ನಾನು ನನ್ನ ತಾತನನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು ; ಅವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದೃಷ್ಟಹೀನನು.

ನೀನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆತುರನಾಗಿ ಓಡಿಹೋದೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಾಗ್ಧಾಸವನ್ನು ಒಲ್ಲೆಯಷ್ಟೆ! ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುವೆನು. ನಾನು ಸಾಯುವೆನು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿರುವೆನು. ನೀನು ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದುವಾಗ ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುವುದು.'

ಎಂದು ಬರೆದು, ಕಾಗದವನ್ನು ಮಡಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷಕಾಲ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದೇ ಸೀಸದ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಬರೆದನು :

'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮೇರಿಯಸ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ. ನನ್ನ ಶವವನ್ನು, ಮರಯಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರೂ ಡೆಸ್ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕೆಲ್ವೇರ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ೬ ನೇ ಸಂಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ತಾತ, ಮಾನ್ ಸಿಯುರ್ ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಮುಂಡ್ ಎಂಬಾತನಿಗೆ ತಲಪಿಸಿ.'

ಹೀಗೆ ಬರೆದು, ಕಾಗದವನ್ನು ಕೋನೆಟ್ಟಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಬಬ್ಬ ಆಳಿನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನಿಗೆ ಯಾರೋ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವನ್ನು ತಂದವರ ಹೆಸರು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡು,' ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಬರೆದಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಆ ಕೂಡಲೇ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನೂ ಮನೆಯ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೂರನೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಓದಿದ ಪತ್ರವನ್ನು ಮೇರಿಯನ್ನಿಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಆಳಿನ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿತು.

ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಅಸಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿ, ತಾವು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗಿ ಅವನು ಆ ರಾತ್ರಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ತನಗೆ ತಲೆ ನೋಯುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು. ಊಟಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯು, 'ಮಾನ್‌ಸಿಯರ್, ಏನೋ ಗದ್ದಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು,' ಎಂದಳು. ಅದೇ ಅವಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಅವನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಪಕ್ಕದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿರುವ ನಿಲುವು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದೆ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದುವು.

'ಪ್ರಿಯಾ! ಓ! ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಈಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವನು. ನಾವು ಈ ರಾತ್ರಿ ರೂ ಡಿ ಎಲ್‌ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯ ೭ನೆ ನಂಬರು ಮನೆಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ

ಹೋಗುವೆವು. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗಾಗಿ ನಾವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಸೇರುವೆವು. ಕೋಸೆಟ್, ಜೂನ್ ೪ನೆಯ ತಾರೀಖು.

ವೊದಲು ಅವನಿಗೆ ಇದರ ಅರ್ಥವೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ, ಕೋಸೆಟ್ನ ಬರೆವಣಿಗೆಯ ಒತ್ತುವ ಕಾಗದವು ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ತೆರೆದು ಬಿದ್ದಿದ್ದುದು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವಳು ತಾನು ಬರೆದ ಕಾಗದವನ್ನು ಅದರಿಂದ ಒತ್ತಿದ್ದುದೂ ಆ ಬರೆವಣಿಗೆಯು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ್ದುದೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಹೆಸರು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ; ಕಳೆದ ಆರು ವಾರಗಳಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೂ ಕೋಸೆಟ್ನಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಅವನು ಅರಿಯನು; ಆದರೆ ಆ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು, 'ಓಹೋ! ಅವನೇ!' ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಆ ಅಪರಿಚಿತನಾದ ಯುವಕನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಮನೋವಿಕಾರವೇ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವೇ ಉದಿಸಿತ್ತು.

ತಾನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದು ತನಗೇ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಬಂದು, ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವನೋ ಪತ್ರವಾಹಕನು ಬಂದು, ಕೋಸೆಟ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಇವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಇದು ತಾನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಓದಿದ್ದ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿರಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿ ಅನಂತರ ಅವನು ವೊದಲನೆಯ ಸಲ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿದಾಗ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಆಗಲೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿರುವನು ಅಥವಾ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವನು, ಎಂಬ ಭಾವವರಿತು ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಆಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಅವನ ಉತ್ತಮ ಗುಣವು ಅವನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಆಗ ಅವನು ಆಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಗುಂಡಗಳು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟನು.

ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಕೇಡ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನು ತಳಪಾಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯ ಕೊಠಡಿ ಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು, ಅಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಒಂದು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದುದು ಇವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಜೀವರ್ತನು ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಸುಮ್ಮನೆ 'ಇದು ಸ್ವಭಾವವೇ !' ಎಂದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಆ ಬ್ಯಾರಿಕೇಡಿನ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಚರ್ಮದ ಮೆತ್ತೆಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಗುಂಡಿನ ಮಳೆಯೇ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೀದಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಹು ಸಾಹಸದಿಂದ ಅದನ್ನು ತಂದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಯು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನನ್ನು ೭ ಹಳವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿದನು ; ಆಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಬಹುಮಾನಾರ್ಹನೆಂದು ತಾವು ಎಣಿಸುವಿರಾ ?' ಎಂದನು.

'ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಣಿಸುವೆನು.'

'ಒಳ್ಳೆಯದು ! ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೊಂದು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.'

'ಏನದು ?'

'ಆ ಜೀವರ್ತನ ತಲೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಹಾರಿಸಿಬಿಡಲು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಬೇಕು.'

ಜೀವರ್ತನು ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲುಗಾಡಿ, 'ಅದೇ ತಕ್ಕುದು,' ಎಂದನು.

ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರೂ, ತನ್ನ ಕೃತುಪಾಕಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮದ್ದು ಗುಂಡನ್ನು ಪಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದನು ; ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಆತನು, 'ಅಗಬಹುದು ; ಅದಕ್ಕೆ ಆತಂಕವೇನೂ ಇಲ್ಲ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ಈ ಗೂಢಚಾರ ನನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಮೇಜಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜೀವರ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಕೈತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅವನು ಅದರ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎಂಬಿಡನೆಂಬುದೂ ತೋರಿತು.

ಸುವಾರು ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತುತೂರಿಗಳ ಶಬ್ದವು ಇವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಬ್ಯಾರಿಕೇಡಿನ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ, 'ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ,' ಎಂದು ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜೀವರ್ತನು ನಿಸರ್ಗವಾದ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ನಕ್ಕು, ಆ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, 'ನೀವು ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬದುಕಿರಲಾರಿರಿ,' ಎಂದನು.

'ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡಿ' ಎಂದು ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಎಸ್ ಜೊಲರಾಸ್ ಎಂಬುವನು ಕೂಗಿದನು.

ಆರಾಜವಿರೋಧಿಗಳು ಗದ್ದಲಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ, ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜೀವರ್ತನು, 'ನಮಸ್ಕಾರ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ, ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ,' ಎಂದ ಮಾತು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಜೀವರ್ತನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನೊಬ್ಬನೇ ನಿಂತನು. ಒಂದಿಬ್ಬರ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದು ಮೇಜಿನ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗದ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಅವನು ಅವನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಜೀವರ್ತನು ಎದ್ದು ನಿಂತನು.

ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಆ ಮಧ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಬೇಡಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದ ಜೀವರ್ತನು ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯ

ವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಸಿದಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತುಪಾಕಿಯಿತ್ತು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಒಳಭಾಗವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು.

ರಾಜವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು, ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನೋರಿಯಸ್ಸನು ಮಾತ್ರ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಜೇವರ್ಫನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡದೆ, ಶುನು ಪಟ್ಟು, ಆ ರೂ ಮಾನ್‌ಡಿಟೂರ್ ಬೇದಿಯ ಕಡೆಯ ಕಂದಕದ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಬಂಧಿತನಾದ ಜೇವರ್ಫನನ್ನೂ ಹತ್ತಿಸಿ ತಾನೂ ಹತ್ತಿದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕಂದಕದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಜೀದಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಇವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಇವರು ಯಾರ ದೃಷ್ಟಿಗೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯ ಕಡೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ, ಇವರು ಆ ರಾಜವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ, ಬ್ಯಾರಿಕೇಡ್ ಗೋಡೆಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ತಂದು ಹಾಕಿದ್ದ ಹೆಣಗಳು ಭಯಂಕರವಾದ ದೊಡ್ಡ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು.

ಕೈತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಜೇವರ್ಫನನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದುದರಲ್ಲಿ, 'ಅಯ್ಯಾ! ಜೇವರ್ಫ, ಇದೋ ನೋಡು, ನಾನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್,' ಎಂದು ಅವನು ಬಾಯಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇವರ್ಫನು, 'ನಿನ್ನ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೋ,' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ಚೂರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಡಿಸಿದ್ದ ಅಲಗನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

ಜೀವರ್ತನು, 'ಏನು! ಚೂರಿಯೇ! ಸರಿ, ನ್ಯಾಯ, ಅದೇ ಸಿನಗೆ ತಕ್ಕದ್ದು,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಜೀವರ್ತನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಯ್ದು, ಅನಂತರ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿ, ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನೂ ಕೊಯ್ದು ಹಾಕಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು, 'ಹೋಗು, ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು,' ಎಂದನು. ಜೀವರ್ತನಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಏನೋ ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯವಾದ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, 'ಅಯ್ಯಾ! ನಾನು ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಪ್ರಾಣಸಹಿತನಾಗಿ ಹೋಗುವೆನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ನನಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸಂಭವದಿಂದ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ನಾನು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದರೆ, ಫಾಜೆಲ್ ವೆಂಟ್ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ, ನಂ. ೭ನೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವೆನು,' ಎಂದನು. ಜೀವರ್ತನು, 'ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು,' ಎನ್ನಲು, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇನ್ನು ಹೊರಡು,' ಎಂದನು.

ಮತ್ತೆ ಜೀವರ್ತನು, 'ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ! ಫಾಜೆಲ್ ವೆಂಟ್, ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ, ಅಲ್ಲವೇ?' ಎಂದನು.

'ಅಹುದು, ೭ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಮನೆ.'

ಜೀವರ್ತನು ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ 'ಏಳನೆಯ ನಂಬರು,' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮೊದಲಿನಂತೆ ತನ್ನ ಸೈನಿಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಬಿಗಿಯಿಂದ ಭುಜಗಳನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ ತಿರುಗಿ ತೋಳುಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿ, ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಗಡ್ಡವನ್ನು

ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಯ ಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ಬ್ಯಾರಿಕೇಡಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, 'ಆಯಿತು, ಕೆಲ ಸವು ಪೂರೈಯಿಸಿತು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇಡಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗೆ ತಕ್ಕ ಆಧಾರವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತ, ಗುರಿಯಿಡಲವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊತ್ತುಳಿದ ಮೇಲೆ ತೋರ, ಮರಣಕ್ಕೆ ಹೆದರದೆ ಮೃತ್ಯುವಿಗಾಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ಗಾಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಆಗಿದ್ದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಅವನ ಮುಖವೆಲ್ಲವೂ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿ ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಅನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇಡ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಪಕ್ಷದವರು ಜಯಘೋಷಗಳಿಂದ ಅದರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಹತ್ತಿ ನಿಂತರು. ಸೊಡೆದಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಆ ಮಧ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದುಗಳೆಂದು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಗ್ಗಿದರು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಹೊರಗೇ ನಿಂತನು. ಒಂದು ಗುಂಡಿನ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವನ ಭುಜದ ಎಲುಬು ಮುರಿಯಿತು. ಅವನು ಜ್ವಾಸತಪ್ಪಿ ಬೀಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಯಾವನೋ ತನ್ನನ್ನು ಒಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆಗ 'ಓಹೋ! ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಗುಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ಬಿಡುವರು,' ಎಂದು ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಂದಿಯೇ ಆದನು. ಯಾರ ಬಂದಿ? ಜೇನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ಬಂದಿಯು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಆ ಬ್ಯಾರಿಕೇಡಿನ ಮೈದಾನ ವನ್ನು ದಾಟಿ, ಆ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಯ ವಾದುದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮೇರಿ ಯಸ್ಸನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಳಿಸಿ ಅವನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿಸಿ ಅವ ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದನು.

ಅನಂತರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಗಲ್ಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕಿಗಳ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟು ನೆಲಸಮವಾಗಿ ಹದ್ದಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಫಕ್ಕನೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು, ಅವನ ಹಿಂದಣ ಸಲಾಯನಶಾಸ್ತ್ರದ ಭಾವಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಿಂಚಿಸಂತೆ ಹೊಳೆದುವು. ಅನಂತರ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆತ್ತಿದುದೂ, ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುದೂ, ಹೆಣದಂತೆ ಭಾರವಾಗಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸ ನನ್ನು ಧುಮದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮೊಣಕೈ ಮೊಣ ಕಾಲುಗಳ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಿಲ್ಲದ ಭಾವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿ ದುದೂ, ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಸಲಾಕಿಗಳ ಬಾಗಿಲೂ ಅದರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಗಳೂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಎಳೆದುಕೊಂ ಡುದೂ, ಭೂಮಿಯ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಹತ್ತು ಅಡಿಗಳ ಕೆಳಗಡೆಗೆ ಇಳಿ ಜಾರಾಗಿ ಪೋಗಿದ್ದ ನೆಲದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಇಳಿದುದೂ, ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಯಾವುದೋ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ, ರಾಕ್ಷಸ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಹದ್ದಿನಂತಹ ವೇಗದಿಂದಲೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳೊಳಗಾಗಿ ಅವನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಇನ್ನೂ ಪುಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತ, ತಾನು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸುರಂಗಮಾರ್ಗ ದಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಇದು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಗ್ರಾಮಸಾರವು ಹರಿದುಹೋಗುವ ದೊಡ್ಡ

ಸುರಂಗದ ಚರಂಡಿಯು. ಈ ಚರಂಡಿಯೂ ಇತರ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳ ಸುರಂಗದ ಚರಂಡಿಗಳಂತೆ ಅನೇಕ ಸುರಂಗದ ಬೀದಿಗಳಂತಿರುವ ಕಾಲುವೆ (ವೊಹರಿ)ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಈ ಮಾರ್ಗಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ದ್ವಾರಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಈ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಟ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಳೆಯ ನೀರೂ, ಬೀದಿಗಳ ಮಳೆಯ ನೀರೂ, ಕೆಸರಿನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸಲಾಕಿಗಳ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಿದ್ದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ವಾಯುವಂತೂ ಒಹಳ ದುರ್ವಾಸನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದರೆ ಇಲಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಪೀನಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣದೆ ಹೋದುವು. ಮತ್ತೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ತನಗೆ ಕಿವುಡು ಹಿಡಿದಂತೆಯೂ ಇವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಇವನ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥವಿರುವುದೆಂದು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮೊದಲು ಒಂದು ಕೈಯನ್ನೂ ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯನ್ನೂ ಚಾಚಿ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಆ ಮಾರ್ಗವು ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಚಾರಿಬಿದ್ದು, ನೆಲವು ತೇವವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ತನ್ನ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲವೋ, ಗುಣಿಯೋ ಅಥವಾ ಕಂದಕವೋ ಎನಿರುವುದೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು, ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೇ ಇಡುತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ನೆಲವು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದೃಢವಾಯಿತು. 'ಪುಪ್' ಎಂದು ಒಂದ ಕೊಳೆಯ ದುರ್ವಾ

ಸನೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಾನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂತು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಣಿ
ವಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಭುಜದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದನು ; ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಏನಿರುವು
ದೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲಾಗದ ಆ ಅಂಧಕಾರಮಯವಾದ ಗವಿಯಲ್ಲಿ
ಮನೋನಿರ್ಧರದಿಂದ ಹೊರಟೇ ಹೊರಟನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಅಡ್ಡ ದಾರಿಯು ಸಂಭಿ
ಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಡಕ್ಕಾಗಲಿ, ಬಲಕ್ಕಾಗಲಿ, ತಿರುಗಬೇಕಾ
ಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ? ಇಳಿ
ಜಾರಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ
ಅವನು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ಅತ್ಯಂತ ಜನಸಾಂದ್ರತೆಯುಳ್ಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುವುದು. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ
ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುಳಿಸಿ ಹೊರಟರೆ ಮುಂದೆ ಆ ಕೊಳೆಯ ನೀರಿನ
ಚರಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ; ಆದರೆ
ಆ ಮಾರ್ಗವು ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ನದೀತೀರ
ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದುಬಿಡುವುದು.

ಅವನು ಬಲಗಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ವೇಗ
ವಾಗಿಯೇ ಹೋದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತೋಳುಗಳು ಇವನ
ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ, ಕಾಲುಗಳು ಹಿಂದೆ ಜೋಲುಬಿದ್ದಿದ್ದುವು.
ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೇನನು ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ತಡಕುತ್ತ
ಹೋದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕೆನ್ನೆಯು ಇವನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸೋಕಿತ್ತು.
ಅದು ರಕ್ತಮಯವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಎರಡು ಕೆನ್ನೆಗಳೂ ಒಂದ
ಕ್ಕೊಂದು ಅಂಟಿಕೊಂಡವು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು
ಉಷ್ಣವಾದ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವೇ ಇವನ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಇವನ
ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೆನೆಯಿಸಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಇವನ ಕಿವಿಯನ್ನು

ಮುಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಗಾಯಪಟ್ಟವನ ಬಾಯಿಂದ ತೇವದ ಉಷ್ಣತೆಯು ತೋರಿಬಂದ ಕಾರಣ, ಅವನು ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ, ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಜೀವನಿರುವಂತೆಯೂ ತೋರಿಬಂತು ಈಗ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗವು ಮೊದಲಿನ ಮಾರ್ಗದಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಹೋಗುತ್ತ ಪ್ರಯಾಣವು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಅದರೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕಮಾನುಗಳ ಎತ್ತರವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಎತ್ತರವು ಮನುಷ್ಯನ ಅಳತೆಯಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಂದಾಜಿನಿಂದ ೫ ಅಡಿ ೬ ಅಗುಲದಷ್ಟು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತಲೆಯು ಕಮಾನಿಗೆ ಒಡಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಬಾಗಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಗೋಡೆಯನ್ನು ತಡಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಬಗ್ಗಿ ಎಳುತ್ತಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಒಡೆಗಳು ತೇವವಾಗಿಯೂ ನೆಲವು ಕೆಸರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕೈಗಾಗಲಿ, ಕಾಲಿಗಾಗಲಿ ಅವು ಸರಿಯಾದ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವನು ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಗ್ರಾಮಸಾರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮೇಲ್ಗಡೆಯ ರಂಧ್ರಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿಗೆಂದಾವೃತ್ತಿಯಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದರೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉರಿ ಬಿಸಿಲು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತ ಬಳಗೆ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೆಲ್ಲವೂ, ಮಬ್ಬು, ವಿಷದ ಗಾಳಿ, ಕತ್ತಲೆ, ಕವ್ವು, ತುಂಬಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಹಸಿವೂ ಬಾಯಾರಿಕೆಯೂ ಆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಂತೂ ಒಹಳವಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಹಾಗೆ ನೀರಿದ್ದರೂ ದಾಹಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕುಡಿಯಲು ಮಾತ್ರ ನೀರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶುದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಮಿತವಾದ ಆಹಾರ ವಿಹಾರಗಳಿಂದ ಅದ್ಭುತ

ವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವಯೋಧರ್ಮದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಂದದೆ ಇದ್ದ ಅವನ ಶಕ್ತಿಯು ಕಡೆಗೆ ಈಗ ಸೋಲಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಆಯಾಸವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂತು. ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ, ಅವನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಹೊರೆಯ ಭಾರವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಸತ್ತೀಹೋಗಿದ್ದನೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ಹೆಣದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಒಹಳ ಭಾರವಾಗಿ ತೋರಿದನು. ಅವನ ಎದೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒತ್ತದಂತೆಯೂ, ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಸಿರಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲತೆಯಿರುವಂತೆಯೂ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಅವನನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಾಲಿನ ಸಂಜಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳು ನೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಯಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಕಚ್ಚಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಗಾಗ, ಆ ಚರಂಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧ ವಾಯುವು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

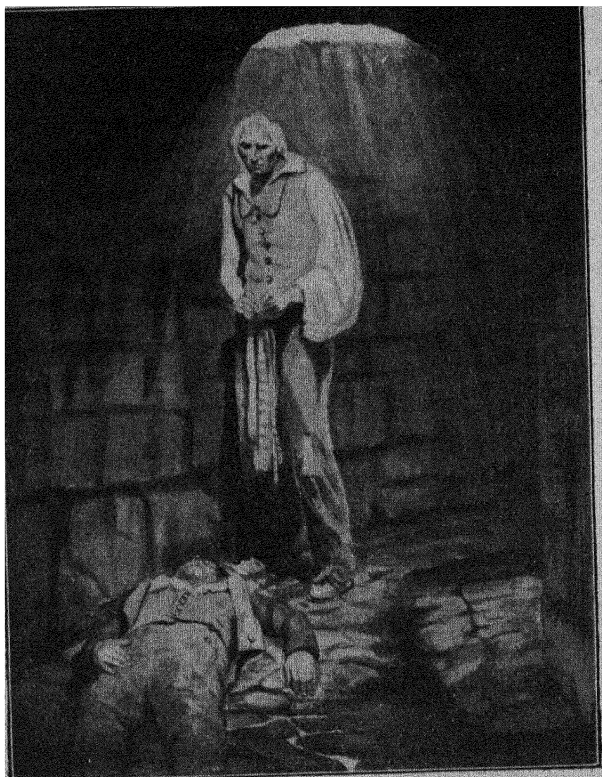
ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ೩ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಚರಂಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಚರಂಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಚಾಚಿದರೂ ಗೋಡೆಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಯೂ, ತಲೆಗೆ ಕಮಾನು ತಗುಲದೆಯೂ ಇರುವಂತಹ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಂದುದು, ಇವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಚರಂಡಿಯು ಎಂಟು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಅಗಲವಾಗಿಯೂ, ಏಳು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು.

ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಆಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಗಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಹೋದರ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಲೂ, ಕನಿಕರದಿಂದಲೂ ಆ ಚರಂಡಿಯ ಪಕ್ಕದ ದಡದಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿ

ಸಿದನು. ರಕ್ತಮಯವಾಗಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮುಖವು, ಗಾಳಿಯ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ನೋಡಿದರೆ ಹೇಣದ ಮುಖದಂತೆಯೇ ಕಂಡಿತು ; ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು ; ಕೂದಲು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಬಣಗಿದ್ದ ಕುಂಚೆಗಳಂತೆ (brushes) ಗಂಡಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ; ತೋಳುಗಳು ನಿರ್ಬಲವಾಗಿ ಜೋಲು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದವು. ಅವನ ಕಟವಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತವು ಸುರಿದು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಅವನ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತವು ಸುರಿ ಸುರಿದು ಹೆಪ್ಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಒಳ ಅಂಗಿಯು ಗಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು ; ಮೇಲಂಗಿಯ ಬಟ್ಟೆಯು, ಶರೀರದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ಮಾಂಸಖಂಡಗಳಿಗೆ ತಗುಲಿ ರಕ್ತ ಒರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು, ಬೆರಳುಗಳ ಕೊನೆಯಿಂದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಓರೆಮಾಡಿ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟನು. ಎದೆಯು ಇನ್ನೂ ವಿಾಟುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ತನ್ನ ಒಳ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಹರಿದು ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಆ ಮಂಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಸ್ಮೃತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮೃತನಾದವನಂತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಬಾಗಿ, ಯಾವುದೋ ಹೇಳಲಾರದಂತಹ ವೈರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ಅವನ ಬೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಇಟ್ಟು ಮರೆತಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಯೂ ಮತ್ತು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಬೇಬು ಪುಸ್ತಕವೂ (Pocket Book). ಅವನು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆರೆದನು. ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬರೆದಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಧತಿಗಳು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಅವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

‘ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮೇರಿಯಸ್ ಸಾಂಟಾಮರ್ಸಿ. ನನ್ನ ಶವವನ್ನು

ಗಾಯಕಟ್ಟಿದ್ದವನನ್ನು ಜರಂಡಿಯ ದಡದಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿದುದು

ಮೆರೆಯಿಸ್ ಜೀದಿಯ ರೂ ಡಿ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ವೀರ್‌ನ, ಒನೆಯ ನಂಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ತಾತನಾದ ಎಂ. ಬಿಲ್ಲಿ ನಾರ್ಮಂಡ್ ಎಂಬಾತನ ಬಳಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿತಲಪಿಸಿ.

ಗಾಳಿಯ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀ ನನು ಈ ನಾಲ್ಕು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನಂತೆ ಅದನ್ನೇ 'ರೂ ಡಿ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ವೀರ್, ನಂಬರು ೭, ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಬಿಲ್ಲಿ ನಾರ್ಮಂಡ್,' ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಅನಂತರ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಜೇಬು ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಬಂತು. ಪುನಃ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಒಲಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚರಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಚರಂಡಿಯು ಸುನಾರು ಆರು ಮೈಲಿಗಳ ಉದ್ದವಿತ್ತು.

ತಾನು ಪ್ಲಾಂಪಿಸ್ ನಗರದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಊರು ಹೊರಗಿನ ಸಾಲು ಮರಗಳ ಮಾರ್ಗದ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರುವೆ ನೆಂತಲೂ ಅವನು ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಬೀದಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುರಂಧ್ರಗಳೂ ಸಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುವು. ಈಗ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಸುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲೆಯು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕವಿಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವನೇನೋ ಆ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ತಡಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಈ ಅಂಧಕಾರವು ಕಡೆಗೆ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಯಿತು. ಅವನು ಒಳಕ್ಕೆ ನೀರು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ, ಎಂದರೆ ಕೆಸರಿನ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ, ಪದೇ ಪದೇ ಮಳೆ ಸುರಿದು ನೆಲವು ಕೊರೆದು ಕೊಚ್ಚೆಯಿಂದ ಉಸುಬುಲಾಗಿದ್ದಿತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನೆಲವು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಚಾರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೋಗ ಹೋಗುತ್ತ ಅವನು ಕೆಸರಿ ನೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀರೂ ತಳದಲ್ಲಿ ಕೆಸರೂ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವನು ಇದನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಸಾಣವು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು; ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಬಹಳ ದಣಿವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಹೋದಾನು! ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಕೊಚ್ಚೆಯು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತ ಬಂದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಸರು ಮೊಣಕಾಲಿನ ಅರ್ಧದ ವರೆಗೂ ಬಂತು. ನೀರು ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಎರಡು ತೋಳುಗಳಿಂದಲೂ ನೀರಿನ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಹೋದನು. ಈ ವರೆಗೆ ಕೆಸರು ಮೊಣಕಾಲವರೆಗೂ, ನೀರು ಸೊಂಟದವರೆಗೂ ಬಂದುವು. ಇನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಆಯಿತು. ಹೋಗ ಹೋಗುತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯು ತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾರವನ್ನು ತಡೆಯ ಬಹುದಾದ ಈ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ಭಾರವು ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗಲು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಈ ಸಾಯುವ ಹೆಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ನೀರು ಕಂಕುಳವರೆಗೂ ಬಂತು. ಇನ್ನೇನು! ತಾನು ಮುಳುಗಿಹೋದೆನೆಂದೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನು

ಆ ಕಸರಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವುದೇ ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ಈಗ ಅವನ ತಲೆಯು ಮಾತ್ರ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ತೋಳುಗಳು ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದುವು.

ಇನ್ನೂ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು. ನೀರಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಉಸಿರಾಡಲು ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದನು. ಇಂತಹ ಗಹನವಾದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ ಮೊಗವಾಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಕಾಲನ್ನು ನೂಕಿದನು. ಯಾವುದೋ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥವು ಕಾಲಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಆಧಾರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನೆಲದ ಭಾಗವು. ಅವನು ಈ ಆಧಾರದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು, ಮೈನುಲಿದು ನುಗ್ಗಿ, ಆ ಗಟ್ಟಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೇರೂರಿದಂತೆ ನಿಂತನು. ಅದು ಅವನ ಜೀವಿತ ಪ್ರಾಣಾದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹತ್ತುವ ಸೋಪಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲೆಂಬಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು.

ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ, ಕಾಲು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಡಿದು, ಮೊಣಕಾಲು ನೆಲಕ್ಕೂರಿ ಅವನು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಇದು ಉತ್ತಮವೇ ಆಯಿತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಅವನ ಆತ್ಮವು ಭಗವಂತನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಈ ಜಲಾಶಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಗದೆ ಉಳಿದಿದ್ದರೂ,

ಅವನ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾತ್ರ ಕುಂದಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಆಯಾಸವು ಮಿತಿ ಮೀರಿತ್ತು. ಸಲಸಲಕ್ಕೂ, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಅಡಿಗಳಿಗೊಂದಾ ವೃತ್ತಿ, ಅವನು ಉಸಿರನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಗೋಡೆಗೆ ಬರಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ಒಂದು ಸಲ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ಕಾಲುವೆಯ ಅಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಬಿಡೋಣವೆಂದಾಲೋಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದರೂ ಅವನ ಉತ್ಸಾಹವು ಕುಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ಮತ್ತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಆ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಳಕು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಆಯಾಸವು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಭಾರವೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ, ಕಬ್ಬಿಣದಂತಿದ್ದ ಅವನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮೂಡಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಹೋಗದೆ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದನೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಿದ್ದರೂ ಅವನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಆಸ್ಪದವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಯ ಕಮಾನಿಗೆ, ಸಲಾಕಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಾಗಿಲಿದ್ದಿತು. ಆ ಬಾಗಿಲಿಗೂ ಕಲ್ಲಿನ ಕಮಾನಿಗೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಬಲವಾದ ದೊಡ್ಡ ಜೀಗವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈ ಜೀಗವು ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಕೆಂಪಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಇಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಸಾಯಂಕಾಲ ಎಂಟೊವರೆ ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಆ ಒಣಗಿದ್ದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಬರಗಿಸಿ ಕೂರಿಸಿ, ತಾನು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಲಾಕಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಬಗ್ಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಾಗ

ಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲು ಅಲ್ಲಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಆ ಸಲಾಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಬಾಗಿಲನ್ನು 'ವಿಾಟೆ' ಎತ್ತುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಬೀಗವನ್ನು ಒಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲಾಕೆಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದನು. ಒಂದಾದರೂ ಅಲುಗಲಿಲ್ಲ. ಹುಲಿಯ ದವಡೆಯಲ್ಲಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅವು ಜಿಗಿಯಾಗಿದ್ದುವು.

ಅನಂತರ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ, ಇನ್ನೂ ಚಲಿಸದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡು, ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೋರಲಾಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅವನ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ದುಃಖವು. ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿರುವ ಇಂತಹ ದುಃಖದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಯಾರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದುದು? ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಕೋಪೆಟ್ಟಳ ವಿಷಯವಾಗಿ.

ಈ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು, 'ಅರ್ಧ ಪಾಲನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಡು,' ಎಂದ, ಮೆಲ್ಲನೆಯ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಅವನ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ನಿಂತಿದ್ದನು. ಇವನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅವನು ಶಬ್ದವಾಗದಂತೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಂದಿದ್ದನೆಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು.

ಅವನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು. ತನ್ನ ಗುರುತನ್ನು ಈ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನ್ — ನೀನು ಹೇಳುವುದೇನು ?

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್ — ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಂದಿರುವೆಯಷ್ಟೆ !
ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಇದೋ, ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ, ಈ ಬಾಗಿಲ ಬೀಗದ
ಕೈಯು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ
ಬಂತು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಇವನನ್ನು ಕೊಲೆಗಾರನೆಂದು
ಊಹಿಸಿದ್ದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರ್ — ಅಯ್ಯೋ ! ಅವನ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಎಸಿತ್ತೆಂಬ
ದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನೋಡದೆಯೇ ನೀನು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು
ಕೊಂದಿರಲಾರೆ. ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿ ಅರ್ಥ ಭಾಗವನ್ನು ನನಗೆ
ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು, ನಿನಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯುವೆನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಅಂಗಿಯ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ
ಹುಡುಕಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನೂ ಎರಡು ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯ
ಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಮೇಲಣ ತುಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ,
' ನೀನು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಯೋಜನವು
ದೊರೆತಂತಾಗಲಿಲ್ಲ,' ಎಂದನು.

ಅನಂತರ ಅವನು ಕೇವಲ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ
ಜೇಬುಗಳನ್ನೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಜೇಬುಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ
ದನು.

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕು
ತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಆ ಅಂಗಿಯ
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಳ್ಳಲು
ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ತನ್ನ ಅಂಗಿಯೊಳಗಿಂದ ಬೀಗದ
ಕೈಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ
ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆ

ಮಾಡುತ್ತ ಬರಿಯ ಕಾಲಿನಿಂದಲೇ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಅನಂತರ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ, ಬಾಯಿಮೇಲೆ ಬೆರಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂದೇಹ ಗ್ರಸ್ತನಾದಂತೆ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ಕಾಲ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತನು. ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಬೀಗದೊಳಗಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿಸಲು, ಅಗುಳಿಯು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಬಾಗಿಲ ಬಡಿತವಾಗಲಿ, ಜರುಗುವ ಶಬ್ದವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಬಾಗಿಲಿನ ಕೀಲುಗಳಿಗೆ, ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ, ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ತೆರೆದು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಶಾಚರರಾದ ಕಳ್ಳರು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಲೂ ತೋಳಗಳಂತೆ ಭಯಂಕರ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಈ ಗ್ರಾಮಸಾರದ ಬಚ್ಚಲು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಗುಪ್ತ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು.

ಅವನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಅರ್ಧಮಟ್ಟಿಗೆ ತೆರೆದು, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಬೀಗದೊಳಗೆ ಎರಡಾವೃತ್ತಿ ತಿರುಗಿಸಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಅಂಧ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದನು. ಅವನ ನಡಿಗೆಯು ಮೃದುವಾದ ಅಂಗಾಲಿನ, ಹುಲಿಯ ನಡಿಗೆಯಂತೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಸಿ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದನು.

ಅವರು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು. ವಿಷದ ಗಾಳಿಯೂ, ಅಂಧಕಾರವೂ ಭಯಂಕರ ಕಷ್ಟವೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದವು. ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಆನಂದಕರವಾಗಿಯೂ, ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಚ್ಛ್ವಸಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಸುಗಂಧ

ವಾಯುವು ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸುತ್ತ
ಮುತ್ತ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು. ಶುದ್ಧವಾದ ಆಕಾಶ
ದಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸು
ತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಮಜ್ಜಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಭೀತಿಯಿಂದ ಅವಿತು
ಕೊಳ್ಳಲು ಕತ್ತಲೆಯ ಆಚ್ಛಾದನವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ ಹಿತಕರ
ವಾಗಿರುವ ರಾತ್ರಿಯು ಕವಿಯಿತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿ, ತನ್ನ ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅವನ ಮುಖದಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಚೆಮುಕಿಸಿದನು.

ಮತ್ತೊಂದಾವೃತ್ತಿ ನದಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಇಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎನೋ ಹೇಳಲಾಗದಂತಹ ಕಳವಳವುಂಟಾಯಿತು. ತಿರುಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಲು ಜೀವರ್ತನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದನು.

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ಮುಖಭಾವವೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ಜೀವರ್ತನಿಗೆ ಇವನ ಗುರುತು ತಟ್ಟನೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ಅವನು ಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ತಟ್ಟನೆ, 'ನೀನು ಯಾರು?' ಎಂದನು.

‘ನಾನೇ?’

‘ಅಹುದು, ನೀನೇ!’

‘ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ್.’

ಜೀವರ್ತನು ತನ್ನ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಿ, ಮೊಣಕಾಲನ್ನು ಬಾಗಿಸಿ, ಶರೀರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವನ ಗುರುತನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಅವರ ಮುಖಗಳೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಇದ್ದುವು. ಜೀವರ್ತನ ಮುಖಭಾವವು ಬಹಳ ಧಯಂಕರವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಶರಭದ ಉಗುರಿನ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, ಜೀವರ್ತನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ನಿಂತು,

‘ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಜೀವರ್ತ, ನಾನೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಮೊದಲಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಂದಿಯೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ವಿಳಾಸವನ್ನು

ತಿಳಿಸಿದುದು ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊ. ಆದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಡೆಯಿಸಿ ಕೊಡು. ಈ ಗಾಯ ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡಲು ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡು,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ನೀಸದ ಕಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಪುಟವನ್ನು ತೆರೆದು, ಅದನ್ನು ಜೇವರ್ತನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬರೆದಿದ್ದ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಜೇವರ್ತನು ವಿವರವಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡು, 'ಜಿಲ್ಲೆ ನಾರ್ಮಂಡ್, ರೂ ಡೆಸ್ ಫೈಲ್ಸ್, ಡ್ಯೂ ಕಲ್ವೀರ್, ನಂಬರು ೭,' ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿದನು.

ತರುವಾಯ ಬಂಡಿಯವನನ್ನು ಕೂಗಲು, ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ, ನೀರು ತುಂಬುವ ಸ್ಥಳದಿಂದ, ಒಂದು ಒಂಡಿಯು ಇಳಿದು ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಹಿಂದಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಜೇವರ್ತನು ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಮೇಲೆ ಬಂಡಿಯು ಪಾಸ್ಪಿಟ್ ಬೀದಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಅವರು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತಾತನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಗಂಟೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಅವನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿದರು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಜೇವರ್ತ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ನಡೆಯಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು,' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇವರ್ತನು, ಕಠಿಣವಾಗಿ, 'ಎನದು?' ಎಂದನು.

'ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ

ಕೊಡು ; ಅನಂತರ ನೀನು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಮಾಡು.'

ಜೀವರ್ತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಗಡ್ಡವನ್ನು ತನ್ನ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೆರೆದು, ' ಗಾಡಿಯವನೇ, ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ, ನಂಬರು ೭,' ಎಂದನು.

ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾದುದರಿಂದ ಬಂಡಿಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಬಂಡಿಯು ಆ ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿತು. ಜೀವರ್ತನೂ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನೂ ಬಂಡಿಯಿಂದ ಇಳಿದು, ಬೀದಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಎಂದಿನಂತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವರ್ತನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದನು. ಅವರು ೭ನೇ ನಂಬರು ಮನೆಗೆ ತಲಸಿದರು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು.

ಜೀವರ್ತನು, ' ಒಳ್ಳೆಯದು, ಆಗಲಿ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ' ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವೆನು,' ಎಂದು ಹೇಳುವನೋ ಎಂಬಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಮುಖಭಾವದಿಂದ, ' ಹೋಗು,' ಎಂದನು.

ಜೀವರ್ತನ ಸಡೆವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ರೀತಿಯು ಹಿಂದೆ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಬೆಕ್ಕು ಇಲಿಗೆ, ತನ್ನ ಕೈ ಎಟಕುವ ವರೆಗೂ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಡುವ ರೀತಿಯಿಂದ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನು, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಸಂಬಿಕೆ ತೋರಿಸಿಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನನ್ನು ಕುರಿತು, ' ನಾನು ಬಂದಿರುವೆನು,' ಎಂದು ಕೂಗಿಹೇಳಿ, ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂತನು. ನೆಲದ ವರೆಗೂ ಇದ್ದ ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀ

ನನು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಸಿರಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಅಕಾರಣವಾಗಿಯೋ ನಿಂತು ಈ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವರ್ತನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದನು!

ಜೀವರ್ತನು ರೂ ಡಿ ಎಲ್'ಹೋಂ ಆರಂ ಬೀದಿಯಿಂದ ಹೊರಟು. ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು, ನದಿಯ ಮೇಲಣ ಒಂದು ಸೇತುವೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಸೇನ್ ನದಿಯ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಾವಿಕರಿಗೇ ಬಹಳ ಹೆದರಿಕೆ. ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಾಯದ ಸ್ಥಳವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಚತುರರಾದ ಈಜುಗಾರರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೀವರ್ತನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಎರಡು ವೇಣಕೈಗಳನ್ನೂ ಸೇತುವೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಉರಿ, ಬೆರಳುಗಳಿಂದ, ದಟ್ಟವಾದ ತನ್ನ ವಿಸೇಯನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಸವರುತ್ತಾ, ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ನಿಂತನು.

ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನವೀನ ವಿಚಾರವು, ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವು, ಅಥವಾ ಒಂದು ಅನರ್ಥವೇ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಜೀವರ್ತನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆದರಿ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲ, ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಅವನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈಗ, ಅವನು ಒಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯು ಅವನನ್ನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದ್ದಿತು.

ಈಗ ಅವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುವದೇ? ಅದು ಮಾನವ ಧರ್ಮದಿಂದ ತಪ್ಪಿತವಾಗುವುದು; ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಅದೇ ದಿನವೇ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದನು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನ

ನನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದೇ? ಅದು ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಾಗುವುದು.

ಜೀವರ್ತನು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಆ ಅಂಧಕಾರಮಯ ವಾದ ಕಮರಿಯನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ, ಸಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಈ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವಗಳ ಬಡಿದಾಟವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ತಟ್ಟನೆ ಅವನು ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ಗೋಡೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ತರುವಾಯ ಎತ್ತರವಾದ ಕಪ್ಪನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ಸೇತುವೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸೇನ್ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗಿ ನೆಗೆದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಆ ಅಂಧಕಾರದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ನೀರು ಕಲಕಿ, ಫಳ್ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದ ಆ ಆಕೃತಿಯು ಜಲತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಛಾಯೆ ಮಾತ್ರವೇ ಗೋಚರವಾಯಿತು.

ಅಸೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬದುಕಿದವನೂ ಅಲ್ಲ, ಸತ್ತವನೂ ಅಲ್ಲದೆ ; ಹೀಗೆ ಬೇವಚ್ಚವವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಜ್ವರವು ಬಂದು ಬಹು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸನ್ನಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಳವಳವು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಪಾರಾಯಣವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯವೂ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡಾವೃತ್ತಿಯೂ, ಅಂದವಾಗಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ, ಬಿಳಿಯ ಕೂದಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಇವನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಔಷಧ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹತ್ತಿಯ ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತಾತ, ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಂಡನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ಬಹು ಚಿಂತೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದುದು, ಬರಬರುತ್ತ ಸಂತೋಷವು ದಯಿಸಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಭಯವು ತಪ್ಪಿತೆಂದು ಮೈದ್ಯನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನಿಗೆ ಮೂರು ಲೂಯಿಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅವನು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ, 'ಇನ್ನೇನೂ ಪ್ರಾಣಭಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ' ಇದೆಯೇ? ಎಂದು ಮೈದ್ಯನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಗಿದ್ದಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ. ಊಟಮಾಡುವಾಗಲೂ ಅವನ ಹಂಬಲೇ. ತಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೇ ಮನೆಗೆ ಯಜಮಾನನಾದನು ; ತಾನು ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಗನಾದನು.

ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಅವರು ಔಷಧವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನನ್ನು

ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವನಿಗೆ ಜ್ವರವೂ ಸನ್ನಿಯೂ ನಿಂತಮೇಲೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಚಿಂತೆ ಅಡಗಿತೆಂದು ಅವರು ಊಹಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಾಂತಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದವರು ಯಾರೆಂಬುದಾಗಲಿ, ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಿದರೆಂಬುದಾಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದವರಿಗೂ ಸಹ ಈ ವಿಚಾರವೇ ತಿಳಿಯದು. ಅವನನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರೂ ಡೆಸ್ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ಲೇರ್ ಬೀದಿಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅನಂತರ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗುಣತೋರಿ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡಿದಮೇಲೆ, ಒಂದು ದಿನ, ಅಂದವಾಗಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಜಿಳಿಯ ಕೂದಲಿನ ಆ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯನು ಬಂದನು. ಈ ಸಲಮಾತ್ರ ಅವನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಒಳಗೆ ಬಂದೊಡನೆ, ಬಾಸ್ಕಾ ಮತ್ತು ನಿಕೋಲೆಟ್ ವೊದಲಾಗಿ ಸಂಸಾರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಏನೋ ಮಂಕುಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಇದ್ದಳು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ತಾತನು ಆಗ ಸೀಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದನು, ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮೂಗನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತು, ವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಆಹಾ! ಎಂತಹ ದೇವಕನ್ಯೆ!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೂಗನ್ನು ಸೀತನು.

ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿದ್ದ, ಮರ್ಮಭೇದಕವಾದ ಗಂಭೀರದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಹಿಂದೆ ಬಳಹೊಕ್ಕನು.

ಇವನೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು. ಬಾಗಿಲುಕಾಯುವವನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ, ಇವನು ಹೊಸದಾದ ಕವ್ವುಬಣ್ಣದ ಉಡುಪು ಗಳನ್ನೂ ಬಿಳಿಯ ಕೊರಳುಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಅಂದವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನು.

ಜೂನ್ ೨ ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ರಾತ್ರಿ ಹರಕುಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕೊಚ್ಚೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ, ಭಯಂಕರನಾಗಿಯೂ, ಬಡವಾಗಿಯೂ, ಮುಖವೆಲ್ಲವೂ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿಯೂ, ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ ಆ ಭೀಕರಸ್ವರೂಪನಾದ ಹೆಣಹೊರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ ಆ ಬಾಗಿಲುಕಾಯುವವನು, ಈಗ ಬಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನನ್ನು ಅವನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಗುರುತುಹಿಡಿಯುವುದೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ! ಆ ರೂಪಕ್ಕೂ ಈ ರೂಪಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೋ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹವೇ ಹುಟ್ಟಿತು. ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಇವನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳೊಡನೆ ಒಂದಾಗ ಆ ಬಾಗಿಲಿನ ಆಳು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ, 'ನಾನು ಈ ಮುಖವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿರುವಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲ! ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರಾ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ, ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೂರವಾಗಿ ನಿಂತನು. ಅವನ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದಂತೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಇತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲಿನ ಕಾಗದವು ಹಸುರು ಬಣ್ಣವಾಗಿಯೂ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಬೂಜು ಹಿಡಿದಂತೆಯೂ ಇತ್ತು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರಾ ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಮಂಡನು, ಇವನನ್ನು ಕುರಿತು,

‘ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್, ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಬ್ಯಾರನ್ ಮೇರಿಯಸ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿಗೆ ಈ ಕನ್ಯಾಮಣಿಯನ್ನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆನು,’ ಎಂದನು.

ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಫಾಜೆಲ್‌ವೆಂಟ್‌ನು ತಲೆಬಾಗಿ ನನುಸ್ಮರಿಸಿದನು.

ಜಿಲ್ಲೆನಾರ್ಮಂಡನು, ‘ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತು,’ ಎಂದು, ಮೇರಿಯಸ್‌ನನ್ನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ‘ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ವರಿಸಲು ಅನುಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟೆನು,’ ಎಂದು ಆನಂದಪರವಶನಾಗಿ ಕೂಗಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಹೀಗೆಂದನು :

‘ಈ ಮುದ್ದು ಕನ್ಯಾಮಣಿಯು ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯು. ಈ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, ದೈವ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮಳಾದ ವಧೂಮಣಿಯು. ಚಿಕ್ಕ ಕನ್ಯೆಯಾದರೂ ಮುಂದೆ ಘನತೆಗೇರುವ ಸ್ತ್ರೀಯು. ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂತೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಳಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭುವಿನ ಪತ್ನಿ (a baroness) ಯಾಗಲೊಪ್ಪಿದಳು,’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ‘ಮಕ್ಕಳಿರಾ! ನೀವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ, ಪರಸ್ಪರ ತಕ್ಕವರೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ ವರಿಸಿ, ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮಪರವಶರಾಗಿರಿ. ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಜನರ ಅವಿವೇಕ ಮನೋಭಾವವೇ ಆದರೂ ಅದು ಭಗವಂತನ ಸುವಿವೇಕ ಸೃಷ್ಟಿಯು. ಅದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಸತಿಪತಿಗಳೆನಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ಭೂಷಣಗಳಾಗಿರಿ,’ ಎಂದನು. ಅನಂತರ, ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತಿಸಿ, ‘ಅಯ್ಯೋ! ಎಂತಹ ದುರದೃಷ್ಟ! ನನಗೀಗ ಒಂದು ಅಲೋಚನೆಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ನನಗಿರತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವು ನನಗೆ ವರ್ಷಾಶನವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವು. ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವವರೆಗೂ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದು. ನಾನು ಸತ್ತನಂತರ, ಎಂದರೆ ಇಂದಿನಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು

ನರ್ಷಗಳಮೇಲೆ, ಅಯ್ಯೋ ! ಮಕ್ಕಳಿರಾ, ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಅಸ್ತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ಪ್ರಭುಸತ್ತಿಯಾಗುವ ತಾಯಿ, ಕಷ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನರಿಯದೆ ಸುಖವಿಂದಿದ್ದವಳು ನೀನು ಸಂಸಾರ ಪಿಶಾಚದೊಡನೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಣಗಬೇಕಾಗುವನೋ !'

ಹೀಗೆಂದ ಒಡನೆಯೇ 'ಯುಘ್ರ ಫಾಜೆಲಾವೆಂಟಳಿಗೆ ಆರು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಅಸ್ತಿಯಿರುವು, ' ಎಂದ ಗಂಭೀರವಾದ ಶಾಂತ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಹೀಗೆಂದವನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು. ಈವರೆಗೂ ಅವನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿದ್ದನೆಂಬುದೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಜ್ಞಾಪಕವೇ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆನಂದಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದ ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಿಂದೆ, ಅವನು ಅಲುಗದೆ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ತಾತನು ಬೆಚ್ಚಿ, 'ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಕನ್ಯಾಮಣಿ, ಮೇಡೆಮಾಯಿ ಸೆಲ್ ಯೂಘ್ರೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಂತಹುದು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

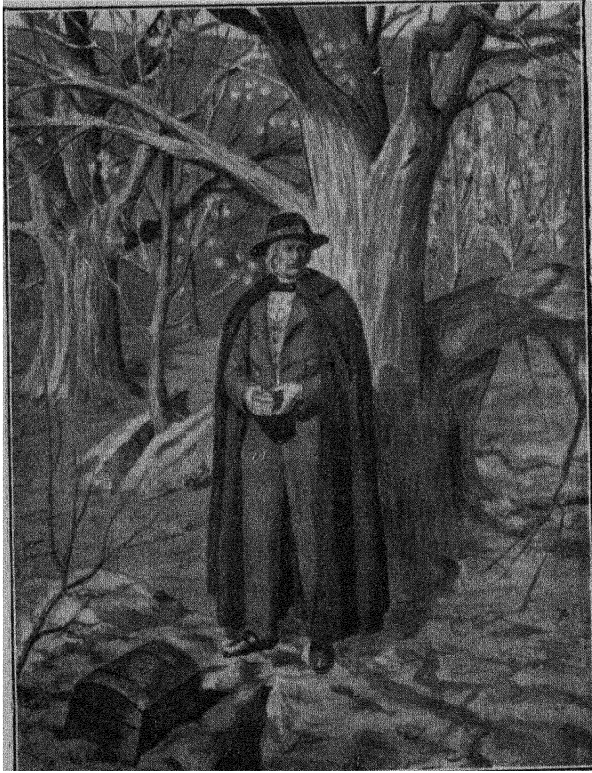
ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, 'ಅವಳಿ ನಾನು,' ಎನ್ನಲು, ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಮಾಂಡನು, 'ಏನು? ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳಿವೆಯೇ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಸುಮಾರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳು ಕಡೆಮೆಮಾಗಿರಬಹುದು,' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪುಸ್ತಕದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಬಿಚ್ಚಿದನು. ಅದು ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕಣದ ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟಿಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ನೋಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಣಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಐದುನೂರು ನೋಟುಗಳೂ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಐದುನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಒಂದುನೂರ ಅರವತ್ತೆಂಟು ನೋಟುಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಲಕ್ಷದ ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳಿದ್ದವು.

ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಾಂಡನು, 'ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೊಗಸಾದ

ವುಸ್ತುಕ,' ಎಂದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಕೋಪೆಟ್ಟಳೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು, ಈ ಹಣದ ವಿಚಾರವು ಅವರ ಕಿವಿಗೇ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಆರು ಲಕ್ಷದ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬೆಲೆಯ ಬ್ಯಾಂಕು ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟು, ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾದುದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಿತ್ತು. ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ತೇವವು ತಗುಲದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಒಂದು ಓಕ್ ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಸ್‌ನಟ್ ಮರದ ಹೊಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅದರೊಳಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಇದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ನಿಧಿಯೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಸಾಧ್ರಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಣದಬತ್ತಿಯ ಕೊಳವೆಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಹಣವು ಬೇಕಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ಲೇರು ಪಟ್ಟಣದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನು ಆಗಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿರದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ. ಇವನು ಒಂದು ಸೆಲವನ್ನೆತ್ತಿರುವ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಪೊದೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈ ಗೋಪ್ಯ ಸ್ಥಳವು ಇವನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ, ಈ ಹಣವು ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಸಮಯವು ಒದಗಿತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನು ಅದನ್ನು ತರಲುಹೋಗಿದ್ದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಜೀನನು
ಹಣಬೇಕಾದಾಗ ಬ್ಲೇರ್ ಆಡವಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು

ವಿವಾಹದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಡೆದುವು. ವೈದ್ಯರೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿಲು, ಅವರು ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವು ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ನಡೆದುದು ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ವಾರಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಕಳೆದು ಹೋದುವು.

ವಿವಾಹದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತ, ಲಗ್ನದ ಶುಭ ದಿನವನ್ನು ನೀರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನು ಬಹು ಮಂದಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿದ್ದುವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಛೇನಾರ್ಡಿಯರ ನೊಬ್ಬನು, ತನ್ನನ್ನು (ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು) ಜಿಲ್ಲೆನಾರ್ಮಂಡನ ಮನೆಗೆ ತಲಪಿಸಿದ ಅಜ್ಞಾತ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನು—ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಹಠಹಿಡಿದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಂತೆ ಅವರ ಋಣಗಳಿಂದ ತಾನು ಮುಕ್ತನಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿ ಬದುಕುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಕಳಂಕವುಂಟಾದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಅವರು ದೊರೆಯುವವರೆಗೂ ಮದುವೆಯನ್ನು ಒಲ್ಲದೆ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ, ಅವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾದರೂ ಛೇನಾರ್ಡಿಯರನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಬರಲಾರದೆ ಹೋದರು. ಇದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಳಿಸಿದವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೋ,

ಆರಂಭದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಂಡು, ಮುಂದೆ ವಿನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಯಿತು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಹಿಂದೂ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವುವೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆನಷ್ಟೆ. ಅವನು ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಂಡನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಬಂದುದು. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಗೂಢವೃತ್ತಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರ ವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ತಾತನ ಮನೆಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಧರಿಸಿದ್ದ ರಕ್ತಮಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ತಾತನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸದಿಂದ, ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆಗಿನ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದುದರಲ್ಲಿ, ಒಂದರ ಅಂಚನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಹರಿದ ತುಂಡು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮದುವೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಮೊದಲು ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಬಲಗೈಯ ಹೆಬ್ಬರಳಿಗೆ ದೆಬ್ಬಿ ತಗುಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಜ್ಜಿತಂತೆ. ಅದು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾದ ಗಾಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಕಡೆಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅವನು ಯಾರಿಗೂ, ಎಂದರೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೂ ಸಹ, ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತೋಳನ್ನು ತೂಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈಗ ರುಜು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಜಿಲ್ಲೆನಾಮಂಡನೇ ಇವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಮೇಲುವಿಚಾರಣೆಗೆ ನಿಂತನು.

ಮದುವೆಯು 'ನೆರವೇರಿದನಂತರ ರೂ ಡೆಸ್ ಫೈಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂ ಕಲ್ವೇರ್' ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಹಿಂದೆ ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳೊಡಗೂಡಿ

ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿಯೂ, ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿಯೂ, ಹತ್ತಿ ಬಂದನು. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಡಜನರ ಗುಂಪು ಸೇರಿತ್ತು. ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಯಥಾಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬಡಜನರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ದಾನಕೊಟ್ಟರು. ನೆರೆದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಹೂಮಳೆಗರೆದು ಗಂಡಹೆಂಡಿರನ್ನು ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸುಖಿಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಬಾಳರೆಂದು ಹರಸಿದರು. ಪುಷ್ಕರೂಪ ಸಂತೋಷವು ಫಲಿಸಿತು. ದಂಪತಿಗಳು ದೇವಲೋಕ ಗಾಸಲೀನರಾದಂತೆ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿದ್ದರು. ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಇವರ ಆತ್ಮಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ವಿಧಿಯ ಲೀಲೆಯು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ತಮ್ಮ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಸಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲದಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಮಯವು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದಣ ಭಾಗ್ಯ ಪುಕಾಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸೂರ್ಯೋದಯದಂತೆ ಇತ್ತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನಸು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ತೂಗ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತೋಳಿನ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಎಂದಿನಂತೆ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ಹಾಸುಗೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು 'ಅಗಲಲಾಗದ ಅತಿ ವಸ್ತು' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ, ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹಸಿಬೆಯ ಚೀಲದ ಮೇಲೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಇವನು ಹಿಂದೆ, ಅಗಲಿರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಹಳ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವಿನಿಂದ ಬೀಗದಕೈಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಆ ಹಸಿಬೆಯನ್ನು ತೆರೆದನು.

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮಾಂಟ್ ಫಗ್ ಮೆಯಿಲ್ ಎಂಬ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಧರಿಸಿದ್ದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದನು. ಮೊದಲು ಚಿಕ್ಕ ಉಡುಪನ್ನೂ ಅನಂತರ ಕವ್ವು ಕೊರಳಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ತರುವಾಯ, ಭಾರ

ವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಜೋಡುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದನು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಪಾದಗಳು ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವು ಈಗಲೂ ಅವಳು ಧರಿಸಬಹುದೆಂಬಂತೆ ಇದ್ದುವು. ಆಮೇಲೆ ಬಲು ದಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಕುಪ್ಪಸವನ್ನೂ, ಜೇಬುಗಳಿದ್ದ ಅಂಗಿಯನ್ನೂ, ಉಣ್ಣೆಯ ಕಾಲು ಚೀಲಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದನು. ಮುದ್ದಾದ ಪುಟ್ಟಪುಟ್ಟ ಕಾಲುಗಳ ಆಕಾರವು ಇನ್ನೂ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಕಾಲುಚೀಲಗಳು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕೈಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದವುಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಈ ಉಡುಪುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಸಿಬೆಯ ಚೀಲದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತನು.

ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತನ್ನ ಹಿಂದಣ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಹಾಸುಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ಆ ಮಹನೀಯನಾದ ವೃದ್ಧನು ತಟ್ಟನೆ ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏದ್ದುಕೊಂಡನು. ವಯೋಧರ್ಮದಿಂದ ಮೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಎದೆ ಯೊಡೆಯುವಂತಹ ದುಃಖವು ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ಅವನ ಮುಖವು ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಲಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಆಗ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವೇ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, 'ತಂದೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಸನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ! ನೀವು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಬಾರದೆ ಇದ್ದುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ನೋವು ಹೇಗಿದೆ ? ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಏಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಿತನಾದ ಹಳೆಯ ಅಪರಾಧಿಯು,' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏನೋ ಹೇಳಿದನಾದರೂ ಅದರ ಭಾವವೇನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ತನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು ಮಹಾ ಕಠೋರನೂ ಭಯಂಕರನೂ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಮುಖವು ಮಾತ್ರ ಈವರೆಗೂ ಹೀಗೆ ಭಯದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಳೆಗಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತನ್ನ ಬಲದೊಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕೊರಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಕೈಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಬರೆಯ ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

'ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಏನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ನಾನು ಸುಳ್ಳು ರುಜುವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ

ವಿವಾಹದ ಕಾನೂನು ರದ್ದಾಗಲು ಅವಕಾಶಕೊಡದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೂ ಮತ್ತು ನಾನು ರುಚುವಾಡದಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಅಸಮಾಧಾನಪಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ಸಹ ನನ್ನ ಕೈ ಗಾಯವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದನು,' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ, ತೊದಲುುಡಿಯಿಂದ, 'ಇದರ ಭಾವವೇನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ,' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇದರ ಭಾವವು ನಾನು ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದ ಅಪರಾಧಿಯು, ಎಂದು,' ಎಂದುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯದಿಂದ, 'ಎನದು? ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದ ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲಾ!' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ನಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಿಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಗ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದೆನು. ಮತ್ತೆ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಕಳ್ಳತನಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಅಮರಣಾಂತ ಶಿಕ್ಷೆಯು ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈಗ ನಾನು ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸುಮ್ಮನೆ ತರ್ಜನಿಯ ಬೆರಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಉಗುರಿನ ಮೇಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತ, ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, 'ಇನ್ನೇನು! ಎಲ್ಲವೂ ಕೊನೆಗಂಡಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ—' ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, 'ಎನು?' ಅಂದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಬಹಳವಾಗಿ ಅನುಮಾನಿಸಿ, ಮಾತನಾಡಲು ಉಸಿರಿಲ್ಲದವನಾಗಿ, ತೊದಲುುತ್ತ, 'ಅಯ್ಯಾ! ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾದುವಷ್ಟೆ! ಈಗ ನೀನು ಯಜಮಾನನಾಗಿರುವೆ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಕೂಡದೆಂದು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, 'ಅದೇ ಉತ್ತಮ,' ಎಂದು ನಿದರ್ಶ ಕ್ಷಣ್ಯವಾಗಿ ನುಡಿದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇನ್ನು ನಾನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲೇ ಕೂಡದು!' ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಚಿಲುಕವನ್ನೆಳೆದು, ತಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಮಟ್ಟಿಗೆ ಕದವನ್ನು ತೆರೆದು, ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದನು. ಅವನ ಮುಖವು ಕಳೆಗಡದಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಕುಂದಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಾರದಿದ್ದರೂ, ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖಸೂಚಕವಾದ ಉರಿಯು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಧ್ವನಿಯು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಾಂತ ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು.

ಅವನು ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಆಯ್ಯಾ, ನೀನಿಷ್ಟು ಪಟ್ಟರೆ, ನಾನು ಒಂದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ನನಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಆತುರವು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ, ಕೋನೆಟ್ಟಳು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ಅವಳನ್ನು ಆಗಾಗ ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಒಂತು. ನಾನು ಹೇಳುವ ಭಾವವು ನಿನಗರ್ಥವಾಯಿತೇ? ನೋಡು, ಈಗ ಕಳೆದ ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಗಲಿದುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ತಂದೆಯಂತೆ ಇದ್ದೆನು; ಅವಳು ನನ್ನ ಮಗುವಾಗಿ ದ್ದಳು. ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸೀ, ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕಾಣೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡದೆಯೂ, ಅವಳ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡದೆಯೂ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ನೀನು ಅಸರಾಧವೆಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ,

ನಾನು ಆಗಾಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು. ಆದರೆ, ಪದೇ ಪದೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಇರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಳಗಣ ಅಂತಸ್ತಿನ ತಗ್ಗಾದ ಚಿಕ್ಕ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ನೀನು ಏರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಅಯ್ಯಾ! ಇನ್ನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು. ಅದೂ, ನೀನು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಗೊಂದಾ ವೃತ್ತಿ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಅದರಂತೆ ಆಗಲಿ. ನೀನು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವೆಯೆಂದು ತಿಳಿ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಅಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನು ಬಾರದೆಯೇ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಕೆಡುಕುಂಟು. ಇದೇನೋ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯವೆಂದು ಜನರು ಭಾವಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಕತ್ತಲಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರಬಲ್ಲೆನು,' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, 'ನೀವು ಪುತಿ ನಿತ್ಯವೂ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವಳು,' ಎಂದನು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು, 'ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಬಹು ದಯಾಶಾಲಿಯು,' ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದನು.

ಇಷ್ಟಾದಮೇಲೆ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆ ಸುಖಿಯು ದುಃಖಿಯನ್ನು ಬಾಗಿಲವರೆಗೂ ಕರೆತಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಅಗಲಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದನು. ನೋಡಲುನೋಡಲು ಅವನು ಪರಕೀಯನಂತೆ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ದೂರ ದೂರವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಮೇಡೆಮ್ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವುದಾಗಿಯೂ, ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಮಾನ್ ಸಿಯುರ್ ಜೀನ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂತಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, ತಾನೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಇದ್ದ ಕಡೆಗೇ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡವೇ

ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಏನೂ ತೋರದೆ, ದುಃಖದಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ಕುರಿತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, 'ಈ ವಿಚಾರವು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ನಿನ್ನನ್ನು 'ಮಾನ್‌ಸಿಯುರಾ ಜೀನ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲು ನನ್ನ ಗಂಡನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವೆನು. ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪು ಲಾರನೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆ ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನಗೇನೋ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಂದು ವಿಧ ವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಬಹುದು ; ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗಳಾದ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನೀನು ವ್ಯಥೆಪಡಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು. ನೀನು ಹೀಗೆ ಕಾಡಿಸುವುದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ನೀನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವನು,' ಎಂದು ಅತ್ತಳು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಆತುರದಿಂದ ಅವನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು, ಬೇಗನೆ ತನ್ನ ಹಣೆಯ ವರೆಗೂ ಎತ್ತಿ, ತನ್ನ ಗಲ್ಲದ ಕೆಳಗೆ ಸಿಂದ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಅವನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ ಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, 'ಅಯ್ಯೋ ! ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರಪ್ಪಾ ! ಒಳ್ಳೆಯವ ನಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ, ನೀನು ನನ್ನ ತಂದೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಇರು ; ನಮ್ಮವನಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಟಮಾಡಬೇಕು. ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು,' ಎಂದಳು.

ಅವನು ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು, 'ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ತಂದೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ; ನಿನಗೆ ಗಂಡನಿರುವ ನಷ್ಟೆ !' ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ದುಃಖವು ಉಕ್ಕಿತು. ಅವಳು, 'ಏನು ? ನನಗೆ ತಂದೆಯು ಆವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೇ ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಲೋಕವ್ಯವ ಹಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನಗೆ

ತೋರದಾಗಿದೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಟ್ಟನೆ ರೇಗಿ, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಕಡೆಗೆ ದುರದುರನೆ ನೋಡಿ, 'ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?' ಎಂದಳು.

ಅರಸಿಕತನದ ಭಾಷಣವು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆಡಿದವರಿಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಈಟಿಗಳಂತೆ ಇರಿಯುವುದುಂಟು. ಈ ಪುಶ್ಚಿಯು ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಹು ಕಠೋರವಾಗಿತ್ತು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಉಗುರಿನಿಂದ ಕರಪಲಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋಗಿ, ಶಸ್ತ್ರದಿಂದ ನೀಳಿದಳು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮುಖವು ಕಳೆಗೆಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಎಸೊಂದು ಪುತ್ಯುತ್ತರವನ್ನೂ ಹೇಳದೆ, ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿದ್ದು, ಅನಂತರ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ 'ಅವಳ ಸುಖವೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೋಸೆಟ್, ನೀನು ಸುಖವಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ನನಗೆ ಕಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಿತು,' ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು 'ಆಹಾ! ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನನ್ನು 'ಕೋಸೆಟ್' ಎಂದು ಕರೆದೆಯಲ್ಲವೆ!' ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಓಡಿಬಂದು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿದಳು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಬತ್ತಿ ಬಿಗಿದದ್ದನು. ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, 'ಅಪ್ಪಾ, ನನಗೆ ಬಲು ಸಂತೋಷ. ನಿನಗೆ ನನುಸ್ಕಾರವಸ್ವಾ,' ಎಂದಳು. ಈಗ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಅಗಲಿ ಹೋಗುವುದು ಬಹು ದುಃಖಕರವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ತೋಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, 'ಬಳ್ಳಿಯದು ! ಇನ್ನೇನು ?' ಎಂದಳು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು, 'ಮೇಡೆವ್, ನಾನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವರು,' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, 'ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು "ಕೋಸೆಟ್"' ಎಂದು ಕರೆದೆನು. ಇನ್ನೊಂದಾವೃತ್ತಿ ಹಾಗೆ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಹೇಳಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ,' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದುದರ ಭಾಷೆ ವೇಸಂಬುದನ್ನರಿಯದೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಳಾದಳು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ದೂರಮಾಡುತ್ತ ಬಂದನು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು. ತಾನು ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ತಂದೆಯೆಂದು ಕರೆದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಗಂಡನ ಮೇಲೆಯಾದರೂ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದಿತವಾಗಿದ್ದ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಪರಾಧಿಯೆನಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಮೇಡಲೀನ್ ಎಂಬಾತನ ಹಣವನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದನೆಂಬದಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗುಮಾಸ್ತನೊಬ್ಬನು ತನಗೆ ಹೇಳಿದ ಪರ್ತನಾಸವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ತನಗೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಆರು ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಹಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಷ್ಟಪಡದೆ, ಮೇಡಲೀನನು ಸಂಧಿಸಿದರೆ ಅತನಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದಾಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ: ಯುದ್ಧವು ನಡೆದ ದಿನ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತಾನು ಮದ್ಯದ ಅಂಗಡಿಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಗುಂಡು ಹಾರಿದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದನೆಂದು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗುಂಟಾದ ಕಲ್ಪನೆಯು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ

ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸಬನಂತಾದನು. ಅವನು ಬರಬರುತ್ತ ಬಹಳ ನಿರ್ಬಲನಾಗಿ ರೋಗದಿಂದ ಮಲಗಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವನ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯು ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕರೆತಂದಳು. ಆತನು ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾತನಾಡಿ ಮಹಡಿಯಿಂದಿಳಿದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯು ವೈದ್ಯನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಳು :

‘ಎನು, ವೈದ್ಯರೇ, ವಿಚಾರ ?’

‘ನಿಮ್ಮ ರೋಗಿಯ ರೋಗವು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ.’

‘ಆತನ ರೋಗವಾದರೂ ಏನು ?’

‘ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ! ಎಲ್ಲ ರೋಗವೂ ಇದೆ, ಒಂದು ರೋಗವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿದೆ. ನೋಡಿದರೆ ಆತನು ಯಾರೋ ತನಗೆ ಅತ್ಯಾಪ್ತರಾದ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ಇದರಿಂದ ಜನರು ಸಾಯುವುದೂ ಉಂಟು.’

‘ಆತನು ತನಗೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದನು ?’

‘ತಾನು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.’

‘ತಾವು ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಿರಾ, ಪಂಡಿತರೇ ?’

‘ಬರುವೆನು. ಆದರೆ, ನಾನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಬ್ಬರು ಬರಬೇಕು,’ ಎಂದು ವೈದ್ಯನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

ಇದಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ದಿನ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ, ತನಗೆ ಅವಸಾನ ಕಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಿತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ತನ್ನ ಹಿಂದಣ ಕೆಲಸಗಾರನ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಹಸಿಬೆಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಕರಿಯ ಉಡುಪನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಸುಗೆಯಮೇಲೆ ಹಾಸಿದನು. ಅನಂತರ, ಆಗ ಹಗಲಾಗಿ ಬೆಳಕಿದ್ದರೂ, ಎರಡು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೇಜಿನಿಂದ ತೆಗೆದು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೊಳವೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೆಕ್ಕಿ ಹಚ್ಚಿದನು. ಅದಾದ

ಮೇಲೆ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕೋಸಿಟ್ಟಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ಹಾಗೆಯೇ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಲೇಖನಿಯು ಬೆರಳಿಂದ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನಿಗೆ ಆಗಾಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೇವಲ ನಿರಾಶೆಯ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವುದಕ್ಕಾರಂಭಿಸಿದನು. ಪಾಪ! ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತು, ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಪಾಪ! ಅವನ ಆಕ್ರಂದನವನ್ನು ದೇವರೊಬ್ಬನೇ ಕೇಳಿದನು.

‘ಮುಗಿಯಿತು, ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನು ಅವಳನ್ನು ನಾನೆಂದೆಂದಿಗೂ ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೀವನಾನುವಲ್ಲಿ ಅವಳು ನನಗೊಂದು ಆನಂದಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಇನ್ನು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡದೆ ನಾನು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವೆನು. ಅಯ್ಯೋ! ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ, ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅವಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವಳ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಆ ದೇವ ಕನ್ಯೆಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಯುವೇಕೆಲ್ಲವೇ? ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಸಾಯುವುದೆಂದರೆ ನನ್ನ ಎದೆಯು ಒಡೆಯುವುದು. ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಸಲ ಕಿರುನಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಸಾಕು. ನನ್ನೊಡನೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಡಿದರೂ ಸಾಕು. ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತೊಂದರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಪೂರೆಯಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅಂತ್ಯವಾಯಿತು. ಇದೋ, ನಾನೊಬ್ಬಂಟಿಗನೇ! ದೇವರೇ! ದೇವರೇ! ಅವಳನ್ನು ನಾನು ಇನ್ನೆಂದೆಂದಿಗೂ ನೋಡುವಂತಿಲ್ಲವೇ!’ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾರೋ ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು.

ಅದೇ ದಿನ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ, ಜೇನ್

ವಾಲ್ವೀನನು ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವ ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮೇಡಲಿನನ ಹಣವನ್ನು ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನೆಂದೂ, ಜೀವರ್ತನನ್ನು ಕೊಂದ ಕೊಲೆಪಾತಕನೆಂದೂ ತನಗೆ ತಿಳಿದ್ವಿತ್ತೆಂದು ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಥೆನಾ ಡಿಯರನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದನು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಹಳೆಯ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಈ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಯನ್ನು ತಿದ್ದಿದನು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನೂ ಮೇಡ ಲಿನನೂ ಒಬ್ಬನೇ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಸ್ಫುಟಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದ ರಲ್ಲಿ ಜೀವರ್ತನು ತನ್ನ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಒಂದು ಲೇಖನದಿಂದ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪಿಸ್ತುಲನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದ ವಿಚಾರವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು.

ಇದರಿಂದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ತಟ್ಟನೆ ಘನತೆಗೇರಿ ಅಪ ವಾದ ವಿಮುಕ್ತನಾದನು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಆನಂದವು ಉಕ್ಕಿ ಮೇರೆ ಎಾರಿ, 'ಆಹಾ! ಈ ದುಃಖಿಯು ಬಹು ವಿಚಿತ್ರ ಪುರುಷನು! ಆ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಅವನದೇ ನಿಜ. ಅವನೇ ಮೇಡಲಿ ನನು. ಅವನೇ ಬಡವರ ಬಂಧು, ದೇವತಾ ಪುರುಷ, ಅವನೇ ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನು—ಜೀವರ್ತನ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದವನು! ಅವನೇ ಧೀರ! ಅವನೇ ಪೂಜ್ಯ!' ಎಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು, 'ಅವನು ಪೂಜ್ಯನೂ ಅಲ್ಲ, ಧೀರನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬ ಕೊಲೆಪಾತಕ, ಕಳ್ಳ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ, ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದದಿನ, ಒಬ್ಬನು ಈ ನಗರದ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯ ಚರಂಡಿ ಯೊಳಗಿನಿಂದ ತಾನು ಕೊಂದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಣವನ್ನು

ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಹಾಗೆ ಆ ಸತ್ತವನ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡೆನು. ತಿಳಿಯಿತೇ? ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವನೇ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು. ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದವನೇ ಈಗ ನಿನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾನು. ಇದೋ ಆ ಅಂಗಿಯು ಚೂರು.'

ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ, ರಕ್ತದ ಕರೆಗಳಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕವ್ವು ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮುಖವು ಕಳೆಗೆಟ್ಟಿತು. ಉಸಿರಾಡಿಸುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಯೆಲ್ಲವೂ ಆ ಕರಿಯ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ನಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡದೆ, ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ, ಹಿಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಗೋಡೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಚಿಮಣಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿರುಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಜೀಗಕ್ಕೆ ತಗುಲಿಸಿದ್ದ ಬೀಗದಕೈಗಾಗಿ ಬಲಗೈಯಿಂದ ತಡಕಿದನು. ಬೀಗದಕೈ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೂರಿಸ ಮೇಲೆ ಬೆರಗಾಗಿ ನಟ್ಟಿದ್ದ ಇವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೇರೆಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು.

'ಆತನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಮನುಷ್ಯನು ನಾನೇ, ಇದೋ ಆ ಅಂಗಿ!' ಎಂದು ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಕೂಗಿ, ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕರಿಯ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಜಮುಖಾನದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದೆಸೆದನು. ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಕೈಯಿಂದ ಆ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೂರನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಅಂಗಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ, ಹರಿದಿದ್ದ ಅಂಚಿಗೆ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟು ನೋಡಿದನು. ಅಂಚುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುವು. ಈ

ಚೂರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅಂಗಿಯು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಹರಕು ಮುಚ್ಚಿತು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ನಡುಗುತ್ತ, ನಿರಾಶನಾಗಿ, ತಳಪಳಿಸುತ್ತ ಎದ್ದನು. ಜೀವಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ, ಮಹಾ ರೋಷದಿಂದ ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಒಂದು ಸಾವಿರದೈನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ಬೆಲೆಯ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚುವಂತೆ ಹಿಡಿದು, 'ತೆಗೆದುಕೊ. ನೀನೊಬ್ಬ ನೀಚ, ಸುಳ್ಳು ಗಾರ, ಚಾಡಿಕೋರ, ಪಟಿಂಗ! ಆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದೋಷಾ ರೋಪಣೆ ಮಾಡಲು ಬಂದು, ಆತನು ಸತ್ಯವಂತನೂ ಯೋಗ್ಯನೂ ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆತನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದು, ಆತನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಿದವನಾದೆ. ಹೋಗು, ತೊಲಗು! ವಾಟರ್ಲೂಕದನ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ನೀನು ನನ್ನ ಕೋಪದಿಂದ ಪಾರಾಗಿರುವೆ,' ಎಂದು, ಕೆರಳಿ ನುಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಒಂದು ಸಾವಿರದೈನೂರು ಫ್ರಾಂಕುಗಳ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಥೆನಾರ್ಡಿಯರನ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದು ಅವನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದಾಚೆಗೆ ತಳ್ಳಿದನು. ಅನಂತರ ಕೋಪೆಟ್ಟಳನ್ನು ಕೂಗಿ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆತುರದಿಂದ ಹೊರಟನು.

ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ತಲೆ ಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ,' ಎಂದನು.

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಓಡಿಬಂದಳು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ಬಾಗಿಲಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಒರಗಿ, ಹೊಸ್ತಿಲಿನ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತನು.

ಕುಗ್ಗಿ, ಕಂಗೆಟ್ಟು, ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯವಾಗುವಂತಿದ್ದ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಚಾಚಿ, ನಡುಗುತ್ತ, ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಆಸಂದದಿಂದ ಎದ್ದು, 'ಕೋಸೆಟ್' ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಿಗೆ ದುಃಖಾನಂದಗಳೆರಡರಿಂದಲೂ ಉಸಿರಾಡ ದಂತೆ ಆಗಿ, ಅವಳು 'ಅಪ್ಪಾ!' ಎಂದು ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಆಲಿಂಗಿಸಿದಳು.

ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವನಂತೆ, 'ಎನು? ಕೋಸೆಟ್ಟೆ? ನೀವೇ? ಆಹಾ! ನನ್ನ ದೈವವೇ! ಕೋಸೆಟ್, ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ನೀನೇ? ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯಾ? ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರುವೆಯಾ?'

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ಕಣ್ಣೀರು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ತನ್ನ ರೆಪ್ಪ ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟು, ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ದುಃಖ ವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಅಪ್ಪಾ, ತಂದೇ!' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, 'ಒಹೋ! ನೀನೂ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದೆಯಾ?' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಲಾರದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು, ಜೀನ್ ವಾಲ್ಟೀನನು, 'ನಿನ್ನಿಗೆ ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲಿ,' ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು, ಹೊದ್ದಿದ್ದ ಶಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದು, 'ಇವುಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆ,' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮುದುಕನ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಅವನ ಬಿಳಿಯ ಕೂದಲನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ನೇವರಿಸಿ ಅವನ ಹಣೆಯನ್ನು ಮುದ್ದಿಟ್ಟಳು.

ಆಗ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀಸನು, ತೊದಲು ಮಾತುಗಳಿಂದ, 'ಅಯ್ಯೋ! ನಾವು ಎಷ್ಟು ಅವಿವೇಕಿಗಳು! ನಾನು, ಇನ್ನು ಇವಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು. ಮಾನ್ ಸಿಯುರ್ ಪಾಂಟ್ ಮರ್ಸಿ, ನೀನು ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನು, "ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಅವಳ ಪುಟ್ಟ ಉಡುಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿವೆ. ನಾನು ಮಹಾ ದುಃಖಿಯು, ಮತ್ತೆ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ನೋಡುವಂತಿಲ್ಲ," ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನೀವು ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಅವಿವೇಕಿಯಲ್ಲವೇ? ಆಲೋಚಿಸು. ನಾವು ದೇವರಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆಯೇ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆವು. ದೇವರು ಮಾತ್ರ, "ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕಾ! ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೈಬಿಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ? ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಲಾರದು. ಎಲೈ ದೈವೀ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಬಾ, ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ದೇವತೆಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಡವನಾದ ಸತ್ಪುರುಷನೆಂಬವನಿರುವನು," ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ದೇವಭಾವಿನಿಯು ಬಂದೇ ಬಂದಳು. ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದೆನು! ಅಯ್ಯೋ! ನಾನು ಎಷ್ಟು ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದೆನು!' ಎಂದನು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, 'ಆಗಾಗ ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗಾದರೂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿತ್ತು.

ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅವಲಂಬನವನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಸ್ವಭಾವ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಪ್ರತಿಬಂಧಕನಾಗಿರುವೆನೆಂಬುದು ನನಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನಾಲೋಚಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಬೇಕಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅವರ ಸಂಗಡಲೇ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡೆನು. ಆಹಾ, ದೇವಾ! ಮತ್ತೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದೆನಲ್ಲವೆ!' ಎಂದನು.

ಅನಂತರ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, 'ನೀನೂ ಸಹ ಬಂದಿರುವೆ! ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಫಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು,' ಎಂದು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದನು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವವು ಉಕ್ಕಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಅವನು, 'ಕೋಸೆಟ್, ಕೇಳಿದೆಯಾ? ಈತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ಈತನು, ತಾನೇ ನನ್ನ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿರುವನು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇರೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಉಳಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನೂ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಯಾವ ಸುಖಪಟ್ಟನು? ತನ್ನ ಸುಖಪರಿತ್ಯಾಗದಿಂದ ಆತ್ಮ ಯಜ್ಞವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವನು. ಮನುಷ್ಯನೆಂದರೆ ಇವನು. ಕೃತ ಘ್ನನೂ, ಮರವೆಗೆ ವಶನಾದ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯೂ, ಅಪರಾಧಿಯೂ ಆಗಿರುವ ನನಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುವನು. ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷನ ಪಾದಸೇವೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದರೂ ಅದು ಅತ್ಯಲ್ಪವೇ ಆಗುವುದು,' ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನ್ ವಾಲ್ಚೀನನು ಪಿಸುಮಾತಿನಿಂದ, 'ಹುಶ್! ಹುಶ್! ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುವೆ, ಒಂದನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಡ,' ಎಂದನು.

ಆಗ ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ಭಕ್ತಿಗೌರವಭರಿತವಾದ ಕೋಪದಿಂದ,

‘ತಂದೇ, ಅದರ ನೀವು ಆ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸೇಳಲಿಲ್ಲ? ಅದು ನಿಮ್ಮದೂ ತಪ್ಪು. ನೀವು ಜನರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸುವಿರಿ, ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಡುವಿರಿ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ದೂರಿ ದೂಷಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಭಯಂಕರ ವಿಚಾರ,’ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ‘ನಾನು ನಿಜಾಂಶವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆನು,’ ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು, ‘ಇಲ್ಲ; ನಿಜಾಂಶವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನೀವು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮೂನಾಸಿಯುರ್ ಮೇಡಲಿನನಾಗಿದ್ದಿರಿ; ಆ ವಿಚಾರವನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ನೀವು ಜೀವರ್ಚನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದಿರಿ; ಅದನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವುಳಿದುದೂ ನಿಮ್ಮಿಂದ. ಅದನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

‘ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ, ನಾನು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.’

‘ಏತಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ? ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆ? ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ? ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆವು. ನೀವು ನಮಗೆ ಸೇರಿದವರು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ನೀವು ಅವಳಿಗೂ ತಂದೆ, ನನಗೂ ತಂದೆ; ನೀವು ಈ ಭಯಂಕರವಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಇನ್ನು ಒಂದು ದಿನವೂ ಇರಕೂಡದು. ನಾಳೆಯ ದಿನ, ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ.’

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ‘ನಾಳೆಯ ದಿನ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ,’ ಎಂದನು.

ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಏನೋ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಅದು ಮೈದ್ಯನು

ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಸಮಸ್ಯಾರ ವೈದ್ಯರೇ, ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ ಇದೋ, ಸನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಇವರು,' ಎಂದನು.

ಮೇರಿಯಸ್ಸನು ವೈದ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, 'ಮಾನ್‌ಸಿ ಯುರ್ ?' ಎಂದನು. ಅವನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ರೀತಿಯಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಶ್ಚಿಯೇ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿತ್ತು.

ವೈದ್ಯನು ಈ ಪುಶ್ಚಿಗೆ ತನ್ನ ಭಾವಸೂಚಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅನಂತರ ವೈದ್ಯನು, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ನಾಡಿ ಹಿಡಿದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನೂ ಮೇರಿಯಸ್ಸನನ್ನೂ ನೋಡಿ, 'ಓಹೋ! ಈತನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ!' ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟಿ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಿವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಾಗಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ, 'ಕಾಲ ಮಾರಿಕೋಯಿತು,' ಎಂದನು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ, ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಗೂ ವೈದ್ಯನ ಕಡೆಗೂ ತನ್ನ ಗಂಭೀರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊರಟ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದುವು: 'ಸಾಯುವುದು ಸುಲಭ; ಆದರೆ ಈಗ ಜೀವಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು ಬಹು ಭಯಂಕರ.'

ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯು ಬಂದು, ಅರ್ಧ ತೆರೆದಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ವೈದ್ಯನು ಅವಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು; ಆದರೆ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ದಯಾವತಿಯು ಹೋಗುವಾಗ, ಉತ್ಕ್ರಮಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದುಕನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆತರಬೇಕೆ? ಎಂದು ಅಳುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು. ವೈದ್ಯನು ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು, 'ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು, ತನ್ನ

ಕೈದಿರಳಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾರೋ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಇವನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಪಾದ್ರಿಯೇ ಈ ಮಠದ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರ ಒಂದು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳು ಮೆಲ್ಲನೆ, ಅವನ ಬೆನ್ನಿನ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿಂಬನ್ನು ಇಟ್ಟಳು. ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮತ್ತೆ, 'ಮಾನ್‌ಸಿ ಯುರ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ, ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯಪಡಬೇಡ, ಆರುನೂರು ಸಾವಿರ ಫ್ರಾಂಕುಗಳೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಹಣವು. ನಾನು ಆ ಹಣವನ್ನು ಮಾಂಟ್‌ಫರ್ ಮೆಯಿಲ್ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹತ್ತಿರ ಬೇರು ಪಟ್ಟಣದ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೂತುಟ್ಟಿದ್ದೆನು,' ಎಂದನು.

ನಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ಸಾಯುವ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರೇಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವೆವು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವಂತಿರುವುದು. ಮೇರಿಯಸ್ಸನೂ ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಕಾತರ ದುಃಖಗಳಿಂದ, ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನಿಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ ಮಠದ ಕ್ಯಾಥಿ ಎನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ತೋರದೆ, ಮಂಕಾಗಿ, ನಿರಾಶರಾಗಿ, ನಡುಗುತ್ತ ಒಬ್ಬರ ಕೈಯನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಡಿದು ಮೂಕರಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಮುಖವು ಕಳಾಹಿನವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಕಂಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂತಲೇ ಹೇಳ ಬಹುದು. ಶ್ವಾಸವು ನಿಲ್ಲುತ್ತ ಬಂತು. ನೋಟವು ಗಂಭೀರ ವಾಯಿತು. ಅವನ ಶರೀರವು ಮಠದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಶವದಂತೆ ಇತ್ತು.

ಜೇನ್ ವಾಲ್ವೀನನು ಮೊದಲು ಕೋಸೆಟ್ಟಳ ಬಳಿಗೂ ಅನಂತರ ಮೇರಿಯಸ್ಸನ ಕಡೆಗೂ ಜರುಗುವಂತೆ ಕಂಡನು.

ಅದೇ ಅವನ ಕಡೆಯ ಘಂಟೆಯ ಕಡೆಯ ನಿಮಿಷ. ಅವನು ಬಹಳ ಮೆಲ್ಲನೆಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಈ ಶಬ್ದವು ಯಾವುದೋ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇತ್ತು. ಆಗಲೇ ಅವನು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

‘ಮಾನ್‌ಸಿಯುರ್ ಪಾಂಟ್‌ಮರ್ಸಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಪ್ರೀತಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ- ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡುವೆನು. ಈಗಲಾದರೋ, ಅವಳೂ ನೀನೂ ಇಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವಿರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಕೋಸೆಟ್ಟಳನ್ನು ಸುಖ ವಾಗಿ ಕಾಣುವೆಯೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳು, ನನ್ನ ಗತಿಯೇನಾ ಗುವುದೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಳಕು ಕಾಣುವುದು. ಬನ್ನಿ, ಇನ್ನೂ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ನಾನು ಆನಂದದಿಂದ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವೆನು. ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಇಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವೆನು,’ ಎಂದನು.

ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ ಮೇರಿಯುಸ್ಸನೂ, ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ದುಃಖದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರುಗರೆಯುತ್ತ ಗದ್ದನ ಕಂಠವಿಡ, ಜೀನ್ ವಾಲ್ವೀನನ ಒಂದೊಂದು ಕೈಯನ್ನೂ ಎಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೊಣ ಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತರು. ಆ ಮಹನೀಯನ ಕೈಗಳು ಇನ್ನು ಜಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳ ಬೆಳಕು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖವು ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕೋಸೆಟ್ಟಳೂ, ಮೇರಿ ಯುಸ್ಸನೂ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರು. ಅವನು ಮೃತನಾದನು.

ಈ ಪಾತ್ರಿಯು ಸತ್ಕೃತಗಳೂ ಕಾಣದಂತಹ ಕತ್ತಲಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಆ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ತೇಜೋಮಯ ಸಾದ ದೇವರೂತನು, ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡದೆಯ್ಯಲ್ಲಾ ಕಾಣದ್ದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.
